

لینکدانه‌وی پیشه‌کی نه‌لجه‌زهری

نووسینی: إحسان برهان الدین

پێشهکی مامۆستا دلێر گهرمیا

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خير خلق الله محمد و على آله وصحبه أجمعين.

پاش خویندنهوهو پێداچوونهوهه بهههولێ برای بهپێزم مامۆستا إحسان برهان الدين، خوشحال بووم بهوهی که به یارمهتی خوای گهوره توانیبتی کاری برایانی خۆی له بواری جوان خویندنهوهی قورئاندا زیاتر برارینیتهوهو، ئهگەر بۆشاییهك لهو بوارهدا ههبووبیت بهیارمهتی خوا پری کردبیتهوه به نووسینهکهی که به پای بهنده مامۆستایان و قوتابیانی ئهوانه زانسته پێویستیان بهو کتێبهیهو، بههیزی نووسینهکهی له بههیزی ههلبژاردنی ئهوانه مهتنه بهناوبانگهی (ابن الجزري) ه که مهنهجی کۆن و تازهی زۆریک له مهشایخی قیرائاته، بهراستی برای بهپێزم توانیویهتی مافی ئهوانه و لێكدانهوهیه بدات بهشیوهیهك هیچ شتیکی گرنگی فهرامۆش نهکردوه و ئهوانه دهش درێژی نهکردوهتهوه خوینهر تووشی مهلهل و ماندوووبون بکات، ههروهها ئهوانه دهش کورتی نهکردوهتهوه مافی بابتهکانی نهدابیت و، ئهوهی شایهتی باسه ئهوانه نووسینهی رازاندوهتهوه و بههیزی کردوه به گهپانهوه و پالپشت کردنی بابتهکهی به قسهی گهوره زانایانی ئهوانه زانسته، سوپاس بۆ خوا یهکه م کتیبیکه به زمانی کوردی به شیوهیهکی مهنهجی لهسهه شیوازی نووسین و لێكدانهوهی زانایانی تهجوید ئهوانه مهتنهی لێکداوهتهوه، خوای گهوره پاداشتی خیری بداتهوه و بهردهوامی پێ ببهخشیت بۆ زیاتر خزمهت کردنی قورئانی پیرۆز و ئهوانه زانستانهی پهیوهستن به قورئانهوه... آمین.

دلێر أحمد محمد

الجامع للقراءات الأربع عشرة

پێشهکی د. دیاری أحمد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله ...

گومانی تیدا نیه که بهرترین و پیرۆزترین زانست زانستهکانی قورئانی پیرۆزه، که وتهی خوای گهرهیه بۆ بهندهکانی.. لهزوانستانهش زانستی چاک خویندنهوه (تجوید)ی قورئانه، که بهلای زانایانهوه لهسهر ههموو موسلمانیک واجبیه قورئان به (تجوید)هوه بخوینیتهوه.. ئهگهر چی شارهزابوون لهزانسته (نظري)یه کهشی لهسهر ههمویان واجب نه بیئت (واته فهرزی کیفاییه) وهکو ههموو بهشهکانی تری زانست.

لهگهڵ ئهوهی مایه ی فهخری گهلی کوردی موسلمانانه که زانای ژماره یهکی تهجوید و (حُجّة) له (قراءات)ی قورئاندا (شمس القراء ابن الجزري) پۆله ی ئهم گهله بهوهفاییه، بۆ دیاریه بهنرخهکهی ئیسلام بۆ گهلهکهیان که (قورئانه)¹. میژووی پیرۆزی پێشینمان بۆ خزمهتی قورئان پر نووره و، مایه ی شانازییه.. بهلام لهسهدهکانی دوایدا -کهحهقی خوێهتی ناوینریت به سهدهکانی دواکهوتن- یان راوهستان وقهتیسمان له ههموو ئاستهکانی شارستانیته (ماددی و پۆشنبری) که ئوممهتی ئیسلام، به کوردیشهوه بهرهو دوواوه پۆشیتوون..

میژوومان کهلهپیاوی کوردی وهکو (ابن تیمیة)ی تیاهاهلهکهوتوووه کهنموونهی تازهکه رهوهی (فقه) و (إجتهد) و دههچون له کوۆتی (تقلید) و لاسایی کردنهوهی بی بنهما بووه.. بهلام له سهدهکانی دواکهوتوویدا، بهناو پێشهوايانی دین خویان خهريك کردوووه به حاشیهی حاشیهکانهوه، بی بایهخدان به (دلیل) که دینهکهیان دینی (دلیل)ه! بههمان شیوهش له بواری قورئاندا له سالهکانی بهرهویدا چووندا پشتگوێخستنیکی ژۆر بهدی دهکریت له خزمهتی قورئاندا.. تهنانهت قورئان وای لیهاتبوو تهنها کتیبیکی پیرۆزیت و لهناو په پۆدا دابنریت بۆ موبارهکی و، نابیت باسی رافه ی ئایه تهکان بکریت نهک ئهوه کهسه (کافر) بیت!! تهنانهت قوتابیانی شه رعیش (طلاب العلم) له کاتی قورئان خویندندا ههلهیهکی ژۆردهکه ن و پهچاوی بنهماکانی چاک خویندنهوهی قورئان ناکریت.

سوپاس بۆ خوا له م دواپیهدا، لهگهڵ دهستپیکردن و گهشه سهندنی رابوونی ئیسلامی و گهپانهوهی پۆلهکانی میللهت به رهو گرنگیدان به ئیسلام و، مامهله کردنی وهکو بهرنامه ی ژیان و، هزر و ئهسلای شارستانیته.. ههروهکو چۆن گرنگی درا به زانستهکانی تر، گرنگیش - کهم تا ژۆر - دراوه به زانستهکانی قورئان، بهلام له ئاستی پێویستدا نه بووه، بهتایبهتی زانستی

¹ برهوانه: الموسوعة الكبرى لمشاهير الكرد عبر التاريخ / د. محمد علي الصويركي الكردي / ج ٤، ص ١٢٠.

قیراات و (ئه دا) و گرنگی دان به سه نه دی نه چپراو بۆ سه رچاوه ی ئه م قورئانه که پێغه مبه ری خوایه (دروودی خوای له سه ر بیّت) .. چونکه ئه گه ر زانستی که بشیّت ته نها له پێی خویندنه وه ی چه ند کتیبی که وه ده ست بکه ویت، ئه وا چۆنی قورئان خویندنه وه هه رگیز ناشیّت، به لکو ده بیّت له پێی مامۆستایه کی شاره زاوه بیّت که به ماکانی خویندنه وه ی قورئانی به راسته وخۆ له ده می مامۆستایه که وه وه رگرتبیّت، به و شیوه یه تا ده گاته پێغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیّت) ..

له گه ل ئه وه ی به زمانی کوردی چه ند کتیبی که دانراوه ده رباره ی زانستی ته جوید، به لام ئه وه به دی ده کریّت، له زۆریاندا، که نو سه ره که ی خۆی شاره زاییه کی ته واوی نه بیّت له ماده زانستی که و، پراکتیکی شی زۆر نه بیّت .. له وه ده چیّت هه ر وه پگێرانی کی دانراوه عه ره بیه کان بوو بیّت ! له گه ل ئه وه ی که سوو دیشیان زۆره .. به لام که م و کورپان پێوه دیاره، به پێچه وانه ی ئه م کتیبه ی به رده ستمان که برای به رپێز کاک إحسان نو سیویه تی .. که خۆی شاره زاییه کی باشی هه یه له خویندنه وه ی قورئان و، خاوه نی سه نه دی نه چپراوه و، له ده می شاره زایانه وه قورئانی وه رگرتووه .. بۆیه کتیبه که ی له سه ر بناغه یه کی پته و نو سراوه و زانیاری زۆری تێدا یه .. ئه مه و جگه له وه ی که زۆر سه رچاوه ی گرنگ و متمان به کاره ی ناوه له باب ته که دا.

له راستیدا ئه م کتیبه زیاتر بۆ شاره زایان و قوتابیانی شه رعیه، به لام هه موو پۆشن بیرێک سوو دی خۆی لی و ده رده گریّت، ده توانم بلێم تا ئیستا به زمانی کوردی نموونه ی ئه م دانراوه نیه .. بۆ ئه وانه ی که ده یانه ویت به دروستی قورئان لای مامۆستایه کی شاره زا خه تم بکه ن، زۆر گرنگه بگه رینه وه بۆی ..

داوکارم له خوای گه وره ئه م کاره جوانه له برای نو سه ر وه ربگریّت و بیکاته تویشووی قیامه تی.

د. دیاری احمد اسماعیل

الجامع للقراءات العشر من طریق الشاطبية والدرة

پېښه کی نووسه

۳۲۱

الحمد لله الذي خلق السماوات الأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذي كفروا بربهم يعدلون،
والصلاة والسلام على الرحمة المهداة، سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه وأتباعه وأحبابه
أجمعين.

خوښبهختی بؤ ئه و کهسه ی قورئان به جوانی و دروستی ده خوینیتته وه و، ساته کانی شه و
و پوژنی له گه لدا به سهر ده بات، چونکه قورئان له پوژنی قیامه تدا ده بیت به تکاکار بؤ
خوینهرانی، وه کو پیغه مبه ر (ﷺ) **فه رموویه تی:** (أن القرآن يشفع يوم القيامة في اصحابه...) ^۲.

له راستیدا ژیان له سایه ی قورئاندا - وه کو یه کیك له خواناسان ده فه رمویت -: نیعمه تیکی
گه وره یه، نیعمه تیکه که سیک نه یچه شتبیئت نازانیئت چونه، نیعمه تیکه ته مه ن پیروژ ده کات و
مروژ له هه موو پیسیه ک پاراو ده کاته وه.

یه که م په یامی قورئانیش بؤ مروقایه تی داوی فی ربوونی زانست بوو (إقرأ)، زانستیش نیه
مه زنتر له زانسته کانی قورئانی پیروژ، چونکه - راسته وخو - په یوه ندنی به فه رمووده ی
په روه ردگار وه هه یه، یه کیك له گرنگترین زانسته کانی قورئانیش زانستی ته جوید و
شیوازه کانی خویندنه وه ی قورئانه به پیی ئه و بنچینه و بنه مایانه ی گه وره زانیانی ئه م زانسته
دیاریان کردوه.

به لام ئه وه ی که جیگه ی داخه، ئه م زانسته مه زنه پشکیکی که می بهرکه وتووه
له بایه خدانی مسولمانان له م ولاته ی خو مان و به تاییه تی مه به ستم کوردستانه، ئه وه ش
که مته رخه میه کی بی پاساوه، چونکه بواریک نیه شایانی گرنگی پیدان بیت ئه وه ندی
قورئانی پیروژ، فه رمانی خوی گه وره ش له م باره وه پوونتره له تیشکی خوړ له ناوه راستی
پوژدا که **فه رموویه تی:** (ورتل القرآن ترتیلا).

ئه وه فه رمانیکی خوییه، هاوه لان به باشتترین شیوه له خویناندا بهرجه سته یان کردبوو،
به و شیوازه ی که له پیغه مبه ر (ﷺ) یان وه رگرتبوو. فی ربوونی قورئانیش به شیوه میه کی راست
و دروست به هه ولدان و کو شش ده بیت، چونکه به ده ست هی نانی ئه و زانسته راده وه ستیئت
له سهر لایه نه تیوری و کرده یه که ی پیکه وه، به تاییه تی بؤ ئه وانه ی که ده یانه ویت پوژی
ماموستایی و فی رکردنی موسولمانان ببینن، پیویسته له سهریان سهرباری ئه وه ی به جوانترین

^۲ أخرجه مسلم ۱/۵۵۳، وأحمد ۲۵۴، ۲۵۷، ۵/۲۴۹، والطبرانی في الكبير ۱۳۹-۵/۲۸، البيهقي في السنن الكبرى ۲/۳۹۵.

شیوه پیته‌کانی قورئان دهرېن، بشکه‌پینه‌وه بۆ سه‌رچاوه متمانه پیکراوه‌کانی ئەم زانسته- به‌تایبه‌تی سه‌رچاوه دیرینه‌کان-چونکه هه‌موو زانا هاوچه‌رخه‌کان زانسته‌کانیان له‌وانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت، لیره‌شه‌وه گرنگی زمانی عه‌ره‌بی ده‌رده‌که‌ویت، چونکه زمانی ئایینی ئیمه‌ی موسولمانانه، واته ئامرازی تیگه‌یشتنمانه له قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌روه‌ها بۆ تیگه‌یشتن له‌و گه‌نجینه به‌نرخانه‌ی که زانایان بۆیان به‌جیه‌یشتووین، وا زه‌مانه‌ش جارێکی تر خۆی دووباره ده‌کاته‌وه و، له‌ژێر پاساوی جیاجیا هه‌لمه‌تی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ به‌چرێ له‌درژی ئەم زمانه ئەنجام ده‌دریت، به‌هیوای په‌یدا‌بوونی نه‌وه‌یه‌ک له‌داها‌توودا تیگه‌یشتنی قورئان و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌لایانه‌وه قورس‌تری‌ت ئەم سه‌رکه‌وتنی چیا‌یه‌کی سه‌خت، ئەوه‌ش لێ‌پرس‌راویتی‌یه‌کی می‌ژوو‌یه ده‌که‌وینه سه‌ر ئەستۆی موسولمانانی ئەم سه‌رده‌مه، خوای گه‌وره‌ش بۆ نیازه له‌و هه‌ولانه‌ی ئیمه و، خۆی به‌لێنی پاراستنی قورئانه‌که‌ی داوه، به‌لام تاقیمان ده‌کاته‌وه تا‌کو چ ئەندازه‌یه‌ک په‌رۆشین له‌سه‌ر ئاینه‌که‌مان، مه‌خابن سه‌ره‌تای به‌رووبوومی ئەو هه‌ولانه‌ش ده‌رکه‌وتوون له‌ نه‌وه‌ی تازه پیگه‌یشتوودا و، یه‌کی‌کش له‌ دیارده‌کانی گرنگی نه‌دان نه‌شاره‌زاییه له قورئان خویندندا، ئەم مه‌ترسیه‌ش که لیره‌دا ده‌یخه‌مه ڕوو زیاتر مه‌به‌ستم له‌راست خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆزه ئەگینا-سوپاس بۆخوا-هه‌ولی مامۆستایان و که‌نا‌له‌کانی ڕاگه‌یاندنی ئیسلامی و سه‌رجه‌م ئەو خزمه‌تانه‌ی ئەم‌ڕۆ به‌ئایینی ئیسلام پێشکه‌ش ده‌کری‌ت، هه‌موو ئەمانه غه‌ریبی ئیسلامیان لا‌بردووه و بو‌وزانه‌وه‌یه‌کی به‌رچاو وه‌دیده‌کری‌ت له‌نیو موسولمانانی هه‌ری‌مدا.

لیره‌شه‌وه داوا‌کارم له‌ فی‌رخوا‌زانی زانست-به‌تایبه‌تی قورئانی پیرۆز-پێبازی وه‌رگرتنی زانست له‌پێگه‌ی سه‌نه‌ده‌وه زیندوو بکه‌نه‌وه، چونکه ئەوه پێبازی‌کی متمانه پیکراوه بۆ وه‌رگرتن و فی‌ربوون.

منیش فه‌زل و چا‌که‌ی خوای گه‌وره به‌سه‌رمه‌وه‌یه به‌وه‌ی هه‌لی خویندنه‌وه‌ی یه‌ک خه‌تمه‌ی بۆ ڕه‌خساندم به‌ قیرائه‌تی عاصم له‌سه‌ر هه‌ردوو ڕیوا‌یه‌تی (شعبة) و (حفص) له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستامان (مامۆستا دلیر گه‌رمیانی)-دواتریش (أصول)ی ده‌ پێشه‌وا گه‌وره‌کانم له‌لای خویند و قوناغی (الجمع الصغیر)یشم ته‌واو کردو ئیستا له (الجمع الکبیر)دا گه‌یشتوومه‌ته جو‌زئ هه‌شته‌م به‌سه‌نه‌دی نه‌چراو بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئەوه‌ش ده‌رگای چوونه ژووره‌وه‌ی ئەم زانسته گرنگه‌ی بۆ والا کردم و، یه‌کی‌ک له‌و کتێبه به‌ پێز و به‌نرخانه‌ی خویندمه‌وه و، به‌ وانه و تمه‌وه چه‌ند جارێک، کتیبی (المقدمة الجزرية)ی (ابن الجزري) بوو ڕه‌حمه‌تی خوای لیبیت، ئەم کتیبه وه‌کو پێناسه‌مان کردووه له سه‌ره‌تای ئەم ڕافه‌کردنه یه‌کی‌که له‌ باشترین ئەو کتیبانه‌ی له‌بوا‌ری زانستی ته‌جويد و بنه‌ما‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا نووسراون به‌شیوه‌ی هۆنراوه، چونکه نووسه‌ره‌که‌ی پێشه‌وا‌یه‌کی ناوداری هه‌ره‌گه‌وره‌یه، که هه‌موان بۆ ڕاجیایی کۆکن له‌سه‌ر پێشه‌وا‌یه‌تی ئەو، بی‌گومان زانستیش-هه‌ر زانستیک بی‌ت-

له‌سه‌رچاوه‌که‌یه‌وه وه‌ربگیردریّت باشتره، هه‌روه‌کو چۆن ئاوخواردنه‌وه له‌سه‌رچاوه‌ی سازگار باشتر و خوشتره له‌و شوینانه‌ی دوورن له‌سه‌رچاوه‌وه.

بۆیه‌ پشت به‌ خوای گه‌وره‌و، له‌ژێر پووناکی کۆمه‌لیک لینگدانه‌وه‌ی زانایانی کۆن و هاوچه‌رخ، هه‌لسام به‌ نووسینی شه‌رحیّک بۆ ئەم کتیبه‌، هاندهریشم-پاش په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگارم-ئه‌وه‌بوو بینیم موسوّلمانان بایه‌خی پیوستیان به‌م زانسته‌ نه‌داوه‌ و، ته‌نانه‌ت خاوه‌ن بپروانامه‌ و پۆشنیبه‌ره‌کانیش هه‌ر به‌جوانی نازانن قورئان بخویننه‌وه‌ و، له‌ زۆریه‌ی حوکمه‌کانی بی‌ ئاگان، جگه‌ له‌وه‌ش هاندهریکی به‌هیزی ترم هه‌بوو که‌بریتی بوو له‌وه‌ی تاكو ئیستا ئەم کتیبه‌ به‌باشی نه‌ناسراوه‌ له‌نیو موسوّلمانانی کورد و که‌س هیچ لینگدانه‌وه‌یه‌کی بۆنه‌کردوه‌ که‌ چاپ کرابیّت.

شایانی باسیشه‌ که‌ ئەم کتیبه‌ و، هیچ کتیبیکی تر له‌م زانسته‌، قه‌ره‌بووی هه‌بوونی مامۆستا ناکاته‌وه‌ بۆ فیّرکردنی فیّرخواز، چونکه‌ ئەگه‌ر بگونجیّت هه‌ر زانستیّک له‌ پێگه‌ی کتیبه‌وه‌ وه‌ربگیردریّت، زانستی ته‌جويد و جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان هه‌رگیز به‌ته‌واوی به‌ده‌ست ناخریت به‌بی مامۆستایه‌کی لیّهاتوو، ئەوپه‌ری هیواشم له‌م کتیبه‌ ئەوه‌یه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی فیّرکردن بیّت بۆ مامۆستایانی قورئان و، بابه‌تیکی هاندهر بیّت بۆ قوتابیانی زانست بیخویننه‌وه‌ و سوودی لیّوه‌ربگرن به‌ هاوکاری که‌سانی له‌خوایان شاره‌زاتر.

له‌ئه‌زموونی خویشمه‌وه‌ له‌کاتی فیّربوونی قورئان به‌پیی بنه‌ماو بنچینه‌کانی ده‌لیم: ئەه‌ی قوتابی زانست و جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان، پێش ئەوه‌ی خه‌تمه‌یه‌کی ته‌واو بخوینیت له‌لای مامۆستایه‌کی لیّهاتوو، گوێگرتنت بۆ قورئان زۆر جیاوازه‌ له‌گه‌ڵ پێش ته‌واو کردنی خه‌تمه‌که‌، تۆ پێشتر گویت له‌ ئایه‌تیّک ده‌گرت به‌سه‌ریه‌که‌وه‌، به‌لام ئیستا پیت پیت به‌گویتدا تیّه‌په‌ریّت، چونکه‌ مه‌خره‌ج و سیفه‌تی پیته‌کانی ده‌زانیت، بۆیه‌ نزم کردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز و پێچه‌وانه‌که‌ی، قه‌لقه‌له‌ پێنه‌کردنی پیته‌کانی قه‌لقه‌له‌ و پێچه‌وانه‌که‌ی، پانه‌وه‌ستان له‌سه‌ر پیته‌کانی (لن عمر)، تیّه‌په‌ربوون به‌سه‌ر پیته‌کانی (صفیر) به‌بی پیدانی ئەو سیفه‌ته‌، کورت کردنه‌وه‌ی مینگه‌ و مه‌ده‌ده‌کان له‌ئاستی خوایان و شتی تر، هه‌موو ئەمانه‌ ئیستا سه‌رنجت راده‌کێشن، پێیان ده‌زانیت که‌هه‌لّه‌ن، من ده‌سته‌به‌ری ئەوه‌م بۆ هه‌ر براو خوشکیکی موسوّلمانی قورئان دۆست، که‌ ئەگه‌ر مه‌خره‌ج و سیفه‌ته‌کان شاره‌زا بوو و، خه‌تمه‌یه‌کی قورئانی به‌ دروستی خویند له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستایه‌کی کارامه‌ هه‌ست به‌ حالتیکی تازه‌ ده‌کات له‌ خۆیدا، که‌ هه‌رگیز پێشتر هه‌ستی پێنه‌کردوه‌، شادیه‌که‌ له‌وانه‌یه‌ دیاری خوای گه‌وره‌ بیّت بۆ ئەو که‌سه‌ی به‌شیک له‌ساته‌کانی ته‌مه‌نی ته‌رخان ده‌کات بۆ جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان.

واشنه‌زانی لیّهاتوویی له‌ بنه‌ماکانی ته‌جويد و پاست خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ مه‌سه‌له‌یه‌کی پواڵه‌تیه‌ و، کاریگه‌ری زۆری نیه‌، نه‌خیر، به‌لکو واده‌زانم ئەوه‌ (یه‌کیکه‌) له‌

هۆکاره کانی تېنه گه یشتن له قورئان و (تدبر) نه کړدنی، ئاخر که سېک چۆن سوود له مه زنترين سورته تی قورئان (الفاتحة) وهر بگریټ که به په له بیخوینیته وه وه کو ئه وهی گورگیکی به دواوه بیټ و، پیته کانی تی که ل و پی که ل بکات، یان (آية الكرسي) هه روه ها ئایه ته کانی تر، ئه و په له په ل کړدنه و تی که ل کړدنی وشه کان به سهر زماندا به و شیوازه، پېگره له سوود وهر گرتن و تی پرامان له و اتا کانیدا.

چی بیټ له قورئان باشت، ئاده میزاد ته مه نی تیدا به سهر به ریټ، ئیمه به و شیوه یه یین وه کو حه سه نی به سری په حمه تی خوی لی بیټ ده فهرمویت: ئه ی ئاده میزاد تۆ بریتیت له چهند پوژانیک، جا که پوژیکت تی په پی وه کو ئه وه یه هه ندیکت له نیو چو بیټ، ئه گه ر که سیکیش هه ندیکي له نیو چو، بیگومان زور نابات و به جاریک تیا ده چیټ.

کتیبی خواش له پیشتره له هه موو زانست و بواریکي تر بۆ بایه خ پیدان، ئه و ساتانه ش له گه ل فی ربوون و تی که یشتن و له به ر کړدنی ئایه ته کانیدا به سهر ده چیټ ساتگه لیکی پیروژن و قورسی ته رازووی پوژي قیامه تن (إنشاء الله).

له م نووسینه شدا ئه وه نده م به سه توانی بیټم ئه م بابه ته بوروژنیم بۆ ماموستایان و نووسه ران که هه ولیکی جدی ده ست پی بکه ن بۆ راقه کړدن و لی کولینه وه و وه رگی پانی ئه و هه موو سه رچاوانه ی که خوینه ری مسولمانی کورد نه که هه ر لیان سوودمه ند نه بوونه، به لکو ناویشیان نه بیستووه، ئه وه ش زیانیکی گه وره یه، چونکه له راستیدا گه وره زانایان و که له پیاوani ئه م بابه ته مه زنه نووسین و شوینه واری ناوازه یان بۆ به جیهیشتوین، گه لی کورد له ژیر جوړه ها پاساودا لی بی به ش بووه، منیش به پشستیوانی خوی په روه ردگار چهن دین سه رچاوه ی ترم داناوه کاریان له سهر بکه م ئه گه ر ته مه ن ده رفه تی تیدا مابیټ.

ده پاریمه وه له خوی گه وره و ده لیم:

ئه ی چاکترین که سېک گوی له نزاو پارانه وهی به نده کانی ده گریټ، بمپاریزه له وهی له م نووسینه م به به ستم ناوبانگ ده ر کړدن و پوپامای بیټ، بۆ ئه وهی کړده وه م پووجه ل نه بیټ و پاداشتم به زایه نه چیټ، لاسای پی شه وای گه وره (الشاطبي) یش ده که مه وه، ده لیم:

ونادیت اللهم يا خير سامع أعذني من التسميع قولا ومفعلا

إليك يدي منك الأيادي تمدها أجري فلا أجري بجور فاخلطلا^٢

له کو تایشدا ده لیم:

له م لیكدانه وه کورته دا گه راومه ته وه بۆ زوړیک له کتیبه کانی ته جوید و شهرحی (الجزرية) له کۆن و نویدا، ئه م بواره ش بواریک نیه له خومه وه قسه م تیدا کړدیټ، به لکو هه رچیم

^٢ بروانه: الوافي في شرح الشاطبية / عبد الفتاح القاضي / ٢٧-٢٨.

نووسیوه هەر گواستنهوه بووه بۆ قسهی زانایان له مه پ رافه کردنی دێره کانی هۆنراوه که، به لام ئەزموونی وانه وتنه وهی ته جوید و، رافه کردنی پێشەکی (الجزرية) هەلی که لک وەرگرتنی بۆ په خساندم له گه لیک له و کتیب و سه رچاوانه ی له م باره وه نووسراون و، به گوێره ی توانای خۆم هه ولّم داوه ئەو سوودانه به خوینه رم بگه یه نم.

جا ئەگەر تووشی هه له و نه پیکان بووبیتم له جیگه یه کی کتیبه که و، که سیك به رچاوی پوون کردمه وه و هه له یه کی بۆ راست کردمه وه، به ئەو په ری سنگ فراوانیه وه وهریده گرم و، له هه له که م پاشگه ز ده بمه وه، چونکه له کۆتاییدا من زیاتر نیم له ئاده میزادیك که قابیلی هه له کردنه .

سبحانك اللهم وبحمدك أشهدُ ألاَّ إلهَ إلاَّ أنتُ أستغفرك و أتوب إليك.

باوکی موحه ممه د / إحسان برهان الدين

که لار ۲۰۱۰/۸/۱۹

ihsanburhan@yahoo.co.uk

کورتەیه ک ده رباره ی ژیاننامه ی (ابن الجزري)

ئەبولخه یر شه مسه ددین موحه ممه دی کوپی موحه ممه دی کوپی عه لی کوپی یوسف، عومه ری، دیمه شقی، شیرازی، ناسراو به (ابن الجزري) ^۱.

له شه وی شه ممه، له پاش نوێژی ته راویح له بیست و پینجی په زانی سالی (۷۵۱) ی کۆچی له گه ره کی (بین السورین) له دیمه شق له دایک بووه.

^۲ (جزيرة ابن عمر): ناوچه یه که له سه ر سنوری سوریا — تورکیا، له ئەو سه ری باکووری موسل، ئەم دورگه یه پوباری دیجله له یه ک لاوه ده وره ی داوه به شیوه ی مانگ، به لام دواتر که ندریک له لایه کانی تره وه دروست کراو، ئاستیکێ له سه ر دروست کراو، هه ربۆیه ئاو چوارده وره ناوچه که ی دا، که سانیکی ژۆریش به و ناوچه یه ناسراون وه کو له کتیبی (معجم لأدباء ۱/۱۶۰ هـ) و (کفایة الالمعي / ۸۵) باسکراون.

باوکی بازرگان بوو، چل سال بوو مندالی نه‌ده‌بوو، کاتیک پویشت بو چه ج له‌لای ناوی زه‌مزه‌مدا پاراپیه‌وه له خوی گه‌وره که کورپکی زانای پیببه‌خشیّت.

ئه‌م باوکه بازرگانه پیاویکی خواناس و زانست په‌روه‌ر بوو، قورئانی مه‌زن‌پاده‌گرت و، له لای مامۆستایانی ناودار وه‌ری ده‌گرت، خودی (ابن الجزري) له باسکردنی ژياننامه‌ی (الحسن السروجي) مامۆستايدا فه‌رموویه‌تی^۵:

(مامۆستای من و مامۆستای باوکم په‌حمه‌تی خوی لیبیت، باوكمی فی‌ری قورئان خویندن کرد).

(ابن الجزري) جگه له زانستی قورئان و له‌به‌رکردنی گوئی له فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌گرت له گه‌وره زانایانه‌وه، وه‌کو هاوه‌لانی (الفخر ابن البخاري) و که‌سانی تر له دیمه‌شق، ئیجازه‌شی له گه‌وره زانایانی وه‌رگرت، وه‌کو خالی به‌سال‌چووی باپی‌ری (محمد بن إسماعيل الخبان)، پاشان ده‌ستی کرد به کۆکردنه‌وه‌ی شیوه‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان (القراءات)، له‌سه‌ر ده‌ستی زانایانی شام وه‌کو: (عبد‌الوهاب بن السلار) و (أحمد الطحان) و (أحمد رجب) له‌نیوان سالی ۷۶۶-۷۶۷ ک، هه‌وت خویندنه‌وه‌که‌شی له (ابراهيم الحموي) وه‌رگرت و، دواتر له‌سه‌ر ده‌ستی (ابن اللبان) هه‌موو خویندنه‌وه‌کانی ته‌واو کرد.

پاشان ئاره‌زووی گه‌شتی په‌یدا کرد له‌پیناو به‌ده‌ست هی‌نانی ئیسناد به‌رزی و، ژۆرتی کارامه‌بوون، هه‌ربۆیه‌ پووی کرده ولاتی پیروزی حیجاز له‌سالی ۷۶۸ ک، له‌ویش په‌یوه‌ندی کرد به وتارخوین و پی‌شنوویژی مه‌دینه (محمد بن عبدالله الخطيب) و قیرائاتی لیوه‌رگرت، له‌سه‌ر کتیبی (الكافي) و (التيسير) پاشان گه‌راپیه‌وه بو دیمه‌شق و درێژه‌ی دا به خویندنه‌کانیدا له‌لای (ابن السلار) و، چهند زانایه‌کی تر.

له‌پاش ئه‌وه ئاره‌زووی گه‌شت کردنی کرد به‌ره‌و ئه‌نده‌لوس به‌مه‌به‌ستی خویندنی زانست له‌لای (محمد بن يوسف الاندلسي) به‌لام باوکی ریگه‌ی نه‌دا، هه‌روه‌ها هه‌زی کرد بجیته (كرک) به‌لام هه‌زه‌که‌ی به‌دی نه‌هات، پاشان بریاری دا بجیت بو قاهیره له‌سالی ۷۶۹ ک، له‌وێ زانستی قورئان خویندنی له گه‌وره زانایانی وه‌رگرت، وه‌کو: (محمد بن الصايغ) و (عبد‌الرحمن البغدادي) و (ابی بكر بن الجندي) له‌پاش وه‌رگرتی ئیجازه‌ گه‌راپیه‌وه بو دیمه‌شق، به‌لام پاش مانه‌وه‌یه‌کی که‌م گه‌راپیه‌وه بو قاهیره له‌سالی ۷۷۱ ک، بوئه‌وه‌ی جاریکی تر له‌سه‌ر چهند کتیبیکی قورئان شیوه‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان وه‌رگریّت، هه‌روه‌ها بو وه‌رگرتنی زانستی فه‌رمووده‌ش له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانه‌ی مابوون له قوتابییه‌کانی (الدمياطي) و

^۵ بروه‌نه: غاية النهاية ۱/۲۴۹.

(الابرقوهي) و، زانایانی تر، هه روه ها زانستی فیهیشتی وهرگرت له سهر مه زه بهی پيشه و اشافيعی له بازنه ی ماموستا (عبدالرحيم الاسنوي) و زانای تر.

پاشان قاهره ی به جیهیشت به ره و دیمه شق و، هه موو قیرائاته کانی کؤکرده وه له سهر دهستی (القاضي احمد الکفري)، پاشان خیرا جاريکی تر گه رايه وه بؤ قاهره، له سالی ۷۷۸ ک، دهستی کرد به خویندن له لای (الضياء القزويني) و زانای تر له زانستی (الاصول) و (المعاني) و (البيان)، هه روه ها گه شتی کرد به ره و شاری ئیسکه ندریه بؤنه وهی قیرائات به کؤکراوه یی وهر بگریت له سهر دهستی (عبدالوهاب القروي الاسکندري)، به لام له وی ههستی کرد سؤزی ده خروشیئت بؤ شاره که ی خوی، بؤیه -له پاش وهرگرتنی مؤلث و بروانامه ی زانستی له سهر دهستی ماموستایانی -گه رايه وه بؤ دیمه شق و هکو زانایه کی گه وره له چهندين زانستدا له سه رووی هه موشیانه وه له زانستی (القراءات) و (الحديث) و (الفقه).

له دیمه شق ئه ستیره ی (ابن الجزري) دره وشایه وه و، ناوبانگی په یدا کرد و، (ابن کثير) ی زانا و لښکدانه وهی قورئانیش ئیجازه ی "فتوا" دانی پیبه خشی له سالی ۷۷۴ ک، ئینجا به مه بهستی قورئان وتنه وه به فیرخوازانی زانست و، بؤماوه ی چهندين سال له مزگوتی (الأموي) دانیش و لپرسراویتی قوتابخانه ی (العادلیة) شی گرتنه ستؤ، هه روه ها بوو به ماموستای (دار الحديث) له (الأشرفیة الکبری) و، بوو به لپرسراوی قوتابخانه ی گه وره له (تربة أم صالح)، له پاش له دنیا ده رچوونی (ابن السلار) ی ماموستای له سالی ۷۸۲ ک، ئه مه ش له کاتیکیدا بو که زانایانی گه وره وه کو: (الشهاب ابن الحجي) و که سانی تر له ژياندا بوون، چهندين ئه رکی زانستی دیکه شی له ئه ستؤ گرت، هه روه ها قوتابخانه یه کیشی دروست کرد بؤ فیړکردنی قورئان و خوی بوو به ماموستای، پاشان به باشی زانی دهست بکات به بلاوکرده وهی زانست و گه شت بکات له پیناویدا، پاش ئه وهی وه کو قوتابی گه شتی ده کرد، ئه مجاره وه کو زانایه ک، بؤیه له سالی ۷۷۸ ک گه شتی کرد بؤ میسر به هاوړپیه تی موحه ممه دی کوړی، له پاش سالیکی له میسر ده رچوو به لام له سالی ۷۹۸ ک جاريکی تر گه رايه وه میسر و چووه ئیسکه ندریه و، ولاتی پؤم، کاتیک گه شته شاری برؤسه ریژی زؤری لینرا له لایه ن سولتانی عوسمانی "بایه زید" وه و، حوت سال له وی مایه وه سه رقالی زانست و، وتنه وهی (قراءات) و، زانسته کانی قورئان و فهرمووده بوو تییدا.

قوتابیه کی زؤری هه بوو له وی، له پاش کؤچی دواپی سولتان بایه زید، (ابن الجزري) له سالی ۸۰۵ ک پووی کرده (بلاد ماوراء النهر) و، له وی چوو بؤ شاری (کش) و دواتر چوو بؤ (سمرقند) و، ته یمورله نگ ریژی زؤری لی گرت، له سالی ۸۰۷ ک به ره و خوراسان به ریکه وت و، پؤشته (هراة) و (یزد) و دواتر له ئه سفه هان مایه وه، تا کو په مه زانی سالی ۸۰۸ ک و، ئینجا پؤشته شاری شیراز، سه رانی ده سه لات له شیراز وابه سته یان کرد که له وی بمیښته وه و،

کردیشیان به دادوهری شیراز و ده‌وروبه‌ری، چوارده‌سال له‌وی مایه‌وه، قوتابخانه‌یه‌کی قورئانی له‌وی دروستکرد و، قوتابی زۆری له‌ده‌ور کۆبوویه‌وه.

له‌سالی ۸۲۱ ک پووی کرده عیراق، له به‌سره نیشته‌جی بوو بۆ قورئان ووتنه‌وه و، فیکردن، هه‌ربۆیه قوتابی زۆری له‌ده‌ور کۆبوویه‌وه و، له شیرازه‌وه (طاهر بن عزیز الأصبهانی) خۆی گه‌يانده لای (إبن الجزري) مامۆستای و خه‌تمه‌یه‌کی ته‌واوی به (القراءات العشرة) له‌لا ته‌واو کرد و، ده‌ستی کر به خه‌تمه‌یه‌کی تر به‌لام ته‌واوی نه‌کرد.

له‌سالی دواتر پووی کرده شاری مه‌دینه و، به‌لای گوندی عونه‌یزه‌دا تیپه‌ری به‌هاورپییه‌تی (معین الدین بن عبدالله قاضي کازرون)ی قوتابی خۆی، پاش دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌و گونده عه‌ربه بیابان نشینه‌کان هێرشیان بۆ هێنان، به‌لام خۆی گه‌وره‌ پرزگاری کردن له ده‌ستیان و، هه‌لاتنه‌وه به‌ده‌ستی به‌تاله‌وه به‌ره‌و عونه‌یزه، چونکه هه‌رچیان پیبوو به‌تالانی برا، له‌و ده‌قه‌ره‌ش (إبن الجزري) هۆنراوه‌ی (الدرة المضیة فی القراءات الثلاث المتممة للعشرة)^۱ ی نووسی، که‌له‌کۆتاییه‌که‌یدا ئاماژه ده‌کات بۆ پووداوی ده‌ستدریژی کردنه‌سه‌ریاندا و، ده‌فه‌رمویت:

غریبة اوطان بنجد نظمها	و عظم اشتغال البال وافر وکيف لا
صُدَدت عن البيت الحرام وزوري الـ	مقام الشريف المصطفى اشرف الملا
وطوقني الأعراب بالليل غفلة	فما تركوا شيئا وكدت لأقتلا
فادركني اللطف الخفي وردني	عُنيزة حتى جاءني من تكفلا
بحملي و ايصالي لطیبة آمنا	فیارب بلغني مرادي وسهلا ^۲

له عونه‌یزه (قاضي) ناوبراو خه‌تمه‌یه‌کی به خویندنه‌وه‌ی ئه‌بوجه‌عفه‌ر له‌لای (ابن الجزري) خویند و له مه‌دینه ته‌واوی کرد و، له‌ویش پيشنوێژی هه‌ره‌می مه‌دینه‌ش ده‌ستی کرد به خویندن له‌لای^۳.

کاتی‌ک واده‌ی هه‌ج کردن نزیک بوویه‌وه بۆ ئه‌و مه‌به‌سته خۆی سازدا و، پاشان له‌هه‌ردوو هه‌ره‌می مه‌که‌ و مه‌دینه مایه‌وه بۆ وانه ووتنه‌وه و، دانانی کتیب، دواتر ده‌رچوو به‌ره‌و عیراق و، له‌سالی ۷۲۶ ک جاریکی تر گه‌راپه‌وه بۆ هه‌ج، پاش ته‌واو بوونی هه‌ج پویششت

^۱ (الدرة): بریتیه له قیرائه‌تی ئه‌بوجه‌عفه‌ر و یه‌عقوب و خه‌له‌فی ده‌یه‌م به‌شیوه‌ی هۆنراوه‌ دانەر ئوصولی ئه‌م سی‌ قیرائه‌ته‌ی تیدا کۆکردوه‌ته‌وه (أصول و فرش) ((م. دلیر گه‌رمیانی)).

^۲ بپروانه: کۆتایی په‌راوێزی (التسهيل لقراءات التنزيل).

^۳ بپروانه: غایة النهاية / ۲/۲۵۱.

به‌رهو قاهیره و، له‌وئ چاوی به ئەحمەدی کورپی کهوت و، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل سولتانی ئەشرەفدا کۆبوویه‌وه و پێزی زۆری لێی گرت^۱، ئەوکاتەش که‌چاوی به ئەحمەدی کورپی کهوت بیست سالبوو یه‌کتریان نه‌بینیوو، بۆیه نامە‌ی بۆنوووسیوو له‌ولاتی پۆمه‌وه ئاماده‌ بی‌ت و، ده‌پۆژ پیکه‌وه مانه‌وه. له‌سالی حه‌جی داهاتوودا پووی کردە مه‌که‌ه و، یه‌که مانگ تێیدا مایه‌وه ئینجا ده‌رچوو به‌رهو یه‌مه‌ن له‌پێگه‌ی ده‌ریاوه، به‌مه‌به‌ستی فێرکردن و قورئان وتنه‌وه و بازگانی کردن، له‌وئ خه‌لکه‌که پێشبرکێیان ده‌کرد له‌سه‌ر نزیک بوونه‌وه و خویندن له‌لای، چونکه ئەوان پێشتر کتیبی (الحصن الحصین)ی (إبن الجزري) یان خویندبوویه‌وه، (إبن الجزري) له‌ناویاندا مایه‌وه تاكو واده‌ی حه‌ج له‌ سالی داهاتوودا و، له‌گه‌ل ئەحمەدی کورپی به‌پیکه‌وتن به‌رهو میسر، چه‌ند مانگێک له‌وئ مانه‌وه و، لێی ده‌رچوون له (جمادی الآخرة)ی سالی ۸۲۹ ک به‌رهو دیمه‌شق و له‌وئ له‌یه‌کتەر جیابوونه‌وه^۲ کورپه‌که‌ی به‌رهو ولاتی پۆم و خۆی به‌رهو شیراز، هه‌ر له‌وێش مایه‌وه له‌سه‌ر ئەو حاله‌ له‌ فێرکردن و وتنه‌وه‌ی قورئان تاكو له‌پۆژی هه‌ینی ۵ / ربيع الأول / ۸۳۳ ک کۆچی دوایی کرد، کاتێک خه‌لکی هه‌والی مردنیان بیست، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه کۆبوونه‌وه و، به‌خه‌لک و کاربه‌ده‌ستانه‌وه پێشبرکێیان ده‌کرد بۆ هه‌لگرتنی ته‌رمه‌که‌ی و، هه‌ر له‌و قوتابخانه‌ی که دایمه‌زاندبوو له‌شیراز نێژرا.

نووسین و کتیبه‌کانی (إبن الجزري):

(إبن الجزري) په‌حمه‌تی خوای لیبی‌ت نووسینی زۆری هه‌یه له هه‌موو باب‌ه‌ته‌کانی زانست له ئیسلامدا به‌تایبه‌تی زانستی (القراءات) ژماره‌یان ده‌گاته زیاتر له (۸۰) کتیب، به‌لام ئیمه لێره‌دا ته‌نها باسی چه‌ند کتیبێکی به‌ناوبانگی ده‌که‌ین وه‌کو: - تحبير التيسير في القراءات العشر.

- تقريب النشر في القراءات العشر.

- التمهيد في علم التجويد.

- الدرة المضية في قراءات الأئمة الثلاثة المرضية.

- طيبة النشر في القراءات العشر.

- غاية النهاية في أسماء رجال القراءات.

- المقدمة الجزرية.

- منجد المقرئين ومرشد الطالبين.

^۱ بروهانه: البدر الطالع / ۲/۲۰۸ .

- النشر في القراءات العشر^{١٠}.

پیناسه‌یه‌ک بۆ (المقدمة الجزرية)

پیشه‌کی (الجزرية) هۆنراوه‌یه‌که له دانانی (ابن الجزري) له‌سه‌ر به‌حرى (الرجز) بریتیه له سه‌دوچه‌وت کۆپله (دیڤ)، هه‌موو بابته‌ سه‌ره‌کیه‌کانی زانستی ته‌جويدی له‌خۆگرتووه، ریک‌خستنیشی بۆ بابته‌کان له‌سه‌ر بنه‌مايه‌کی (منطق) پوون دامه‌زراندووه، سه‌ره‌تا به‌پیشه‌کیه‌کانی ته‌جويد ده‌ستپێده‌کات و، ئینجا باسی مه‌خره‌ج و سیفه‌تی پیته‌کان ده‌کات و، دواتر هه‌ندی حوکمی تایبه‌ت باس

ده‌کات به‌و پیشه‌کیانه‌وه، وه‌کو یاسا‌کانی راوه‌ستان و، شیوازی نووسینی قورئان و، راوه‌ستان له‌سه‌ر کۆتایی وشه‌کان.

وادیاره (ابن الجزري) ناوونیشانی لاوه‌کی له‌نیوان دیڤه‌کانی هۆنراوه‌که‌یدا دانه‌ناوه، وه‌کو ده‌رده‌که‌وت له‌کۆنترین ده‌ستنوو سه‌کانی ئه‌م کتێبه، به‌لام هه‌ندی له‌وانه‌ی له‌به‌ریان گرتووه‌ته‌وه یان بلاویان کردووه‌توووه کتێبه‌که‌یان به‌پێی بابته‌کانی دابه‌شکردووه و، ناوونیشانی ناو‌خو‌ییان بۆ دیاریکردووه، وه‌کو ئاسانکاری بۆ خوێنه‌ر و فی‌رخ‌واز.

پیشه‌کی (الجزرية) په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ کتێبه‌کانی تری (ابن الجزري) یه‌وه که له‌ویش باسی بابته‌کانی زانستی ته‌جويدی کردووه، وه‌کو (التمهید) و (النشر) و، هۆنراوه‌ی (طیبة النشر) که له‌گه‌ڵ پیشه‌کی (الجزري) دا له ٣٠ کۆپله‌دا هاوبه‌شن، ئه‌وه‌شم به‌لاوه په‌سه‌نده^{١١} که (المقدمة) زووتر نووسراوه له‌پیش کتێبی (الطیبة)، هه‌روه‌ها به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆش په‌یوه‌ندی هه‌یه له‌گه‌ڵ کتێبی (التمهید)، هه‌ربۆیه ئه‌و کتێبانه به‌لێکدانه‌وه و راقه‌کردنێکی چاک دیته ئه‌ژمار بۆ ئه‌م هۆنراوه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستمانایه، راقه‌کارانی ئه‌م پیشه‌کیه‌ش به‌م په‌یوه‌ندیه‌یان زانیوه و، سوودیان له‌و کتێبانه زۆر وه‌رگرتووه.

پیشه‌کی (الجزرية) گرنگی زۆری پێدراوه له‌لایه‌ن پسیپوران و بایه‌خداران به‌ زانستی ته‌جويده‌وه، له‌پووی له‌به‌رکردن و له‌به‌رگرتنه‌وه و، راقه‌کردن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک، له‌وانه: کورتی و پوخته‌یی ئه‌و هۆنراوه‌یه، هه‌روه‌ها ئاسانی وشه‌کانی و گشتگیرى بابته‌کانی بۆ هه‌موو باسه‌کانی ته‌جويد، له‌سه‌رووی هه‌موو ئه‌و هۆکارانه‌شه‌وه، به‌ناوبانگی نووسه‌ره‌که‌ی

^{١٠} بۆ ئه‌م نووسینه‌م ده‌رباره‌ی ژياننامه‌ی (ابن الجزري) له‌ کتێبی (شيخ القراء الإمام ابن الجزري) سوودم بینی.

^{١١} خاوه‌ن ئه‌م قسه‌یه (د.غانم قدوري الحمد)ه.

لهسهردهمی خۆیدا و، سهردهمهکانی تریش، تاوهکو ئهم پۆژگارهی خۆمان، بهلگهش لهسهر بایهخ پێدانی ئهم پێشهکی یه زۆری لێكدانهوهکانیتهی لهلایه ن زانایان و رافهکارانهوه، کهدهگه نه زیاتر له په نجا لێكدانهوهی درێژ و کورت، وهکو:

١. الحواشي المفهمة في شرح المقدمة، لأبي بكر أحمد (ت ٨٣٥ هـ).

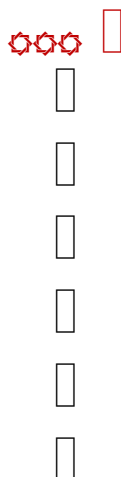
٢. الطرازات المعلمة في شرح المقدمة الجزرية، لعبد الدائم الحديدي الأزهری، قوتابی (ابن الجزرية) چاپ کراوه.

٣. اللالی السنية في شرح المقدمة الجزرية، لأحمد بن محمد القسطلاني (ت ٩٢٣ هـ).

٤. الدقائق المحكمة شرح المقدمة، لזكريا الأنصاري (ت ٩٢٦ هـ).

٥. المنح الفكرية في شرح المقدمة الجزرية، لملا علي القاري (ت ١٠١٤ هـ).

لێكدانهوهی زۆری تریشی ههیه جگه له مانه — چاپکراون، هه نديکيش هيشتا دهستنووسن و چاپ نه کراون.^{١٢}

^{١٢} بپوانه: الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية / د. غانم قدوري ١٢ / ١٣.

ده قى هوئراوه كه

پیشه کی

۱	يَقُولُ رَاجِي عَفْوِ رَبِّ سَامِعِ (مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزَرِيِّ الشَّافِعِي)
۲	(الْحَمْدُ لِلَّهِ) وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَاهُ
۳	(مُحَمَّدٍ) وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ مَعَ مُحِبِّهِ
۴	(وَبَعْدُ) إِنَّ هَذِهِ مُقَدَّمَةٌ فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ أَنْ يَعْلَمَهُ
۵	إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَسِمٌ قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوَّلًا أَنْ يَعْلَمُوا
۶	مَخَارِجَ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ لِيَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ
۷	مُحَرَّرِي التَّجْوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ
۸	مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا وَتَاءِ أَشْيَ لَمْ تَكُنْ تُكْتَبُ بِهَا

بابه تی مه خره جی پیتنه کان

۹	مَخَارِجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةٌ عَشْرُ عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مِنْ اخْتِبَرُ
۱۰	فَالْفُ الْجَوْفِ وَأُخْتَاهَا وَهِيَ حُرُوفُ مَدِّ لِلْهَوَاءِ نَتْنَهِي
۱۱	ثُمَّ لَأَقْصَى الْخَلْقِ هَمْزُ هَاءٍ ثُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنُ حَاءٍ
۱۲	أَذْنَاهُ غَيْنٌ خَاوُهَا وَالْقَافُ أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقُ ثُمَّ الْكَافُ
۱۳	أَسْفَلُ وَالْوَسْطُ فَجِيمُ الشَّيْنِ يَا لَا ضِرَاسَ مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا
۱۴	وَالْتُونُ مِنْ طَرْفِهِ تَحْتَ اجْعَلُوا وَالرَّاءُ يُدَانِيهِ لَظْهَرِ أَذْخَلُوا
۱۵	وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمِنْ عُلْيَا الثَّنَائِيَا وَالصَّفِيرُ مُسْتَكِنُ
۱۶	مِنْهُ وَمِنْ فَوْقِ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِلْعُلْيَا
۱۷	مِنْ طَرْفَيْهِمَا وَمِنْ بَطْنِ الشَّفَةِ فَالْفَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ
۱۸	لِلشَّقَتَيْنِ السَّوَاوِ بَاءٌ مِيسَمُ وَعُنْتُهُ مَخْرَجُهَا الْحَيْشُومُ

بابه تی سیفه ته کان

۲۰	صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرِخْوٌ مُسْتَقِلٌ	مُنْفَتِحٌ مُضْمَتَةٌ وَالضِدَّ قُلْ
۲۱	مَهْمُوسُهَا (فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكَتٌ)	شَدِيدُهَا لَفْظٌ (أَجْدُ قَطِ بَكَتٌ)
۲۲	وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لِنْ عُمُرٍ)	وَسَبْعُ غُلُوٍ (خَصَّ ضَغْطِ قِطْ) حَصْرُ
۲۳	وَصَادٌ ضَادٌّ طَاءٌ ظَاءٌ مُطْبَقَةٌ	وَ (فَرَّ مِنْ لُبِّ) الْحُرُوفِ الْمَذْقَةُ
۲۴	صَفِيرُهَا صَادٌ وَزَايٌ سِينٌ	قَلَقَلَةٌ (قُطِبُ جَسَدٍ) وَاللَّيْنُ
۲۵	وَآوٌ وَيَاءٌ سَكَنًا وَأَنْفَتَحَا	قَبْلَهُمَا وَالْأَنْجِرَافُ صُحْحَا
۲۶	فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ وَتَكَرَّرَ جُعِلَ	وَلِلتَّقْسِي الشَّيْنِ ضَادًا اسْتَطِلَ

بابه تی ته جويد

۲۷	وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِيدِ حَتْمٌ لَازِمٌ	مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ أَثَمٌ
۲۸	لَأَنَّهُ بِهِ إِلَهُ أَنْزَلَ	وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا
۲۹	وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ	وَرَيْنَسَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ
۳۰	وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حَقَّهَا	مِنْ صِفَةِ لَهَا وَمُسْتَحَقَّهَا
۳۱	وَرَدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ	وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمِثْلِهِ
۳۲	مُكْمَلًا مِنْ غَيْرِ مَا تَكَلَّفَ	بِاللَّطْفِ فِي التُّطْقِ بِلَا تَعَسُّفِ
۳۳	وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَرْكِهِ	إِلَّا رِيَاضَةُ امْرِئٍ بِفِكَهِ

بابه تی گه وره کردن و بچووک کردن وه

۳۴	فَرَقَقْنِ مُسْتَقِلًا مِنْ أَحْرَفٍ	وَحَاذِرْنِ تَفْخِيمٍ لَفْظِ الْأَلْفِ
۳۵	كَهَمَزِ الْحَمْدِ أَعُوذُ إِيْهِدَنَا	اللَّهُ ثُمَّ لَمْ لِلَّهِ لَنَا
۳۶	وَلَيْتَلَطَفَ وَعَلَى اللَّهِ وَلَا الضُّ	وَالْمِيمِ مِنْ مَخْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضٍ
۳۷	وَبَاءِ بَرَقٍ بَاطِلٍ بِهِمْ بَذِي	وَإِخْرَصَ عَلَى الشَّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي
۳۸	فِيهَا وَفِي الْجِيمِ كَحُبِّ الصَّبْرِ	وَرَبْوَةِ اجْمَشَتْ وَحِجِّ الْفَجْرِ
۳۹	وَبَيْنَنْ مُقْلَقًا إِنْ سَكَنَا	وَأَنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبِينَا
۴۰	وَحَاءَ حَصْحَصَ أَحْطَتُ الْحَقُّ	وَسَيْنَ مُسْتَقِيمٍ يَسْطُو يَسْقُو

بابه تی رانه کان

٤١	وَرَقِقِ الرَّاءَ إِذَا مَا كُسِرَتْ	كَذَلِكَ بَعْدَ الْكَسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ
٤٢	إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ	أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا
٤٣	وَالْخُلْفُ فِي فَرْقٍ لِكَسْرِ يُوجَدُ	وَأَخْفِ تَكَرُّرًا إِذَا تَشَدَّدَ

بابه تی لامه‌کان

٤٤	وَفَخِمِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ	عَنْ فَتَحٍ أَوْ ضَمٍّ كَعَبْدُ اللَّهِ
٤٥	وَحَرَفِ الاسْتِعْلَاءِ فَخِمَ وَأَخْصَصَا	لَا طَبَاقَ أَقْوَى نَحْوَ قَالَ وَالْعَصَا
٤٦	وَبَيْنَ الإِطْبَاقِ مَنْ أَحْطَتْ مَعُ	بَسَطَتْ وَالْخُلْفُ بِنَخْلُكُمُ وَقَعَ
٤٧	وَأَحْرَصَ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا	أَنْعَمْتَ وَالْمَغْضُوبُ مَعُ ضَلَلْنَا
٤٨	وَخَلَصَ انْفِتَاحَ مَحْذُورًا عَسَى	خَوْفَ اشْتِبَاهِهِ بِمَحْظُورًا عَصَى
٤٩	وَرَاعَ شِدَّةَ بَكَافٍ وَبَتَا	كَشَرِكُكُمْ وَتَتَوَفَّى فِتْنَتَا
٥٠	وَأَوَّلَى مِثْلَ وَجِنْسٍ إِنْ سَكَنَ	أَذْغَمَ كَقُلْ رَبِّ وَبَلْ لَا وَابِنَ
٥١	فِي يَوْمٍ مَعُ قَالُوا وَهُمْ وَقُلْ نَعَمْ	سَبَّحَهُ لَا تُزِغْ قُلُوبَ فَلْتَقُمْ

بابه تی (ض) و (ظ)

٥٢	وَالضَّادَ بِسَمْتِطَالَةٍ وَمَخْرَجٍ	مَيِّزُ مِنَ الظَّاءِ وَكُلَّهَا تَجِي
٥٣	فِي الظَّنِّ ظِلُّ الظُّهْرِ عَظُمَ الْحِفْظُ	أَيْقَظُ وَأَنْظُرُ عَظُمَ ظَهْرُ اللَّفْظِ
٥٤	ظَاهِرُ لَظَى شَوَاطِظٍ كَظَمَ ظَلَمًا	أَغْلَظُ ظَلَامَ ظُفْرِ انْتِظَرُ ظَمًا
٥٥	أَظْفَرَ ظَنًّا كَيْفَ جَا وَعَظُ سَوَى	عِضِينَ ظِلُّ النَّحْلِ زُخْرُفِ سَوَى
٥٦	وَضَلَّتْ ظَلَمْتُ وَبِرُومِ ظَلَمُوا	كَالْحِجْرِ ظَلَّتْ شُعْرًا نَظَلُّ
٥٧	يُظَلِّلَنَّ مَحْظُورًا مَعَ الْمُحْتَظَرِ	وَكُنْتُ فَظًا وَجَمِيعَ النَّظَرِ
٥٨	إِلَّا بِوَيْلٍ هَلْ وَأَوَّلَى نَاضِرَةً	وَالْغَيْظُ لَا الرَّعْدِ وَهُودِ قَاصِرَةً
٥٩	وَالْحَظُّ لَا الْحِضُّ عَلَى الطَّعَامِ	وَفِي ضَنِينِ الْخِلَافُ سَامِي

بابه تی وریاکردنه‌وه

٦٠	وَإِنْ تَلَاَقَيْتَا الْبَيَانَ لَارِزْمُ	أَنْقَضَ ظَهْرَكَ يَعْضُ الظَّالِمُ
٦١	وَاضْطَرَّ مَعَ وَعَظَتْ مَعَ أَفْضَتُمْ	وَصَفَّهَا جِبَاهُهُمْ عَلَيْهِمْ

بابه تی (م) و (ن) ی شه‌ده‌دار و زهنه‌دار

۶۲	وَأَظْهَرَ الْغُنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمِنْ مِيمٍ إِذَا مَا شُدُّدَا وَأَخْفَيْنِ
۶۳	الْمِيمَ إِنْ تَسَكَّنَ بِغُنَّةٍ لَدَى بَاءٍ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا
۶۴	وَأَظْهَرَهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ وَاحْذَرُ لَدَى وَאוٍ وَفَا أَنْ تَخْتَفِي

بابه تی بنه ماکانی تهنوین و نونی زهنده دار

۶۵	وَحُكْمُ تَنَوِينٍ وَنُونٍ يُلْفَى إِظْهَارُ ادْغَامٍ وَقَلْبٌ اخْفَا
۶۶	فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرُ وَادْغَمُ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بِغُنَّةٍ لَزِمَ
۶۷	وَأَدْغَمَنُ بِغُنَّةٍ فِي يَوْمٍ إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَدُنْيَا عَنْوَنُوا
۶۸	وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَاءِ بِغُنَّةٍ كَذَا لَاخْفَا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أَخِذَا

بابه تی (مد) و (قصر)

۶۹	وَالْمَدُّ لَزِمَ وَوَجِبَ أَتَى وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقَصْرٌ ثَبَتَا
۷۰	فَلَا زِمَ إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدُّ سَاكِنٌ حَالَيْنِ وَبِالطَّوْلِ يُمَدُّ
۷۱	وَوَجِبَ إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُتَّصِلًا إِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ
۷۲	وَجَائِزٌ إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفَا مُسْجَلًا

بابه تی زانینی راوهستان

۷۳	وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ لَا بَدَّ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ
۷۴	وَالْأَبْتِدَاءُ وَهِيَ تُقَسَّمُ إِذَنْ ثَلَاثَةً تَامٌ وَكَافٍ وَحَسَنٌ
۷۵	وَهِيَ لَمَّا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ تَعَلَّقَ أَوْ كَانَ مَعْنَى فَا بْتَدِي
۷۶	فَالْتَامُ فَالْكَافِي وَلَفْظًا فَا مَنَعَنُ إِلَّا رُوُوسَ الْآيِ جَوُوزَ فَالْحَسَنُ
۷۷	وَعَبِيرٌ مَّا تَمَّ قَبِيحٌ وَلَسَهُ الْوَقْفُ مُضْطَرًّا وَيُبْدَا قَبْلَهُ
۷۸	وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجِبَ وَلَا حَرَامٌ غَيْرَ مَا لَهُ سَبَبُ

بابه تی پچراو و پیکگه یه نرا و (ت)

۷۹	وَاعْرِفْ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ وَتَا فِي مُصْحَفِ الْإِمَامِ فِيمَا قَدْ أَتَى
۸۰	فَاقْطَعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا مَعَ مَلْجَأٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
۸۱	وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ ثَانِي هُوَذَا لَا يُشْرِكُنْ تَشْرِكُ يَدْخُلْنَ تَعْلُوا عَلَى
۸۲	أَنْ لَا يَقُولُوا لَا أَقُولُ إِنَّ مَا بِالرَّغْدِ وَالْمَقْتُوحِ صِلَ وَعَنْ مَا

٨٣	بُهِوا أَقْطَعُوا مِنْ مَّا بَرُومٍ وَالتَّسَا	خُلْفُ الْمُنَافِقِينَ أَمْ مِنْ أَسَسَا
٨٤	فُصِّلَتِ التَّسَا وَذُبِحَ حَيْثُ مَّا	وَأَنْ لَمْ الْمَفْتُوحِ كَسْرُ إِنَّ مَّا
٨٥	لَانْعَامِ وَالْمَفْتُوحِ يَدْعُونَ مَعَا	وَحُلْفُ الْأَنْفَالِ وَنَحْلُ وَقَعَا
٨٦	وَكُلِّ مَّا سَأَلْتُمُوهُ وَاخْتَلَفَ	رُدُّوا كَذَا قُلْ بِسْمَا وَالْوَصْلُ صِفُ
٨٧	خَلَقْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا فِي مَّا أَقْطَعَا	أَوْحِي أَفْضَمُ اشْتَهَتْ يَبْلُوا مَعَا
٨٨	ثَانِي فَعَلَنْ وَقَعَتْ رُومٌ كَلَا	نَشْرِبُ شُعْرَاءَ وَغَيْرَ ذِي صِلَا
٨٩	فَأَيْنَمَا كَالنَّحْلِ صِلُ وَخْتَلَفَ	فِي الشُّعْرَا الْأَحْزَابِ وَالتَّسَا وَصِفُ
٩٠	وَصِلْ فَإِلْمَ هُودَ أَلَنْ نَجْعَلَا	نَجْمَعُ كَيْلًا تَحْزَنُوا تَأْسُوا عَلَى
٩١	حَجَّ عَلَيْكَ حَرْجٌ وَقَطَعُهُمْ	عَنْ مَنْ يَشَاءُ مَنْ تَوَلَّى يَوْمَ هُمْ
٩٢	وَمَالِ هَذَا وَالَّذِينَ هُوَلَا	تَ حِينَ فِي الْإِمَامِ صِلُ وَوَهَلَا
٩٣	وَوَزَنُوهُمْ وَكَالُوهُمْ صِلُ	كَذَا مِنْ أَلْ وَهَا وَيَا لَا تَفْصِلُ

بابه تی تائه کان

٩٤	وَرَحِمَتِ الزُّخْرُفِ بِالتَّاءِ زَبْرَهُ	لَاغْرَافِ رُومٍ هُودٍ كَافِ الْبَقَرَةِ
٩٥	نِعْمَتُهَا ثَلَاثُ نَحْلٍ لِإِبْرَهُمْ	مَعَا أَخِيرَاتٍ عَقُودُ الثَّانِ هُمْ
٩٦	لَقَمَانُ ثُمَّ فَاطِرٌ كَالطُّورِ	عِمْرَانُ لَعْنَتْ بِهَا وَالنُّورِ
٩٧	وَأَمْرَاتُ يُوسُفَ عِمْرَانَ الْقَصَصُ	تَحْرِيمُ مَعْصِيَتِ بَقْدُ سَمْعُ يُخْصُ
٩٨	شَجَرَتِ الدُّخَانِ سُنَّتْ فَاطِرِ	كَلَا وَالْأَنْفَالِ وَحَرْفُ غَاغِرِ
٩٩	قُرْتُ عَيْنِ جَنَّتْ فِي وَقَعَتْ	فَطَرْتُ بَقِيَّتْ وَأَبْنَتْ وَكَلِمَتْ
١٠٠	أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ وَكُلِّ مَّا اخْتَلَفَ	جَمْعًا وَقَرَدًا فِيهِ بِالتَّاءِ عَرِفُ

بابه تی هه مزه ی پیگه یان دن

١٠١	وَأَبْدًا بِهَمْزِ الْوَصْلِ مِنْ فِعْلِ بَضْمٍ	إِنْ كَانَ ثَالِثٌ مِنَ الْفِعْلِ يُضْمُ
١٠٢	وَأَكْسِرُهُ حَالِ الْكُسْرِ وَالْفَتْحِ وَفِي	لَا سَمَاءَ غَيْرَ اللَّامِ كَسْرُهَا وَفِي

١٠٣	اَبْنِ مَعَ اَبْنَةِ امْرِئٍ وَاثْنَيْنِ	وَامْرَاةٍ وَاِسْمٍ مَعَ اثْنَيْنِ
١٠٤	وَحَاذِرِ الْوَقْفِ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ	إِلَّا إِذَا رُمْتَ فَبَعْضُ حَرَكَةٍ
١٠٥	إِلَّا بَفَتْحٍ أَوْ بِنَصْبٍ وَأَشْمٍ	إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمٍّ
كوّنایی		
١٠٦	وَقَدْ تَقَضَّى نَظْمِي الْمَقْدَمَةَ	مِنِّي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِمَةً
١٠٧	أَبْيَانَهَا قَافٌ وَزَايٌ فِي الْعَدَدِ	مَنْ يُحْسِنِ التَّجْوِيدَ يَظْفَرُ بِالرَّشْدِ
١٠٨	(وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) لَهَا خِتَامٌ	ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدُ وَالسَّلَامُ
١٠٩	عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ	وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مِنْوَالِهِ

٣٢١

یه کێک لهو شتانهی دانه رانی کتیب له زانسته ئیسلامیه کاندای پێوهی هۆگر بوون، دهستپیکردنی کتیبه کانیان بوو به هینانی ناوی خوای گه وره و، سوپاس کردنی و سه لاواتدان له سه ر پیغه مبه ر (ﷺ).

(الخطيب البغدادي) که له سالێ ٤٦٣ ک له دونیا ده رچووه، ده فه رمویتی:

(پێویسته ده ست پیکردن له هه موو کتیبیکێ زانستدا به "بسم الله الرحمن الرحيم" بیئت)^{١٣}.

له راستیشدا شیوازیکی نه گۆر نیه بۆ وتاری ده ستپیکردنی دانانی کتیب.

پێشهوا (النووي) که له سالێ ٦٧٦ ک له دونیا ده رچووه ده فه رمویتی: سه لاواتدان له سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) له پاش وتنی (الحمد لله) ئه وه پێشه ی زانیانه ره حمه تی خویان لی بیئت...

^{١٣} بپروانه: الجامع لأخلاق الراوي ١/١٩٣، به وه رگرتن له الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية/ د. غانم قدوري الحمد / ٢٥.

زانایانیش به (مکروه) یان زانیوه که سیک ته‌نھا وشه‌ی (الصلاة) به‌بی (السلام) به‌کار به‌ینی له سه‌لاواتدا.^{۱۴}

(ابن حجر العسقلاني) که له سالی ۸۵۲ ک له دنیا ده‌رچووه، ده‌فه‌رمویت: (وتاری ده‌ستپیکردنی نووسینی کتیب کورت هه‌لته‌هاتوو له‌سه‌ر شیوازی که نه‌توانریت لی لابدریت، به‌لکو ته‌نھا مه‌به‌ست له‌وه‌یه شیوازی ده‌ستپیکردنه که ئامانج بپیکیت)^{۱۵}.

وته‌ی دانه‌ریش له‌سه‌ره‌تای ئه‌م هۆنرایه‌وه: (بسم الله الرحمن الرحيم) واته: ده‌ست پیده‌که‌م و، هۆنراوه‌که‌م ریک ده‌خه‌م و، کتیب داده‌نیم به‌ په‌نابردن به‌ناوی خوی گه‌وره.^{۱۶}

۱. يَقُولُ رَاجِي عَفْوِ رَبِّ سَامِعٍ (مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزَرِيِّ الشَّافِعِي)

لینکدانه وهی وشه‌کان:

(يَقُولُ) واته: ده‌لێت، دانه‌ر وشه‌ی (يَقُولُ) به‌شیوازی پانه‌بردو (مضارع) به‌کاره‌یناوه، پابردو و پانه‌بردووش وه‌کو یه‌کن لی‌ره‌دا بیجیاوازی.

(رَاجِي) واته: تکاکار، تکاکردن بۆ شتیک که شیوازی جیه‌جیکردن بیت.

(عَفْو) واته: لی‌بوردن و لی‌نه‌گرتن.

(رَبِّ) وشه‌یه‌کی هاوبه‌شه‌ وه‌کو خالد الأزهری ده‌لێت: —به‌ سه‌رگه‌وره و خاوه‌ن و چاکساز و په‌روه‌رشیار ده‌وتریت، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌م وشه‌یه به‌ په‌های بیته‌وا خوی گه‌وره ده‌گریته‌وه و به‌ که‌سی تر ناوتریت (رَبِّ)، مه‌گه‌ر به‌تایبه‌ت کردن وه‌کو: (رب الدار) واته: خاوه‌ن مال و وشه‌ی له‌و شیوه.

۱۷ (سَامِعٍ) واته: بیسه‌ر، به‌لام (سمیع) گونجاوتر بوو، چونکه زیاتر به‌کاره‌اتوو له‌ ده‌قه شه‌ریه‌کاندا.^{۱۸}

^{۱۴} بپوانه: صحیح مسلم بشرح النووي ۴۳/۱-۴۴، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجیز ۲۵.

^{۱۵} بپوانه: فتح الباری ۸/۱، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجیز ۲۵.

^{۱۶} بپوانه: القسطلانی: اللالی السنیه / ۱۴، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجیز ۲۵.

(مُحَمَّدٌ) ناوی دانه‌ری پیشه‌کیه‌که یه ره‌حمه‌تی خوی لَبِیَّت.

(الْجَزَرِيّ) مه‌به‌ست له دورگه‌ی ئیبنو عومه‌ره له ولاتی پۆژه‌لآت.

واتای گشتی:

موحه‌مه‌دی کوری جه‌زه‌ری شافیهی، که تکاکاره به‌ر لی‌بورده‌نی په‌روه‌ردگاری بیسه‌ری بکه‌وِیت ده‌لِیَّت:

۲. (الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَاهُ

(الْحَمْدُ) واته: ستایش کردن به زمان به‌مه‌به‌ستی مه‌زن پاگرتن، ئیتر ئایا له به‌رانبه‌ر نیعه‌تیک بی‌ت یان نا، به‌لام وشه‌ی (الشکر) سوپاس و مه‌زن پاگرتنه بۆ په‌روه‌ردگار به‌رانبه‌ر به نیعه‌تیک که به‌خشیویه‌تی، ده‌سپیکردنی دانه‌ریش به‌م وشه‌یه مانای شوین که‌وتنی‌تی بۆ قورئانی پی‌رۆزو فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ).

(وَصَلَّى اللَّهُ) وشه‌ی (الصلاة) له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه به‌زه‌یه‌یه و^{۱۷}، له‌لایه‌ن

فریشته‌کانه‌وه داوای لی‌خۆشبوونه و، له‌لایه‌ن ئاده‌میزاده‌وه نزاو پارانه‌وه‌یه^{۲۰}.

(عَلَى نَبِيِّهِ) وشه‌ی (النبي) ئه‌گه‌ر به‌هه‌مزوه بی‌ت له (النبا) وه هاتووه واته: هه‌وال، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌لای په‌روه‌ردگاری هه‌وال ده‌هینیت، ئه‌گه‌ر به‌بی "هه‌مزه‌ش" بی‌ت له (النبوة) وه هاتووه، واته: به‌رزایی، پی‌غه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) خاوه‌نی پله‌وپایه‌ی به‌رزه له‌لای په‌روه‌ردگاری.

^{۱۷} ناو و سیفه‌ته‌کانی خوی گه‌وره ته‌وقیفیه و هه‌موو ناوه‌کانی به‌صیغه‌ی موباله‌غه هاتووه، جا سه‌میع له‌سه‌ر وه‌زنی (فعیل) ه و موباله‌غه‌یه، به‌لام سامیع ته‌نها (إسم فاعل) ه و هیچ موباله‌غه‌یه‌کی تیدا نیه به‌لام بۆ پاراستنی وه‌زنی هۆنراوه‌که به‌کاری هیناوه ((م. دلیر گه‌رمیانی))

^{۱۸} بپوانه: المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ص ۲۰.

^{۱۹} قال البخاري: قال أبو العالية: صلاة الله: ثنائه عليه عند الملائكة. مه‌به‌ست له‌م سه‌لاواته ئه‌وه‌یه خوی گه‌وره به‌نده‌کانی ئاکه‌دار ده‌کاته‌وه سه‌باره‌ت به‌ پله‌وپایه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌وه‌ی ستایشی ده‌کات و

له‌لای مه‌لانیکه‌ نزیکه‌کانی باسی ده‌کات. ((م. دلیر گه‌رمیانی))

^{۲۰} بپوانه: جامع شروح مقدمة الجزرية / ۲۰.

(مُصْطَفَاه) واته: هه‌لَبژێردراوی خوای گه‌وره، وه‌کو له‌ سه‌حیحی پیشه‌وا موسلیم دا هاتوو که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی " إِنْ اللَّهَ اصْطَفَى كَنَانَةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى قَرِيشًا مِنْ كَنَانَةٍ، وَاصْطَفَى مِنْ قَرِيشِ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ، فَأَنَا خِيَارٌ مِنْ خِيَارٍ مِنْ خِيَارٍ. " ۲۱

واته: "خوای گه‌وره هۆزی کینانه‌ی له‌ نه‌وه‌ی ئیسماعیل هه‌لَبژاردوو و، هۆزی قوره‌یشی له‌ کینانه‌ هه‌لَبژاردوو و، نه‌وه‌ی هاشیمی له‌ قوره‌یش هه‌لَبژاردوو و، منیشی له‌ نه‌وه‌ی هاشیم هه‌لَبژاردوو، بۆیه‌ من چاکی نیۆ چاکانی نیۆ چاکام"

واتای گشتی:

سوپاس بۆ خوا و سۆز و، به‌زه‌یشی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر و هه‌لَبژارده‌که‌ی بیّت (ﷺ).

۳. (مُحَمَّدٍ) وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُتَقَرِّئِ الْقُرْآنِ مَعَهُ مُحِبِّهِ

(مُحَمَّدٍ) (ﷺ)، ناوی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، له‌ کتێبه‌کانی سیره‌دا هاتوو که به‌ عه‌بدولموتته‌لیبی باپیری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وترا کاتی که له‌ پۆژی هه‌وته‌مدا ناوی کوره‌زاکی نا موحه‌مه‌د، وتیان بۆچی ناوت ناوه‌ موحه‌مه‌د ؟ له‌کاتی که له‌ باوباپیران و خزمه‌کاندا نه‌و ناوه‌ نه‌نراوه‌ !، وتی ئومێد ده‌که‌م له‌ ئاسمان و زه‌میندا ستایش بکری، خوای گه‌وره‌ش ئومێده‌که‌ی به‌دی هینا.

(وَآلِهِ) ۲۲ ئیمامی شافعی فه‌رموویه‌تی: خزمه‌ ئیمانداره‌کانی ده‌گریته‌وه‌ له‌ به‌نی هاشم و به‌نی عه‌بدولموتته‌لیب.

(وَصَحْبِهِ) کۆیه‌ بۆ وشه‌ی (صحابي) واته: هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وشه‌ی (صحابي) هه‌موو که‌سی که ده‌گریته‌وه‌ که به‌ موسوڵمانی کۆبوپیته‌وه‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌گه‌ر بۆ ساتی که‌میش بووبی و مردبیتیش له‌سه‌ر ئیمان.

۲۱ اخرجه مسلم، كتاب الفضائل، باب فضل نسب النبي (ﷺ)، برقم (۲۲۷۶) و الترمذي و غيره من حديث واثلة بن الاسقع (ﷺ).

۲۲ آل: ئه‌گه‌ر کۆ بکریته‌وه‌ له‌گه‌ل (أتباع) واته: (آله و أتباعه) ئه‌وا (آل) واته: خزمه‌ ئیمانداره‌کانی، ئه‌گه‌ریش به‌ته‌نها بیّت واته شوین که‌وتوانی له‌پیش هه‌موانیشه‌وه‌ خزمه‌ ئیمانداره‌کانی ده‌گریته‌وه‌ ((م.دلێر گه‌رمیانی))

(وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ) ټو که سه یه که کرده وهی پښه کات، یان ماموستایه.

(مَعَ مُحِبِّهِ) ټو که سه ی که قورئانی خوښ ده ویت، قوتابیش ده گړته وه.

واتای گشتی:

دروودو سلاوی خوی گه وره برژیتته سهر خاووخیزان و خزمان و یارو یاوه رانی پیغمبر (ﷺ)، هه روه ها له سهر ټو که سه ش که کرده وه به قورئان ده کات، ټو که سه ش که قورئانی خوښ ده ویت.

٤. (وَبَعْدُ) إِنَّ هَذِهِ مُقَدَّمَةٌ فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ أَنْ يَعْلَمَهُ

(وَبَعْدُ) واته: له پاش باسکردنی سوپاس و ستایش بو خوی گه وره سه لاوات ناردن بو پیغمبر (ﷺ)، ټم وشه یه عه رب به کاریان هیناوه، کاتیک ویستویانه له باسیکه وه چن بو باسیکی تر.

(إِنَّ هَذِهِ) ټاماژه یه بو شتیکی هه ست پیکراو که ټم هونراو هیه، که ټیمه لیړه دا خه ریکی لښکړنه وه یین.

(مُقَدَّمَةٌ) واته: پيشه کی، وه کو ټو ده سته ی پيشی سوپا ری ده که ن پييان ده وتریت (مقدمة الجیش)، هه ر له م واتایه شه وه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ الحجرات ١.

(فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ أَنْ يَعْلَمَهُ) واته: پوون کردنه وهی ټو شتانه یه که پیویستن له سهر خوینه ری قورئان بیانزانیت.

واتای گشتی:

له پاش سوپاس و ستایشی خوی دلوثان و، سه لاوات ناردن بو پیغمبر (ﷺ)، ټم هونراو هیه م پيشه کیه که سه باره ت به و مه سه لانه ی که پیویسته خوینه ری قورئان بیانزانیت.

۵. إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمٌ قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوَّلًا أَنْ يَعْلَمُوا

(إِذْ وَاجِبٌ) ئەو شتانه‌ی به په‌های پیوستن و، وازلێهێنانیان گوناوه.

(عَلَيْهِمْ) واته: له‌سه‌ر قورئان خوێنه‌ران.

(مُحْتَمٌ) وشه‌یه‌که بۆ جه‌خت له‌سه‌ر کردن هاتووه.

(قَبْلَ الشُّرُوعِ) واته: پێش ده‌ستپیکردنی قورئان خویندن.

(أَوَّلًا) واته: جه‌خت کردنه‌وه‌یه له‌سه‌ر وشه‌ی پیش خۆی.

(يَعْلَمُوا) واته: بیزانن.

واتای گشتی:

پیوسته له‌سه‌ر ئەوانه‌ی که قورئان ده‌خوینن پێش ده‌ستپیکردنیان ئەم مه‌سه‌لانه بزانن.

۶. مَخَارِجُ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ لِيَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ

(مَخَارِجُ الْحُرُوفِ) واته: جیگای ده‌رچوونی پێته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی، که بریتین له (۲۹)

پیت، به‌لام به‌گشتی زانا‌یان سی پێره‌ویان هه‌یه، سه‌باره‌ت به ژماره‌ی مه‌خره‌جه‌کان:

پێره‌وی یه‌که‌م: ژماره‌یان (۱۴) مه‌خره‌جه، ئەمانه‌ش به بۆچوونی (الفراء) و (قطرب) و ئەوانه‌ی که شوێنکه‌وتووی ئەوانن، مه‌خره‌جی (الجوف) واته: بۆشایی نیوان گه‌روو و ده‌م یان لابردووه، هه‌روه‌ها جیگه‌ی وشه‌کانی (ل، ر، ن) به‌یه‌ک مه‌خره‌ج داده‌نرێن له‌جیاتای (۳) مه‌خره‌ج.

پێره‌وی دووهم: ژماره‌ی مه‌خره‌جه‌کان (۱۶) هه‌یه، ئەمه‌ش پێره‌وی (سیبویه) و (الشاطبي) و (ابن البري) و هاوبۆچوونه‌کانیانه، ئەمانیش مه‌خره‌جی جه‌وفیان لابردووه، وایان داناوه که ئەو پیتانه له شوێنه‌ هاوشیوه‌کانیانه‌وه ده‌رده‌چن واته له‌مه‌خره‌جه‌کانی تره‌وه.

پېړه‌وی سییه‌م: ژماره‌ی مه‌خړه‌جه‌کان (۱۷) مه‌خړه‌جن، ئەمه‌ش پېړه‌وی (الخليل بن أحمد الفراهيدي) و ئەوانه‌یه که له‌سەر بۆچوونی ئه‌ون، وه‌گو: (إبن الجزري) و جومهوری زانایانی پسپۆر له‌م بواره‌دا ئەم پېړه‌وه‌یان په‌سه‌ند کردوه^{۲۳}.

(الصِّفَات) واته: هه‌روه‌ها سیفه‌تی پسته‌کانیش بناسن.

(لِيَلْفِظُوا) له‌نوسخه‌یه‌کدا هاتوه (لينطقوا) واته: قسه‌بکه‌ن و بیخویننه‌وه.

(بِإَفْصَحِ اللُّغَاتِ) واته: به‌پاراوترین زمان له‌نیو زمانه‌کاندا زمانی عه‌ره‌بیه، که زمانی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) و، قورئانی پیدابه‌زیوه.

پیکه‌وتیش نیه که خوی گه‌وره له‌نیوان هه‌موو زمانه‌کانی مرؤفایه‌تیدا زمانی عه‌ره‌بی هه‌لبژاردوه بۆ ئەوه‌ی په‌یامی کۆتایی بۆ خه‌لکی سه‌رزه‌وی بنی‌ریت، له‌پاستیدا ئەم زمانه تایبه‌تمه‌ندی زۆری هه‌یه، هه‌رچۆنیکیش بێت زمانیکێ ئایینییه‌ بۆمان و ئه‌رکی سه‌رشانی‌شمانه به‌رگری لێبکه‌ین، ئاشکرایشه که چۆن هه‌وله‌کان چر کرانه‌ته‌وه بۆ دژایه‌تیکردنی ئەم زمانه به‌پێی ئامانجه‌لێکی دوور که ئەوانه‌ی به‌پلانه‌که هه‌لده‌ستن په‌چاویان کردوه، له‌وه‌ش دلنایان که‌دروست بوونی نه‌وه‌یه‌کی لاواز له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا واته نه‌وه‌یه‌کی تینه‌گه‌یشتوو له‌ قورئان و فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئەمه‌ش ئامانجه‌ راسته‌قینه‌که‌یه.

له‌سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م و تا‌کو ناوه‌پاستی ئەو سه‌ده‌یه، هه‌ولێکی چر و بی‌وچان به‌خه‌رج درا له‌پیناوی لا‌بردنی زمانی عه‌ره‌بی له‌ ولاتی میسر، له‌پێگه‌ی به‌کاره‌ینانی پیتی لاتینی له‌جیاتی پیتی عه‌ره‌بی، به‌لام سه‌رانی موسوڵمانان له‌و ولاته‌ ده‌رکیان کردبه‌ گلاوی ئەو پیلانه و، پووبه‌پووی بوونه‌وه‌و هه‌ر به‌ ساوایی و له‌ بێشکه‌دا ئەو بی‌رۆکه‌یان له‌نیو برد، به‌لام مه‌خابن وا ئەو بی‌رۆکه‌یه جاریکی ترو پاش زیاتر له‌ نیو سه‌ده‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ته‌وه و، پێویسته له‌سه‌ر موسوڵمانان به‌رگری له‌ زمانی عه‌ره‌بی بکه‌ن چونکه‌ زمانی قورئان و سوننه‌ته، مامۆستا (أنور الجندی) په‌حمه‌تی خوی لێبیت، ده‌لێت: ئەم‌پۆ زمانی عه‌ره‌بی زمانی گه‌فتوگۆ کردنه بۆ سه‌دملیۆن عه‌ره‌ب و، زمانی هه‌زره بۆ هه‌زار ملیۆن موسوڵمان^{۲۴}، زمانیکێ دێرینیشه که پێش هاتنی ئیسلام به‌هه‌زار سال قسه‌ی پێکراوه.

(الخليل بن أحمد الفراهيدي) له‌کتیبی (العین) دا ده‌لێت: تێک‌رای وشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی که گه‌فتوگۆیان پێده‌کریت به‌وانه‌شه‌وه که فه‌رامۆش کران ده‌گاته (۱۲، ۳۰۵، ۴۱۲) وشه.

^{۲۳} بپوانه: الواضح في أحكام التجويد / د. محمد عصام القضاة / ۳۰.

^{۲۴} ئەوه سه‌رژمیری هه‌شتا‌کانه، چونکه ژماره‌ی موسوڵمانان له‌م پۆژگا‌ره‌دا ده‌گاته یه‌ک ملیار و سی سه‌د ملیۆن که‌س له‌جیهاندا.

هه روه ها (الحسين الزبيري) ده لیت: وشه کانی زمانی عه ره بی ژماره یان ده گاته (٦، ٦٩٩، ٤٠٠) واته: زیاتر له شه ش ملیون و پینج سهد هه زار وشه کار به (٥٤٢٠) وشه ی ده کړیت، نه وه کانی تر هه مووی په راویز خراون^{٢٥}.

واتای گشتی:

پیویسته له سهر خویننه وهی قورئان شوینی دهرچوونی پیته کان و سیفه ته کانیان بزائن، بونه وهی شاره زایی په یدا بکه ن دهرباره ی چاکترین و پاراوترین زمان که زمانی عه ره بیه.

٧. مُحَرَّرِي التَّجْوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ

(مُحَرَّرِي) واته: پیویسته له سهریان نه وانه ی که باسکراون بیزانن مادم کوشش ده که ن بژ جوان خویندنه وهی قورئان.

(وَالْمَوَاقِفِ) واته: شوینه کانی راوه ستان و ده سټیپکردن له قورئاندا.

(وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ) واته: نه و شیوازاننه ی که قورئانی پینووسراوته وه له موسحه فه کانی پېشه وا عوسمان (ﷺ)، چونکه پوکنیکی قورئانه، دوو پوکنه که ی تریش بریتین له (تواتر) و گونجان له گه ل شیوه یه که له شیوه کانی زمانی عه ره بی^{٢٦}.

واتای گشتی:

نه وانه ی که ورد ده بڼه وه له جوان خویندنه وهی قورئان و، راوه ستان و ده ست پیکردنی ریځوپیک و، په چا وکردنی خویندنه وه به پیی نه و پینووسه ی که له موسحه فه کانی عوسماندا (ﷺ) هاتوه.

٨. مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا وَتَاءِ أَتَى لَمْ تَكُنْ تَكْتُبُ بِهَا

(مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ) واته: نه و شتانه ی که به داپراوی دهنووسریت، نه که پیته کان، وه کو:

﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ البقرة ١٤٤.

^{٢٥} بېوانه: دراسات إسلامية معاصرة / ٣٣.

^{٢٦} بېوانه: الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / 11.

(وَمَوْصُولُ بَهَا) یان پیکه‌وه دهنوسریټ له قورئاندا وهکو: ﴿بَنُومَ لَا تَأْخُذُ بِلَحْيِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ طه ۹۴.^{۲۷}

(وَتَاءِ أَشَى لَمْ تَكُنْ تُكْتَبُ بَهَا) واته: ئه‌و پیتانه‌ی (ت) که ده‌گه‌پیته‌وه بۆ میینه‌و به‌شیوه‌ی (ة) ی کوتایی نه‌نوسراون له قورئاندا وهکو: (جنت، امرأت) (بَهَا) واته: به (ها)، ئه‌م واتایه‌ش دواتر شی ده‌که‌ینه‌وه.

واتای گشتی:

ئو وشه دابراو و پیکه‌وه لکاوانه‌ی که له قورئاندا هاتون، هه‌روه‌ها نووسینی پیتی (ت) وه‌کو نووسینی پیتی (ه) و دوو نوقته‌ی له‌سه‌ره‌.

بابه‌تی شوینی ده‌رچوونی پیته‌کان (مه‌خره‌جه‌کان) به‌شی یه‌که‌م / پیته‌کان

بیگومان ئه‌م به‌شه‌ گرن‌گترین بابته‌ له‌ بواری تجویدا، بۆیه‌ پیویسته‌ له‌سه‌ر هه‌موو که‌سیک که ده‌یه‌ویټ به‌جوانی قورئان بخوینیته‌وه، شوینی ده‌رچوونی پیته‌کان بناسیټ، بۆئه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئان به‌پاست و دروستی بخوینیته‌وه، هه‌ربۆیه (ابن الجزري) فه‌رموویه‌تی:

إِذَا وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمٌ قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْ لَا أَنْ يَعْلَمُوا

پیته‌کان:

پیت بریتیه‌ له‌ ده‌نگیک پشت ده‌به‌ستیټ به‌ شوینیکی دیاری کراو، یان نادیار.

^{۲۷} بپروانه: الجامع فی تجوید قراءه‌ القرآن الکریم / کامل المسیری / ۲۴۹-۲۷۴ .

ئوه‌ی که دیاری کراوه له‌په‌یگه‌ی به‌شیک له به‌شه‌کانی گه‌روو و زمان و لیوه‌وه درده‌چی‌ت، نادیاره‌کانیش ئه‌و پیتانه‌ن که دره‌چوونیان په‌یوه‌ندی نیه به‌م شوینانه‌وه، ئه‌وانیش بریتین له وشه‌کانی (ا، و، ی) ئه‌م پیتانه په‌یوه‌ندیان به هه‌ناسه‌وه هه‌یه و، له‌گه‌ل ته‌واو بوونی هه‌ناسه ده‌برینه‌وه، وه‌کو دواتریش به پشتیوانی خوای گه‌وره روونیان ده‌که‌ینه‌وه^{۲۸}.

به‌شه‌کانی پیته‌کان: دوو به‌شن: عه‌ره‌بی و ناعه‌ره‌بی، عه‌ره‌بییه‌کان سه‌ره‌کی و لاوه‌کین، سه‌ره‌کیه‌کانی (۲۹) پیتن به‌لای زانایانه‌وه جگه له (المبرد)، که ئه‌و پی‌ی وایه پیته‌کان (۲۸) پیتن، چونکه ئه‌لیف و هه‌مزه‌ی به پیتیک داناه، بۆچوونه‌که‌شی —وه‌کو: (أسامة عبد الوهاب) ده‌لێت: —بۆچوونیک‌ی ناپه‌سه‌نده.

پیته لاوه‌کیه‌کانیش ئه‌وانه‌ن که له دوو شوینه‌وه درده‌چن، دابه‌ش ده‌بن بۆ پاراو و ناپاراو، سه‌باره‌ت به پاراوه‌کان پینج پیتیان له قورئاندا هاتوه.

یه‌که‌م: هه‌مزه‌ی ئاسانکراو (الهمزة المسهلة) ئه‌ویش له‌لای خۆیه‌وه ده‌بیته (۳) به‌شه‌وه، یان به‌ره‌ولای پیتی (ا) ده‌پوات وه‌کو: پیتی (أَنْزَرْتُمْ)، یان به‌ره‌و لای پیتی (ي) ده‌پوات وه‌کو: (أَنْك)، یان به‌ره‌و (و) ده‌پوات وه‌کو: (أَنْزَل).

دووهم: ئه‌لیفی لارکراو، واته: له‌نیوان (ا) و (ی) دا، به‌واتایه‌کیتر نه ئه‌لیفی‌کی ته‌واوه و نه یائی‌کی ته‌واوه، به‌لکو نزیکه له پیتی (ي).

سییه‌م: پیتی (ص) که بۆنی (ز) ی لیبیت، وه‌کو: وشه‌ی (الصراط)، ئه‌م کاره‌شیان به‌هۆی نزیک‌ی شوینی دره‌چوونی ئه‌و دوو پیته ئه‌نجام داوه، به‌هۆی ئه‌وه‌شه‌وه له پیته‌کانی (صغیرن)، نمونه‌ی ئه‌م حالته له خویندنه‌وه‌ی پیشه‌وا (حمزة) دا هه‌یه.

چواره‌م: پیتی (ي) که بۆنی (و) ی لی‌دیت، وه‌کو: وشه‌ی (غیض) و (قیل) له‌کاتی (إشمام) کردنیاندا، به‌پی‌ی خویندنه‌وه‌ی (هشام) و (الکسائي).

پینجه‌م: (ا) ی قه‌له‌و، که به‌دوای پیتی‌کی قه‌له‌ودا بی‌ت، چونکه له‌وحاله‌ته‌دا له پیتی (و) نزیک ده‌بیته‌وه، وه‌کو: له وشه‌ی مه‌زنی (الله) که له‌پاش پیتی‌که‌وه بی‌ت سه‌ر یان بۆری هه‌بی‌ت، یان وه‌کو ئه‌وه‌ی له ریوایه‌تی (ورش) دا هاتوه له‌په‌یگه‌ی (الأزرق) وه‌وه له (نافع) وه‌کو: وشه‌کانی (الصلاة) و (الطلاق) و (الظلام)، ئینجا ئه‌وه‌ش بزانه برای خوینه‌ر که سه‌ر و بۆریش به‌هه‌مان شیوه ده‌بنه دوو به‌شه‌وه: سه‌ره‌کی و لاوه‌کی؛ سه‌ره‌کیه‌کان بریتین له سه‌ر و بۆر و

^{۲۸} بپوانه: الدرر البهية / ۱۳.

ژیر، لاوه‌کیه‌کانیش بریتین له سهر و بۆری لار، وه‌کو: (بشری) و (النار) و (الکافین) له‌لای ئه‌وانه‌ی که به (إمالة) ئه‌و وشانه ده‌خوینن، هه‌روه‌ها وه‌کو: (رحمة) و (نعمه) له‌لای ئه‌وانه‌ی که له‌پاوه‌ستاندا کو‌تایی ئه‌وجۆره وشانه لار ده‌که‌نه‌وه، واته: (رحمی) و (نعمی)^{۲۹}... هتد.

له‌م حالته‌دا ده‌بیته سه‌روبو‌ریکی لاوه‌کی نه‌بو‌ریکی ته‌واوه، نه‌سه‌ریکی ته‌واوه، دووه‌میش پیتی بۆنکراو وه‌کو: (قیل) و (غیض) له‌پیره‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که (إشمام) ی ده‌که‌ن وه‌کو: (هشام) و (الکسائی)^{۳۰}.

به‌شی دووهم جیگای ده‌رچوونی پیته‌کان

۹. مَخَارِجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مَنْ اخْتَبَرَ

(مَخَارِج) کو‌یه، تاکه‌که‌ی (مخرج) ه‌ واته: ئه‌و جیگه‌ی که پیته‌که‌ی لیوه ده‌رده‌چیت، لی‌ره‌شدا مه‌به‌ست له (۲۹) پیته‌که‌ی زمانی عه‌ره‌بییه.

(عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مَنْ اخْتَبَرَ) واته: به‌پیی هه‌لبژاردنی ئه‌و شاره‌زایه — مه‌به‌ستی (الخلیل بن أحمد الفراهیدی) یه.

چۆن بزانی پیتیکی دیاری کراو جیگه‌ی ده‌رچوونی کو‌یه ؟

بۆ نمونه ده‌مانه‌وێ بزانی پیتی (ق) یان (ش) یان (ب) شوینی ده‌رچوونی له‌کو‌یه پیته‌که (ساکن) بکه یان باشتره (مشدّی) بکه‌یت و هه‌مه‌یه‌کیش بخه‌یته پێشی، بۆنمونه: (أف)، (أش)، (أب)، له‌کو‌ی ده‌نگ نه‌ما ئه‌وه شوینی ده‌رچوونی پیته‌که‌یه^{۳۱}.

واتای گشتی:

^{۲۹} بۆ زانینی ده‌نگه‌که‌ی و ئه‌نجامدانی به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو پێویسته له‌ مامۆستایه‌کی مۆله‌ت پێدراو وه‌ریبگرت و ببیستی. ((م. دلێر گه‌رمیانی))

^{۳۰} بۆ زانیاری زیاتر بپروانه: الدرر البهیه شرح المقدمة الجزرية / ۱۶.

^{۳۱} بپروانه: جامع شروح المقدمة الجزرية / محمد بن يوسف / ۲۷.

پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی له (۱۷) جیگه‌وه دهرده‌چن، به پیی هه‌لبژاردنی که‌سیکی
شاره‌زا و کارامه‌ی وه‌کو: (الخليل بن أحمد الفراهيدي).

پیته‌کانی (الجوف)^{۳۲}

۱۰. فَأَلَفُ الْجَوْفِ وَأُخْتَاهَا وَهِيَ حُرُوفُ مَدِّ لِلَّهَوَاءِ تَنْتَهِي

(فَأَلَفُ الْجَوْفِ) واته: جیگه‌ی دهرچوونی پیته (ا) بۆشایی نیو دهمه و، جیگه‌یه‌کی دیاری
کراوی نیه.

(وَأُخْتَاهَا) واته: هه‌ردوو پیته (و) و (ي) ئەگەر زهنه‌دار بن و، پیشی خۆیان له‌جۆری
خۆیان بیته، واته: ئەگەر له‌پییش (و) بۆر (ضمة) هاتبیته و، پییش (ي) ژیر (کسرة) هاتبیته.
تیبینی: پیته (ا) هه‌میشه زهنه‌دار (ساکن)ه‌و، پیشی خۆی هه‌میشه سه‌ر(فتحة)ی هه‌یه
نمونه‌ی ئەو سی پیتانه که به (حروف المد و اللين) دهناسرین، ئەم سی وشه‌یه‌یه (قال) بۆ (ا)،
(يقول) بۆ (و)، (قيل) بۆ (ي).

هه‌رسیکه‌شی کۆبوونه‌ته‌وه له وشه‌ی ﴿نُوحِيهَا﴾ هود ۴۹.

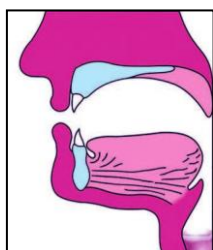
(لِلَّهَوَاءِ) ئەو هه‌وای که‌له‌ده‌م دهرده‌چیت، که بریتیه له ده‌نگ.

(تَنْتَهِي) واته: پیته‌کانی مه‌د ته‌واو ده‌بن.

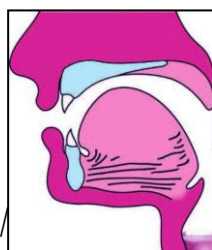
بۆیه‌ش ناو‌نراون (حروف المد واللين) به‌ درێژی و ئاسانی دهرده‌چن (آآآ) (ووو) (یییی)
چونکه شوینی لیوه‌دهرچوونیان بلاوه، شوینی دهرچوونی پیتیش کاتیک بلاو بیته ده‌نگ درێژ
ده‌بیته‌وه و به‌ سانایی دهرده‌چیت، ئەگەر ته‌نگیش بیته ده‌نگه‌که به‌ فشار دهرده‌چیت^{۳۳}.

واتای گشتی:

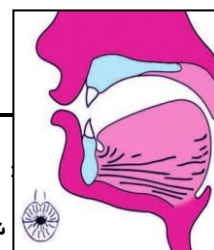
پیته‌کانی (ا، و، ي) له بۆشایی نیوان گه‌روو و ناوده‌مه‌وه دهرده‌چن، ئەمانه‌ش تایبه‌تن
به پیته‌کانی (مد)ه‌وه و، تاكو هه‌ناسه‌ش درێژ بیته‌وه به‌رده‌وام ده‌بن.

۲۸-۲۹.

بۆشایی نیوان
شروح الجزري

مه‌خره‌جی وای مه‌ددی

مه‌خره‌جی یائی مه‌ددی

مه‌خره‌جی ته‌لیف

پیته‌کانی گه‌روو

۱۱. ثُمَّ لَأَقْصَى الْخَلْقِ هَمْزُ هَاءٍ ثُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنُ حَاءٍ

مه‌خره‌جی دووهم گه‌روو، سی مه‌خره‌جی تیدایه و شه‌ش پیتی لیوه دهرده‌چیته: یه‌که‌م: سه‌رووی قورگ که دوورترین جیگه ده‌گریته‌وه له کوتایی قورگ و، نزیک سنگ دوو پیتی لیوه دهرده‌چیته (ع) و (ه). دووهم: ناوه‌پاستی گه‌روو.

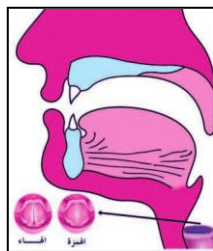
(ثُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنُ حَاءٍ) واته: پیته‌کانی (ع) و (ح) لیوه دهرده‌چیته.

واتای گشتی:

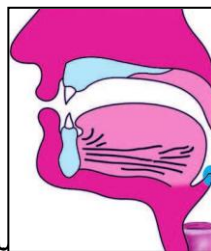
کوتایی گه‌روو پیته‌کانی (ع) و (ه) لیوه دهرده‌چیته، له ناوه‌پاستی گه‌روشه‌وه پیته‌کانی (ع) و (ح) لیوه دهرده‌چیته.

۱۲. أَدْنَاهُ غَيْنٌ خَاوُهَا وَالْقَافُ أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقُ ثُمَّ الْكَافُ

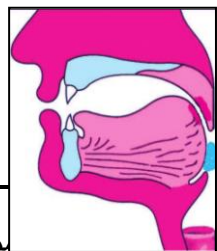
واته: نزیک ترین جیگه‌ی گه‌روو له ده‌مه‌وه مه‌خره‌جی پیته‌کانی (غ) و (خ) ه، پیش‌خستنی پیتی (غ) له‌سه‌ر (خ) بۆچوونی په‌سه‌ندکراوی (سیبویه) و (الشاطبی) یه، خاوه‌نی هۆنراوه‌ی جه‌زه‌ریش له‌سه‌ر هه‌مان بۆچوونه^{۳۴}.

لا علی القاري

منح الفكرية شرح

مه‌خره‌جی (غ، خ)

مه‌خره‌جی (ع، ح)

مه‌خره‌جی (ه، ا)

پیته‌کانی زمان

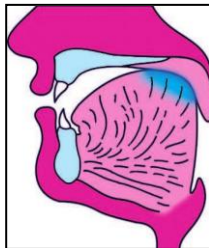
مه‌خره‌جی پیتی (ق):

کاتیک (ابن الجزري) لیبوویه‌وه له باسکردنی مه‌خره‌جی پیته‌کانی گه‌روو، ده‌ستی کرد به باسکردنی مه‌خره‌جه‌کانی زمان و پیته‌کانی:

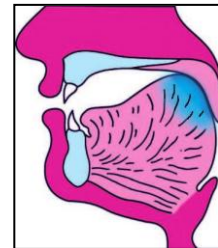
مه‌خره‌جی یه‌که‌م: سه‌رووی زمان (أقصى اللسان) واته: کۆتاییه‌که‌ی له نزیک گه‌رووه‌وه.

(فوق) مه‌به‌ستی مه‌لاشووه.

(الكاف) واته: ئه‌میش مه‌خره‌جی له سه‌رووی زمانه‌وه‌یه.

مه‌خره‌جی (ک)

مه‌خره‌جی (ق)

واتای گشتی:

پیته‌کانی (ق) و (ک) له سه‌رووی زمانه‌وه له لای مه‌لاشووه‌وه دهرده‌چن جیگه‌ی (ک) نرم‌تره له جیگه‌ی (ق)، به‌گشتی ئه‌و مه‌خره‌جانه‌ی له زماندان (۱۰) مه‌خره‌جن و (۱۸) پیتیان لیوه دهرده‌چیّت به‌م شیوه‌ی خواره‌وه^{۳۰}.

۱. سه‌رووی زمان: واته: دوورترین جیگه‌ی له نزیک قورگ و مه‌لاشووی سه‌ره‌وه‌یه، پیتی (ق) لیوه دهرده‌چیّت.

۲. سه‌رووی زمان: که‌میک له خوار مه‌خره‌جی (ق) هوه له‌لای مه‌لاشووی سه‌ره‌وه، له‌ناو دهمه‌وه نزیک تره، پیتی (ک) لیوه دهرده‌چیّت.

^{۳۰} بپوانه: الواضح في أحكام التجويد / د. محمد عصام القضاة / ۳۲-۳۴.

۳. ناوه‌راستی زمان له‌گه‌ل مه‌لاشودا، سی پیتی لیوه درده‌چی‌ت (ج) و (ش) و (ی) به‌مه‌رجیک پیتی (ی) مه‌ددی نه‌بی‌ت، واته: بزواو بی‌ت یان زهنه‌دار (ساکن) بی‌ت و پیش‌خوی سه‌ر(فتحة) ی هه‌بی‌ت.

۴. یه‌کیک له لیواره‌کانی زمان لای راست یان لای چه‌پ له‌گه‌ل ئه‌و دانانه‌ی به‌ته‌نیشته‌وه‌ن له دانه‌خړیکانی سه‌ره‌وه یان به به‌کاره‌ینانی هه‌ردوولا پی‌که‌وه پیتی (ضاد) ی لیوه درده‌چی‌ت ده‌رکردنیشی له‌لای چه‌په‌وه ئاسانتره و زۆرتر به‌کاردی‌ت، له‌لای راستیشه‌وه که‌متر و قورستره چونکه له لیواری زمان و ئه‌و دانانه‌ی ته‌نیشته‌وه درده‌چی‌ت به‌هوی دریژی مه‌خره‌جه‌کیشه‌وه چونکه له‌خوارووی لیواری زمان ده‌ست پی ده‌کات و له سه‌روویه‌وه ته‌واو ده‌بی‌ت.

۵. خوارووی هه‌ردوو لیواری زمان به‌ره‌و سه‌ره‌تای زمان له‌گه‌ل پووکی ددانه‌کانی ته‌نیشتی له‌و مه‌خره‌جه‌وه پیتی (ل) ی لیوه درده‌چی‌ت.

۶. پیشه‌وه‌ی زمان له‌گه‌ل ئه‌و به‌ش‌ه‌ی به‌رانبه‌ری‌تی له پووکی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه پیتی (ن) ی لیوه درده‌چی‌ت.

۷. پیشه‌وه‌ی زمان و که‌میک له پشتیه‌وه له‌گه‌ل پووکی ددانه‌کانی ته‌نیشتی له‌سه‌ره‌وه نزیک مه‌خره‌جی (ن) له‌و مه‌خره‌جه‌وه پیتی (ر) درده‌چی‌ت لاریونه‌وه‌یه‌کیشی تیدایه به‌ره‌و مه‌خره‌جی (ن).

۸. پشته‌وه‌ی زمان له‌گه‌ل پووکی ددانه بره‌په‌کانی لای سه‌ره‌وه که ئه‌وه خالی په‌یوه‌ندی نیوان بره‌په‌کانی سه‌ره‌وه پووکی ناو ده‌م ئه‌وه‌ش بریتیه له‌مه‌خره‌جی پیته‌کانی (ت) و (ط) و (د).

۹. پیشه‌وه‌ی زمان و سه‌رووی بره‌په‌کانی خواره‌وه له‌گه‌ل هیشتنه‌وه‌ی بۆشاییه‌کی که‌م له‌نیوان سه‌ره‌تای زمان و ددانه‌کان ئه‌م مه‌خره‌جه‌ش تاییه‌ته به به‌پیته‌کانی (س) و (ز) و (ص).

۱۰. پیشه‌وه‌ی زمان و پیشه‌وه‌ی ددانه بره‌په‌کانی سه‌ره‌وه هاوکات ده‌رکردنی که‌میک له زمان بۆ ده‌ره‌وه‌ی ددانه‌کان ئه‌مه‌ش پیته‌کانی (ث) و (ذ) و (ظ) ی لیوه درده‌چی‌ت.

پیته‌کانی نیوان ناوه‌پاستی زمان و مه‌لاشو
(الأحرف الشجرية)

مه‌خره‌جی (ج) و (ش) و (ی):

۱۳. أَسْفَلُ وَالْوَسْطُ فَجِئِمُ الشَّيْنُ يَا وَالضَّادُّ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا

۱۴. لِأَضْرَاسٍ مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْتَاهَا

(أَسْفَلُ) واته: له‌خواروی پیتی (ق)‌هوه، هه‌ردوو پیتی (ق) و (ك) به‌پیتی (له‌وی) ده‌ناسریت، چونکه له‌کۆتای زمانه‌وه ده‌رده‌چن له‌لای زمانه‌و بچکۆله‌وه.

(وَالْوَسْطُ) ناوه‌پاستی زمان له‌گه‌ل به‌شی سه‌رووی مه‌لاشو، مه‌خره‌جی (ج) و ئینجا (ش) و ئینجا (ی) تیدایه.

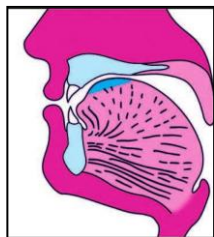
(وَالضَّادُّ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا) واته: مه‌خره‌جی (الضَّادُّ) له‌لیواری زمانه‌ویه

(لِأَضْرَاسٍ) ددانه‌خپیکان (مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا) واته: له‌لای چه‌پی یا ن لای پاستیه‌وه که‌ئه‌مه‌یان که‌م به‌کارده‌هینریت و گرانه‌له‌وه‌ش گرانتر ده‌رکردنی ئه‌و پیتیه‌یه له‌هه‌ردوولای زمانه‌وه.

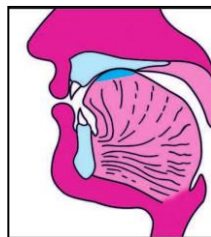
واتای گشتی:

له‌ناوه‌پاستی زمانه‌وه مه‌خره‌جی (ج) و (ش) و (ی) لای ده‌رده‌چن، هه‌روه‌ها پیتی (ض) یش له‌لای زمانه‌وه ده‌رده‌چیت یان لای چه‌پی یان لای پاستی.

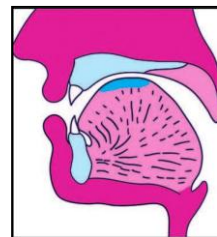
سود: محمد بن علی النویری له کتبی (شرح طبية النشر) ده‌گینه‌وه که عومری کوری خه‌تتاب ره‌زای خوی لیبت پیتی (الضاد) ی له‌ه‌ردوو لای زمانیه‌وه ده‌رده‌کرد^{۳۶}.

مه‌خره‌جی (ش)

مه‌خره‌جی (ج)

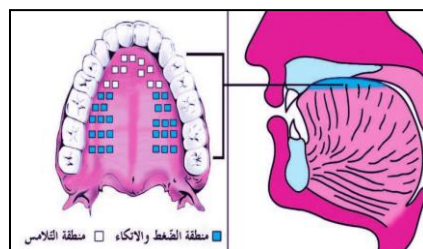

مه‌خره‌جی یای (غیر مدی)

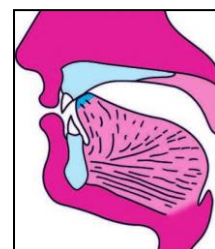

پیته‌کانی سه‌ر زمان

(وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْتَهَاهَا) واته: پیتی (ل) له‌نزیکترین لیواری زمانه‌وه‌یه له دم ده‌رده‌چیت له دوی مه‌خره‌جی (الضاد) ده‌ویه له‌گه‌ل پووی به‌شی سه‌ره‌وه‌ی ددانه‌کان هیچ پیتی‌کیش نیه-به‌پیی بۆچوونی هندی‌ک له زانایان- مه‌خره‌جه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی مه‌خره‌جی (ل) دریز بیت، ده‌رچوونی پیتی (ل) له‌لای چه‌په‌وه-به‌پیچه‌وانه‌ی پیتی (ض)- که‌متر و گرانتره به‌لام له‌لای راسته‌وه زۆرترو ئاسانتره.

منطقة الضبط والانتقاء □ منطقة التلاصق

^{۳۶} بپروانه: شرح طبية النشر ج/۱/۲۳۳.

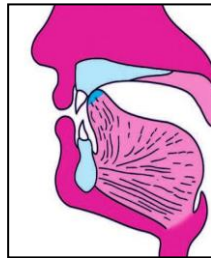
مه خره جی (ض)

مه خره جی (ل)

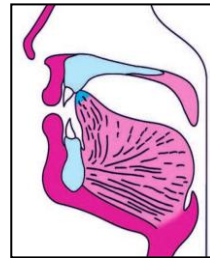
مه خره جی (ن):

١٥. وَالنُّونُ مِنْ طَرَفِهِ تَحْتَ اجْعَلُوا وَالرَّاءُ يُدَانِيهِ لِظَهْرِ ادْخُلُوا

لیره دا (ابن الجزري) تیماں ده گه یه نیټ که مه خره جی (ن) که میک له پېشه وهی زمانه وهی که میک به ره و پشتهی زمانه ئه وهش به پیی بۆچوونی (سیبویه) و، ئه وانه ی هاو بۆچوونن له گه لیدا^{٣٧}.

مه خره جی (ز)

مه خره جی (ن)

^{٣٧} بېروانه: لېكدانه وهی خالد الأزهری له جامع الشروح / ٣٣.

**پیته‌کانی پیشه‌وه‌ی مه‌لاشوو
(الحروف النطعية)**

۱۶. **وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمِنْ عُلْيَا الشَّيَا وَالصَّفِيرُ مُسْتَكِنٌ**

(وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا) ئەم پیتانه‌ش له‌پیشه‌وه‌ی زمان و ئاسمانه‌ی دهمه‌وه دهرده‌چیت له‌گه‌ل به‌کاره‌یاننی بنی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه، ئەم سی وشه‌ش به (الحروف النطعية) دهناسرین چونکه له‌چالایی مه‌لاشووه‌وه دهرده‌چن.

(الشَّيَا) واته: ددانه‌کانی پیشه‌وه‌وه دوو له‌سه‌ره‌وه و دوو له‌خواره‌وه

(وَالصَّفِيرُ مُسْتَكِنٌ) واته: پیته‌کانی (ص) و (ز) و (س) جیگیره که دهرچونیان له‌سه‌ره‌تای زمانه‌وه‌یه.

واتای گشتی:

پیته‌کانی (ت) و (ط) و (د) له‌پیشه‌وه‌ی زمان له‌گه‌ل به‌کاره‌یاننی ددانه‌کانی پیشه‌وه به‌شی سه‌ره‌وه دهرده‌چن هه‌روه‌ها جیگیریش بووه پیته‌کانی (صفیر)یش که بریتین له (ص) و (ز) و (س) له‌همان جیگه‌وه دهرده‌چن به‌لام سه‌ر زمان ده‌دات له‌ددانه‌نی خواره‌وه.

پیته‌کانی باریکایی زمان (الحروف الأصلية أو حروف الصغیر)

۱۷. مِنْهُ وَمَنْ فَوْقَ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَثَا لِلْعُلْيَا

(مِنْهُ) واته: له پیشه‌وهی زمان (وَمَنْ فَوْقَ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى) واته: له نیوان ددانه‌کانی پیشه‌وه به‌شی سهره‌وه و خواره‌وه ئه‌م سِی پیته‌ش به (الحروف الأصلية) دهناسرین چونکه له (أسلة)ی زمانه‌وه واته له باریکایی زمانه‌وه دهرده‌چن.

ئه‌و پیتانه‌ی له نریک پوکه‌وه دهرده‌چن (الحروف اللثوية)

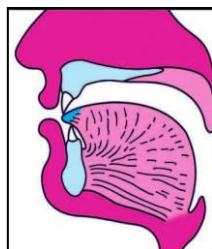
(وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَثَا لِلْعُلْيَا) واته: له پیشه‌وهی هردوو لای زمانه‌وه دهرده‌چن له‌گه‌ل ددانه‌کانی سهره‌وه ماموستایانی فی‌رکردنی قورئان جه‌خت ده‌که‌نه‌وه سه‌بارت به‌م پیتانه که زمان دهربرکیت له‌کاتی وتنیاندا، ئه‌م سِی پیته‌ش به (اللثوي) دهناسرین چونکه له نریک (پووک) گوشتی ده‌وری ددانه‌کانه‌وه دهرده‌چن.

ئه‌م (۳) پیته له‌لایهن (الخليل بن أحمد الفراهيدي) ناو‌نارون به (الحروف اللثوية) چونکه سهره‌تا یان له‌لای پوکه‌وه ده‌ست پی ده‌کات، یان وه‌کو: (التاذني) ده‌لّیت: له‌به‌رنه‌وه‌ی مه‌خره‌جه‌که‌یان نریکی پوکه، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌خره‌جه‌که‌یان له لیوه‌وه دهرده‌چیت، ئه‌وه‌ش وه‌سفیکی راست نیه.

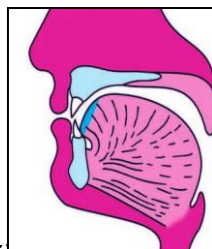
(المرعشي) ده‌لّیت: ئه‌م واتایه جوړیک له چاوپووشینی تیدایه، چونکه ئه‌و هه‌ناسه‌ی له‌گه‌ل دهربرپینی ئه‌م پیتانه دهرده‌چیت ده‌گاته پووک و له‌وی بلاوده‌بیته‌وه، راست تریش ئه‌وه‌یه به‌م پیتانه بوتریت (أسناني) نه‌ک (لثوي)^{۲۸}.

واتای گشتی:

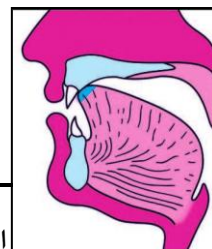
پیته‌کانی (ظ، ث، ذ) له‌پیشه‌وه‌ی زمان و ددانه‌کانی پیشه‌وه‌ی به‌شی سهره‌وه دهرده‌چن هاوکات له‌گه‌ل که‌می‌ک له‌ده‌رکردنی زمان.

غام قدوري

الوجيز على

مەخرەجی (ذ، ث، ظ)

مەخرەجی (س، ص، ز)

مەخرەجی (د، ت، ط)

پیتەکانی هەردوو لیۆ و کەپوو
(حروف الشفتین الخیشوم)

۱۸. مِنْ طَرَفَيْهِمَا وَمِنْ بَطْنِ الشَّفَةِ فَاَلْفَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ

(مِنْ طَرَفَيْهِمَا) واته: له هردوولای زمانه‌وه په یوه‌ندی هه‌یه به پیته‌کانی باریکایی زمان.

(وَمِنْ بَطْنِ) واته: به‌شی ناوه‌وه‌ی لیوی خوار.

(فَاَلْفَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ) واته: پیتی (ف) له به‌شی ناوه‌وه‌ی لیوی خوار له‌گه‌ل پی‌شه‌وه‌ی ددانه بره‌په‌کانی سهره‌وه‌دا^{۳۹}.

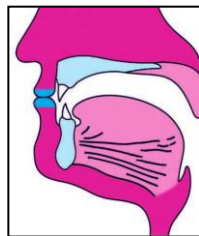
واته: پیتی (ف) له به‌شی ناوه‌وه‌ی لیوی خوار دهرده‌چیت له‌گه‌ل خواره‌وه‌ی بره‌ره‌کانی سهره‌وه^{۴۰}.

تیبینی: هندی که‌س پیتی (ف) له مه‌خره‌جی هه‌له‌وه دهرده‌که‌ن، کاتیک پی‌شه‌وه‌ی ددانه‌کانی سهره‌وه‌یان ده‌خه‌نه سهر لیوی خواریان نه‌ک به‌شی ناوه‌وه‌ی.

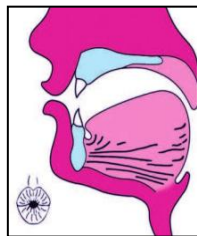
۱۹. لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ وَغُنَّةٌ مَخْرَجُهَا الْخَيْشُومُ

(لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ) واته: مه‌خره‌جی نیوان هردوو لیو پیتی (و، ب، م) ی لیوه دهرده‌چیت، به‌لام بو (و) لیوه‌کان ده‌کرینه‌وه و خر ده‌کرینه‌وه وه‌کو (ضمة) بخوینیت و، بو پیتی (ب) و (م) داده‌خرین^{۴۱}.

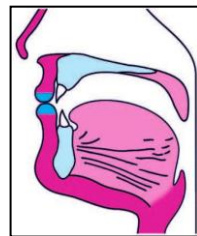
(وَغُنَّةٌ مَخْرَجُهَا الْخَيْشُومُ) واته: جیگه‌ی دهرچوونی مینگه‌ش که‌پوه.

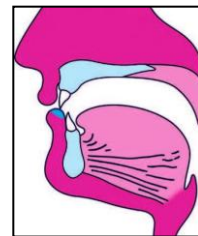
مه‌خره‌جی (ب)

مه‌خره‌جی (و) ی (غیر مدی)

مه‌خره‌جی (م)

مه‌خره‌جی (ف)

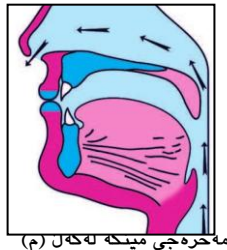
^{۳۹} بپوانه: المنح الفكرية شرح مقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ۵۸.

^{۴۰} بپوانه: التجويد الميسر / د. عبد العزيز القاري / ۲۰.

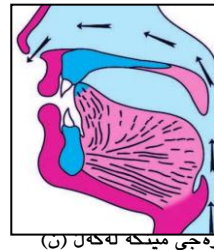
^{۴۱} بپوانه: هداية المستفيد / محمد محمود ابو ريمة / ۲۹.

واتای گشتی:

پیته‌کانی (و، ب، م) له‌نیوان هەردوو لیۆه‌وه دەرده‌چن بۆ (و) به کرانه‌وه‌یان و بۆ (ب، م) به داخستنیان، مینگەش له که‌پووه‌وه دەرده‌چیت.

مەخرەجی مینگە له‌که‌ل (م)

مەخرەجی مینگە له‌که‌ل (ن)

سوود: مامۆستا (عطية قابل نصر) ده‌لێت:

پیته‌کانی عه‌ره‌بی له‌ پوو‌ی مه‌خره‌جیانه‌وه ژماره‌یان (٣١) پیته به‌م شیۆه‌یه‌ی خواره‌وه:
بۆشایی نیوان قورگ و ده‌م: ٣ پیت.

قورگ: ٦ پیت.

زمان: ١٨ پیت.

هەردوو لیۆ: ٤ پیت^{٤٢}.

سيفه‌تی پیته‌کان

(الصفات) کۆیه تاکه‌که‌ی (صفة)یه له‌ پوو‌ی زمانه‌وانیه‌وه واته: ئه‌و واتایه‌ی که وه‌سف‌ی شتێک ده‌کات وه‌کو بلیی ئه‌و شته‌ سپیه‌ یان په‌شه‌.

^{٤٢} بپوانه: غاية المريد في علم التجويد / عطية قابل نصر / ١٢١-١٢٢.

له پرووی (إصطلاحی) یه وه بریتیه له شیوازیکی نه گۆر (ثابت) بۆ پیته که له کاتی خویندنه وهیدا وهکو: دهنگ نه رم کردن و نزم کردن و بهرزکردن، له راستیدا سیفه ته کان وهکو پیوانه ن بۆ پیته کان، پیتی به هیژ له لاواز جیاده که نه وه وهکو: (ت) له (ط) چونکه نه گهر سیفه تی لکاندن (الإطباق) و جوولاندن (قلقلة) نه بوايه له یه کتر جیا نه ده کرانه وه.

بۆیه خستنه پرووی سیفه ته کان شیوازی راستی خویندنه وهی پیته کان درده خات وهکو نه وهی ئایا دهنگ به و پیته دریژ ده بیته وه یان نا.

زانینی نه و سیفاتانه سی سودی هیه:

یه که م: جیا کردنه وهی نه و پیتانه ی که مه خره جی هاوبه شیان هیه.

دووه م: ناسینی پیتی به هیژولاواز، بۆ نه وهی بزانیته ئایا دروست تییه لکیش (أدغام) کراوه یان نا دروست.

سییه م: جوان خویندنه وهی نه و وشانه ی که مه خره کانیا ن جیاوازن^{۴۳}.

جیاوازی زانایان سه بارهت به ژماره ی سیفه ته کان

زانایان له م باره یه وه جیاوازیان له نیواندایه، (إبن الجزري) و نه وانه ی په پره ی له بۆچونه که ی ده که ن پیا ن وایه که (۱۷) سیفه تن، به لای هه ندی زانایانیه وه (۲۰) ه یان (۳۴) ه یان (۴۴) ه به لام ئیمه له م کتیبه دا په چاوی بۆچوونی جومهوری زانایان ده که ی، که (إبن الجزري) یش هه مان بۆچوونی هیه له وهی که سیفه ته کان بریتین له (۱۷) سیفه ت و ده لئین:

سیفه ته کان ده بنه دوو به شه وه:

۱. سیفه ته خۆیییه کان (الصفات الذاتية).

۲. سیفه ته توشهاتووه کان (الصفات العرضية).

سیفه ته خۆیییه کان: نه و سیفه تانه ن که هۆگرن به پیته که وه و هه رگیز لیی جیا نانبه وه وهکو: (قلقلة).

^{۴۳} بپوانه: الدرر البهية / ۲۵.

سیفه‌ته توشهاتووکان: ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که هه‌ندی جار له‌گه‌ل پیته‌که‌ن و هه‌ندی جار لی‌ی جیاده‌بنه‌وه وه‌کو: (تفخیم) و (ترقیق)، لی‌ره‌دا باس‌مان له‌سه‌ر به‌شی یه‌که‌مه، که‌ئه‌ویش ده‌بیته‌ دوو به‌شه‌وه:

۱. ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که دژیان هه‌یه.

۲. ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که دژیان نیه.

سیفه‌ته دژه یه‌کتره‌کان بریتین له:

(الجهر) دژه‌که‌ی (الهمس) ه.

(الرخاوة) دژه‌که‌ی (الشدة) و (التوسط) ه.

(الإستفال) دژه‌که‌ی (الإستعلاء) ه.

(الإنفتاح) دژه‌که‌ی (الإطباق) ه.

(الإصمات) دژه‌که‌ی (الإذلاق) ه.

سیفه‌ته بی دژه‌کانیش بریتین له:

(القلقلة) و (اللين) و (الإنحراف) و (التكرير) و (التفشي) و (الإستطالة)، دواتریش هه‌موو ئه‌م سیفه‌تانه باس ده‌که‌ین و واتا‌کانیان پوون ده‌که‌ینه‌وه (إن شاء الله) ^{٤٤}.

(إبن الجزري) په‌حمه‌تی خوای لی‌بیته به‌باسکردنی سیفه‌ته به‌ناوبانگه‌کان ده‌ست پی‌ده‌کات و ده‌لیت:

سیفه‌ته دژ داره‌کان

٢٠. صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرِخْوٌ مُسْتَقِلٌ مُنْفَتِحٌ مُصَمَّتَةٌ وَالضِدَّ قُلْ

(صِفَاتُهَا) واته: سیفه‌ته به‌ناوبانگه‌کانیان بریتین له:

^{٤٤} بپوانه: الدرر البهية / ٢٦.

۱. (جَهْرٌ) واته: دهنگ به‌رزی.

۲. (وَرَحْوٌ) واته: نه‌رمی.

۳. (مُسْتَقِلٌ) واته: نزم.

۴. (مُنْفَتِحٌ) واته: کراوه.

۵. (مُصَمَّتَةٌ) واته: قورس.

(وَالضَّدَقُلُّ) واته: باسی دژده‌کانیشیان بکه، که بریتین له:

۶. (الهمس) واته: ئه‌سپایی.

۷. (الشدّة) واته: توند و به‌هیز.

۸. (الإطباق) واته: لکاندن.

۹. (الإذلاق) واته: خیرایی.

پسته‌کانی ئه‌سپایی و دهنگ به‌رزی و
توندی و نه‌رمی

۲۱. مَهْمُوسُهَا (فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكْتُ) شَدِيدُهَا لَفْظٌ (أَجْدُ قَطٍ بَكْتُ)

ئهمه‌ش پوخته‌ی واتا‌کانی ئه‌و سیفاتانه‌یه که باسمانکرد:

(الهمس):

له‌پړوی زمانه‌وانیه‌وه: دیارنه‌بوون و نه‌سپایی.

له‌پړوی زاراو‌وه: دهرچوونی هه‌ناسه له‌کاتی دهربرپینی نه‌و پیتانه‌ی که نه‌م سیفه‌ته‌ی تیدایه، به‌هوی لاوازی پشت به‌ستن به‌م‌خره‌جه‌که‌یه‌وه.

پیته‌کانی: (۱۰) پیتن کۆ کراونه‌ته‌وه له‌ وته‌ی (ابن الجزري) دا، (فحشہ شخص سکت) ^{۴۵}.

تیبینیه‌کی گرنګ: خوینەر ناتوانیت-نهم سیفه‌ته-یان هر سیفه‌تیکی تر- له‌ کتیبه‌کانه‌وه فیّر بیت، به‌لکو پیویسته له‌ ماموستای کارامه‌وه فیّر بیت، به‌تایبه‌تی له‌و ماموستایانه‌ی شاره‌زایی ته‌واویان هه‌یه له‌ شیوازی خویندنه‌وه‌ی قورئان و سنده‌ی نه‌ پچراویان هه‌یه بو‌ لای پیغه‌مبەر (ﷺ) ^{۴۶}.

(الجهر):

له‌پړوی زمانه‌وانیه‌وه: ناشکراکردن.

له‌پړوی زاراو‌وه: دهرنه‌چوونی هه‌وا له‌ کاتی دهربرپینی پیته‌که، به‌هوی ته‌واو پشت به‌ستن به‌م‌خره‌جه‌که‌یه‌وه.

پیته‌کانی: بریتین له‌ پیته‌کانی زمانی عهره‌بی جگه له‌ پیته‌کانی (الهمس) کۆکراوه‌ته‌وه له‌م بره‌یه‌دا (عظم وزن قاري ذي فض جد طلب) واته: تاي ته‌رازوه‌که‌ی قورسه نه‌و که‌سه‌ی که قورئان ده‌خوینیت ته‌ماشای حهرام ناکات و هه‌ول د‌هدات فیّری زانست بیت ^{۴۷}.

(الشدة):

له‌پړوی زمانه‌وانیه‌وه: واته: به‌هیزی.

له‌پړوی زاراو‌وه: واته: پینه‌کردنی ده‌نگ و گیرانی له‌کاتی دهربرپینی پیته‌که به‌هوی نه‌وپه‌ری پشت به‌ستن به‌م‌خره‌جه‌که‌یه‌وه.

پیته‌کانی: بریتین له‌ (۸) پیت (ابن الجزري) له‌م پرسته‌دا کۆیکردوه‌ته‌وه، (أجدُ قَطِ بَکْتُ).

^{۴۵} بېروانه: الميسر الفريد في علم التجويد / محمد فريد الجمل / ۸۰.

^{۴۶} بېروانه: الدرر البهية / ۲۷.

^{۴۷} بېروانه: الواضح في أحكام التجويد / د. عصام القضاة / ۴۵.

پیتە مام ناوەند و به‌رزەکان

٢٢. وَبَيْنَ رَخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لَنْ عُمَرُ) وَسَبْعُ عُلُوٍّ (خُصَّ ضَغْطُ قِظْ) حَصَرُ

(وَبَيْنَ رَخْوٍ وَالشَّدِيدِ) واتە: لە نێوان پیتە بەهێزەکان و پیتە نزمەکاندا (٥) پیت هەیه له

(لَنْ عُمَرُ) دا کۆکراونه‌ته‌وه.

پیتە مام ناوەنده‌کان

(التوسط):

له‌په‌وه‌ی زمانه‌وانیه‌وه: واته: مامناوه‌ندی.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ده‌نگ تییاندا نه‌به‌ته‌واوی ده‌گیریت وه‌کو پیتته به‌هیزه‌کان و،
نه‌به‌ته‌واویش پئی ده‌کات وه‌کو پیتته نهرمه‌کان هندی له زانایانیش به پیتته‌کانی (البینیه)
ناوی ده‌به‌ن.

پیتته نهرمه‌کان (الحروف الرخوة)

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: نه‌رمی.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: پیکردنی ده‌نگ له‌کاتی دهربرینی پیتته‌که به‌هوی لاوازی پشت
به‌ستن به مه‌خره‌جه‌که‌ی.

پیتته‌کانی (۱۸) پیتتن: (ث، ح، خ، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، غ، ف، ه، و، ی، ا، و
(مه‌ددی)، ی (مه‌ددی)).

پیتته‌کانی زمانی عهره‌بی دابه‌شکراونه‌ته سهر ئه‌م سیّ سیفه‌ته، پیتته‌کانی (أَجْدُ قَطِ
بَکْتُ) به پیتته به‌هیزه‌کان دهناسرین و پیتته‌کانی (لِنْ عُمَرُ) به پیتته مامناوه‌نده‌کان دهناسرین
و ئه‌وه‌شی له‌و دوو جووره نه‌بیّت به‌پیتی نه‌رم داده‌نریت^{۴۸}.

^{۴۸} بپروانه: غایة المرید فی علم التجوید / عطیة قابل نصر / ۱۳۱-۱۳۲.

بۆنمونه - مامۆستا (أیمن سوید) ده‌لێت:

له‌کاتی ده‌ربړینی پیتی (ش) ده‌بینین ده‌نگی پیتکه دريژ ده‌بیته‌وه، (أششش) یان (أغغ) به‌لام له پیتیکی وه‌کو: (ب) به‌هیچ شیوه‌یه‌ک دريژ نابیتته‌وه (أب)، له‌نیوان ئه‌م جوړه پیتانه‌دا (لن عُمَر)ی مامناوه‌ند هه‌یه، بۆنمونه: پیتی (ع) نه وه‌کو (ش) و (غ) دريژ ده‌بیته‌وه، نه وه‌کو (ب) ږاده‌وستیت، به‌لکو حالتیکه له‌نیوان ئه‌م دوو حاله‌ته‌دایه^{٤٩}.

(وَسَبْعُ غُلُو) واته: پیته به‌رزه‌کان (٧) پیتن.

(خَصَّ ضَغْطُ قِظْ) واته: پیته به‌رزه‌کان کۆبونه‌ته‌وه له‌م وشانه‌دا (حصر) ته‌نها له‌م رسته‌دا کۆبوه‌ته‌وه و له‌وه زیاتر نین.

(الإستعلاء):

له‌پړوی زمانه‌وانیه‌وه: واته: به‌رزبوونه‌وه.

له‌پړوی زاراوه‌وه: واته: ئاراسته‌ی فشاری ده‌نگ له‌کاتی ده‌ربړینی پیتکه به‌ره‌و سه‌رووی مه‌لاشو له‌گه‌ل به‌رز بوونه‌وه‌ی به‌شیک له‌ زمان به‌ره‌و مه‌لاشو.

پیته‌کانی (الإستعلاء) بریتین له: (خ، ص، ض، غ، ط، ق، ظ)، به‌لام پیته به‌رزه‌کان هه‌موو وه‌کو یه‌ک نین له‌به‌رزیاندا به‌لکو پینچ پله‌یان هه‌یه:

١. پیتی به‌رز ئه‌گه‌ر سه‌ر (فتحة)ی هه‌بیّت و پیتی (ا)ی به‌دوا‌دا بیّت وه‌کو: (قال).

٢. پیتی به‌رز ئه‌گه‌ر سه‌ر (فتحة)ی هه‌بیّت و پیتی (ا)ی به‌دوا‌دا نه‌یه‌ت وه‌کو: (قد).

٣. پیتی به‌رز که‌ بۆر (ضمّة)ی له‌سه‌ر بیّت وه‌کو: (يقولوا).

٤. پیتی به‌رز ئه‌گه‌ر زه‌ننه‌دار (ساکن) بیّت، وه‌کو: (يقطعون) و (يختصمون) و (نصبر).

٥. پیتی به‌رز ئه‌گه‌ر ژيّر (كسرة)ی هه‌بیّت، وه‌کو: (قيل).

^{٤٩} له‌یه‌کێک له‌و وانانه‌ی (د. آیمن)دا ده‌رباره‌ی سیفه‌تی پیته‌کان هاتووه له‌که‌نالی (إقرأ).

^{٥٠} بېروانه: النور المبين في تجويد القرآن الكريم / محاضرة د. آیمن سوید / ٢٢.

زۆربه‌ی زمانیش له‌کاتی دهربرپینی پیتی (ط) به‌رز ده‌بیته‌وه، پاشان (ص) و (ض) و (ظ) تا‌کو ده‌گاته پیتی (ق) که‌زمان که‌متر بۆ دهربرپینی به‌رز ده‌بیته‌وه، له‌وه‌ش که‌متر له دهربرپینی هه‌ردوو پیتی (خ) و (غ).

له‌به‌ر ئه‌وه‌ش نا‌ونراوه (إستعلاء) چونکه ده‌نگه‌که له به‌رزاییه‌وه دهرده‌چیت. (المرعشي) ده‌لێت: له پیته به‌رزه‌کاندا گرنگ ئه‌وه‌یه سه‌رووی زمان به‌رز بیته‌وه، ئیتر گرنگ نیه ئه‌ودوای زمان به‌رز بیته‌وه یان نا^٩.

له‌راستیدا یه‌کێک له گرنگ ترین هۆکاره‌کانی جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان ناسینی پیته به‌رزه‌کان و پایه‌کانیان و جیبه‌جیکردنیانه له‌کاتی خویندنه‌وه‌یاند، ئه‌مه‌ش به‌هه‌مان شیوه مه‌سه‌له‌یه‌ک نیه له‌کتیبه‌وه وه‌رگیردریت، به‌لکو پێویسته له مامۆستای لیّهاتوو وه‌رگیردریت.

پیته نزمه‌کان (حروف الإستفال)

(الإستفال):

له‌پرووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: نزمی.

له‌پرووی زاراوه‌وه: واته: نزم بوونه‌وه‌ی زمان له‌کاتی دهربرپینی پیته‌که‌و، به‌رز نه‌بوونه‌وه‌ی به‌ره‌و ئاسمانه‌ی دهم (مه‌لاشوو) له‌و کاته‌دا.

پیته‌کانی: بریتین له (٢٢) پیت، واته: پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی جگه له پیته به‌رزه‌کان (ء - ب - ت - ث - ج - ح - د - ذ - ر - ز - س - ش - ع - ف - ك - ل - م - ن - ه - و - ی - ا).

پێوه‌ری جیاکردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز و نزم

جیاکردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز و نزم به به‌رزبوونه‌وه‌ی زمان دهناسریت له‌کاتی دهربرپینی پیته‌که‌دا، له‌گه‌ڵ هه‌رپیتیکدا زمان به‌رز بوویه‌وه ئه‌وا پیتیکی به‌رز، له‌گه‌ڵ هه‌رپیتیکدا زمان نزم بوویه‌وه ئه‌وا پیتیکی نزمه.

نمونه‌ی پیتی به‌رز: (أط) (أق) (أظ) له دهربرپینیا‌ندا زمان به‌رز ده‌بیته‌وه.

^٩ بڕوانه: غاية المرید في علم التجويد / عطية قابل نصر / ١٣٢.

نمونه‌ی پیتی نزم: (أهّ) (أشّ) (أتّ) له دهرپریناندا زمان نزم ده‌بیته‌وه.

پیته نزمه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه پیوه‌ریکی زۆر گرنگن بۆ جوان خویندنه‌وهی قورئانی
پیرۆز، به‌تایبه‌تی له‌کاتی یه‌کگرتنیان له‌گه‌ل پیته به‌رزه‌کاندا له وشه‌یه‌کدا، وه‌کو: (خمصة) و
(أخذن)، فیربوونیشیان له‌رپگه‌ی کتیبه‌وه نابیت به‌لکو ده‌بیته له‌رپگه‌ی مامۆستای شاره‌زاوه
بیته له‌و بواره‌دا.

واتای گشتی:

هه‌ندی له‌پیته‌کان سیفه‌تی نه‌رم (رخاوة)یان تیدایه و هه‌ندیکیان سیفه‌تی به‌هیزیان
تیدایه، له‌نیوان ئه‌و دوو جوهره‌شدا هه‌ندی پیتی تره‌یه مام ناوه‌ندن و پیته‌کانی قه‌تیس
بوونه له‌پسته‌ی (لنْ غَمَرْ).

هه‌روه‌ها له‌ناو پیته‌کانی عه‌ره‌بیشدا (٧) پیتی به‌رز هه‌ن پێویسته له‌کاتی دهرپریناندا
به‌شیک له‌ زمان به‌رزبیته‌وه به‌ره‌و ئاسمانه‌ی ده‌م.

پیته‌کانی لکاندن (الإطباق)

۲۳. وَصَادُ ضَادُّ طَاءٌ ظَاءٌ مُطَبَّقَةٌ وَ (فَرَّ مِنْ لُبِّ) الْحُرُوفِ الْمَذْلَقَةُ

(وَصَادُ ضَادُّ طَاءٌ ظَاءٌ مُطَبَّقَةٌ) واته: ئەم چوار پیتە زمان یان بەشیك له زمان له کاتی دەربرپیناندا دەلکێنه ئاسمانە‌ی دەمه‌وه.

(الإطباق):

له‌پرووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: لکاندن.

له‌پرووی زاراوه‌وه: واته: لکاندن‌ی زمان یان بەشیك له زمان له کاتی دەربرپیناندا به‌مه‌لاشووه‌وه و، له کاتی دەربرپیناندا به‌شیوه‌یه‌ك ده‌نگ په‌نگ ده‌خواته‌وه له‌نیوانیاندا پیته‌کانیشی بریتین له (ص، ض، ط، ظ) زمانیش وه‌کو‌یه‌ك له‌هموو پیته‌کاندا نالکیت به‌مه‌لاشووه‌وه.

سود: هه‌موو پیتیک‌ی (إطباق) به‌رزه‌، به‌لام مه‌رج نیه هه‌موو پیتیک‌ی به‌رز زمان له‌دەربرپیناندا بلکیت به‌مه‌لاشووه‌وه^{۵۲}.

(الإنفتاح):

^{۵۲} بپوانه: الواضح في أحكام التجويد / د. عصام القضاة/ ٤٧.

له پرووی زمانه وانيه وه: واته: جيا بوونه وه.

له پرووی زاراه وه: واته: ئه و پیتانه یه که له کاتی دهربریناندا زمان و مه لاشوو له یه کتر دور ده که ونه وه تا کو هه و له نیوانیاندا دهر بچیت^{۵۳}.

(فَرَّ مِنْ لُبِّ) الحروف المذلة:

واته: پیتی خیرا (مذلق)، بریتین له و پیتانه ی خویان له رسته ی (فَرَّ مِنْ لُبِّ) دا ده بیننه وه واته: (ف - ر - م - ن - ل - ب).

(الإزلاق):

له پرووی زمانه وانيه وه: واته: په ریان لای شتیک.

له پرووی زاراه وه: واته: سووکی پیتکه یان خیرایی دهربرینی چونکه له پیشه وهی زمان یان یه کی که له لیوه کان یان له هه ردوکیانه وه دهرده چن، پیته کانیشی وه کو باسمان کرد (٦) دیت، هوی ناوانیشی به (إزلاق) ئه وه یه که هه ندیکیان له پیشه وهی لیوه وه دهرده چیت^{۵۴}.

(الإصمات):

له پرووی زمانه وانيه وه: واته: قه ده غه کردن.

له پرووی زاراه وه: واته: قورسی پیتکه له کاتی دهربریندا، (الأخفش) وتوویه تی: ئه و که سه ی (صمت) بکات، واته: خوی له قسه کردن قه ده غه کردوه، مه به ستیش له وه یه که ئه م پیتانه قه ده غه ن له وه ی که خویان به ته نها وشه ی چوار پیتی یان پینج پیتی پیکبه یینن، به لکو پیویسته پیتیکیان له گه لدا بیت له پیته (مذلق) هکان هه ربویه زانایان وتوویانه وشه ی (عسجد) واته: ئالتوون وشه یه کی عه ره بی نیه چونکه چوار پیته و پیتی خیراشی له گه لدا نیه^{۵۵}.

پیته کانی: هه موو پیته کانی زمانی عه ره بیه جگه له پیته خیراکان واته (٢٣) پیته کوکراونه ته وه له م رسته دا (جز غش ساخط صید ثقة ان وعظه يحضك)^{۵۶}. واته: دوربه له فروفیلی که سی که رقی له حقه و بگه پی به دوی که سیکی متمانه پیکراو چونکه ئاموزگاریه کانی هانت ده دن بو چاکه.

^{۵۳} بپروانه: البرهان في تجويد القرآن / الصادق القمحاوي / ١٧.

^{۵۴} بپروانه: الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / ٣١.

^{۵۵} بپروانه: المنح الفكرية في شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ٧٢.

^{۵۶} بپروانه: الميسر الفريد في علم التجويد / محمد فريد الجمل / ٨٣.

واتای گشتی:

پیته‌کانی لکاندن (الإطباق) چوار پیتن (ص، ض، ط، ظ).
پیته‌کانی خیرایی (الإذلاق) یش شه‌ش پیتن (ف - ر - م - ن - ل - ب).

سیفه‌ته بی دژه‌کان

٢٤. صَفِيرُهَا صَادُّ وَزَائِي سِينُ قَلْقَلَةٌ (قُطْبُ جَدِّ) وَاللَّيْنُ

سیفه‌تی یه‌که‌م (الصغير)

له‌پرووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: ده‌نگیک وه‌کو ده‌نگی بالنده بیټ.
له‌پرووی زاراوه‌وه: واته: ده‌نگیک زیاده له لیوه‌وه هاوکات له‌گه‌ل پیته‌کانی (ص، س، ن) دهرده‌چیت، به‌هیزترینی ئه‌م سی پیته‌ش (ص، ه)، چونکه هه‌ردوو سیفه‌تی (الإستعلاء) و (الإطباق) ی تیدایه^{٥٧}، پاشان پیتی (ز) که سیفه‌تی (جهری) تیدایه به‌لام پیتی (س) له‌و دوو پیته لاوازتره چونکه سیفه‌تی (همس) ی تیدایه.
سود: زانایان فهرموویانه، پیتی (ص) له ده‌نگی قاز ده‌چیت و پیتی (ز) له ده‌نگی می‌شه‌نگ ده‌چیت و پیتی (س) له ده‌نگی کولله ده‌چیت^{٥٨}.

سیفه‌تی دووه‌م (القلقلة)

له‌پرووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: جووله.

^{٥٧} برهانه: البرهان في تجويد القرآن / الصادق القمحاوي / ١٧.

^{٥٨} برهانه: نهاية المفيد في علم التجويد / ٥٣، به‌وه‌رگرتن له: غاية المرید في علم التجويد / عطية قابل

له‌پووی زاراووه‌وه: واته: درروست بوونی جوول‌یه‌ک له مه‌خره‌جی پیت‌ه‌که له‌کاتی
ده‌برپینیدا، ئه‌گه‌ر پیت‌ه‌که راوه‌ستاو (ساکن) بیټ ده‌نگی‌کی توندیش ده‌بیستریټ له‌کاتی
ده‌برپینی پیت‌ه‌که‌دا^{۵۹}.

پیت‌ه‌کانی: (القلقة) یان (لقلقة) پیټی هه‌یه پیشه‌وا (إبن الجزري) کۆیکردووه‌ته‌وه له
وشه‌ی (قُطْبُ جَسَدٍ)، تی‌بینیش ده‌کریټ که هه‌موو پیت‌ه‌کانی سیفه‌تی (شدة) و (جهر) یان
تی‌دایه.

به‌شه‌کانی:

(قلقة) ده‌بیټه‌ سیټ به‌شه‌وه:

۱. به‌هیزترین حالته‌کانی ئه‌وه‌یه پیت‌ه‌که شه‌ده‌دار بیټ و له‌کۆتایی وشه‌شدا
هات‌بیټ وه‌کو: (الحق) و (تب) و (الحج)، ئه‌م حالته‌ش قه‌لقه‌له‌ی گه‌وره (القلقة
الکبری) ی پی‌ده‌وتریټ.

۲. پیت‌ه‌که زهنه‌دار (ساکن) بیټ شه‌ده‌ده‌ی نه‌بیټ له‌کاتی وه‌ستان له‌سه‌ری
وه‌کو: (قرب)، (مجید)، (خلق) ئه‌م حالته‌ش پیټی ده‌وتریټ قه‌لقه‌له‌ی مام ناوه‌ند
(القلقة الوسطی).

۳. پیټی زهنه‌دار له‌ناوه‌راستی وشه‌وه وه‌کو: (یدخلون)، (وجهها)، (یطبع) ئه‌م
حالته‌ش پیټی ده‌وتریټ قه‌لقه‌له‌ی بچوک (القلقة الصغری)^{۶۰}.

هه‌ندی له‌ زانا هاوچه‌رخه‌کان وه‌کو (عطية قابل نصر) پیټی وایه که (قلقة) به‌شی
چواره‌میشی هه‌یه کاتی‌ک پیت‌ه‌که بزواو (متحرك) بیټ، له‌و حالته‌شدا بنچینه‌ی قه‌لقه‌له‌ی
هه‌ر تی‌دا ده‌می‌نیټ وه‌کو: (المتقین)^{۶۱}.

(قلقة) له‌پووی خودی پیت‌ه‌کانه‌وه ده‌بیټه‌ سیټ ئاسته‌وه:

ئاستی یه‌که‌م: له‌ پیټی (ط) (قلقة) به‌رزتر ده‌بیټ له‌ پیت‌ه‌کانی تر.

ئاستی دووه‌م: له‌ پیټی (ج) (قلقة) مام ناوه‌ند ده‌بیټ.

^{۵۹} بپروانه: أحكام التجويد و التلاوة / محمود رأفت زلط / ۶۲.

^{۶۰} بپروانه: الواضح في أحكام التجويد / د. عصام القضاة / ۴۹.

^{۶۱} بپروانه: غاية المريد في علم التجويد / عطية قابل نصر / ۱۳۶.

ئاستی سییه‌م: (قلقله) که متر ده‌بیت له‌پیت‌ه‌کانی (ق - ب - د).

ده‌برپینی (قلقله) چۆن ده‌بیت ؟

زانا و قورئان خوینی پایه به‌رز (محمود خلیل الحصري) په‌حمه‌تی خوی لی‌بیت، له کتیبی (أحكام قراءة القرآن) دا وتوویه‌تی: زانا یان سه‌بارت به شی‌وای ده‌برپینی (قلقله) جیاوازیان تیدایه، جومهوری زانا یان له‌سه‌ر ئه‌و بۆچوونه‌ن که هه‌میشه به‌لای (فتحة) دا ده‌روات به‌په‌های، ئیتر ئایا پیتی پیش خوی بۆر (ضمة) ی هه‌بیت وه‌کو: (هل يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)، یان سه‌ر (فتحة) ی هه‌بیت وه‌کو: (فاولئك يدخلون الجنة) یان ژیر (كسرة) ی هه‌بیت وه‌کو: (ولا تشطط).

هه‌ندی‌کیش له زانا یان بۆچوونیان وایه ده‌برپینی پیتی (قلقله) به‌پیی بزوینی پیش خۆیه‌تی واته: ئه‌گه‌ر بۆری هه‌بیت ئه‌وا به‌ره‌و بۆر ده‌خوینریت‌ه‌وه، ئه‌گه‌ریش سه‌ر یان ژیری هه‌بیت ئه‌وا به‌ره‌و لای ئه‌و دووانه ده‌پوانیت، به‌لام ئه‌وه‌ی ژۆرینه‌ی مامۆستایانی ئه‌م هونه‌ره‌ی له‌سه‌ره‌ پێپه‌وه‌ی یه‌که‌مه‌ که هه‌میشه پیتی (قلقله) به‌ره‌و سه‌ر ده‌روات.

وه‌کو له هۆنراوه‌ی یه‌کێک له زانا یان هاتووه:

وقلقله قرب الى الفتح مطلقا ولا تتبعها بالذى قبل تقبلا

واته: پیت‌ه‌کانی (قلقله) هه‌میشه له (فتحة) نزیک ده‌کرینه‌وه، مه‌یانکه به‌ پاشکۆی پیت‌ه‌کانی پیش خۆیان بۆنه‌وه‌ی خویندنه‌وه‌که‌ت په‌سه‌ند بیت.

مامۆستا (محمود علی بسه‌) یش له‌کتیبی (العمید) لاپه‌ره ٦٤ وتوویه‌تی:

وتراوه که (قلقله) هه‌میشه له سه‌ر نزیک‌کراوه‌ته‌وه به‌بێ ته‌ماشا‌کردنی پیت‌ه‌کانی پیش و پاش خۆی، منیش ئه‌م بۆچوونه‌ په‌سه‌ند ده‌که‌م و به‌ باشی ده‌زانم کاری پی‌ بکری‌ت^{٦٢}.

واتای گشتی:

پیت‌ه‌کانی (صغیر) بریتین له (ص، ز، س) و پیت‌ه‌کانی (قلقله) ش بریتین له (ق، ط، ب، ج، د).

سیفه‌تی سییه‌م (الین)

٢٥. وَأَوْوِيَاءُ سَكَنَّا وَأَنْفَتَحَا قَبْلَهُمَا وَالْأَنْجِرَافُ صَحَّحَا

^{٦٢} بپروانه: الدرر البهية / ٣٣.

(واللین) واته: پېته‌کانی لین به‌بی (مهددن)، (و) و (ی) ئه‌گه‌ر زه‌ننه‌دار (ساکن) بن و پیتی پېش خویان سه‌ر(فتحة) ی هه‌بیټ.

پیناسه‌ی (لین):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: ئاسانی، لووسی.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ده‌رکردنی پېته‌که له مه‌خره‌جه‌که‌یه‌وه و به‌ئاسانی و به‌بی هیچ قورسیه‌ک له‌سه‌ر زمان.

پېته‌کانی: دوو پیتن (ی - و) به‌مه‌رجی پاوه‌ستاو(ساکن) بیټ و پیتی پېشی خویان سه‌ری هه‌بیټ (مفتوح) بیټ وه‌کو: (قول) و (صیف) و(خوف).

٢٦. فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ وَتَكَرِيرٍ جُعِلَ وَلِلْفَتْشَى الشَّيْنُ ضَاذًا اسْتُطِلَ

پېته‌کانی (إنحراف) و (تکریر) و (تفشى) و (استطالة) و(الانحراف صححا) واته: جومهوری زانایان سیفه‌تی (الانحراف) یان بۆ هه‌ردوو پیتی (ل) و (ر) جیگیر کردووه.

سیفه‌تی چواره‌م (الإنحراف)

له زمانه‌وانیدا: واته: لادان.

له زاراوه‌دا: لادانی پېته‌که له مه‌خره‌جه‌که‌ی.

پېته‌کانی: (٢) پیتن (ل) و (ر).

لادان (الإنحراف) سیفه‌تیکی هۆگه‌ر بۆ ئه‌و دوو پیته، چونکه ئه‌و دوو پیته له مه‌خره‌جی خویان ده‌رئه‌چن و ده‌گه‌نه مه‌خره‌جی پیتیکی تر، (ل) لاده‌دا بۆ پېشه‌وه‌ی زمان و (ر) یش لاده‌دا بۆ پشته‌ی زمان^{٦٢}.

سیفه‌تی پینجه‌م (التکریر)

له زمانه‌وانیدا: واته: دووباره بوونه‌وه.

له زاراوه‌دا: واته: له‌رینه‌وه‌ی سه‌ری زمان له‌کاتی ده‌ربڕینی پیته‌که، پیته‌که‌ی ته‌نها پیتی (ر) ه.

(التکریر) سیفه‌تیکی وابه‌سته‌یه به پیتی (ر)، چونکه ئه‌و پیته ئاماده‌یه بۆ ئه‌و له‌رینه‌وه بۆیه وریایی پێویسته له‌کاتی ده‌ربڕیندا، مه‌به‌ستیش له باسکردنی ئه‌م سیفه‌ته خۆ لێ به‌دوور

^{٦٢} بپروانه: السعود في قراءة عاصم بن ابي النجد / حامد العاني / ٨٩.

گرتنیتی واته: زیده په‌وه‌ی نه‌کردن تییدا، ده‌رکه‌وتنی ئەم سیفه‌ته‌ش له پیتی (ر) به‌زۆری له‌و کاته‌دا ده‌رده‌که‌ویت که (شده) دار بی‌ت وه‌کو: (کره) (مره) بویه پیویسته له‌سەر خوینەر ئەو دووباره بوونه‌وه بشاریت‌وه و بواری ده‌رکه‌وتنی نه‌دات، به‌لام شارندنه‌وه‌ی (تکریر)یش به‌و شیوه‌یه نیه که سه‌ری زمان به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌جولیت‌وه، چونکه ئەوه ده‌بیته هوی په‌نگ خواردنه‌وه‌ی ده‌نگه‌که له‌نیوان سه‌ری زمان و پوکدا وه‌کو: پیتی (ط)، ئەمه‌ش هه‌له‌یه‌که بواری پی‌ نه‌دراوه، به‌لکو پیویسته یه‌کجار سه‌ری زمان بجولیت‌وه به‌سووکی بۆئه‌وه‌ی سیفه‌ته‌که بیته‌دی^{٦٤، ٦٥}.

چۆن له دووباره‌بوونه‌وه‌ی پیتی (ر) خۆمان بپاریزین؟

پێگه چاره‌ی رزگاربوون له‌و هه‌له‌یه ئەوه‌یه خوینەر پشته‌ی زمانی بلکینی به‌مه‌لاشوویه‌وه به‌شیوه‌یه‌ک که پێگه نه‌دات زمان زۆر بجولیت‌وه^{٦٦}.

سیفه‌تی شه‌شه‌م (التفشي)

له زمانه‌وانیدا: واته: بلا‌وبوونه‌وه.

له زاراوه‌دا: واته: بلا‌وبوونه‌وه‌ی هه‌وا له ناو ده‌مدا له‌کاتی ده‌ربڕینی پیتی (ش) هوی ناوانانیشی به (متفشي) بلا‌وبوونه‌وه‌ی هه‌وايه له‌ناو ده‌مدا که مه‌خره‌جه‌که‌شی ده‌گاته مه‌خره‌جی (ظ) بۆنمونه: (ما علمت رشدًا)^{٦٧}.

ئەم سیفه‌ته‌ش وه‌کو زۆریک له سیفه‌ته‌کانی تر ئاسان نی یه له‌پێگه‌وه کتیبه‌وه لی تی‌بگه‌ی به‌لکو فی‌ربوونی پیویسته له‌لای مامۆستا بی‌ت.

سیفه‌تی هه‌ته‌م (الإستطالة)

له زمانه‌وانیدا: واته: درێژبوونه‌وه.

^{٦٤} بپروانه: غاية المرید فی علم التجوید / عطیة قابل نصر / ١٣٧.

^{٦٥} که‌واته پیویسته سیفه‌تی (تکریر) واته: له‌رینه‌وه‌ی سه‌ر زمان بیته‌دی هاوکات له‌گه‌ل خۆپا‌واستن له (تکرار). ((م. دلیر گه‌رمیانی))

^{٦٦} بپروانه: غاية المرید فی علم التجوید / عطیة قابل نصر / ١٣٨.

^{٦٧} بپروانه: الجامع فی تجوید قراءة القرآن الکریم / کامل المسیری / ١٤٩.

له زاراوهدا: واته: دريژبوونه‌وه‌ی دهنگ له‌سهره‌تای قه‌راغی لایه‌ك له زمانه‌وه تاكو
كو‌تاييه‌كه‌ی.

پيته‌كه‌ی: ئەم سيفه‌ته‌ش ته‌نها له پیتی (ض) هه‌یه.

وريا‌کردنه‌وه: (إبن الجزري) له کتیبی (النشر في القراءات العشر) **فه‌رموويه‌تی:**

(ض) تاكه پیتی‌كه كه سيفه‌تی دريژ بوونه‌وه‌ی تیدا‌یه، هه‌چ پیتی‌كیش نیه ئەوه‌نده‌ی
(ض) قورس بی‌ت له‌سهر زمان، خه‌لكیش له‌شیوازی ده‌رب‌پینیدا هه‌مه‌جو‌رن و كه‌م كه‌سیش
به‌باشی و دروستی ده‌ریده‌بریت، هه‌ندی و‌ه‌كو (ظ) ده‌ریده‌ب‌رن و، هه‌ندی له‌گه‌ل پیتی (ذ)
تیكه‌لی ده‌كه‌ن و، هه‌ندی ده‌يكه‌ن به (ل) ی‌کی قه‌له‌و و، هه‌ندی‌كیش و‌ه‌كو پیتی (ز) ی‌لیده‌كه‌ن
و، هه‌موو ئەوانه‌ش نادروستن^{٦٨}.

سو‌د: ده‌نگ به پیتی (ض) دريژ ده‌بیته‌وه، به‌لام ناگاته ئاستی دريژ بوونه‌وه‌ی پیتی
مه‌دد، چونكه (ض) له‌مه‌خره‌جی خویدا دريژ ده‌بیته‌وه سنووری مه‌خره‌جه‌كه ناب‌ه‌زینی.
به‌لام پیتی مه‌دد مه‌خره‌جی‌کی دیاری کراوی نیه، به‌لكو ده‌نگی به نه‌مانی هه‌ناسه
ده‌بریت‌ه‌وه^{٦٩}.

زانباری: پیتی (ض) ته‌نها له زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌یه، هه‌ربۆیه به زمانی عه‌ره‌بی ده‌وتریت:
(لغة الضاد).

به‌لام فه‌رمووده‌ی (انا افصح من نطق الضاد) بنه‌مايه‌کی راستی نیه، و‌ه‌كو: (إبن کثیر) له
ته‌فسیره‌كه‌یدا (٥٤/١) باسی کردووه.

چۆن جیاوازی بکه‌ین له نێوان (ض) و (ظ) دا ؟

هه‌ندی كه‌س پیتی (ض) و‌ه‌كو پیتی (ظ) ده‌رده‌كه‌ن، له‌پاستیشدا ئەم دوو پیت‌ه له‌پووی
مه‌خره‌ج و سيفه‌ته‌وه جیاوازیان له‌نیواندا‌یه. مه‌خره‌جی (ض) یه‌كێكه له قه‌راغه‌کانی زمان و،
ئەو ددانانه‌ی ته‌نیشتی له‌لای سه‌ره‌وه، به‌لام مه‌خره‌جی (ظ) له‌پشتی سه‌ره‌تای زمانه‌وه‌یه
له‌گه‌ل پیشه‌وه‌ی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه، ئەمه‌ش جیاوازیه‌کی زۆره له نێوانیاندا له‌پووی
سيفه‌تیشه‌وه هه‌ردوو پیت‌ه‌كه له پینج سيفه‌تدا هاوبه‌شن، كه بریتین له سيفه‌ته‌کانی (الجه‌ر) و
(الرخاوة) و (الإستعلاء) و (الإطباق) و (الإصمات) به‌لام پیتی (ض) تاك ده‌بیته‌وه به‌سيفه‌تی

^{٦٨} ب‌روانه: السعود في قراءة عاصم بن ابي النجود / حامد العاني / ٩٠-٩١.

^{٦٩} ب‌روانه: غاية المريد في علم التجويد / عطية قابل نصر / ١٣٨، المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية /

ملا علي القاري / ٧٦.

(الإستطالة)، بۆیه پیویسته له‌سه‌ر خویننه‌ر ئهم دوو پیته له یه‌کتر جیا بکاته‌وه، به شیوه‌یه‌ک درێژبوونه‌وهی پیته‌که ببیستریت.

ماموستا (حسني شيخ عثمان) له کتیبی (حق التلاوة) لاپه‌ره ۱۹۳ فه‌رموویه‌تی:

ده‌ربړینی پیتی (ض) وه‌کو پیتی (ظ) ئه‌گه‌ر بواریکي تیدا بیت چاوپۆشی له‌که‌سی نه‌خویننه‌وارو نا‌شاره‌زا بکړیت، ه‌یچ بواریکي تیدا نیه‌ بۆ که‌سیک که‌ توانای راهینانی زمانی هه‌بیت له‌سه‌ر ده‌ربړینی ئه‌و پیته به‌شیوه‌یه‌کی راست و دروست و بێ تیکه‌لبون له‌گه‌ل پیتی (ظ)، چونکه ئه‌و کاره‌ نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر واتایه‌کی نادروست بگه‌یه‌نیت جیاواز له‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ ویستوویه‌تی وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی (الضالین) له‌ سوره‌تی (الفا‌تحه) به‌ (الظالین) ده‌خوینیت‌وه و، یان (ضل من تدعون) به‌ (ظل من تدعون) ده‌خوینیت‌وه، چونکه ئاشکرایه‌ که‌ (ضل) واتای گومر‌ابوون ده‌گه‌یه‌نیت و، (ظل) به‌رده‌وام بوون ومانه‌وه.^{۷۰}

بابه‌تی (التجويد)

له‌راستیدا توێژینه‌وه‌ی جیگه‌ی ده‌رچوون و سیفه‌تی پیته‌کان به‌ ته‌نها به‌س نیه‌ بۆ ئه‌وه‌ی فی‌رخواز کارامه‌ بکات له‌ ده‌ربړین و جوان خویندنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئان، چونکه یه‌کگرتنی پیته‌کان پیکه‌وه‌ کاریگه‌رییان له‌سه‌ر یه‌کتر هه‌یه، له‌وانه‌شه‌ که‌سیک بتوانیت پیته‌کان به‌جوانی ده‌ربړیت کاتیک ته‌نها بن، به‌لام له‌کاتی پیکه‌وه‌ بوونیان له‌ وشه‌یه‌کدا

^{۷۰} بپوانه: حق التلاوة / حسني شيخ عثمان / ۱۹۳ و به‌وه‌رگرتن له‌ کتیبی (الدرر البهية) / ۳۸.

ئوهی پیّ ئه نجام نه دریت. له پروناکی ئه م راستیه شدا (الحسن بن قاسم المرادي) پیّ وایه که ته جویدی قورئان له سهر چوار مه سه له بونیات نراوه:

۱. ناسینی مه خره جی پیته کان.

۲. ناسینی سیفه ته کانیا.

۳. زانینی ئه و حوکمانه ی دروست ده بن له ئه نجامی پیکه وه بوونیان.

۴. پاهینانی زمان و زۆر دوباره کردنه وهی، بنچینه ی هه موو ئه و مه سه لانه ش ئه وهیه فیرخواز له سهر دهستی مامۆستای کارامه فیّری قورئان ببیت^{۷۱}، هه ربویه کاتیک (ابن الجزري) په حمه تی خوی لیبت ته و او بوو له باسکردنی مه خره ج و سیفه تی پیته کان، دهستی کرده باسکردنی ئه و مه سه لانه ی له دوی ئه وه پیویستن و فه رموی:

۲۷. وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِيدِ حَتْمٌ لَّازِمٌ مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ آثَمُ
۲۸. لِأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَ وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا

(الاخذ بالتجوید) بایه خدان و کارکردن به ته جوید (حتم لازم) زۆر گرنگه بو خوینه ری قورئان، پیویسته بیزانی.

(من لم یجود القرآن آثم) هه رکی قورئان به پیّ بنه ماکانی ته جوید نه خوینتیه وه گونا هه باره.

(لانه به اله انزلا) واته: چونکه خوی گه وره به ته جویده وه داییه زاندووه، خوی گه وره فه رمویه تی: (ورتل القران ترتیلا)^{۷۲}.

واته: له سهر خۆ و به جوانی پیت و بزوینه کانی بخوینتیه وه، جه ختیشی له سهر مه سه له که کردووه به وشه ی (ترتیلا)^{۷۳}.

(عبد الدائم الأزهری) وتویه تی:

^{۷۱} بپوانه: الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية / غانم قدوري الحمد/ ۲۷.

^{۷۲} بپوانه: سورته ی المزمّل / ئایه تی (۴).

^{۷۳} بپوانه: نور الفلاح في تجويد كلام الله الفتح .

وهكو ئهوهی كه سێك پرسپاری له (إبن الجزري) كردبێت: لهكوێوه دهزانين كه تهجويد پێویسته له سه زمان و، واجبه فیڤی بین و، كه متهرخه م تیايدا گونا هباروه، به لگه چیه له سه ره هه موو ئه وانه و پێگه ی فیڤبوونیشیان چۆنه؟ دانه ریش له وه لآمدا وتبێتی: (لانه به اله انزلا) واته: مه سه له كه ئه وه یه خوای گه وره ئه و قورئانه ی به ته جویده وه دابه زاندووه و فه رموویه تی: (ورتل القران ترتیلا) ^{٧٤}.

(وهكذا منه الينا وصلا) واته: له سه رده میكه وه بۆ سه رده میك، له نه وه یه كه وه بۆ نه وه یه ك، به (تواتر) پێمانگه یشتووه، له پێگه ی هاوه لانه وه، ئه وانیش له پێگه ی پێغه مبه ره وه (ﷺ)، پێغه مبه ریش (ﷺ) له پێگه ی جبریل (عليه سلام) ه وه، ئه ویش له په ره ردا گاری مه زنه وه) ^{٧٥}.

پێناسه ی (تجويد)

له زمانه وانیدا واته: چا ككردن، ده وتريّت (هذا شيء جيد) واته: ئه وه شتیکی چا كه.

^{٧٤} بپروانه: الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية / غانم قدوري الحمد/ ٥٧.

^{٧٥} بپروانه: اللعة البدرية شرح متن الجزرية / محمود محمد العبد .

له زاراوهدا: واته: شاره زابوون و کارامه یی له خویندنه وهی قورئاندا به بی زیادوکه م^{۷۶}.

یان بایه خدان به هه مو پیتیک له پووی جیگیر دهرچوون و سیفه ت و مینگه و،
دریژکردنه وه و بچوک و گه وره کردنه وه و... هتد^{۷۷}.

ئامانج چیه له شاره زابوون له زانستی تجوید:

۱- پاراستنی زمان له هه له کردن له قورئانی پیرۆز، زانایانیش هه ره له کۆنه وه هه له کردنیان
له قورئاندا به (لحن) ناو بردووه واته: لادان له راستی.

(لحن) له قورئاندا دوجۆره:

یه که م: (لحن) ی ئاشکرا، ئه ویش حهوت شیوه ی هه یه:

۱ گۆرینی پیتیک به پیتیک تر.

۲ ژهنه دار (ساکن) کردنی پیتی بزواو (متحرک).

۳ جولا ئدنه وه ی (تحریک) ی زهنه دار (ساکن).

۴ دریژکردنه وه ی پیت که پیتیک تر ی لویه دروست بیّت.

۵ ته هیشتنی مه ددی پیته کان.

۶ سووک کردنه وه ی پیتی (شدة) دار.

۷ (شدة) دار کردنی پیتی سووک.

دووهم: (لحن) ی نادیار:

ئهم جۆره هه له کردنه په یوه ندی هه یه به یاساکانی ته جویده وه وه کو تیّه لکیشانی
ئوه ی تیّه لکیش ناکریت، یان راوه ستان له سه ر (ت) ی بزواو به (ه) و هه له ی له وجۆره،
بۆنموونه: دهرنه خستنی (همس) له (ت - ح - ف) یان جیانه کردنه وه ی پله کانی
به رزکردنه وه ی پیتی به رز.

ئهم جۆره ش بۆیه ناو نراوه هه له ی نادیار یان شاراو، چونکه شاره زایانی قورئان خویندن
نه بیّت که سی تر پی نازانی.

^{۷۶} پیناسه ی (خالد الازهری) بۆ (تجوید) له: جامع شرح المقدمة الجزرية / ۴۵.

^{۷۷} بۆ ئهم پیناسه یه بره وانه: النشر في القراءات العشر / ۱۶۸. الجامع في تجويد قراءة القرآن الكريم / ۱۵،
زۆریک له سه رچاوه کانیش هه ره مان پیناسه یان کردووه.

(البرکوي) له (احکام تلاوة القرآن الكريم) له لاپهړه (۳۶) دهلیت:

(همموو ئه و جوړه هه لانه هه رامن، چونکه نه گهر چی کاریگه رییان نییه له سهر واتای
تایه ته که، به لام کاریگه رییان هیه له سهر خودی وشه که و، په ونه ق و جوانی پیته که له که دار
دهکات)^{۷۸}.

حوکمی فیږبوونی زانستی ته جوید له شه رعدا:

زۆربه ی زانایان له سهر نه وه کوکن، که فیږبوونی ئه م زانسته فرهزی کفایه یه، نه گهر
که سانیک پیی هه لسن نه وه کانی تر گونا هبار نابن، به لام نه گهر که سی پیی هه لنه سیټ
هه موویان گونا هبار ده بن، کاریکړدنیشی واته جیبه جی کړدن یاسا کانی له کاتی خویندنه وهی
قورئان (فرض عین) ه. له سهر هه موو مووسلمانیک ی پیگه یشتوو (بالغ) با له پووی یاساو
حوکمه کانیش هه لیتیان شاره زانه بیټ^{۷۹}.

مه سه له یه کی گرنگ:

دووشیواز هیه بو فیږبوونی ئه م زانسته:

۱ - گوینگرتنی قوتابی بو خویندنه وهی ماموستا.

۲ - خویندنه وهی قوتابی له به رده ستنی ماموستا^{۸۰}.

زانای پایه به رز (ملا علی القاري) له لېكدانه وه که یدا بو هونراوهی (الجزرية) ریگه ی
دووه می پیی باشته، به لام زۆریک له زانا هاوچه رخه کان کوکړدنه وه یان پیی باشه له نیوان
هه ردوو شیواز هه که دا^{۸۱}.

سود: ئه م زانسته به هیچ شیوه یه که له ریگه ی کتیبه وه به ته واوه تی لیی شاره زانابیټ،
به لکو پیویسته ماموستایه که هه بیټ بو فیږبوونی.

^{۷۸} بېروانه: اللعة البدريّة شرح متن الجزرية / ۴ - ۴۱.

^{۷۹} بېروانه: الميسر الفريد في علم التجويد / محمد فريد الجمل / ۲۷، احکام التجويد والتلاوة / محمود
رأفت الزلط / ۵.

^{۸۰} بېروانه: الواضح في احکام التجويد / ۱۱.

^{۸۱} بېروانه: الميسر الفريد / ۵۴.

واتای گشتی کۆپله‌ی (۲۷ - ۲۸):

کارکردن به زانستی ته‌جويد بۆ قوتابی قورئان پيويسته و جه‌ختی له‌سه‌ر کراوه، چونکه‌هه‌رکه‌سیک قورئان به‌ی ته‌جويد بخوینیت‌هوه گونا‌ه‌باره، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره خ‌وی به‌م شی‌وه دایه‌زاندووه، سه‌ده به سه‌ده و ده‌سته به ده‌سته و ده‌ست به ده‌ستیش به ئی‌مه گه‌یشته‌وه.

جۆره‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان

۲۹. وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ وَزَيْنَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ

(وَهُوَ) واته: ته‌جويدکردنی قورئان.

(حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ) واته: جوانی خویندنه‌وه.

(وَزَيْنَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ) واته: پازاندنه‌وه‌ی به جیهێنانی قورئان و خویندنه‌وه‌ی.

أ - (السَّلاوة) واته: خویندنه وهی قورئان به دواى یه کدا به ریک و پیکی به پیی ئه و دابه شکردنانه ی له قورئاندا هه یه.

ب - (الأداء) واته: فیربوونی قورئان له مامۆستایانه وه.

ت - (القراءة) به ههردوو حاله تی پیشوو دهوتریت و له وان گشتگیرتره^{۸۲}.

پایه کانی قورئان خویندن

زانایان دهفه رموون: (خویندنه وهی قورئان سی پایه ی هه یه):

أ - (التحقیق)^{۸۳} واته: خویندنه وهی قورئان به هیمنی و له سه ر خویی، له گه ل تیگه یشتنی واتاکان و چاودیری کردنی یاسا کانی ته جوید، ئه م شیوه خویندنه وه گونجاوه بو که سانی سه ره تایى که ده یانه ویّت فیری قورئان خویندنه وه بن، بو ئه وهی رابین له سه ری.

^{۸۲} بروانه: الدرر البهیة / ۴۰.

^{۸۳} هه ندیک له زانایان له جیاتى (التحقیق) (الترتیل) به کارده هیئن.

ب (الحدس) واته: په‌له‌کردن له خویندنه‌وه‌ی قورئان هاوکات پاریزگاری کردن له بنچینه‌کانی ته‌جوید و په‌چا‌و‌کردنیان.

ت (التدویر) خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌شیوه‌یه‌کی مام ناوهند له نیوان حاله‌تی یه‌که‌م و دووهمدا، هاوکات له‌گه‌ل جیبه‌جی‌کردنی یاسا‌کانی ته‌جوید^{۸۴}.

واتای گشتی:

هه‌روه‌ها ته‌جوید جوانی و رازاندنه‌وه‌یه‌ی بۆ خویندنه‌وه‌ی قورئانی پی‌وژ.

وَهُ ۳۰. وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حَقَّهَا مِنْ صِفَةِ لَهَا وَمُسْتَحَقَّهَا

(و) واته:

ته‌جوید.

(حَقَّهَا) واته: له‌و سیفه‌ته‌ه‌وگرانه‌ی له‌گه‌ل پیته‌کاندایه‌وه‌کو: (همس) و (جهر) و (شدة) و (رخاوة) له‌و سیفه‌تانه‌ی که با‌سمان کرد.

(مُسْتَحَقَّهَا) ته‌وه‌ی که له‌ئە‌نجامی به‌جیه‌یانی سیفه‌ته‌کانه‌وه‌دروست ده‌بن، وه‌کو: ناسک‌کردنه‌وه‌ی پیتی نزم و، قه‌له‌و‌کردنی پیتی به‌رز و شتی له‌و شیوه‌یه‌.

واتای گشتی:

هه‌روه‌ها ته‌جوید بریتیه‌ له‌وه‌ی مافی پیته‌کان بدری‌ت وه‌کو سیفه‌ته‌ه‌وگره‌کانیان و، ئە‌وه‌ش که دروست ده‌بی‌ت له‌جیبه‌جی‌کردنی سیفه‌ته‌کانه‌وه‌، وه‌کو بچوک کردن و گه‌وره‌کردنه‌وه‌ی پیته‌کان.

۳۱. وَرَدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمَثَلِهِ

(رَدُّ) واته: گێ‌رانه‌وه‌ی هه‌موو پیتیک بۆ جیه‌کی ده‌رچونی سه‌ره‌کی خوی.

(وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ) واته: ده‌رب‌پینی پیتی‌کی هاوشیوه‌ی ئە‌و پیته‌ له‌ شوینیکی تر، ئە‌گه‌ر

دووباره‌ بووه‌وه‌.

(كَمَثَلِهِ) هه‌ر وه‌کو ده‌رب‌پینی‌تی یه‌که‌م جار.

^{۸۴} ب‌پروانه: الواضح في احكام التجويد / د. محمد عصام القضاة / ۱۰.

واتای گشتی:

هه‌روه‌ها ته‌جوید واتای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که هه‌موو پیتیک بگێردریته‌وه بۆ مه‌خره‌جی سه‌ره‌کی خۆی، ئه‌گه‌ر پیتیکێ تریش هه‌بو له جیگه‌یه‌کی تروه‌کو ئه‌و پیته‌ ئه‌ویش به‌ بێ زیاد و که‌م هه‌مان شیوازی له‌سه‌ر جیبه‌جی ده‌کریت.

۳۲. مُكَمَّلًا مِنْ غَيْرِ مَا تَكَلَّفِ بِاللُّطْفِ فِي النَّطْقِ بِلَا تَعَسُفٍ

(مُكَمَّلًا) واته: له‌ حاله‌تیکدا که‌ ویستت به‌ ته‌واوی قورئان بخوینیته‌وه.

(مِنْ غَيْرِ مَا تَكَلَّفِ) واته: به‌بێ زۆر له‌ خۆکردن له‌ کاتی خویندندا.

(بِاللُّطْفِ) واته: ده‌ربڕینی پیته‌کان به‌ هیمنی و ئاسانی و، به‌ بێ سنور به‌زاندن و بێ زیده‌په‌وی و که‌مه‌رخه‌می.

(مَا) بۆ زیاتر جه‌خت کردنه‌وه‌یه.

واتای گشتی:

له‌کاتی ده‌ربڕینی پیت و وشه‌کانی قورئانی پیرۆزدا، پێویسته‌ به‌ ته‌واوی به‌بێ زیاده‌په‌وی ئه‌و سیفه‌تانه‌ی باسمانکرد جی به‌جی بکریت.

چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ زیده‌په‌وی له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا

(إبن الجزري) له‌ کتیی (النشر في القراءات العشر) له‌ لایه‌په‌ ۱۶۹ ده‌فه‌رمووت:

(وليس التجويد بتمظيغ اللسان ولا بتقوير الفم ولا بتعويج الفك ولا بترعيد الصوت ولا بتمطيط الشد ولا بتقطيع المد ولا بتطنين الغنات ولا بحصرمة الرءاء).

ته‌جوید بریتی نیه‌ له‌:

(تمظيغ اللسان) واته: قورئان ده‌خوینی و ده‌لێی پاروێکی له‌ ده‌مدايه‌.

(تقوير الفم) واته: فشار خستنه‌ سه‌ر گه‌روو له‌کاتی خویندنه‌وه‌دا، واته: هه‌موو پیته‌کان

وه‌کو پیتی (ع) ده‌رده‌کات (تعويج الفك) واته: لارکردنه‌وه‌ی پیته‌کان یان

لارکردنه‌وه‌ی شه‌ویلگه‌ی له‌کاتی خویندندا.

(ترعید الصوت) له راندنه وهی دهنگ و، واپیشاندات که خوینهر له ترسی خوا دهگریټ و دهنگی دهله رزی واته وا درده که ویټ حاله تیکی دروست کراوه^{۸۰}.

(تمطيط الشد) واته: درټکردنه وهی ئه و پیتانه ی (شدة) دارن و درټ کردنه وهیان تیډا نیه بۆنمونه: (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم).

(تقطيع المد) واته: برپرکردنی پیتی مه دد، وهکو: (ياااأيها الذين امنوو).

(تطنين الغنات) واته: برپرکردنی (غنة) مینگه له پیته کانی (غنة) دا وهکو: (منن الجننة والنناس).

(بحصرمة الراءات) واته: ډاگرتنی هه ناسه به ته وای له کاتی ده برپینی پیتی (ر) و ږیگه نه دان به ده رکردنی سیفه تی (بینیة) تیډا.

هه موو ئه م نمونانه ش ماموستا (أیمن سوید) له یه کیک له وانه کانی له که نالی (اقرأ) ی ئاسمانی باسی کردوو و، هه له کانی به رجهسته کردوو به نمونه بۆ ئه وهی خوینهران خویانی لی به دوور بگرن.

^{۸۰} زۆر گریان له کاتی قورئان خویندنا، به تایبه تی ئه گهر خوینهره که به زۆر خوی بگرینی، دوو مه ترسی لی چاوه پروان ده کریټ: یه که م مافنه دانی پیته کان و شیواندنی ئایه ته کان، دووهمیش خوینهره که به زمانی حال ده لیت: من زۆر له خوا ده ترسم ده گریم له قورئان خویندنا، مه گهر گریانیک به دهستی خۆت نه بیټ، بویه ئه گهر چی هه ندی به لگه و شوینهار هاتوو ده رباره ی گریان له ژ قورئاندا، به لام له م پوژگاره ی خۆماندا به دوور نیه له مه ترسی پوپامای (والله أعلم).

رینگه‌ی فی‌ربوونی ته‌جوید

۳۳. وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَرْكِهِ
(بَيْنَهُ) له نیوان ته‌جوید و
(تَرْكِهِ) له نیوان لی‌دوورکه‌وتنه‌وه‌ی
(رِیَاضَةُ) به‌رده‌وامبوونی
(أَمْرِي) که‌سیکه له پاهینان
(بِفِكَه) به شه‌ویلگه‌ی واته: ده‌می.

(طاش کبری زاده) فه‌رموویه‌تی: دانەر پ‌ه‌مه‌تی خ‌وای لی‌بی‌ت وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌ستی
کردبی‌ت ئه‌م هه‌موو باب‌ه‌تانه قورس بی‌ت له‌سه‌ر فی‌رخ‌وازان و تووشی سه‌رسام بوونیان به‌ینی‌ت

بۆیه فه‌رموویه‌تی: جیاوازی نیوان شاره‌زاو نه‌شاره‌زا له ته‌جوید هه‌رئوه‌یه پاهینان به ده‌می بکات و گوی له مامۆستایانی قورئان بگریت، تاكو لی‌هاتوویی به‌ده‌ست به‌یئیت^{۸۶}.

واتای گشتی:

(إبن الجزري) لی‌رده‌دا ئامۆژگاریمان ده‌کات به‌رده‌وام بین له‌سه‌ر خۆ پاهینان له‌سه‌ر چاک خویندن و جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان، چونکه ئه‌گه‌ر بۆ ماوه‌یه‌ک فه‌راموش بگریت به جیهینانی یاساکان بیر ده‌چنه‌وه، واتای کۆپله‌که‌ش به کورتی: (له نیوان ته‌جوید و نه‌مانی هه‌ر ئه‌وه‌یه که‌سیک به‌رده‌وام بی‌ت له‌سه‌ر خۆ پاهینان له‌سه‌ر قورئان خویندنه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی جوان)^{۸۷}.

بابه‌تی بچوکه‌کردنه‌وه

بچوکه‌کردنه‌وه‌ی پیته‌ نزمه‌کان

له‌م به‌شه‌ی هۆنراوه‌که‌یدا (إبن الجزري) په‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت باسی هه‌ندی بئه‌ما و یاسای په‌یوه‌ندی دارمان بۆ ده‌کات به ته‌جویده‌وه، که له سیفه‌ته‌کانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت و ده‌فه‌رمویت:

۳۴. فَرَقْنَ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفٍ وَحَاذِرْنَ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ

(فَرَقْنَ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفٍ) واته: پیته‌ نزمه‌کان بچوکه‌ره‌وه.

(وَحَاذِرْنَ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ) واته: وریاش به له‌وه‌ی پیتی ئه‌لیف (ا) گه‌وره

بکه‌یته‌وه.

پیناسه‌ی (الترقیق):

له زمانه‌وانیدا: له (الرقه) هوه هاتوه، واته: لاوازی.

^{۸۶} بپروانه: شرح المقدمة الجزرية / طاش كبرى زادة / ۱۱۹، به‌وه‌رگرتن له كتیبی الشرح الوجیز / ۶۰.

^{۸۷} بپروانه: اللمعة البدرية / ۴۲، الدرر البهية / ۴۲.

له زاراوه‌دا واته: بچوک‌کردنه‌وه‌ی پیت به بچوک‌کردنه‌وه‌ی له مه‌خره‌ج و لاواز‌کردنی له سیفه‌تدا.

پیناسه‌ی (التفخيم):

له زمانه‌وانیدا واته: گه‌وره‌ کردن.

له زاراوه‌دا واته: گه‌وره‌ کردن پیت به قه‌له‌و‌کردنی له مه‌خره‌ج و، به هی‌ز کردنی له سیفه‌تدا.

له‌م کۆپله‌یه‌دا (إبن الجزري) باسی هه‌ندی یاسای گرنگمان بۆ ده‌کات سه‌باره‌ت به‌ راست‌کردنه‌وی قورئان خویندن. پی‌ویسته له‌سه‌ر خوینەر په‌چاویان بکات، بۆنمونه: پیته‌ نزمه‌کان واته پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی جگه له پیته به‌رزه‌کان هه‌موو به بچوکی ده‌خوینریته‌وه مه‌گه‌ر له حاله‌تیکد ریوايه‌ت هه‌بی‌ت وه‌کو گه‌وره‌ کردنه‌وه‌ی لام له هه‌ندی حاله‌تدا. هه‌روه‌ها هۆشیارمان ده‌کاته‌وه له گه‌وره‌ کردنه‌وه‌ی پیتی ئه‌لیف (ا)، چونکه له‌ راستیدا ئه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر گرنگه و، له‌م پۆژگاره‌دا زۆر بلاو بو‌ه‌ته‌وه و، له بنچینه‌شدا له عه‌جه‌مه‌کانه‌وه ئه‌م عاده‌ته په‌یدا بوه^{٨٨}.

٣٥. كَهْمَزُ الْحَمْدِ أَعُوذُ إِيَّاهُ اللَّهُ ثُمَّ لَمْ يَلَلْ لَنَا

زانای پایه به‌رز (خالد الازهري) ده‌لیت:

لیره‌دا (إبن الجزري) هۆشیاری ده‌دات که پیتی (ه) هه‌مزه له چوار جیگه‌دا بچوک ده‌کریته‌وه.

یه‌که‌م: کاتی‌ک به‌ ته‌نیشتی پیتی (ح) وه‌کو: (الحمد لله رب العالمين) ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک بلیت: لیره‌دا هه‌مزه‌که به‌ ته‌نیشتی لامه‌وه‌یه نه‌ک (ح) ده‌لیت: قسه‌که‌ت ته‌واوه به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیتی (ل) زه‌ننه‌داره وه‌کو ئه‌وه‌یه بوونی نه‌بی‌ت.

دووهم: له لای پیتی (ع)، وه‌کو: (اعوذ بالله).

سی‌یه‌م: له لای پیتی (ه)، وه‌کو: (أهدنا الصراط).

^{٨٨} بپروانه: جامع شروح المقدمة الجزرية في علم التجويد / خالد الازهري و زكريا الانصاري .

چاره‌م: له لای پیتی لامی ناساندنی گوره. وه‌کو: (الله الذي) له پاش ئه‌وش فه‌رمانی کردووه به بچوکرده‌وهی پیتی لام له وشه‌ی مه‌زنی (الله) و، جه‌ختیش ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر ده‌رخستنی پیتی (ل) له وشه‌ی (لنا) به هو‌ی نونه‌که‌ی دوا‌ی خو‌ی^{۸۹}.

۳۶. وَلَيْتَلَطَّفُ وَعَلَى اللَّهِ وَلَا الضُّ وَالْمِيسَمِ مِنْ مَخْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضٍ
واته: پی‌ویسته خوینه‌ر وریا بی‌ت و پیتی (ل) واته: لامی دووهم له وشه‌ی (وَلَيْتَلَطَّفُ) بچوکرده‌وه، چونکه به تهنیشت پیتی (ط)ه، که پیتی‌کی به هیزه و کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر پیتی (ل)ی تهنیشتی.

هه‌روه‌ها پی‌ویسته لامی یه‌که‌م له وشه‌ی (وعلى الله) و (ولا الضالین) بچوک بکریته‌وه، چونکه ئه‌و پیته گه‌وران‌ه‌ی پاش خو‌یان کاریگه‌رییان هه‌یه له‌سه‌ر یان.

هه‌روه‌ها جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر بچوکرده‌وهی پیتی (م) له وشه‌ی (مَخْمَصَةٍ)، چونکه زۆربه‌ی خوینه‌ران له‌و پیته‌دا هه‌له ده‌که‌ن به هو‌ی گه‌وره‌یی پیتی (خ) ئه‌وش هه‌له‌یه‌کی نادروسته^{۹۰}، به‌هه‌مان شیوه پی‌ویسته خوینه‌ر وریا بی‌ت نه‌وه‌کو پیتی (م) گه‌وره بکاته‌وه له وشه‌ی (مرض) به‌هو‌ی پیتی (ر)ه‌وه که قه‌له‌وه.

۳۷. وَبَاءَ بَرْقٍ بَاطِلٍ بِهِمْ بَذِي وَأَحْرَصُ عَلَى الشَّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي

۳۸. فِيهَا وَفِي الْجِيمِ كَحُبِّ الصَّبْرِ وَرَبْوَءَ اجْتَنَّتْ وَحَسْبُ الْفَجْرِ

هه‌روه‌ها ئامۆزگاریمان ده‌کات بچوکی پیتی (ب) بپاریزین له‌م نمونانه‌دا.

(بَرْقٍ) به‌هو‌ی دراوسی‌تی (ر) که پیتی‌کی گه‌وره‌یه.

(بَاطِلٍ) به‌هو‌ی نزیک‌ی له پیتی (ط).

^{۸۹} بپوانه: اللمعة البدرية شرح متن الجزرية / ۴۳.

^{۹۰} بپوانه: شرح طيبة النشر / ۱۴۷ به وه‌رگرتن له اللمعة البدرية / ۴۴.

(بِهِمْ بِذِي) به‌هوی ئه‌وه‌ی به‌ته‌نیشتی دوو پیتی نه‌رمه‌وه‌یه، ئه‌وه‌ش نه‌بیّت
بچو‌ک‌کردنه‌وه‌ی پیتی (ب) تاییه‌ت بیّت به‌م شوینانه‌وه، به‌لام نابیّت زی‌ده‌ره‌وی بکریّت له
بچو‌ک‌کردنه‌وه‌ی پیتی (ب) نه‌وه‌کو وه‌کو (إمالة) ی پی‌بیّت^{۹۱}.

(وَاحْرَصْ عَلَى الشَّدَةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي) واته: هه‌روه‌ها وریای ده‌رخستنی ئه‌و دوو سیفه‌ته‌ش
به‌له‌پیتی (ب).

(وَفِي الْجِيمِ) واته: هه‌روه‌ها پی‌ویسته‌ئو دوو سیفه‌ته‌له‌پیتی (ج) یشدا ده‌ربخریّت به
جوانی، ئه‌گینا مه‌ترسی تی‌که‌ل بوون هه‌یه‌له‌نیوان (ب) له‌گه‌ل (ف) هه‌روه‌ها (ج) له‌گه‌ل
(ش) دا.

ئینجا چه‌ند نمونه‌یه‌کی ئاشکرای له‌قورئاندا بو هینا‌وینه‌ته‌وه‌وه‌کو وشه‌ی (حب) له
ئایه‌تی: ﴿يُحِبُّهُمْ كُحِبَ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ البقرة ۱۶۵.

(بِالصَّبْرِ) له‌ئایه‌تی ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ العصر ۳.

(رَبُّوَّةً) له‌ئایه‌تی ﴿وَأَوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبُّوَّةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ المؤمنون ۵۰.

(اجْتَثَتْ) له‌ئایه‌تی ﴿اجْتَثَتْ مِنَ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ إبراهيم ۲۶.

(بِالْحَجِّ) له‌ئایه‌تی ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾ الحج ۲۷.

(الْفَجْرِ) له‌ئایه‌تی ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ الإسراء ۷۸.

بو نمونه: ئه‌گه‌ر ئه‌و دوو سیفه‌ته‌ی (إبن الجزري) وریامان ده‌کاته‌وه‌که‌ پی‌ویسته
ده‌ریخه‌ین له‌پیتی (ج) جیبه‌جی نه‌که‌ین تییدا وشه‌ی (اجتثت) ده‌بیته‌ (اشتت).

۳۹. وَبَيِّنْ مَقْلَقًا إِنْ سَكْنَا وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبْنَا
۴۰. وَحَاءَ حَصْحَصَ أَحَطْتُ الْحَقُّ وَسَيِّنَ مُسْتَقِيمَ يَسْطُو يَسْقُو

(إبن الجزري) له‌م به‌شه‌دا فه‌رمانمان پی ده‌کات سیفه‌تی قه‌لقه‌له‌به‌پرونی ده‌ریخه‌ین له
پیته‌کانی (قلقلة)، (ق ط ب ج د) له‌کاتی (ساکن) بوونی پیته‌که‌.

^{۹۱} بپروانه: شرح طيبة النشر / ۱۴۷، به‌وه‌رگرتن له‌اللمعة البدرية / ۴۴.

– الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / ۴۴.

(وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ) واته: نه گهر له کاتى راوهستان بېت له سهر پېته که، وهکو: (قرب).

(كَانَ أَبْنَا) واته: پیتی (قلقلة) به پرونتر ده جولیتته وه له راوهستاندا.

چند نمونه يه كه له سهر (قلقلة):

له کاتى به رده وام بوون: (يَقْطَعُونَ - وَقْطَر - وَاجْتَبَيْنَاهُ - وَيَدْخُلُونَ).

له کاتى راوهستان دا (خلاق - محيط - بهيج - مجيد).

-جگه له مانه ش که باسکران، پېويسته ناگادارى بچوککرده وهی (ح) ى يه که م و

دوهم بين له وشه ى (حصص الحق) چونکه به تهنیشت پیتیکی گه ورده وهی وهکو

(ص)، هه روه ها له وشه ى (احطت) و (الحق) یشدا به وهی دراوسیټی بۆ هه ردوو پیتی

گه ورده ى (ط) و (ق) وهکو: (الحق من ربك).

به هه مان شیوه ئاشکراکردن وجوان دهربرین پېويسته سه بارهت به بچوککرده وهی

پیتی (س) له وشه ى (مستقيم) (يسطو) له ئایه تی (یکادون یسطون) و، له وشه ى (يسقو) له

ئایه تی (وجد عليه امة من الناس يسقون)^{۹۲}.

سود: ناگادارکرده وه دهرباره ى بچوک دهربرینی پیتی (س) کورت هه لئه هاتووه

له سهر نه م حاله تانه، به لکو بابته تیکی گشتی یه له هه موو حاله تیڅدا، له زهنه دارى و

بزواوى، به تهنیشت پیتیکی گه وره بېت یان بچوک^{۹۳}.

واتای گشتی هه ردوو کۆپله که:

پیتی جولّو (مقلقل) به جوانی دهربرپه له کاتى (ساکن) یدا، له کاتى وهستانیشدا، بۆ

نمونه وهکو راوهستان له سهر وشه ى (قريب) پرونتر دهرده که ویت.

هه روه ها پېويسته هه ردوو پیتی (ح - س) به بچوکى بخوینریتته وه، به تاییه تی کاتیڅ

به تهنیشتی پیتی گه وره وه بن وهکو: (ص - ق).

^{۹۲} بېروانه: جامع شروح المقدمة الجزرية / ۵۶.

^{۹۳} بېروانه: الدرر البهية / ۴۴.

بابه‌تی پیتی (ر)

٤١. وَرَقَّقِ الرَّاءَ إِذَا مَا كُسِرَتْ كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتُ

٤٢. إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفٍ اسْتِعْلًا أَوْ كَانَتْ الْكُسْرُ لَا يَسْتَأْصِلًا

(وَرَقَّقِ الرَّاءَ إِذَا مَا كُسِرَتْ) واته: هه‌رکاتیک پیتی (ر) ژیر (کسرة) ی هه‌بوو به

بجووکی بیخوینه‌وه، وه‌کو: (رزقا - الريح - ارني).

(كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتُ) به هه‌مان شیوه به بجووکی (ترقیق)

ده‌خوینریته‌وه نه‌گه‌ر خوی (ساکن) بوو، پیش خویشی ژیر (کسرة) ی بنچینه‌یی (اصلي)

بیئت، وه‌کو: (الفردوس).

(إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ) واته: ئەگەر پیتی (ر) کهوته پیش یه کیک له پیتته بهرزه کانه وه، وهکو: (قرطاس - فرقة - لبالمرصاد) لهو حالته دا گه وره ده کریته وه به هوی ئەو پیتته گه ورانه وه^{۹۴}.

سوود: له قورئاندا ته نها سی پیت له پیتته کانی (استعلاء) له پاش پیتی (ر) هوه هاتوون، که بریتین له (ص - ط - ق)^{۹۵}.

(أَوْ كَانَتْ الْكُسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا) واته: ئەگەر له حالته تیکدا (کسرة) ی پیتی (ر) ئەصلی نه بوو، وهکو: (ام ارتابوا - ارتبتم) گه وره ده کریته وه.

روونکردنه وه: ئەگەر پیتی (ر) ساکن بوو، به هوی پاوه ستانه وه - ئیتر به هه ر شیوه یه ک بزواو بیته له حالته ی بهرده وامیدا - خوی له یه کیک له م حالته تانه ی خواره وه ده بینیتته وه.

یه که م: پیتی پیشی خوی سه ر (فتحة) ی هه بیته، وهکو: (ترمی بشرر - ولن صبر) گه وره ده کریته وه.

دووه م: پیتی پیش خوی بۆر (ضمة) ی هه بیته، وهکو: (بالنذر - الذبر - النذر) گه وره ده گریته وه.

سییه م: پیتی پیش خوی ژیر (کسرة) ی هه بیته، وهکو: (یوم عسر) بچوک ده کریته وه.

چاره م: پیش خوی ئەلفیکی مه ددی هه بیته، وهکو: (ان الفجار - بس القرار - وقناعذاب النار) گه وره ده کریته وه.

پینجه م: پیش خوی واویکی مه ددی هه بیته، واته: واوی زهنه دار (ساکن) که پیتی پیش خوی بۆر (ضمة) ی هه بیته، وهکو: (لن تبور - ترجع الامور - من في القبور) گه وره ده کریته وه.

شه شه م: پیش خوی یائیکی مه ددی هه بیته واته: یائی زهنه دار (ساکن) که پیتی پیش خوی ژیر (کسرة) ی هه بیته، وهکو: (خبیر - يوم عسير - والحمير) بچوو کده کریته وه.

^{۹۴} بپروانه: اللمعة البدرية / ۴۵.

^{۹۵} بپروانه: لیکدانه وهی (زکریا الانصاري) بۆ (الجزرية) له جامع الشروح/ ۵۹.

حه‌وته‌م: پيش خوی (ي)کی زهنه‌دار (ساکن) هه‌بیّت، وه‌کو: (من خیر - لا ضیر -
فالله خیر) بچوک ده‌کریتته‌وه.

هه‌شته‌م: پيش خوی پیتیکي زهنه‌دار (ساکن)ی راستی (صحیح) هاتبیّت، پيش ئه‌و
پیتته زهنه‌داره‌ش پیتیک بیّت سه‌ر یان بۆری هه‌بیّت، وه‌کو: (یریدُ الله بکم الیسر - والفجر -
سندس خضر) گه‌وره ده‌کریتته‌وه.

تۆیه‌م: پيش خوی پیتیکي نزم (مستقل) بیّت و، پيش ئه‌وه‌ش پیتیکي (مکسور)
هه‌بیّت، وه‌کو: (من ذکر - وما علمناه الشعر - ولا بکر) بچوک ده‌کریتته‌وه.

ده‌یه‌م: له پيش خوی پیتیکي به‌رز (استعلاء) هاتبیّت، پيشی ئه‌و پیتته به‌رزه‌ش
پیتیکي ژیردار (مکسور) بیّت، له‌م جۆره‌ش له‌ قورئاندا دوو وشه‌ هاتوه‌ (مصر - القطر) ئه‌م
دوو وشه‌ هه‌ردوو حاله‌تی گه‌وره‌کردن و بچوککردن هه‌له‌گرن.

سوود: وشه‌ی (مصر) له‌ چوار جیگه‌دا له‌ قورئاندا هاتوه‌.

یه‌که‌م ﴿أَنْ تَبَوَّءَ لِقَوْمِكُمْ بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا﴾ یونس ۸۷.

دووه‌م: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ﴾ یوسف ۲۱.

سییه‌م: ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ یوسف ۹۹.

چواره‌م: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ﴾ الزخرف ۵۱.

سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (القطر) ته‌نها یه‌کجار له‌ قورئاندا هاتوه‌:

﴿وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ﴾ سبأ ۱۲.

تییینی: (ابن الجزري) گه‌وره‌کردنه‌وه‌ی په‌سه‌ندکردوه‌ له‌ وشه‌ی (مصر) و
بچوککردنه‌وه‌ له‌ وشه‌ی (القطر) وه‌کو دانهری کتیبی (أحكام تلاوة القرآن) مامۆستا (محمود
خلیل الحصري) ده‌یگیریتته‌وه^{۹۶}.

^{۹۶} چونکه له‌کاتی خویندنه‌وه‌ و پۆیشتن (وصل) رائی مصر (فتحه‌ی) له‌سه‌ره‌، ته‌نها به‌ قه‌له‌وی
ده‌خوینریتته‌وه‌، بۆیه له‌کاتی وه‌ستان له‌سه‌ری به‌ ئیعتیباری ئه‌صل فته‌که‌ ئه‌رجه‌ح وایه به‌ قه‌له‌وی
بخوینریتته‌وه‌، به‌لام (القگر) (مقاف إلیه و مکسور) له‌کاتی خویندن و (وصل)دا ته‌نها به‌ سووککردنه‌وه‌
ده‌خوینریتته‌وه‌، جا له‌کاتی پاره‌وه‌ستان بچوککردنه‌وه‌ په‌سه‌نده‌. ((م.دلیر گه‌رمیانی))

هه‌روه‌ها زانای پایه‌به‌رز ناسراو به (الشيخ المتولي) له کتیبی (غنية المقرئ) له لاپه‌ره
٤٨ ده‌فه‌رمویت:

والفجر ايضاً وكذا بالندر	والراجح التفخيم في البشر
ترقيقه وكذا ونذر	وفي اذا يسر اختيار الجزري
و عكسه في القطر عنه فاعلما	ومصر فيه اختار ان يفخمها
والروم كالوصل على ما بينا	وذلك كله بحال وقفنا

يانزه‌یه‌م: له پاش پیتی (ر) یائیکی لابر او هه‌بیّت بو سوک‌کردنه‌وه. له و حاله‌ته‌شدا
هه‌ردوو شیوازی خویندنه‌وه هه‌لده‌گریّت: گه‌وره‌کردنه‌وه و بچوک‌کردنه‌وه، ئەمه‌ش له (٣)
وشه له قورئانی پیروژدا هاتوو:

یه‌که‌م: وشه‌ی (نذر) له ئایه‌تی (عذابی ونذر) له شه‌ش جیگه‌.

دووهم: وشه‌ی (یسر) له ئایه‌تی (واللیل اذا یسر).

سییه‌م: وشه‌ی (الجوار) له سی ئایه‌تدا هاتوو:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ﴾ الشوری ٣٢.

﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ﴾ الرحمن ٢٤.

﴿الْجَوَارِ الْكُنُسِ﴾ التکویر ١٦.

سوود: بنه‌مایه‌کی ئاسان هه‌یه زۆربه‌ی حاله‌ته‌کانی پیتی (ر) ده‌گریته‌وه.

هه‌رکاتیک پیتی (ر) سه‌رو بووری هه‌بوو گه‌وره‌ده‌کریته‌وه، ئەگه‌ر ژیری بوو بچوک
ده‌کریته‌وه، له‌هه‌ر شوینیک و شه‌دا بیّت ئەگه‌ر زهنه‌داربوو (ساکن)، ته‌ماشای پیتی
پیش خوی ده‌که‌ین، ئەگه‌ر ئەو پیته سه‌روبووری هه‌بوو گه‌وره‌ی ده‌که‌ینه‌وه ئەگه‌ر ئەو
پیته ژیری بوو بچوکی ده‌که‌ینه‌وه.

ئەگه‌ر پیتی (ر) (ساکن) بوو، پیتی پیشی خویشی هه‌ر ساکن بوو، ته‌ماشای پیتی
پیشتر ده‌که‌ین و هه‌مان یاساکانی به‌سه‌ردا جی به‌جی ده‌که‌ین، ته‌نها ئەگه‌ر له حاله‌تیکدا

پیتی پیش (ر)ی (ساکن) (ی) مه ددی یان (لین) بیّت ئه وه بچوک ده کریتته وه وه کو: (خیر - طیر)^{۹۷}.

بابه تی گه وره کردنه وه

پیتی (ل):

۴۴. وَفَخِمَ اللَّامُ مِنْ اسْمِ اللَّهِ عَنْ فَتْحٍ أَوْ ضَمٍّ كَعَبْدُ اللَّهِ

واته: وشه ی مه زنی (الله) به گه وره بخویننه وه ئه گه ر پیتی پیش خوی (فتحه) یان بۆر (ضمه) ی مه بوو، وه کو: (وقال الله انی معکم) (وانه لما قام عبد الله) (قل الله اسرع مکرا)^{۹۸}.

حاله ته کانی وشه ی مه زنی (الله) له ته جویددا:

۱- خویندنه وه ی به گه وره یی (تفخیم).

۲- خویندنه وه ی به شیوازی (ترقیق).

حاله ته کانی گه وره کردنه وه ی:

^{۹۷} ماموستا (احمد عامر) ئه م بنه مایه ی باس کرد له که نالی (اللیبیه) ی ئاسمانی .

^{۹۸} لینگدانه وه ی زانا یان (خالد الازهری) و (زکریا الانصاری) بۆ ئه م کۆپله یه له جامع الشروح/ ۶۱.

* ئەگەر پيش وشه ی (الله) (فتحة) بیت، وهکو: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ الإخلاص ١.

یان وشه که خوی به سهر (فتحة) دهستی پی کرد بیت، وهکو: ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ الإخلاص ٢.
پیویسته وریاش بیت هه مزه که ی گه وره نه که یته وه.

* ئەگەر پيش وشه ی (الله) بۆر (ضمة) هات بیت، وهکو: ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ الهمزة ٦.

* ئەگەر پيش وشه ی (الله) پیتیکی زهنه دار (ساکن) بیت وپیش ئەو (ساکن) ههش (فتحة) بیت، وهکو: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَاقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾ الجن ٤.

• ئەگەر پيش وشه ی (الله) پیتیکی زهنه دار (ساکن) بیت و، پیش ئەو (ساکن) ههش (ضمة) ی هه بیت، وهکو: ﴿أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا نوح﴾ ٣.

حاله ته کانی به (ترقیق) خویندنه وهی وشه ی مه زنی (الله):

• ئەگەر ژیر (کسرة) هه کی ئە صلی له پیشه وه بیت، وهکو:

﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الزمر ٦٤.

﴿وَمَا تَنْصُرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ الأنفال ١٠.

• ئەگەر پيش وشه که (کسرة) هه کی (عارض) هه بیت، وهکو:

﴿لَمْ تَعْطُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمُ﴾ الأعراف ١٦٤، به (قومن الله) دهخوینریته وه.

• ئەگەر پیشه وهی خوی (ساکن) بیت و، پیش ئەو (ساکن) ههش (کسره) بیت،

وهکو: ﴿وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ﴾ الزمر ٦١.

گه‌وره‌کردنه‌وی پسته‌کانی
(استعلاء و إطباق)

٤٥. وَحَرَفَ الاسْتِعْلَاءِ فَخَمَّ وَاخْصَصَا لَاطْبَاقَ أَقْوَى نَحْوَ قَالَ وَالْعَصَا

(ابن الجزري) لی‌ره‌دا داوامان لی ده‌کات پسته‌کانی (استعلاء) به‌رزکه‌ینه‌وه که به پی‌پله‌ی به هی‌زییان به‌م شی‌وه‌ن: (ط - ض - ص - ظ - ق - غ - خ) به‌تایبه‌تیش له نیوانیان دا پسته‌کانی (اطباق) که بریتین له (ص - ض - ط - ظ) چونکه ئەم چواره به‌رزترین پسته‌کانی (استعلاء)ن.

زانباریه‌کی گرنک:

هه‌موو پیتیک له پسته‌کانی (استعلاء) پینچ پایه‌ی هه‌یه له به‌رزى دا به‌م شی‌وه‌ی لای خواره‌وه:

١ - پیتی (استعلاء) سه‌ر (فتحة) ی هه‌بیّت و، پیتی ئەلیفی (ا) ی به‌دوادا هاتبیّت، وه‌کو: (الطامة - یضاعف - ظالمین - قائلون - غافلین - خائنین).

٢ - پیتی (استعلاء) سه‌ر (فتحة) ی هه‌بیّت و، ئەلیفی به‌دوادا نه‌یه‌ت، وه‌کو: (طلبا - ضربتم - صبر - ظلم - غضب - خلق).

۳ - پیتی (استعلاء) بۆر (ضمة) ی هه بیّت، وه‌کو: (وطُبع - فُضِرَب - صُرُفَت - ظُلم - قُتل - غُلبَت - خُلُقُوا).

۴ - پیتی (استعلاء) زه‌ننه‌دار (ساکن) بیّت، وه‌کو: (یطُبع - یضُرَب - فاصِر - لایظلم - یقرؤون - یغلب - یخلق).

۵ - پیتی (استعلاء) ژیر (کسرة) ی هه بیّت، وه‌کو: (بَطَرَت - ضِعَافاً - صِرَاط - ظِلَال - قَتَالَ - غَطَائِكَ - خَالَ).

که‌واته هه‌ر پیتی‌کی به‌رز پینج پایه‌ی هه‌یه، له هه‌موویان به‌رزتر پیتی (ط) ه‌ که ئه‌لیفی (ا) به‌دوادا بیّت، پیتی (خ) یش که ژیر (کسرة) ی هه‌بیّت له کۆتایی هه‌موویان دیت له پوی به‌هیزییه‌وه^{۹۹}.

واتای گشتی:

پیویسته پیته‌کانی (استعلاء) واته: پیته به‌رزه‌کانی (خص ضغط قط) به‌گه‌وره‌یی ده‌رپریت، به‌تاییه‌تی پیته‌کانی (اطباق) له‌نیوانیان دا که بریتین له (ض - ص - ط - ظ).

۴۶. وَبَيْنَ الإِطْبَاقِ مَنْ أَحَطَّتْ مَعَهُ بَسَطَتْ وَالْخَلْفُ بِنَخْلِكُمْ وَقَعُ

(وَبَيْنَ الإِطْبَاقِ) واته: له پیتی (ط) له فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره: (فقال احطت) هه‌روه‌ها ئایه‌تی (لن بسطت) و، ئه‌و جۆره ئایه‌تانه بۆ ئه‌وه‌ی پیتی (ط) له‌گه‌ل پیتی (ت) تیکه‌ل نه‌بن چونکه مه‌خره‌جیان واته جیگه‌ی ده‌رچونیان یه‌ك جیگه‌یه.

(وَالْخَلْفُ) واته: له نیوان زانایان دا جیاوازی هه‌یه ده‌رباره‌ی هیشتنه‌وه‌و نه‌هیشتنه‌وه‌ی سیفه‌تی به‌رزنی پیتی (ق) له‌گه‌ل تییه‌ل‌کیشکردنی له وشه‌ی (نَخْلِكُمْ) له ئایه‌تی (الم نخلکم)، نه‌هیشتنیشی به‌لای (ابن الجزري) هه‌و په‌سه‌نده وه‌کو خۆی بریاری داوه له کتیبی (التمهید) دا.

^{۹۹} یه‌کێك له زنجیره‌ وانه‌کانی مامۆستا (ایمن سوید) له ته‌جوید، باسی ئه‌م مه‌سه‌له ده‌کات له که‌نالی (اقرأ).

هه‌ندی ناگاداری

له مهر به کارهینانی سیفه‌تی پسته‌کان

٤٧. وَأَحْرَضَ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا أَنْعَمْتَ وَالْمَغْضُوبِ مَعِ ضَلَّلْنَا

واته: ئەى خوینەری قورئانی پیروژ، ئامۆژگارییه‌کت ده‌که‌م وریای دهرخستنی (سکون) بیت له پیتی (ل) له وشەى (جَعَلْنَا)، هه‌روه‌ها ناگاداری (سُكُون) ی هه‌ردوو پیتی (ن) له (أَنْعَمْتَ) و (غ) له (الْمَغْضُوبِ) و، لامی دووهم له (ضَلَّلْنَا) به‌جوانی دهریان بره‌، بیگومان تیئینیش کراوه‌ که خه‌لکانی‌کی زۆر ئەم پیتانه‌ ده‌جولێننه‌وه‌ له‌ خویندنه‌وه‌ی سوره‌تی (الفا‌تحه‌) ئەوه‌ش هه‌له‌یه‌کی ئاشکرایه‌و له‌حنی‌کی قه‌ده‌غه‌کراوه‌.

٤٨. وَخَلَصَ انْفِتَاحَ مَحْذُورًا عَصَى خَوْفَ اشْتِبَاهِهِ بِمَحْظُورًا عَصَى

(وَخَلَصَ انْفِتَاحَ) واته: سیفه‌تی جیابونه‌وه‌ (انفتاح) له‌ پیتی (ذ) ئاشکراکه‌ بۆ نمونه‌ له‌ ئایه‌تی (إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا) نه‌وه‌کو له‌گه‌ڵ پیتی (ظ) تێکه‌ڵ بێت وه‌کو له‌ وشەى (مَحْظُورًا) له‌ ئایه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ الإسراء ٢٠.

هه‌روه‌ها که‌مته‌ر خه‌می مه‌که‌ له‌ دهربرپینی سیفه‌تی (انفتاح) له‌ پیتی (س) نه‌وه‌کو تێکه‌ڵ بێت له‌گه‌ڵ (ص) که‌ سیفه‌تی (اطباق) ی تی‌دایه‌ و، زمان به‌رز ده‌بیته‌وه‌ بۆ لای مه‌لاشو، وه‌کو له‌ وشەى (عَصَى) له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌ (وعصى آدم ربه‌).

چونکه‌ مه‌خره‌جی (ذ، ظ) هه‌روه‌ها (س، ص) یه‌ك مه‌خره‌جه‌ بۆیه‌ پێویسته‌ به‌ سیفه‌ته‌کانیان جیاکری‌نه‌وه‌.

واتای گشتی ئەم کۆپله‌یه‌:

ئەى خوینەری قورئانی پیروژ، پیتی (ذ، س) به‌ سیفه‌تی (انفتاح) له‌ پیتی (ظ، ص) جیاکه‌ره‌وه‌ چونکه‌ ئەوان (اطباق) یان تی‌دایه‌، ئەگینا وشەى (مَحْذُورًا) و (عَصَى) له‌گه‌ڵ (حَظُورًا) و (عَصَى) تێکه‌ڵ ده‌بن.

٤٩. وَرَاعَ شِدَّةَ بَكَافٍ وَبَتَا كَشْرُكُكُمْ وَتَوَفَّى فِتْنًا

(وَرَاعَ شِدَّةَ) واته: پارێزگاری بکه‌ له‌ سیفه‌تی به‌هیزی (شده‌).

(بِكَافٍ وَبِئَا) واته: كه له ئه‌و دوو پیتهدا هه‌یه، به‌وه‌ی كه رینگه نه‌ده‌یت كه هه‌ناسه له‌گه‌ل ئه‌و پیتانه‌دا رپیکات.

(ك) بۆ نمونه له وشه‌ی (شِرْكُكُمْ) له ئایه‌تی: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ فاطر ۱۴، هه‌روه‌ها وشه‌كانی: (تَوَفَّاهُمْ) وه‌كو نمونه‌ی پیتی (ت) له فهرموده‌ی خوا‌ی گه‌وره: ﴿الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ النحل ۲۸، و (فِتْنَةً) له فهرموده‌ی په‌روه‌ردگاری مه‌زن: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ الأنفال ۲۵.

تایبانی: زۆرک‌ه‌س زی‌ده‌په‌وه‌ی ده‌که‌ن له ده‌رخستنی سیفه‌تی (همس) له (ك) و (ت) به شی‌وه‌یه‌ك پیتی‌کی تری لێ په‌یدا ده‌بێت، وه‌كو پیتی (ه) له (ك) و (س) له (ت) په‌یداده‌که‌ن، به‌م شی‌وه‌یه‌ش سیفه‌تی (رخاوة) ده‌ده‌نه ئه‌و پیته‌ که خۆی له بنچینه‌دا نیه‌تی، بۆیه پێویسته په‌چاوی ئه‌وه بکری‌ت ئه‌و دوو پیته‌ دوو پیتی به‌هێزن و، نابێت هه‌وا له‌گه‌ل ده‌ربهرپنیا‌ندا رپیکات ئه‌مه‌ش رپێگر نیه له‌وه‌ی هه‌ناسه به‌شی‌وه‌یه‌کی که‌م و لاواز له‌ گه‌لیان دا ده‌ربجی‌ت به‌ تایبه‌تی له‌کاتی راوه‌ستان دا.

بابه‌تی تیه‌ه‌لکیش کردنی

(متمثلین) و (متجانسین) و (متقاربین) و (متباعدين)

واته: لیکچوو و هاوچه‌شن ونزیک له‌یه‌کتری و دوور له‌یه‌کتری.

۵۰. وَأَوَّلَىٰ مِثْلٍ وَجُنُسٍ إِنْ سَكُنْ
أَدْغَمَ كَقُلْ رَبِّ وَبَلْ لَا وَابْنُ
۵۱. فِي يَوْمٍ مَعًا قَالُوا وَهُمْ وَقُلْ نَعَمْ
سَبَّحَهُ لَا تُزِغْ قُلُوبَ فَلْتَقُمْ

پیناسه ی زاراو هکان:

(المتماثلین) (لیکچوو) واته: دوو پیتی هاوشیوه له مه خره ج و له سیفهت دا وهکو: (ت)، (ث).

(المتجانسین) هاوچه شن، واته: دوو پیتی هاوشیوه له مه خره ج و جیاواز له سیفهت وهکو: (د - ظ) (ل - ر).

(الإدغام)، واته: تییه لکیشانی دوو پیت له یه ک پیتدا.

(وَأَوَّلَىٰ مِثْلٍ وَجِنْسٍ إِنْ سَكَنَ) واته: ئەگەر پیتی یه که می دوو پیتیه لیکچوو هکان یان هاوچه شنه که زهننه دار (ساکن) بوو، تییه لکیشی بکه له گه ل پیتی دوو ه دا، نمونه یه کیشی هیناوه ته وه بۆ هاوچه شن که بریتی یه له (قل رب) له پاش تییه لکیشانه که ده بیته (قُرْبَ) نمونه یه کی تریشی هیناوه ته وه بۆ لیکچوو که بریتی یه له (بل لا) پاش ادغام ده بیته (بلا).

(وَأَبْنُ) واته: ئەم نمونانه ی خواره وه تییه لکیشی مه که:

(فِي يَوْمٍ) له ئایه تی ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ المعارج.

یان (قَالُوا وَهُمْ) له ئایه تی ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ الشعراء ۹۶.

واته: ئەگەر پیتی یه که م مه د بوو (ادغام) ناکریت.

ههروه ها لامی زهننه دار دهرده خریت له لای (ن) دا، وهکو: ﴿قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ﴾ الصافات ۱۸.

ههروه ها (ح) ی زهننه دار له لای پیتی (ه) دهرده که ویت و (ادغام) ناکریت، چونکه پیتهکانی گهروو دوورن له تییه لکیشانه وه، به هوی قورسی ئەوکاره.

سود: بنه مایه کی گرنه هیه له زانستی (تجوید) دا ده لیت: هیچ پیتیک له پیتهکانی گهروو (حلق) تییه لکیش ناکریت له گه ل پیتیک له خوی خوارتر پیتی هائیش له خواره وهی پیتی (ح) ه.

ههروه ها (غ) له لای (ق) دا دهرده خریت، وهکو: ﴿رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا﴾ آل عمران ۸. به هوی جیاوازیبانه وه، (غ) له پیتهکانی گهروو و، (ق) له لای زمانه بچکوله دایه.

به هه مان شیوه پیتی (ل) له گه ل (ت) دهرده خریت و (ادغام) ناکریت، وهکو: ﴿فَالْتَمَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ الصافات ۱۴۲، له بهر دووری مه خره جه کانیان.

واتای گشتی هه‌ردوو کۆپله‌که:

له‌ حاله‌تی‌کدا دووپیت لی‌کچوبن یان هاوچه‌شن، ئە‌گه‌ر یه‌که‌می ئە‌و دوو پیته‌ زهننه‌داربوو له‌گه‌ل پیتی دووهم دا تیه‌ه‌ل‌کیشی بکه‌.

وه‌کو: (قل رب) و (بل لا).

به‌لام نابیت تیه‌ه‌ل‌کیش بکریّت ئە‌گه‌ر:

پیتی یه‌که‌م پیتی مه‌دد بوو، وه‌کو: (في يوم)، (قالوا وهم).

لامی زهننه‌دار له‌گه‌ل نون دا، وه‌کو: (قل نعم).

حائی زهننه‌دار له‌گه‌ل (ه)، وه‌کو: (سبحه).

(غ) له‌گه‌ل (ق) دا، وه‌کو: (ربنا لاتغ قلبنا).

(ل) له‌گه‌ل (ت) دا، وه‌کو: (فالتقمه).

په‌ونکردنه‌وه:

که‌دوو پیت به‌دوای یه‌کدا بن، له‌ چوار حاله‌ت به‌ده‌ر نین:

یان لی‌کچون یان هاوچه‌شن یان نزیک له‌یه‌کترن یان دوور له‌یه‌کترن.

یه‌که‌م: لی‌کچوو (متماثلان):

ئە‌و دوو پیت‌یه‌ که یه‌کیان گرتوو له‌ مه‌خره‌ج و سیفه‌دا، وه‌کو دوو پیتی (ب) له‌ (اضرب بعصاك) یان دوو (د) له‌ (وقد دخلوا) یان دوو (ل) له‌ (قل لن) یان دوو (ن) وه‌کو: (ومن نعمه).

سود: (المتماثلان) لی‌کچوو دابه‌ش ده‌بنه‌ سی‌ به‌شه‌وه:

لی‌کچوو بچوک – لی‌کچوو گه‌وره – لی‌کچوو په‌ها.

لی‌کچوو بچوک: پیتی یه‌که‌م زهننه‌دار (ساکن) بیّت و، دووهم بزواو (متحرك) وه‌کو: (من

نعمه – قل لن – اضرب بعصاك) ئە‌م جوهره‌ش جی‌گه‌ی باسکردنمانه‌و پیویسته (ادغام) بکریّت.

متماثلان: هه‌ردوو پیت‌یه‌که‌ بزواو (متحرك) بن، وه‌کو: (السماء إن – إنه هو – الرحيم ملك)

حوکمی ئە‌م به‌شه‌ ده‌رحستن (اظهاره)، له‌لای (حفص) و هاوبۆچوونه‌کان.

لی‌کچوو په‌ها: پیتی یه‌که‌م بزواوبیّت و، دووم زهننه‌دار وه‌کو: (شخ – ممنون) (إظهار)

ده‌کریّت له‌لای هه‌موو پیشه‌وايانی خویندنه‌وه‌ی قورئان.

دووه م: (المتجانسان) هاوچه شن:

ئو دوو پیتیه که یه کیان گرتووه له مه خره ج داو، له سیفه تدا جیاوازن، ئه مه ش ده بیته
سیّ جوړه وه: هاوچه شنی بچوک و گه وره و په ها.

هاوچه شنی بچوک، پیو یسته تیّه لکیش (ادغام) بکریّت، بۆنمونه:

۱. (د) و (ت) وهکو: (کدت) (قد تبین).

۲. (ت) له (د - ط) وهکو: (اجیبت دعوتکما) و (ودت طائفة).

۳. (ذ) له (ظ) وهکو: (اذ ظلموا).

۴. (ط) له (ت) وهکو: (سبط) به لام تیّه لکیشانیکی ناته واوه (ادغام ناقص)، واته:
سیفه تی به رزی له (ط) دا هه رده مینیته وه.

۵- (ق) له (ک) دا له وشه ی (نخلفکم) (حفص) به دوو شیوه ده یخوینیته وه:
تیّه لکیشکردنی ته واو ناته واو.

۶- (ث) له (ذ) دا، له ئایه تی (یلث ذلک) (حفص) به (ادغام) ده یخوینیته وه.

۷- (ب) له (م) دا، له ئایه تی (ارکب معنا) (حفص) به (ادغام) ده یخوینیته وه.

هاوچه شنی گه وره: وهکو: (الصالحات طوبی - مریم بهتانا) (اظهار) ده کریّت.

هاوچه شنی په ها وهکو: (یم یشکر)؟ (اظهار) ده کریّت.

سیّ یه م: نزیك له یه کتری (المتقاریان):

ئو دوو پیتیه له مه خره ج دا جیاوازن و، له سیفه تدا نزیکن، ئه ویش دابه ش ده بیته بۆ
سیّ به ش: بچوک و گه وره و په ها.

نزیك له یه کتری بچوک: وهکو: (اورثموا - یرد ثواب).

نزیك له یه کتری گه وره: وهکو: (نفقد صواع - بعد ضراء).

نزیك له یه کتری په ها: وهکو: (لن - فضر).

هه موو ئه مانه ش (اظهار) ده کریّن، ته نها له حاله تی لامی زهننه دار له گه ل (ر) وهکو: (قل

رب - بل رفعه).

مامؤستا (محمود خليل الحصري) په حمه تی خوی لیبت له کتبی (احکام تلاوة القرآن الکریم) دا لپه ره (۱۳۰) فهرموویه تی:

(ل) و (ر) له سهر پیره وی (الفراء) و هاوېچونه کانی به هاوچهن ده ژمیردی به هوی په گرتنه وه یان له مه خره ج دا، به لام له سهر پیره وی جومهور که (الشاطبي و الجزري) یشیان تیډایه، به (مقاربین) واته: نزيك له يه کتری دادنرین چونکه له يه کتره وه نزيکن له پووی مه خره ج و سيفه ته وه.

چواره م: (المتباعدان) دور له يه کتری:

ئو دوو پیتیه که له مه خره ج و سيفه تدا دورن له يه کتری، ئویش به همان شیوه ده بپته سی به شه وه: بچوک و گه وره و په ها.

بابه تی (ض) و (ظ)

ئمه يه کیکه له گرتن باسه کانی ته جوید، که (ابن الجزري) باسی هندی له و حاله تانه مان بو ده کات که خوینه ران تی ده که ون، وه کو:

دهربینی (ض) وه کو پیتی (ظ)، یان تییه لکیش کردنی له وشه ی (أفضم) و، شتی تریش که دواتر باسی ده که ین به پشستوانی خوی گه وره.

۵۲. وَالضَّادُّ بِاسْتِطَالَةٍ وَمَخْرَجٌ مِّزُّ مِنَ الظَّاءِ وَكُلُّهَا تَجِي

(میز) واته: پیتی (ض) له (ظ) جیا بکه ره وه به دوو شت:

۱ - به سيفه تی دریژبونه وه (استطالة)، چونکه ده ستپکردنی (ضاد) له سهره تای قه راغی زمانه وه یه بو کوتاییه که ی. تا کو ده گاته مه خره جی پیتی (ل)، به هوی ئو سيفه ته به هیزانه شه وه که هیه تی وه کو: (جهر) و (اطباق) و (استعلاء) پیتیکی تریش نییه له نیو پیته کاندئا ونده ی (ض) له سهر زمان قورس بیت، هر بویه له ده ربینیدا خه لکی جیا وزن. هندیکیان به (ظ) و هندیکیان به (د) و (ط) ده ریده که ن.

يان به شیوازیک دهریده بېن که بونی (ذی لیبت).

(وَكَلِّهَا تَجِي) واته: هه موو ئو وشانه ی که پیتی (ظی) تیدایه له قورئاندا، له و
حهوت کۆپله ی لای خواره وه ده یانخهینه پوو.

۲ - به جیگه ی دهرچوونی پیته که (مخرج)، چونکه (ض) له قه راغی زمانه وه
دهرده چیت و (ظ) له سه ره تای زمانه وه دهرده چیت.

بۆچوونی (دکتور غانم قدوري الحمد):

ئهم توێژره له باره ی سیفه تی (الإستطالة) له پیتی (ض) ده لیت:

وادیاره ئهم سیفه ته له خویندنه وه ی زۆربه ی قورئانخوینانی ئهم سه رده مه ی خۆماندا
به دینه هاتوو، چونکه به زۆری له مه خره جی (د، ط، ت) وه دهریده که ن، کورته ی کیشه ی
دهر بېنی ئهم پیته ش له م پۆزگار ه ی خۆماندا ئه وه یه؛ خوینه رانی قورئان سیفه تی توندی
(الشدة) ی پیده ده ن و، له جیگه ی دهرچوونی پیتی (ط) وه دهریده بېن به زۆری،
هه ندیکیشیان سیفه تی نه رمی (الرخاوة) ی پیده ده ن، ئهم دوو شیواز ه ش هه لهن و
ناگونجین له گه ل ئه و باسانه ی له کتیه کانداه یار ه ی (ض) هاتوون، چاکتریشه خوینه ر
له م سه رده مه دا به پیتی ئاراسته ی مامۆستا که ی ئه و پیته بخوینیته وه و، واز له کیشه ی
پیتی (ض) بهینیت بۆ توێژینه وه میثوویه کان^{۱۰۰}.

۵۳. فِي الظُّعْنِ ظِلُّ الظُّهْرِ عَظْمُ الْحِفْظِ أَيْقِظْ وَأَنْظِرْ عَظْمُ ظَهْرِ اللَّفْظِ

(ظعن) واته: گهشت، ته نها له یه ک جیگه دا له قورئان هاتوو: ﴿يَوْمَ ظَعْنُكُمْ

وَيَوْمَ﴾ النحل ۸۰.

(ظل) واته: سیبه ر، له بیست و دوو جیگه ی قورئاندا هاتوو، وه کو: (ظلا ظلیلا - یوم

الظلة - وظللنا).

(الظُّهْر) واته: نیوه پۆ، له دوو جیگه ی قورئاندا هاتوو: ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ

الظَّهِيرَةِ﴾ النور ۵۸، ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ﴾ الروم ۱۸.

^{۱۰۰} الشرح الوجيز على الجزرية / ۵۳-۵۴.

(عُظُم) واته: مه‌زنی، له (۱۰۳) جی‌گه‌ی قورئاندا هاتوو، وه‌کو: (العلي العظيم - اعظم درجة - میلا عظیما).

(الحِفْظ) واته: پاراستن، له چل و دوو جی‌گه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: (وما انا علیکم بحفیظ - ولا یؤوده حفظها - حافظوا علی الصلوات).

(أَقْبَضَ) له (الیقظة) وه هاتوو، واته: بیداری، تهنه‌ها له یه‌ک ئایه‌تدا باسکراوه: ﴿وَتَحْسِبُهُمْ

أَقْبَاطًا﴾ الکهف ۱۸.

(أَنْظَرُ) واته: چاوه‌پوانی، له بیست جی‌گه‌ی قورئاندا هاتوو، وه‌کو: (ولا هم ینظرون - انظرونا

نقتبس من نورکم).

(عَظُمَ) واته: ئیسک، له پانزه جی‌گه‌ی قورئاندا هاتوو، وه‌کو: (وهن العظم - رفاتا و عظاما - عظاما نخرة).

(ظَهَرُ) واته: پشت، له شانزه جی‌گه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: (وراء ظهورهم - علی

ظهورهم - الذی انقض ظهرک).

(الَلْفَظُ) واته: وشه، له یه‌ک جی‌گه‌ی قورئاندا هاتوو: (ما یلفظ من قول).

۵۴. ظَاهِرُ لَظَى شَوَاطِ كَظَمِ ظَلَمًا اَغْلَظُ ظَلَامَ ظَفِرٍ اَنْتَظِرُ ظَمًا

(ظَاهِرُ) پیچه‌وانه‌ی (باطن)، شه‌ش واتای هه‌یه، له چل و یه‌ک جی‌گه‌ی قورئاندا باسکراوه: (ظاهر الاثم - الظاهر و الباطن - وظاهره من قبله العذاب).

(لَظَى) یه‌کیکه له ناوه‌کانی دۆرخ خوا په‌نامان بدات، تهنه‌ها له دوو ئایه‌تدا باسکراوه: ﴿نَارًا تَلْظَى﴾ اللیل ۱۴، ﴿کلا انها لظی﴾ المعارج ۱۵.

(شَوَاطِ) واته: بلێسه‌ی بی دوکه‌ل، له یه‌ک جی‌گه‌ی قورئاندا باسکراوه: ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاطِ

مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْتَصِرَانِ﴾ الرحمن ۳۵.

(كُظِمَ) واته: خواردنه‌وی بق و قین و دهرنه‌برینی، له شه‌ش جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: ﴿وَالْكَافِرِينَ الْغَيْظُ﴾ آل عمران ۱۳۴.

(ظَلَمًا) واته: سته‌م، یان دانانی شت له جیگه‌ی نه‌گونجای خۆی، له دووسه‌دو هه‌شت جیگه‌ی قورئاندا باسی هاتوو، وه‌کو: (الظالمین - ظالم).

(اغْلَظَ) له (الغلظة) هوه هاتوو واته: زبری، له سیانزه جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: (غليظ القلب - واغلظ عليهم).

(ظَلَامَ) واته: تاریکی، زانایان جیاوازیان له نیواندایه سه‌باره‌ت به ژماره‌ی باسکردنی له قورئاندا، (إبن الجزري) له کتییی (التمهید) لاپه‌ری/ ۸۰ فه‌رموویه‌تی: بیست و شه‌ش جار باسکراوه، به‌لام کورپه‌که‌ی که ناسراوه به (إبن الناظم) ده‌لی سهد جار باسکراوه له قورئاندا. به‌لام بۆچوونی په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه که (إبن الجزري) هه‌لیبژاردوو که بیست و شه‌ش جیگه‌یه، هه‌ندی زانای گه‌وره‌ش له سه‌ر ئه‌م بۆچوونه‌ن، وه‌کو: (على النوري الصفاقسي) له کتییی (تنبيه الغافلين) لاپه‌ری ۷۴، هه‌روه‌ها (الملا علي القاري) و (إبن بالوشة) له (شرح المقدمة الجزرية) لاپه‌ری ۳۵، نموونه‌ی ئه‌م وشه له قورئاندا: (في ظلمات).

(ظَفِرٌ) واته: نینۆک، له‌یه‌ک جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه: ﴿حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ﴾ الأنعام ۱۴۶.

(اتَّظَّرَ) واته: چاودێریکردن، له بیست و شه‌ش جیگه‌ی قورئاندا هاتوو، وه‌کو: (قل انتظروا) (هل ينظرون).

(ظَلَمًا) واته: تینویتی، له سی جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: ﴿لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ﴾ التوبة ۱۲، ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا﴾ طه ۱۱۹.

۵۵. أَظْفَرَ ظَنًّا كَيْفَ جَا وَعَظُ سَوَى عَضِينَ ظَلَّ النَّحْلُ زُخْرُفِ سَوَى

(أَظْفَرَ) واته: سه‌رکه‌وت، له‌یه‌ک جیگه‌ی قورئاندا هاتوو ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكَمْ عَلَيْهِمُ﴾ الفتح ۲۴.

(ظَنَّ كَيْفَ جَا) واته: وشه‌ی (ظن) که گومان ده‌گه‌یه‌نی له‌هه‌ر جی‌گه‌یه‌کی قورئاندا هاتبیت – له‌ شه‌ست و تق جی‌گه‌ی قورئاندا به‌ هه‌مو واتا‌کانیه‌وه هاتووه وه‌کو: (یظنون – ظننم).

(وَعَظَّ) له‌ (وَعَظَّ) هوه هاتووه، واته: ئامۆژگاری، بۆ‌چوونی په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه له‌ بیست وچار جی‌گه‌ی قورئاندا هاتووه وه‌کو: (وموعظة – وعظهم – توعظون) (سوی عضین) واته: وشه‌ی (عضین) به‌ (ظ) نیه له‌ ئایه‌تی: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ الحجر ۹۱.

(ظَلَّ) واته: به‌رده‌وام بوو، له‌ تق جی‌گه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ﴾ النحل ۵۸، ﴿فَظَلَّمْتُمْ نَفْسَكُمْ﴾ الواقعة ۶۵.

(النَّحْلُ زُخْرُفٍ سَوَى) واته: دووانی بریتین له‌ ئایه‌تی‌کی هاوشیوه له‌ هه‌ردوو سو‌ره‌ته‌که‌دا (۵۸/ النحل – ۱۷/ الزخرف).

ئه‌م کۆپله‌یه ۵۶. وَظَلَمْتُ ظَلَمْتُ وَبِرُومٍ ظَلَمْتُ كَالْحِجْرِ ظَلَمْتُ شُعْرًا نَظَلَّ ته‌واوکه‌ری داهاتووه له‌ ئه‌ژمارکردنی وشه‌ی (ظل) که به‌واتای به‌رده‌وامی هاتووه له‌ قورئاندا، دوو جی‌گه‌ی له‌ کۆپله‌ی داهاتوودایه لی‌ره‌شدا هه‌وت وشه‌که‌ی تری ده‌خاته‌ پوو:

(ظَلَمْتُ) له‌ ئایه‌تی: ﴿ظَلَمْتُ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾ طه ۹۷.

(ظَلَمْتُمْ) له‌ ئایه‌تی: ﴿فَظَلَمْتُمْ نَفْسَكُمْ﴾ الواقعة ۶۵.

(بِرُومٍ ظَلَمُوا) واته: له‌ ئایه‌تی ﴿لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ الروم ۵۱.

(كَالْحِجْرِ) واته: وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ ئایه‌تی ﴿فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ﴾ الحجر ۱۴ (ظَلَمْتُ شُعْرًا) واته: له‌ ئایه‌تی: ﴿فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ الشعراء ۴.

(ظَلَمْتُ شُعْرًا) واته: له‌ ئایه‌تی ﴿فَنَظَلَّ لَهَا﴾ الشعراء ۷۱، (نَظَلَّ) له‌ کۆپله‌ی داهاتوودا واته: له‌ ئایه‌تی ﴿فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾ الشوری ۳۳، ته‌واوکه‌ری تق جی‌گه‌که‌یه.

۵۷. يَظْلَلْنَ مَحْظُورًا مَعَ الْمُحْتَظَرِ وَكُنْتَ فَظًا وَجَمِيعَ النَّظَرِ

(مَحْظُورًا) واته: قه‌ده‌غه کراو له یه‌ک جی‌گه‌ی قورئاندا باسکراوه: ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ الإسراء ۲۰، (مَعَ الْمُحْتَظِرِ) واته: خاوه‌نی شووره، له یه‌ک جی‌گه‌ی قورئاندا باسی هاتووه، ﴿فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ﴾ القمر ۳۱.

(وَكُنْتَ فَظًا) له (الفاظ‌لّه) وه هاتووه، واته: په‌قی و زبری. له یه‌ک جی‌گه‌ی قورئاندا باسکراوه ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظًا﴾ آل عمران ۱۵۹.

(وَجَمِيعِ النَّظَرِ) (النظر) واته: ته‌ماشاکردن یان بیرکردنه‌وه، هه‌شتاو چوار جار له قورئاندا باسی هاتووه بۆ نموونه: ﴿وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ الأعراف ۱۹۸، ﴿وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ البقرة ۵۰.

۵۸. إِلَّا بَوَيْلٌ هَلْ وَأُولَىٰ نَاصِرُهُ وَالْغَيْظُ لَا الرَّعْدِ وَهُودٍ قَاصِرُهُ

(وَجَمِيعِ النَّظَرِ إِلَّا بَوَيْلٌ هَلْ وَأُولَىٰ) واته: هه‌موو بابته‌ی وشه‌ی (النظر) به په‌هایی که له قورئاندا هاتووه به پیتی (ظ) جگه له (نضرة) نه‌بی‌ت له سوره‌تی (المطففين)، هه‌روه‌ها وشه‌ی (نضرة وسرورا) له سوره‌تی (الإنسان).

(وَالْغَيْظِ) واته: توو‌په‌یی زۆر و هه‌لچوون، له یانزه شوینی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: ﴿مُوتُوا بَغْيًاكُمْ﴾ آل عمران ۱۱۹، ﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ الملك ۸.

(الرَّعْدِ) واته: فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره ﴿وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ﴾ الرعد ۸، له سوره‌تی (هُودٍ) ﴿وَغِيضَ الْمَاءِ﴾ ۴۴.

ئه‌م دوو وشه به (ظ) نین و، به (ض) ن...

(قَاصِرُهُ) واته: جگه له دوو وشه له قورئاندا نه‌هاتووه.

۵۹. وَالْحِظُّ لَا الْحِصُّ عَلَى الطَّعَامِ وَفِي ضَنِينِ الْخِلَافُ سَامِي

(وَالْحِظُّ) واته: پشک، له چه‌وت جی‌گه‌ی قورئاندا باسکراوه ... وه‌کو: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِظًّا فِي الْآخِرَةِ﴾ آل عمران ۱۷۶.

(لَا الْحِضُّ عَلَى الطَّعَامِ) ئاگادارمان ده‌کاته‌وه که (حض) به‌پیتی (ض) که به‌مانای هاندان دیت جیاوازه‌و لیره‌دا باسه‌که ئه‌و وشه ناگریته‌وه، ئه‌م وشه‌یه‌ش له سێ جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: ﴿وَلَا يَحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾ الحاقه ۳۴.

(وَفِي ضَنِينَ) به (ض) واته: چروک.

(الْخِلَافُ سَامِي) راجیاییه‌کی به‌ناوبانگ هه‌یه ده‌رباره‌ی، چونکه له قیرائه‌تیکدا به (ظنین) هاتوه، واته: تۆمه‌تبار له خویندنه‌وه‌ی (حفص) دا به (ض) هاتوه.

۶۰. وَإِنْ تَلَاقَيَْا الْبَيَانَ لَازِمٌ أَنْقَضَ ظَهْرَكَ يَعْضُ الظَّالِمُ
۶۱. وَاضْطَرَّ مَعَ وَعْظَتْ مَعَ أَفْضَمَ وَصَفَ مَا جَبَاهُ هُمْ عَلَيْهِمْ

(وَإِنْ تَلَاقَيَْا) واته: ئه‌گه‌ر هه‌ردوو پیتی (ض) و (ظ) یه‌کیان گرت ئه‌وه بزانه که پیویسته له سه‌رت هه‌لسی به‌ئه‌نجامدانی پوونکردنه‌وه واته هه‌ردوو پیته‌که پوونکه‌یه‌وه به‌جوانی ده‌ریانبخه‌یت.

(لَازِمٌ) واته: ئه‌و کاره پیویسته له سه‌رت، بۆنموونه وه‌کو: ﴿انْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ النوح ۳، لیره‌دا له‌وانه‌یه زمان پیشکه‌وێت بۆ ده‌ربیرینی (ض) وه‌کو (ظ) یان وه‌کو: ﴿يَعْضُ الظَّالِمُ﴾ الفرقان ۲۷.

پاشان ئاگاداری ده‌دات ده‌رباره‌ی ده‌رخستنی (ض) له وشه‌ی (اضْطَرَّ) نه‌وه‌کو (ادغام) بکریت له پیتی (ط) هه‌روه‌ها وریابه له‌تییه‌لگیشانی پیتی (ظ) له‌پیتی (ت) له وشه‌ی (وَعْظَتْ) به‌لکو پیویسته به جیا هه‌ر دوو پیته‌که ده‌ربخه‌یت، به هه‌مان شیوه وریابه له (ادغام) کردنی پیتی (ض) له پیتی (ت) دا له وشه‌ی (أَفْضَمَ) به‌لکو پیویسته به جوانی (ض) ده‌ربخه‌یت.

(إبن الجزري) له کتیی (النشر في القراءات العشر) لاپه‌ره ۲۲۰ ده‌فه‌رمووت:

(پیویسته خوینه‌ری قورئان راهینان بکات له‌سه‌ر کارامه بوون له ده‌ربیرینی پیتی (ض) به تایبه‌تی کاتیك به‌ته‌نیشته‌ پیتی (ض) وه‌و بیته‌ وه‌کو: (انقض ظهرک) و (يعض الظالم)، یان کاتیك نزیک پیتیکی گه‌وره ده‌بیته‌ وه‌کو: (الأرض-الله) یان نزیک پیتیکی هاوچه‌شنی خوی بیته‌ وه‌کو: (الأرض ذهبا) یان کاتیك (ساکن) بیته‌ و، یه‌کیک له پیته‌کانی (اطباق) ی به‌دوادا بیته‌ وه‌کو: (فمن اضطر - افضم - وخضم - تضليل).

(وَصَفَّ) واته: به پوونی دهریبیره.

(هَآ جَبَاهُهُمْ) واته: هه‌ردوو پیتی (ه) له‌م وشه‌یه به جوانی ئاشکرا بکه.

(عَلَيْهِمْ) به‌هه‌مان شیوه پیتی (ه) له‌م وشه‌یه به جوانی دهریبیره‌وه، له پیته
هاوشیوه‌کانیشی وه‌کو: (جنوبهم - اليهم - يزكهم) چونکه پیتی (ه) پیتیکی لاوازه و شاراو‌یه
پیویسته خوینه‌ر کۆشش بکات بۆ جوان دهرخستنیان.

بابه‌تی مینگه (غنة) له هه‌ردوو پیتی
(م) و (ن) ی (شدة) داردا

٦٢. وَأَظْهَرَ الْغُنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمِنْ مِيمٍ إِذَا مَا شُدَّ دَا وَأَخْفَيْنُ

(وَأَظْهَرَ الْغُنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمِنْ) واته: مینگه به پوونی ده‌ربخه له هه‌ردوو پیتی (ن-م)، مینگه‌ش سیفه‌تیکی هۆگره بۆ ئەم دوو پیتە له هه‌موو حاله‌تیکدا، زه‌ننه‌دار بن یان بزواو، ئاشکرا بن یان تییه‌لکیش کراو.

(وَأَخْفَيْنُ) واته: بیشاره‌وه.

پایه‌کانی مینگه (غنة)

هه‌موو (غنة) یه‌ک له پیته‌کاندا وه‌کو یه‌ک نین به‌لکو جیاوازییان تییدایه وه‌کو مامۆستا (ایمن سوید) پوونیان ده‌کاته به‌م شیوه‌ی لای خواره‌وه.

١. ته‌واوترین مینگه (أکمل ماتکون): له پیتی نون و میمی (شده) دار و تییه‌لکیشدایه وه‌کو: (الجنة - لن نصبر - حمالة الحطب - لكم ما کسبتم).

٢. مینگه‌ی ته‌واو (غنة كاملة): له نون و میمی شاراوه‌دایه وه‌کو: (ترمیهم بحجارة - الإنسان) هه‌روه‌ها له نونی هه‌لگێراوه وه‌کو: (انبيهم) ئەمه‌ش که‌مێک له شاردنه‌وه کورت‌تره، به‌لام مینگه له هه‌ردوکیاندا هه‌ر درێژه.

٣. مینگه‌ی ناته‌واو (غنة ناقصة): له نون و میمی زه‌ننه‌دار ئاشکرا کراودایه وه‌کو: (الرحيم - من امن) که‌مێک درێژ ده‌کریته‌وه چونکه ئەم دوو پیتە سیفه‌تی (بینیة) یان تییدایه.

٤. ناته‌واوترین مینگه (أنقص ما تكون): له نون و میمی بزواو (متحرک) دایه وه‌کو: (نمارق مصفوفة).

واتای گشتی:

ئهی خوینهری قورئان وشهی (م) جگه له و کاته‌ی له‌گه‌ل پیتی (ب) یه‌کده‌گرن پیویسته
بیشاریته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو پیته‌کانی تر به ئاشکرا بیخوینهره‌وه به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل هه‌ردوو
پیتی (و) و (ف).

سوود: له کاتی (اخفاء) کردنی پیتی (م) و (ب) وریابه به ته‌واوه‌تی و به توندی لیوه‌کانت
دانه‌خه‌یت، به‌لکو ته‌نها به ئه‌سپایی له یه‌کتر بده‌ن.

زانای به ناوبانگ (المرعشی) وه‌کو له کتییی (احکام تلاوة القرآن/ ۱۸۰) دا هاتوه ده‌لیت: وا
ده‌رده‌که‌ویت (اخفاء) ی پیتی (م) واتای ئه‌وه ناگه‌یه‌نی‌ت که به ته‌واوی پیته‌که بشاریته‌وه.
به‌لکو لاوازی بکه‌یت و، دایپۆشیت له ریگه‌ی پشت نه‌به‌ستنی زۆر به مه‌خره‌جه‌که‌ی که لیوه.

مامۆستا (محمد منیار) له کتییی (الملاحظات الهامة) لاپه‌ره‌ی ۶۸ ده‌لیت:

پیویسته داخستنی لیوه‌کان له کاتی ده‌ربڕینی پیتی (م) به هیواشی بی‌ت چونکه واتای
شاردنه‌وه (الإخفاء) ئه‌وه‌یه پشت به‌ستنی که‌م بکه‌ین له‌سه‌ر مه‌خره‌ج نه‌ک وازه‌ینان له
مه‌خره‌ج به جاری، خوینهرانی‌ش له ده‌ربڕینی ئه‌م پیته‌دا دوو جو‌ره‌ه‌له‌ ده‌که‌ن: یان لیویان به
توندی داده‌خه‌ن و، یان بۆشاییه‌کی که‌م له نیوانیاندا ده‌هی‌لنه‌وه، راسته‌که‌شی ئه‌وه‌یه که
باسمان کرد.

یاسا‌کانی نونی زه‌ننه‌دار و ته‌نۆین

پیتی (ن)ی زهنه‌دار (ساکن)، ده‌کریت له ناو دا هه‌بیّت، وه‌کو: (المنتهی - الانهار) ده‌کریتیش له پیتدا بیّت، وه‌کو: (من - عن) له ناوه‌پاست و کۆتایی وشه‌شدا دیت و، هه‌رگیز له سه‌ره‌تایی وشه‌وه نایه‌ت، چونکه سه‌ره‌تای وشه هه‌میشه ده‌بیّت بزواو (متحرك) بیّت.

سود: ده‌ستپیکردن پیچه‌وانه‌ی راوه‌ستانه، چونکه وه‌کو چۆن ناکریت وشه به پیتی (ساکن) ده‌ست پی بکریت، ناشکریت به بزواو له‌سه‌ر کۆتایی وشه راوه‌ستین.

٦٥. وَحُكْمُ تَنْوِينٍ وَنُونٍ يُلْفَى إِظْهَارُ ادْغَامٍ وَقَلْبٌ اخْفَا

(وَحُكْمُ تَنْوِينٍ وَنُونٍ) واته: یاسای پیتی نونی زهنه‌دار و ته‌نوين واته: (دوو سه‌رو، دوو بۆرو، دوو ژیر).

(يُلْفَى) واته: هه‌یه له‌م حاله‌تانه‌ی لای خواره‌وه: (إِظْهَارُ ادْغَامٍ وَقَلْبٌ اخْفَا) واته: ئاشکرا کردن و تیه‌ه‌لکیشان و هه‌لگه‌پانه‌وه و شارندنه‌وه.

واتای گشتی:

یاسای ته‌نوين و نونی زهنه‌دار خۆی ده‌بینیتته‌وه له حاله‌ته‌کانی ئاشکرا کردن و تیه‌ه‌لکیشان و هه‌لگه‌پانه‌وه و شارندنه‌وه.

٦٦. فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرَ وَادْغَمَ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بَغْنَةَ لَزِمَ

٦٧. وَأَدْغَمَنُ بَغْنَةً فِي يَوْمٍ إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَدُنِيَا عَنْوَنُوا

پیشه‌وا (ابن الجزری) له‌م دوو کۆپله‌یه‌دا یاسای ئاشکراکردن و تیه‌ه‌لکیشانمان له قورئاندا بۆ پروون ده‌کاته‌وه.

(حَرْفِ الْحَلْقِ) واته: پیته‌کانی گه‌روو.

(أَظْهَرَ) واته: نونی زهنه‌دار و ته‌نوين ئاشکرا بکه کاتیک ده‌که‌ونه پیش یه‌کیک له پیته‌کانی گه‌روو، که شه‌ش پیتن: (ء - ه - ع - ح - غ - خ).

پیناسه‌ی (الاظهار):

له زمانه‌وانیدا: واته: پروونکردنه‌وه و ئاشکراکردن.

له زاراوه‌دا واته: ده‌رخستنی نون به ته‌واوی به‌بی هیچ ده‌ستکاریه‌ک له سیفه‌ته‌کانی.

سود: هۆکاری ئاشکرا کردن (الاظهار) دووری مه‌خره‌جی پیتی نونه له مه‌خره‌جی شه‌ش پیته‌کانی ئاشکراکردن، بۆیه هیچ نزیکبونه‌وه یان لیکچونیکی نیه له نیوانیاندا.

ئاشرکاردن (اظهار) سی پایه‌ی هه‌یه:

یه‌که‌م: به‌رزترین پایه‌ی که له هه‌موویان پوونتیه. ده‌رخستنی نونی زه‌ننه‌دار و ته‌نوینه له‌گه‌ل هه‌ردوو پیتی (ء - ه) چونکه دوورترین پیتیه‌کانی (گه‌روو)ن له پیتی نونه‌وه.

دووهم: پایه‌یه‌کی مام ناوه‌ندی له‌گه‌ل (ع - ح) چونکه ناوه‌راستی گه‌رووه.

سی‌یه‌م: نزمترین پایه‌ی له‌گه‌ل (غ - خ) چونکه نزیکترین پیتیه‌کانی گه‌روون له مه‌خره‌جی پیتی نونه‌وه.

ئاماژه: ئەم جوړه (اظهار) ه پیتی ده‌وتریت (اظهار حلقی) ئەمەش هه‌ندی نمونه‌ی ئاشرکاردنی پیتی نونه له‌گه‌ل پیتیه‌کانی گه‌روو:

له دوو وشه‌دا وه‌کو: (مُنْ اَمِنْ - مُنْ هَاد - مُنْ عِنْد - مُنْ غَيْر - وَلَمْ خَاف).

له یه‌ك وشه‌دا وه‌کو: (يَأْوُن - مِنْهُمْ - الْاِنْعَام - يَنْحَوْن).

ئەمەش هه‌ندی نمونه‌ی ئاشرکاردنی ته‌نوینه له‌گه‌ل پیتیه‌کانی گه‌روو که ته‌نها له دوو پیتیدا دروست ده‌بن وه‌کو: (عَذَابُ الْاِيم - سَلَامٌ هِيَ - حَكِيمٌ عَلِيم - غَفُورٌ حَلِيم - رَبُّ غَفُور - عَلِيًّا خَيْرًا).

(وَأَذْغَمَنْ) لێره‌وه (إِبْنُ الْجَزْزِي) باسی یاسای دووه‌ممان بۆ ده‌کات که بریتی یه له تیه‌لکیشان (الإدغام):

پیناسه‌ی (الادغام):

له زمانه‌وانیدا: واته: تیه‌لکیشان. له عه‌ره‌بیدا ده‌وتریت: (ادغمت اللجام في فم الفرس - له‌غاوه‌که‌م له‌ده‌می ئەسپه‌که هه‌لکیشا) واته: له یه‌کگرتنی دوو پیت و، دوومیان بزواو (متحرك) بی‌ت له‌و حاله‌ته‌دا پیتی یه‌که‌م لا ده‌به‌ین له ده‌رپیندا و، پیتی دووهم (شدة) دار ده‌که‌ین.

تیه‌لکیشان (ادغام) یش ده‌بیته دوو به‌شه‌وه:

یه‌که‌م: تیه‌لکیشانی ته‌واو، واته: تیه‌لکیشانی بی‌مینگه، ئەمەش له هه‌ردوو پیتی (ل - ر) دا دروست ده‌بی‌ت، ئەوەش مه‌به‌ستی (إِبْنُ الْجَزْزِي) که فه‌رمویه‌تی: (فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بَغْنَةً لَزِمَ).

نمونه‌ی ئەم جوړه: (فَأَنْ لَمْ يَفْعَلُوا - هَدَى لِّلْمُتَّقِينَ - مَنْ رِهْمَ - مَنْ ثَمَرَةٍ رَزَقَا).

دووه‌م: تیّه‌لکیشانی نات‌ه‌واو، وات‌ه: مینگه دار، ئەم جۆره‌ش له‌گەڵ پیت‌ه‌کانی وشە‌ی (یومن)^{۱۰۱} دروست ده‌بی‌ت، ئەمە‌ش وات‌ای فەرمووده‌ی (إبن الجزري):

(وَأَدْغَمَنُ بِغُنَّةٍ فِي يَوْمِنُ) نمونه‌ی ئەم جۆره: (مَنْ يَقُولُ - مَنْ وَرَائِهِمْ - وَجَنَاتٍ وَعِیُونَ).

(إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَدُنْيَا عَنْوَنُوا) وات‌ه: ئەگەر له‌ حاله‌تیکدا دوو پیت‌ه‌که‌ له‌ یه‌ك وشه‌دا بوون وه‌کو وشە‌ی (دنیا)، یان (صنّوان) و (قنّوان) و (بُنّیان) له‌م چوار وشە‌ی قورئاندا دروست نیه (ادغام) بکری‌ت به‌لکو پیویسته (اظهار) بکری‌ت.

بۆچی تیّه‌لکیشان له‌و چوار وشه‌یه دروست نیه؟

مامۆستا (محمود خليل الحصري) له‌ کتییی (احکام تلاوة القرآن الكريم) لاپه‌ره ۱۷۶ ده‌فه‌رمو‌یت: - هۆکاری (ادغام) نه‌کردن له‌و چوار پیت‌ه مه‌ترسی تی‌کچونی واتا‌که‌یه وه‌کو: (صنّوان)، دروست نیه بلّی‌ن: (صنّوان) یان (دنیا) چونکه له‌و حاله‌ته‌دا بنچینه‌ی وشه‌که نازانری‌ت چیه^{۱۰۲}.

سوود: (ادغام)ی مینگه‌دار، بۆیه به‌ناته‌واو ناو ده‌بری‌ت، چونکه پیتی نون (ادغام) ده‌که‌ین، به‌لام سیفه‌تی مینگه‌ی تی‌دا ده‌هی‌لینه‌وه.

(ادغام)ی بی مینگه‌ش بۆیه ناو‌نراوه (ادغام)ی ته‌واو چونکه نونه‌که به‌ ته‌واوه‌تی تیّه‌لکیش ده‌که‌ین و هیچ سیفه‌تی‌کی نا‌هی‌لینه‌وه.

^{۱۰۱} هه‌ندیکیش به‌ وشە‌ی (ینمو) دایانری‌زاوه.

^{۱۰۲} بروانه: اللّمة البدريّة في شرح متن الجزرية / ۶۹.

هه‌لگه‌راندنه وه و شاردنه وه (الإقلاب و الإخفاء)

٦٨. وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بُغْنَةٌ كَذَا لَاخْفًا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أَخْذَا

(وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بُغْنَةٌ كَذَا) واته: هه‌لگه‌راندنه وهی نون و ته‌نوين له‌گه‌ل پييتی (ب) و گۆپینی بۆ ميمیکی شاراو ه پيويسته وه‌کو: (أَنْبَهُمْ - مَنْ بَعْدَ - صَمُّ بَكْم).

سوود: (إبن الجزري) له‌کتیبی (تقريب النشر) لاپه‌ره ١٣٢ ده‌لایت: (دوو پييتی نون و ته‌نوين له‌لای پييتی (ب) ده‌کریت ه ميمیکی په‌تی به‌لام "اخفاء" ده‌کریت)^{١٠٢}.

^{١٠٢} نونی زه‌ننه‌دار و ته‌نوين ئاشکرا ده‌کرین کاتیک یه‌ک بگرن له‌گه‌ل پيته‌کانی گه‌روو که بریتین له (ع، ه، ع، ح، غ، خ) به‌لام کاتیک له‌گه‌ل هه‌ر دوو پييتی (ل، ر) یه‌کبگرن تییه‌لکیش ده‌کرین به‌ته‌واوی و به‌بی مینگه، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل چوار پييتی وشه‌ی (یومن) یه‌کبگرن تییه‌لکیشی ناته‌واوی مینگه‌دار ده‌کرین

100

١ - بەرزترین شارەنەوێ: لەپیتەکانی (ط - د - ت) ه بەهۆی نزیکیان لە
مەخرەجی نونی زەننەدارو تەنۆینەوێ.

٢ - نزمترین شارەنەوێ: لەپیتەکانی (ق - ك) ه بەهۆی دووری مەخرەجیان
لەپیتی نونی زەننەدارو تەنۆینەوێ.

٣ - شارەنەوێی مام ناوەند: لە پیتەکانی تردایە چونکە مەودایەکی مام
ناوەندیان هەیه لە مەخرەجی نونەوێ.^{١٠٦}

چۆنیەتی دەربڕینی شارەنەوێ (الأخفاء):

١ - خوینەر خۆی بۆ ئامادە دەکات لەپیش پیتی نونەوێ، واتە: بۆنمونه لەپیتی
(فانذر) خوینەر دەمی ئامادە دەکات لە مەخرەجی هەمزەوێ بۆ مەخرەجی (ذ).

٢ - هاوکات پێویستە (غنة) واتە: مینگە ی لەگەڵدا ئەنجام بدرێت.

٣ - دەنگێکی کەمیش لە دەمەوێ دەر دەچێت بەهۆی دانەخستنی

مەخرەجی نون بەلام دەبێت مینگە کە زۆر بێت ٧٥٪ مینگە، ٢٥٪ لە دەمەوێ.^{١٠٧}

سوود: گەورەیی و بچوکی مینگە لە حالەتی شارەنەوێ دەگەرێتەوێ بۆ بەرز و نزمی
پیتەکە، بۆ نمونە: مینگە گەورە دکرێتەوێ ئەگەر بە دواى نونی زەننەدارو تەنۆیندا پیتێکی
بەرز بێت: (ص - ض - ط - ظ - ق)، وەکو: (ينصرم - منظود - ينطقون - فانظر - ينقلب).

^{١٠٦} بڕوانە: الميسر الفريد / ١٠٤ ، غاية المريد / ٦٥ .

^{١٠٧} ئەمە بۆچونی دکتۆر (ایمن سوید) ه، لەکتیی النور المبين / ٤٠ .

بابه تی مه دده کان

٦٩. وَالْمَدُّ لَازِمٌ وَوَاجِبٌ أَتَى وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقْصَرٌ ثَبَتَا

واته: جوړه کانی مه دد بریتین له مه ددی (لَازِمٌ) و (وَاجِبٌ) و (جَائِزٌ).

پیناسه ی (المد):

له زمانه وانیدا واته: زیاده.

له زار او دا واته: دریژ کړدنه وهی دهنگ به یه کیڅ له پیته کانی مه دد.

پیته کانی مه دد بریتین له:

(ا) ئه لفی زننه دار پیتی پیښ خوی سهر (فتحة) ی هه بیټ وهکو: (قال).

(و) واوی زننه دار پیتی پیښ خوی بؤر (ضمة) ی هه بیټ وهکو: (يقول).

(ي) زه ننه دار پیتی پیښ خوی (کسرة) ی هه بیټ وهکو: (قيل).

هەموو پیتەکانی مەددیش لەوشە (نوحیە) کۆبونەتەوە^{١٠٨}.

مەدد دوو جۆرە:

– **بنەرەتی یان (ئاسایی):** ئەم جۆرە ھۆکاریک نێە بۆ درێژ کردنەوێ، بەلکو درێژ دەکرێتەوێ تەنھا بەھۆی بوونی یەکیک لە پیتەکانی "مەدد و لین" لەوشەکەدا، ھۆی ناوانیشی بە بنەرەتی یان ئاسایی ئەوێە خاوەنی فیتەرەت و سروشتی تەواو بەبێ زیادوو کەم بەو شیوێ دەریدەرێت، لەوانەشە ئەو ھۆکاریک باس نەکردنی (إبن الجزري) بێت بۆ ئەو جۆرە مەدە.

– **مەددی لاوێکی (الفرعي):** ھۆی دروست بوونی یان ھەمزەییە یان زەننەییە، وەکو دواتر باسیان دەکەین (إن شاء الله).

واتای گشتی:

جۆرەکانی مەدد بریتین لە مەددی (لازم) و (واجب) و (جائز) ئەم جۆری سییەمیشە دروستە بەکورتی و بەدرێژی بخوینرێتەوێ^{١٠٩}.

٧٠. فَلَا زِمٌ إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدٍّ سَاكِنٌ حَالِئِنِ وَبِالطَّوْلِ يُمَدُّ

(إبن الجزري) لەم دێرەدا یەکەمین جۆرەکانی مەدد پوونەکاتەوێ، کە مەددی (لازم)ە.

(إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدٍّ) واتە: ئەگەر لەدوای یەکیک لە پیتەکانی مەدەوێ بێت.

(سَاكِنٌ حَالِئِنِ) واتە: لەحالتی پاوێستان و بەردەوام بووندا ھەر (ساکن) بێت.

(وَبِالطَّوْلِ يُمَدُّ) واتە: بەئەندازەیی شەش جۆلە (حركة).

دوو وتە ھەییە سەبارەت بە ناوانی ئەم جۆرە مەدە بە مەددی (لازم):

یەکەم: چونکە ھەموو خوینەرانی قورئان (القراء) یەک دەنگن لەسەر پێویستی درێژکردنەوێ.

دووەم: چونکە ئەم جۆرە مەدە ھەر دەمیئیتەوێ لە حالی پاوێستان و بەر دەوام بووندا.

^{١٠٨} بڕوانە: الفتح المجید فی علم التجوید / محمد ابراهیم المالکی / ٢٠.

^{١٠٩} بەلام کورتکردنەوێ واتە: (القصر) لەرێگەیی (الطبیعة) ھوێیە، نەک لەرێگەیی (الشاطبیة) ھوێ، بۆیە ئەو کەسەش کە پێواوەتی (حفص) لەرێگەیی (الشاطبیة) ھوێ دەخوینێت بۆی نێە بە (قصر) مەددی نەفصل بخوینێت.

مه‌ددى (لازم) ده‌بیته چوار به‌شه‌وه:

أ- مه‌ددى وشه‌ی قورس کراو (المد الکلمي المثل) واته: زهنه که‌وتبیته پاش پی‌تی مه‌دد له یه‌ک وشه‌دا، زهنه‌که‌ش تی‌ه‌لکیش کرابیته، وه‌کو: (الضالین - حاجک - تأمرونی).

ب - مه‌ددى وشه‌ی سوککراو (المد الکلمي المخفف) وه‌کو: (چ) له‌ه‌ردوو جی‌گه‌که‌ی سوره‌تی یونس دا.

ج- مه‌ددى پی‌تی قورسکراو (المد الحرني المثل) واته: زهنه‌که‌ئەسلای بیته و تی‌ه‌لکیشراو بیته که‌وتبیته پاش پی‌تی مه‌دد، ئەم جو‌ره‌ش ته‌نها له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌کانه‌وه هه‌یه وه‌کو: (طسم) (۱۸).

د- مه‌ددى پی‌تی سووککراو (المد الحرني المخفف) واته: زهنه‌ی ئەسلای تی‌ه‌لکیش نه‌کراو له‌پاش پی‌تی مه‌دده‌وه هاتبیته وه‌کو: (ق) (الر).

تی‌بینیه‌ک سه‌باره‌ت به‌ ده‌ر برینی پی‌تی (م) له‌ئایه‌تی (الم) که‌له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی (أل عمران) ه

له‌و‌حاله‌ته‌ پی‌ویسته به‌ ئەندازه‌ی شه‌ش جو‌له‌ در‌یژ بکریته‌وه، ئە‌گه‌ر له‌‌گه‌ل ئایه‌تی پاش خو‌ی پی‌که‌وه خو‌یندمانه‌وه له‌و‌حاله‌ته‌ پی‌تی (م) له‌ وشه‌ی (الم) سه‌ر (فتحه) ی ده‌بیته و هه‌مه‌ی وشه‌ی مه‌زنی (الله) یش ده‌رناکه‌ویته، چونکه‌ ئەوه (همزة الوصل) ه له‌کاتی به‌ر ده‌وام بوون دا لا ده‌بریته، (فتحه) ی میمه‌که‌ش هه‌ر تووش هاتوه به‌ه‌وی یه‌ک‌گرتنی دوو زهنه‌دار.

له‌کاتی به‌رده‌وام بوون دا دوو‌حاله‌ت دروسته:

۱- در‌یژ کردنه‌وه‌ی پی‌تی (م) به‌ شه‌ش جو‌له‌ له‌پووی ئەوه‌وه که‌ له‌ بنچینه‌دا زهنه‌داره. یان کورت کردنه‌وه‌ی بۆ دوو‌جو‌له‌ له‌پووی ئەوه‌ی که‌ زهنه‌که‌ی نه‌ماوه، ه‌و‌کاری مه‌دده (لازم) ه‌که‌ لا چووه.

تی‌بینی: مه‌ددى (لازم) ی وشه‌یی که‌ له‌ پیشه‌وه‌ی هه‌مه‌ی پرسیار هاتبیته و له‌پاشی لامی ناساندن (لام التعريف) هاتبیته پی‌ی ده‌وتریته: (مد الفرق) واته: مه‌ددى جیا‌کردنه‌وه، بۆ‌نمونه جیا‌وازی نی‌وان وشه‌ی (چ) ی پرسیار کردنه‌که‌ دوو‌جار له‌ سوره‌تی (یونس) هاتووه و وشه‌ی (الآن) ه‌ی خه‌به‌ری ته‌نها مه‌دده‌که‌یه.

مه‌ددى (واجب) ی لکاو (متصل):

٧١. وَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُتَّصِلًا إِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ

لیږه‌دا باسی جوړیکی تری مه‌دماڼ بۆ ده‌کات که بریتیه له:

(وَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ) واته: مه‌ددی (واجب) نه‌و مه‌دده‌یه که پیتی مه‌دد له پیش هه‌مزوه هاتبیت له‌ناو یه‌ک وشه‌دا وه‌کو دهر ده‌که‌ویت له‌وته‌ی (ابن الجزري) (مُتَّصِلًا إِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ) واته: لکاو بیت و له نیو یه‌ک وشه‌دا بیت وه‌کو: (السوء - قروء - سیئت - جیء - اولئك - ساء).

نهم جوړه مه‌دده هه‌میشه له‌یه‌ک وشه‌دا دروست ده‌بیت، پیشه‌واپانی خویندنه‌وه‌ی قورئان هه‌موویان یه‌ک بۆچون له‌سهر دريژ کردنه‌وه‌ی، به‌لام جیاوازیان تیدایه سه‌بارت به نه‌ندازه‌ی دريژ کردنه‌وه‌کی.

مه‌ددی پيپیدراوی جیا (المد المنفصل الجائز):

٧٢. وَجَائِزٌ إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًا مُسْجَلًا

(وَجَائِزٌ) واته: نهم جوړه مه‌دده پيپیدراو (جائز)ی پی ده‌وتریت.

(إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا) واته: نه‌گه‌ر پیتی مه‌دد له هه‌مزه‌که جیا بیت.

واته: له دوو وشه‌دا بن، پیتی مه‌دد له کوټای وشه‌ی یه‌که‌مدا بیت و هه‌مزه‌که له‌سهره‌تای وشه‌ی دووه‌م دا بیت، وه‌کو: (اني أنا - وما أرسلنا - قالوا آمنا) نهم به‌شی یه‌که‌مه له به‌شه‌کانی مه‌ددی پپی دراو (جائز)، به‌شی دووه‌میش له حاله‌تیک دایه (عَرَضَ السُّكُونُ) واته: زننه‌یه‌کی توشه‌اتوو دروست بیت.

(وَقَفًا) واته: به‌هوی پراوه‌ستانه‌وه، وه‌کو: (العالين - نسعين - بارزون - المؤمنون - الباد -

البلاد).

له‌م واتایانه باسماڼ کرد، دهر ده‌که‌ویت مه‌ددی (جائز) دوو جوړه:

یه‌که‌م: مه‌ددی جیا (المنفصل) که هوکاره‌که‌ی هه‌مزیه.

دووه‌م: مه‌ددی توشه‌اتو به‌هوی زننه (المد العارض للسكون) نه‌وه‌ش به‌هوی زننه (سکون) وه‌یه، حوکی نهم دوو جوړه مه‌ددش نه‌وه‌یه.

١. کورت بکریته‌وه بۆ دوو جوړه (٢ حرکه).

۲. مام ناوه‌ندی دريژ کریتته‌وه چوار جولّه (۴ حرکه).

۳. دريژ کردنه‌وه‌ی ته‌واو شه‌ش جولّه (۶ حرکه).

سه‌بارت به مه‌ددى جيا (المنفصل) ئه‌وه بزانه که جيا بونه‌وه‌که‌ی دوو جورّه:

۱. جيا بونه‌وه‌یه‌کی راسته قینه:

واته: پیتی مه‌دد جیگیر بیّت له نویسنی قورئان و دهر برینی دا، وه‌کو: (بما انزل - امری الى الله).

۲. جيا بوونه‌وه‌یه‌کی حوکمی:

واته: پیتی مه‌دد جیگیر بیّت له دهر بریندا و، لابریت له نویسنیدا (واته: له نویسنی قورئاندا) وه‌کو: (ياها - يادم - هؤلاء - انه انا) ئه‌مه‌ش هه‌مان یاسای به‌سه‌ردا ده‌سه‌پیّت.

سوود: له‌وشه‌ی (هؤلاء) دوو جور له جورّه‌کانی مه‌دد کۆبوه‌ته‌وه مه‌ددى جيا له (هؤ) مه‌ددى لكاو له (لاء) بۆیه ئاگادار به^{۱۱۰}.

ئاگاداری: جوریکى تر هه‌یه له مه‌دد مه‌ددى گۆپاو (بدل) ی پیّ ده‌وتریت، واته: یه‌که‌م جار هه‌مه‌دیت و پاش ئه‌وه پیتی مه‌دد دیت، وه‌کو: (آدم - إيمان - اودوا - آزر - اوتوا) له‌بنچینه‌شدا ئه‌م جورّه وشانه دوو هه‌مه‌دیان هه‌یه، واته: ئه‌و وشانه له‌بنچینه‌دا به‌م شیوه‌یه بوونه (آدم - إيمان - اودوا - آزر - اوتوا) به‌لام به‌هۆی قورسی دهر برینی دوو هه‌مه‌ پیکه‌وه عه‌ره‌ب هه‌ر له‌دیر زه‌مانه‌وه هه‌مه‌ی دووهمیانی گۆپیوه له‌چه‌شنی جوولّه‌ی پیش خوی، ئه‌م جورّه مه‌دده‌ش ده‌بیّت به‌دوو به‌شه‌وه:

۱. مه‌ددى گۆپاوی بنه‌په‌تی (مد البدل الاصلي) که که‌میک پیش ئیستا باسماں کرد.

۲. مه‌ددى لی‌کچو به‌ گۆپاو (المد الشبيه بالبدل) که پیتی هه‌مه‌ی دواى پیتی مه‌د له هه‌مه‌وه نه‌گۆپاوه (وه‌کو جورى پی‌شوو) به‌لکو بنه‌په‌تیه له‌خودی وشه‌دا، وه‌کو: (یشاؤون - لیؤوس).

^{۱۱۰} بپوانه: اللّمة البدريّة شرح متن الجزرية / ۷۷ - ۷۹.

مامۇستاي قورئان خوئىنى پايە بەرز (محمود خليل الحصري) پەحمەتى خۇاى لى بىت
لەكتىبى (احكام تلاوة القرآن الكريم) لاپەرە ۲۲۸ فەرموئەتى:

جىاۋازى ھەيە لە پايەكانى دريژ كىرەنەۋەي پىتە كانى مەددا، لەرۋى بەھىزى ولاۋازى
بەپى جىاۋازى ھۆكارەكانيان، جا ئەگەر ھۆكارى دريژ كىرەنەۋەكە بە ھىز بوو، دريژ
كىرەنەۋەكە بەھىز دەبىت، ئەگەر ھىز لاۋاز بوو لاۋاز دەبىت.

لە ھەموويان بەھىزتر مەددى (لازم)ە، چونكە لەپاۋەستان و بەردەوام بووندا ھەر
جىگىرە، ھەرۋەھا ھەموو پىشەۋاينىش يەك دەنگن لەسەر دريژ كىرەنەۋەي بەيەك ئەندازە كە
شەش جۈلەيە، پاشان ھۆكارى مەددى لكاو كە ھەمزەيە، ئەويش بەھۆى جىگىرەبوونى لە
پاۋەستان و بەردەوام بووندا و، يەك دەنگى زانايان لەسەر دريژ كىرەنەۋەي بەئەندازەيەكى
جىاۋاز.

پاش ئەو دوو جۆرە ھۆكارى مەددى توش ھاتوو بەزەننە دىت، كە (سكون)ە، دىكتۆر
(أيمن سويد) دەلىت:

ئەگەر زىاتر لە ھۆكارىك كۆبوۋىيەۋە بۆ يەك پىتى مەدد، ھۆكارە لاۋازەكە لا دەبىت و،
بەھىزەكە كارى پى دەكرىت، ۋەكو: لابرەنى (بدل) و كار پىكرەنى (لازم) و (متصل) يان
لابرەنى (بدل) و كارپىكرەنى (عارض) و (المتصل)، ئەگەر مەددى (متصل) و (عارض)
كۆبىتەۋە لەۋشەيەكدا ۋەكو: (السماء) بە ھۆكارە بەھىزەكە كار دەكرىت كە (متصل)ە.

دىكتۆر ئەيمىن دەلىت:

ھەموو ئەم باسەش لەلايەن (إبراهيم شحاتة السمنودي) مامۇستامەۋە پوختە كراۋەتەۋە
بەۋەي كە فەرموۋىيەتى:

اقوى المدود لازم فما اتصل	فعارض فذو انفصال فبدل
وسببا مد اذا ما وجدا	فان اقوى السببين انفرادا

بابه تی راوهستان و دهست پیکردن (الوقف والابتداء)

۷۳. وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ
لأَبَدٍ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ
۷۴. وَالْأَبْتِدَاءِ وَهِيَ تُقَسَّمُ إِذَنْ
ثَلَاثَةً تَامٌ وَكَافٌ وَحَسَنٌ

پیناسه ی (الوقف والابتداء):

(الوقف): له زمانه وانیدا واته: راوهستان، یان وهکو: (ابن منظور) دهلیت: پیچه وانه ی دانیشتن^{۱۱۱}.

له زاراهدا واته: دهنګ برین و کوتای هینان به خویندنه وهی وشه یه کی قورئانی پیروز له گهل هه ناسه دان و هه بوونی نیاز بو ته واو کردنی خویندنه که جاریکی تر، راوهستانیشی پی ناوتریت نه گهر هه ناسه نه دات، وهستانیش له کوتای ثایه ته کانداه دبیّت، یان له کوتای وشه یه کدا، هه رگیز له ناوه راستی وشه شدا نه نجام ندریت^{۱۱۲}.

(الابتداء):

له زمانه وانیدا: دهستی پیکردن.

له زاراهدا: دهستی پیکردنی قورئان خویندن پاش برین یان راوهستان له خویندنه وه، به ثاره زوی خوینه ره که^{۱۱۳}.

یان: چوینییه تی دهستی پیکردنی دهر برینی وشه ی قورئان له حاله تی گواستنه وه له بی دهنگی یه وه بو قسه کردن^{۱۱۴}.

گرنگی فیربوونی نه م زانسته:

ده گپړنه وه که (عبدالله بن عمر) په زای خوی لیبت فهرموویه تی: (سهرده میکمان له ته مهنمان به سه ربرد، ئیمان و باوه پمان به سهردا داده به زی له پیش دابه زینی قورئان، سوره تی که داده به زییه سهر پیغه مبه ری سهرور، ئیمه ش فیری حال و حرام ده بووین و،

^{۱۱۱} بپوانه: (لسان العرب) ماده ی (و، ق، ف)، هه روه ها بو هه مو واتا زمانه وانیه کانی بپوانه: علم الوقف والابتداء في القرآن واللغة العربية / د. عبدالرزاق أحمد الحری / ۱۳ - ۱۴.

^{۱۱۲} بپوانه: اللمعة البدرية شرح متن الجزية / ۸۳.

^{۱۱۳} الجامع / ۳۴۴.

^{۱۱۴} اللمعة / ۸۳.

فیرده‌بووین له چی جیگه‌یه‌کدا پیویسته راوه‌ستین، وه‌کو چۆن ئیوه ئهمرۆ فی‌ری قورئان خویندن ده‌بن، به‌لام ئیمه ئهمرۆ که‌سانیکمان بینی قورئانی له‌پیش ئیماندا ده‌دری‌تی سهرتاسه‌ری قورئان ده‌خوینیت‌ه‌وه به‌لام نازانی کامه فهرمانه و کامه هه‌ره‌شه‌یه، یان له‌کام ئایه‌تدا پیویسته راوه‌ستی^{۱۱۰}.

ئهم شوینه‌واره‌ش که پیشه‌وا (البیه‌قی) ده‌یگیریت‌ه‌وه، وه‌کو پیشه‌وا (السیوطی) فه‌رموویه‌تی: (به‌لگه‌یه له‌سه‌ریه‌کده‌نگی هاوه‌لان له‌سه‌ر گرنگی ئهم باب‌ه‌ته).

هه‌روه‌ها به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هاوه‌له به‌پێژه‌کان فی‌ری راوه‌ستان ده‌بوون له‌ قورئاندا، هاوه‌لان و تابیییه‌کانیش، هه‌روه‌ها پیشه‌وا قورئان خوینه‌کانیش، له‌سه‌ر هه‌مووشیان‌ه‌وه پیشه‌وايان (نافع و ابو عمرو و یعقوب و عاصم) یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر گرنگی ئهم زانسته به‌پاده‌یه‌ک که زۆریک له‌ زانایان مه‌رجیان داناوه که ئیجازه نه‌دری‌ته هیچ قوتابییه‌ک تاوه‌کو شاره‌زانه‌بی‌ت له‌ راوه‌ستان له‌ قورئاندا.

(وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ) واته: پاش شاره‌زابوونت له‌ پاست و جوان خویندنه‌وه‌ی پیته‌کان له‌ پیگه‌ی ئه‌و زانیاریانه‌ی که وه‌رتگرت ده‌رباره‌یان.

(لَا بَدَّ) واته: پیویسته ئه‌وان برازینیت‌ه‌وه به:

(مَعْرِفَةُ الْوُقُوفِ) شاره‌زابوون له‌ زانستی راوه‌ستان له‌ قورئاندا هه‌روه‌ها به:

(الإبتداء) به‌ زانستی ده‌ستپیکردنیش، چونکه ئه‌ویش مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگه. به‌هه‌مان شیوه ئه‌وه‌ش بزانه که راوه‌ستان له‌ قورئاندا ده‌بی‌ته سی به‌شه‌وه:

۱ - راوه‌ستانی ته‌واو (تام).

۲ - راوه‌ستانی کیفایه‌ت (کافی).

۳ - راوه‌ستانی جوان (حسن).

پاشان پیشه‌وا (إبن الجزري) ده‌ست ده‌کات به‌ شیکردنه‌وه‌ی ئهم مه‌سه‌له، ده‌فه‌رموویت:

^{۱۱۰} بروه‌انه: الاتقان في علوم القرآن / السيوطي / ۱/ ۲۳۶.

۷۵. وَهِيَ لَمَّا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ تَعَلَّقْ أَوْ كَانَ مَعْنَى فَأَبْتَدِ
۷۶. فَالْتَأَمُ فَالْكَافِي وَلَفْظًا فَامْنَعَنَّ إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوَزَ فَالْحَسَنُ

(وَهِيَ) واته: ئەو جۆره پراوهستانانهی باسماں کرد بۆ ئەو ده بیئت که:

(لَمَّا تَمَّ) واتاکه ی ته و او بیئت.

واته: ئەو پراوهستانه بۆ ئەو جیگایانه له قورئان که واتایه کی ته و او بگه یه نیئت. تا کو ئیره قسه دهرباره ی پراوهستان ته و او بوو، ئینجا دهستی کرده باسکردنی دهستپیکردنه وهی پاش پراوهستان و، فه رمووی:

(فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ) واته: ئەو جیگه ی که له سه ری پراوه ستیئت (تَعَلَّقْ) په یوه ندی نه بوو به پاشی خۆیه وه.

(أَوْ كَانَ) یان هه یبوو، به لام په یوه ندیه کی واتایی بوو، نه ک وشه یی^{۱۱۶}.

(فَأَبْتَدِ) واته: بۆت هه یه له کاتی گه پانه وهت بۆ خویندنی قورئان له و جیگه وه دهست پیبکه یت که له پیشه وه پراوه ستای. تا کو ئیستا باسی دوو جۆر پراوه ستانی کردوه (تَأَمَّ) په یوه ندی نییه به دوا ی خۆیه وه (الْكَافِي) که په یوه ندی هه یه به دوا ی خۆیه وه.

(وَلَفْظًا) واته: ئەگه ر ئەو په یوه ندیه له وشه دا بوو (فَامْنَعَنَّ) ئەو جۆره دهستپیکردنه قه دهغه بکه، واته: دهست پیبکه له و جیگه ی که له پیشه وهی پراوه ستاو بووی، به لکو له هه رجیگه یه که وه دهست پیبکه له ئایه ته که که دروست بیئت دهستی پیبکه یت.
(إِلَّا) ته نها له یه ک حاله تدا نه بیئت ئەویش:

(رُؤُوسَ الْآيِ) واته: سه ری ئایه ته کان، دروسته پراوه ستی له سه ریان و، له سه ره تای ئایه ته که ی پاش خۆیه وه دهست پیبکه یت. با باسه که شی پیبکه وه لکا و بیئت له پرووی وشه وه، ئینجا پرووی کرده وه که ئەم جۆره پیی دهوتریئت: (الْحَسَنُ).

^{۱۱۶} واته: قسه که پیبکه وه لکاوه له پرووی واتاوه، به لام جیا یه له پرووی وشه وه، وه کو پراوهستان له سه ر ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِثْرًا﴾ الکهف (۷۱)، ئەمه کۆتایی ئایه ته که یه و، دابراوه له پاشی خۆی له پرووی وشه وه، به لام پیوه ی لکاوه له پرووی واتاوه.

واتای گشتی:

ئەو ڤاوه‌ستانانه‌ی که باس کران بۆ حاله‌تی که واتاکه‌ی ته‌واو بیټ، جا ئەگەر ئەو جیگه‌ی له‌سه‌ری ڤاوه‌ستای هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌دوای خۆیه‌وه‌ نه‌ما، له‌و حاله‌ته‌ ده‌توانی له‌وشه‌ی پاش ڤاوه‌ستانه‌که‌ته‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌یت، یان ئەگەر په‌یوه‌ندی هه‌بوو له‌ ڤووی واتاوه‌، نه‌ک له‌ ڤووی وشه‌و ئیعرابه‌وه‌ ئەوه‌ش هه‌ر ده‌توانی له‌ پاش ئەو جیگه‌یه‌ی ڤاوه‌ستای له‌سه‌ری ده‌ست پێبکه‌یت.

ڤاوه‌ستانی ته‌واویش ئەوه‌یه‌ که هیچ په‌یوه‌ندی به‌ پیشی خۆیه‌وه‌ نه‌بیټ ئەمه‌ش زیاتر له‌سه‌ر ئایه‌ته‌کاندا ڤووده‌دات، یان له‌ کۆتایی سه‌رگوزشته‌کان، وه‌کو: (مالك يوم الدين) و، ده‌ست پێکردن به‌ (اياك نعبدواياك نستعين).

ڤاوه‌ستانی (کافی)یش ئەوه‌یه‌ له‌ جیگه‌یه‌ک ڤاوه‌ستیت واتاکه‌ی ته‌واو بووبیټ به‌لام له‌ ڤووی واتاوه‌ په‌یوه‌ندی هه‌ر مابیت به‌دوای خۆیه‌وه‌ وه‌کو: (وما رزقناهم) (وبالآخرة هم یوقنون) به‌لام ئەگەر له‌ ڤووی وشه‌و ئیعرابه‌وه‌ په‌یوه‌ندی مابوو له‌و جیگه‌وه‌ ده‌ست پێ مه‌که‌، ئەگەر سه‌ر ئایه‌ته‌کان بیټ ئەوه‌ دروسته‌وه‌ و ڤاوه‌ستانی (حسن)ی پێ ده‌وتریټ.

٧٧. وَغَيْرُ مَا تَمَّ قَبِيحٌ وَلَهُ
الْوَقْفُ مُضْطَرًّا وَيُبْدَأُ قَبْلَهُ

واته‌: ئەوه‌ بزانه‌ هه‌ر ڤاوه‌ستانیک جگه‌ له‌م ڤاوه‌ستانه‌ (التام - الکافی - الحسن) ڤاوه‌ستانی ناشیرینی پێده‌وتریټ، دروست نییه‌ ئەو جووره‌ ڤاوه‌ستانه‌ مه‌گەر له‌ ڤووی ناچاریه‌وه‌، دروستیش نییه‌ له‌ پاش ئەو جیگه‌ی ڤاوه‌ستانه‌وه‌ ده‌ست پێبکریټ، به‌لکو پێویسته‌ بگه‌رێته‌ دواوه‌ له‌ پیش ئەو جیگه‌وه‌ ده‌ست پێبکات که‌ به‌ناچاری له‌سه‌ری ڤاوه‌ستاوه‌.

نموونه‌ی ڤاوه‌ستانی ناشیرین (الوقف القبیح) له‌ دوو جوور ڤاوه‌ستاندایه‌:

جۆری یه‌که‌م: پاره‌ستان له‌سه‌ر وته‌یه‌ك كه‌واتاكه‌ی پوون نییه به هۆی په‌یوه‌ندی زۆری به پێش خۆیه‌وه وه‌كو پاره‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (بسم) له (بسم الله) یان پاره‌ستان له‌سه‌ر (الحمد) له (الحمد الله)^{۱۱۷}.

جۆری دووه‌م: پاره‌ستان له‌ جیگه‌یه‌ك كه‌ گومان دروست ده‌كات ده‌رباره‌ی واتایه‌ك كه‌ خوای گه‌وره ئه‌وه‌ی نه‌ویستوو وه‌كو: (ان الله لا یستحي) یان (ما من اله) یان (لاتقربوا الصلاة) و، پاره‌ستانی له‌م جۆره شوینانه ناشرین تره‌.

۷۸. وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجَبَ وَلَا حَرَامٌ غَيْرَ مَا لَهُ سَبَبٌ

واته: له‌ قورئاندا جیگه‌یه‌ك نیه ئه‌گه‌ر خوینهر له‌سه‌ری پانه‌وه‌ستیت گوناها‌ربیت، یان پاره‌ستان له‌سه‌ری قه‌ده‌غه‌بیت، مه‌گه‌ر هۆکارێکی هه‌بیت، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌سیك به‌ئه‌نقه‌ست له‌سه‌ر (ما من اله) یان (انی كه‌رت) پاره‌ستیت^{۱۱۸}.

پوخته‌ی جۆره‌كانی پاره‌ستان

پاره‌ستان له‌ قورئاندا ده‌بیته‌ چوار به‌شه‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: راره‌ستانی تاقیکردنه‌وه (الوقف الإختباري). واته: خوینهر له‌سه‌ر وشه‌یه‌ك پاره‌ستیت خۆی جیگه‌ی پاره‌ستان نه‌بیت، به‌مه‌به‌ستی تاقیکردنه‌وه یان فێرکردن، بۆنمونه: له‌سه‌ر وشه‌ی (الأیدی) پاره‌وه‌ستیت له‌ ئایه‌تی ﴿وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي

^{۱۱۷} وه‌كو پاره‌ستان له‌سه‌ر (حرف جر) و جیاكردنه‌وه‌ی له‌ (إسم مجرور) و، پاره‌ستان له‌سه‌ر (مضاف) و جیاكردنه‌وه‌ی له‌ (مضاف إليه)، هه‌روه‌ها ، پاره‌ستان له‌سه‌ر (مبتدأ) و جیاكردنه‌وه‌ی له‌ (خبر). ((م. دلیر گه‌رمیانی))

^{۱۱۸} بپوانه: الدرر البهية ۷۱-۷۳، اللعة البدرية / ۸۳-۸۵، المنح الفكرية ۲۲۰-۲۴۰.

وَالْأَبْصَارُ ﴿ص ٤٥﴾، بهمه بهستی ئه وهی که به رانبه ره که ی بزانیّت ئه و وشه یه لیّره دا به جیگیرکردنی پیتی (ی) ده نووسریّت و ده خوینریّته وه، به پیچه وانه ی وشه ی (الاید) له ئایه تی ﴿اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ص ١٧، لیّره به پیتی (ی) نه نووسراوه به بیّ ئه و پیتشه ده خوینریّته وه.

- بۆچی ناو نراوه راوه ستانی تاقیکردنه وه (الإختباري)؟

چونکه پروودانی وه کو وه لامیکه بۆ پرسیاریک یان بۆ فیّرکردنی قوتابیه.

حوکمی: دروسته له سه ره هر وشه یه ک راوه ستیت، به مه رجیک بۆ ده ستپیّکردن خوینره بگه ریّته وه و، له جیگه یه که وه ده ست پیّکات و تاکه ی ریّک بیّت.

به شی دووه م: راوه ستانی ناچار ی (الوقف الإضراري).

واته: راوه ستانی خوینره ی قورئان به هوی پیّوستیه که وه وه کو: پژمین و، هه ناسه کورته و، گریان، یان هه ره هۆکاریک تر.

- هۆکاری ناوانی به ناچار ی ئه وه یه که خوینره به ویستی خوی پاناوه ستیت

به لکو له به ره هۆکاریک ناچار ده بیّت.

حوکمی: دروسته خوینره له سه ره هه ریپیتیک راوه ستیت، تاکو هۆکاری راوه ستانه که ی ته واه ده بیّت و، ئینجا بگه ریّته وه و، به شیوه یه ک ده ست پیّکات و تاکه ی ریّکوپیک بیّت.

به شی سییه م: راوه ستانی چاوه پروانی (الوقف الإنتظاري).

واته: وه ستان له سه ره وشه یه کی قورئان به مه بهستی ته واه کردنی شیوازه کانی خویندنه وه ی ئه و ئایه ته له پرووی قیرائاته وه له پرووی کۆکردنه وه ی قیرائه ته کان.

- هۆکاری ناوانی به (انتظاري)، چاوه پروانکردنی مامۆستایه له قوتابی که هه لسی

به خویندنه وه ی ئایه ته که به هه موو پرووه کانی، وه کو راوه ستان له سه ره ئایه تی ﴿انذَرَهُمْ أَمْ

لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ البقرة ٦ و، خویندنه وه ی به پیی خویندنی پیشه وایانی قورئان خویندن، وه کو:

(نافع) و (ابن کثیر) و (ابو عمرو) و (ابن عامر) و (عاصم) و (حمزه).

حوکمی: دروسته راوه ستان بۆ ئه م مه بهسته له سه ره هر وشه یه ک، تاکو ته واه کردنی

شیوازه کانی خویندنه وه، با و تاکه شی ته واه نه بیّت، به مه رجیک له پاش ته واه بوون به شیوه یه ک ده ست پیّ بکاته وه و تاکه ی راست و دروست بیّت.

به شی چواره م: راوه ستانی ویستن (الوقف الإختباري).

واته: خوینەر له‌سه‌ر وشه‌یه‌کی قورئان راوه‌ستیت به‌ویست و ئاره‌زووی خۆی، بێ ئه‌وه‌ی هیچ هۆکاریك ناچارى بکات بۆ راوه‌ستان.

- هۆکاری ناوانی به‌م ناوه‌ چونکه‌ خوینەر به‌ته‌واوی به‌ ویست و ئاره‌زووی خۆی راوه‌ستان هه‌لده‌بژێریت له‌و جیگه‌یه‌دا.

حوکمی: راوه‌ستان دروسته‌ مه‌گه‌ر له‌ باریکدا بیټ واتایه‌کی نه‌ویستراو بگه‌یه‌نی، هه‌روه‌ها ده‌کریت له‌ وشه‌ی پاش ئه‌و وشه‌ی که‌ له‌ سه‌ری راوه‌ستا ده‌ست پێ بکات ئه‌گه‌ر گونجاو بیټ، ئه‌گه‌ر نا له‌پیشتره‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات.

به‌شه‌کانی ئه‌م جۆره‌ راوه‌ستانه‌:

له‌پاستیدا زانایان ده‌رباره‌ی به‌شه‌کانی ئه‌م جۆره‌ راوه‌ستانه‌ جیاوازیان له‌نیواندايه‌، وه‌کو مامۆستا (محمد علي الضباع) باسی ده‌کات له‌ کتیی (الإضاعة في أصول القراءة) لاپه‌ره‌ ٤٨-٥٣^{١١٩}، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ زانا گه‌وره‌کان له‌سه‌ری پیکهاتوون و هه‌لیان بژاردوو (٤) به‌شه‌، وه‌کو: (أبو عمرو الداني) و (إبن الجزري) برپاریان داوه‌:

یه‌که‌م: راوه‌ستانی ته‌واو (الوقف التام).

پیناسه‌ی: واته‌ راوه‌ستان له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی ته‌واو له‌خۆیدا، که‌په‌یوه‌ندی به‌پاشی خۆیه‌وه‌ نه‌مابیټ، له‌پرووی وشه‌و ئیعرابه‌وه‌، نه‌ک له‌پرووی واتاوه‌، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ دوو جۆره‌وه‌:

جۆری یه‌که‌م: پێویسته‌ له‌سه‌ری راوه‌ستیت و له‌پاش خۆیه‌وه‌ ده‌ست پێ بکه‌یت، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بدریته‌ ده‌م برگه‌ی پیش خۆیه‌وه‌، گومان دروست ده‌کات که‌واتایه‌کی نه‌ویستراو به‌خشیت، هه‌ربۆیه‌ هه‌ندیک به‌ راوه‌ستانی (لازم) و هه‌ندیک به‌راوه‌ستانی (واجب) ناوی ده‌بن، ئه‌م جۆره‌ راوه‌ستانه‌ (التام المقيد) واته‌ ته‌واوی مه‌رج بۆدانراوی پێده‌وتریت.

نمونه‌: ﴿فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ﴾ یس ٧٦، راوه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (قَوْلُهُمْ) پێویسته‌ چونکه‌ گه‌ر بدریته‌ ده‌م وشه‌ی پاش خۆیه‌وه‌ ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ یس ٧٦، گومان دروست ده‌کات ئه‌م دواين برگه‌یه‌ وته‌ی بباه‌وه‌ران بیټ، خۆیشی وانیه‌، یان راوه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (يَسْمَعُونَ) له‌ئایه‌تی ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ الأنعام ٣٦ پێویسته‌، چونکه‌ گه‌ر بدریت به‌ده‌م برگه‌ی پاش خۆیه‌وه‌ گومان دروست ده‌کات که‌ مردوه‌کانیش وه‌کو زیندوووه‌کان به‌شدان له‌ گوێرايه‌لی.

حوکمی: پێویسته‌ له‌سه‌ری راوه‌ستیت و، له‌پاش خۆیه‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌یت، هه‌ربۆیه‌ ناوانراوه‌ به‌ راوه‌ستانی (اللازم).

^{١١٩} بروانه: الإضاعة في أصول القراءة / ٥١، به‌ وه‌رگرتن له‌ المريد في علم التجويد / ٢٠٦ - ٢٠٨.

نیشانه که ی: میمکی ئاسویی بو داده نریت به م شیوه یه (م).

جۆری دووهم: ئه وه یه جوانتره له سه ری پاوه ستیت و له پاش خۆیه وه ده ست پێبکه یت، به واتایه کی تر، ده توانیت به ده م برگه ی دوا ی خۆیه وه بیخوینیته وه مادام واتاکه ی ناگۆریت، هه ندیکش له زانیان به م پاوه ستانه ده لێن: ته واوی ره ها (التام المطلق).

هۆی ناوانی: چونکه وته که له و شوینه دا ته واو ده بیت و، پێویستی نابیت به پاش خۆی، نه له پرووی وشه و، نه له پرووی واتا، زۆرجاریش ئه م جۆره پاوه ستانه له کۆتایی ئایه ته کان و له کۆتایی به سه رهاته کاندایه دروست ده بیت، یان له کۆتایی حوکمیکی دیاریکراو، له وانه شه له ناوه راستی ئایه ت یان سه ره تای بیت.

نمونه: ئه م جۆره پاوه ستانه نمونه کانی به چوار شیواز دین:

شیوازی یه که م: له سه ر ئایه ته کان، وه کو ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ البقرة، که ئه وه کۆتایی ئه و ئایه تانه یه په یوه ندیدارن به حالێ ئیماندارانه وه، له پاش ئه وه ش باسی بارودۆخی بی باوه پان ده کات.

شیوازی دووهم: له پیش کۆتایی ئایه ته که ده بیت، وه کو فه رمووده ی خوا ی گه وه ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ الأحزاب ۳۹، ئه مه ش کۆتایی ستایش کردنی پیغه مبه رانه، له پاش ئه وه ده فه رمویت ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾.

شیوازی سییه م: له ناوه راستی ئایه ته وه کو خوا ی گه وه ده فه رمویت: ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ الفرقان ۲۹، ئه مه کۆتایی قسه ی که سی سته مکاره، پاشان خوا ی گه وه ده فه رمویت: ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾ الفرقان ۲۹.

شیوازی چواره م: له سه ره تای ئایه ته ته کان، وه کو خوا ی گه وه ده فه رمویت: ﴿وَأَنكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ۚ وَبِاللَّيْلِ ۚ الصَّافَاتِ ۚ﴾ الصافات ۱۳۷-۱۳۸، ئه مه کۆتایی واتاکه یه ئه گه ر چی (مُصْبِحِينَ) کۆتایی ئایه ته که یه.

حوکمی: جوانتره له سه ری پاوه ستیت و، له پاش خۆیه وه ده ست پێبکه یت، پاوه ستانیش له سه ری له پیشتره تا کو به رده وام بوون.

نیشانه کانی: دانانی وشه ی (قلى) له سه ر پیته که که وتمان جوانتره له سه ری پاوه ستیت.

سود: وشه‌ی (قلى) کورتکراوه‌ی ئه‌م برگه‌یه (الوقف اولی من الوصل) واته: پاره‌ستان پیشتره له به‌رده‌وام بوون^{۱۲۰}.

به‌شی دووهم: پاره‌ستانی (الكافي).

پیناسه‌که‌ی: واته پاره‌ستان له‌سه‌ر واتایه‌کی ته‌واو له‌خویدا، به‌لام په‌یوه‌ندی ماوه به‌واتای پاش خو‌یه‌وه نه‌ک له‌پرووی وشه‌و ئیعرابه‌وه.

نمونه: پاره‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌تی ﴿الَّذِينَ هُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، البقرة ۶ و، ده‌ستپیکردن به‌ئایه‌تی ﴿خَسَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمُ﴾ البقرة ۷، کۆتایی ئایه‌ته‌که واتایه‌کی ته‌واوه هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی وشه‌یی یان ئیعرابی به‌پاش خو‌یه‌وه نه‌ماوه، به‌لام له‌پرووی واتاوه په‌یوه‌ندیان پیکه‌وه ماوه، چونکه هه‌ردوو ئایه‌ته‌که باس له‌بارودۆخی بێ باوه‌پان ده‌که‌ن.

حوکمی: جوانتره له‌سه‌ری پاره‌ستیت و له‌پاش خو‌یه‌وه ده‌ست پێ بکه‌یت، وه‌کو پاره‌ستانی ته‌واو، به‌لام پاره‌ستان له‌سه‌ر (وقف تام) جوانتره.

هۆی ناوانی: چونکه پیوستیت نابیت به‌واتای پاش خو‌ی، ئه‌میش زۆرتین جۆری پاره‌ستانه له‌قورئاندا هاتبیت^{۱۲۱}.

نیشانه‌ی: پیتی (ج) له‌سه‌ر ئه‌و وشه‌ داده‌نریت وه‌کو ﴿لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ المائدة ۹۵.

به‌پێی وته‌ی (إبن الجزري) له‌کتیبی (النشر في القراءات العشر ج ۱/ ۳۲۰) پاره‌ستانی کافی هه‌مووی وه‌کو یه‌ک نین، به‌لکو هه‌ندیکیان له‌هه‌ندیکیان شیاو ترن، وه‌کو:

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ البقرة ۱۰، ئه‌مه (کافی) ه.

﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ البقرة ۱۰، ئه‌مه (کافی) تره.

﴿بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ البقرة ۱۰، له‌هه‌ردووکیان (کافی) تره.

به‌شی سییه‌م: پاره‌ستانی جوان (الوقف الحسن).

پیناسه‌که‌ی: پاره‌ستانه له‌سه‌ر واتایه‌کی ته‌واو له‌خویدا، به‌لام په‌یوه‌ندیاره به‌پاش خو‌یه‌وه له‌پرووی وشه‌و واتاوه.

^{۱۲۰} بپوانه: نهاية القول المفيد في علم التجويد / ۱۵۴-۱۵۵ به‌وه‌رگرتن له‌کتیبی / غاية المريد في علم التجويد / ۲۰۹-۲۱۰.

^{۱۲۱} بپوانه: العميد في علم التجويد / ۱۸۵ به‌وه‌رگرتن له‌کتیبی / غاية المريد في علم التجويد ۲۱۰-۲۱۱.

هژی ناوانانی: چونکه سوودی ئه‌وهی هه‌یه راوه‌ستان له‌سه‌ری کاریکی جوان و گونجاوه.

جۆره‌کانی:

یه‌که‌م: له‌ناو ئایه‌ته‌که‌دا بیٚت، وه‌کو راوه‌ستان له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الْفَاتِحَةِ﴾، یان له‌سه‌ر ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاتِحَةِ﴾، ئه‌وه واتایه‌کی ته‌واوه، به‌لام له‌هه‌ردوو پووه‌که‌وه په‌یوه‌ندی به‌پاش خۆیه‌وه ماوه.

حوکمی: ده‌گونجیٚت له‌سه‌ر ئه‌و وشه‌ راوه‌ستیت و، ناگونجیٚت له‌پاش خۆیه‌وه خویندنه‌وه ده‌ست پیٚکه‌یت، چونکه په‌یوه‌ندی نیاوانیان به‌هێزه.

دووهم: سه‌ری ئایه‌ت بیٚت، ئه‌وه‌ش دوو شیوانی هه‌یه:

یه‌که‌م: راوه‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ هه‌یچ گومانی واتای نه‌ویستراو دروست نه‌کات، وه‌کو راوه‌ستان له‌سه‌ر ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ یان له‌سه‌ر ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ البقرة ۱۸۹، یان له‌سه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْلُ﴾ المزمل ۱ ئه‌مه‌ش به‌پیٚی شاره‌زایانی ئه‌م زانسته وه‌کو: (السجائوندي) و، دانه‌ری کتییی (الخلاصة) و، که‌سانی تر: جوانتره له‌سه‌ری راوه‌ستیت و، باش نیه له‌پاش خۆیه‌وه ده‌ست پیٚکه‌یت^{۱۲۲}...

دووهم: ئه‌وه‌یه راوه‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ گومانی واتایه‌کی نه‌خوازاو دروست بکات، وه‌کو راوه‌ستان له‌سه‌ر ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ الماعون ۴، ئه‌مه‌ش به‌پیٚی بۆچوونی (إبن الجزري) و، زۆریک له‌زاناایانی تر، دروست نیه له‌سه‌ری راوه‌ستیت، به‌لکو پیٚویسته له‌گه‌ل پاشی خۆیدا پیٚکه‌وه بخوینریتته‌وه، چونکه نوێزگه‌ران ناویکی ستایشکراوه، بۆیه نه‌گونجاوه گوێگر واتای بگات وه‌یل بۆ ئه‌وانه، ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م رێپه‌وه‌ن پیٚیان وایه راوه‌ستان له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته راوه‌ستانیکی ناشیرینه (وقف قبیح).

تیٚبینی: له‌وانه‌یه راوه‌ستان جوان بیٚت، به‌لام ده‌ستپیٚکردن له‌پاش خۆیه‌وه ناشیرین بیٚت وه‌کو: ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ الْمُتَحَنِّةَ﴾، راوه‌ستان جوانه له‌سه‌ری، به‌لام ده‌ست پیٚکردن له‌دوای ئه‌وه‌وه ناشیرینه ﴿وَأَيُّكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾، چونکه ئه‌وه واتای هۆشدارێ له‌ ئیمان هه‌ینان به‌خوا ده‌گه‌یه‌نی.

به‌شی چواهم: راوه‌ستانی ناشیرین (القبیح).

^{۱۲۲} بره‌وانه: نهاية القول المفيد في علم التجويد / ۱۶۱، به‌وه‌رگرتن له‌ کتییی / غاية المريد في علم

پیناسه ی: پارهستان له سهر واتایه ک ته واو نه بووبیت خوی له خویداو، واتایه کی راستیشی نه گه یاندبیت، به هوی توندی په یوه ندیه که ی له گه ل پاش خویدا.

هوی ناوانی: چونکه پارهستان له و جیگه یه دا واتا ناگه یه نیت، بویه خوینهر بوی نیه به نه نقست له سهری پارهستیت مه گهر بۆ پیوستیه کی ناچاری.

پارهستانی ناشیرین دوو جۆرن:

جۆری یه که م: پارهستان له سهر پرگه یه ک که واتا نه به خشیت، وه ک: ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ له ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، پارهستان له و جیگه یه دا ناشیرینه چونکه نازانریت به ناوی کی.

جۆری دووهم: پارهستان له سهر وشه یه ک گومانی واتایی دروست بکات که خوی گهره نه وهی نه ویستبیت، وه کو پارهستان له سهر ئایه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ البقرة ۲۶ یان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً﴾ الإسراء ۵۴، یان ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ﴾ النساء ۴۳، ئەم جۆره پارهستانانه زۆر ناشیرینه، ئەگه ریش به ئاره زووی خوی پارهستیت و، مه به ستی ئەوه بیت، ئەو کاره له بیباوه پیه وه سهر دهر ده کات په نابخوا، به لام ئەگهر به ناچاری پارهستا با بگه ریته وه و، پیکه وه ئایه ته کان بخوینیته وه، بۆ ئەوهی واتا کان پوون ببه وه.

تا کو ئیره باسی جۆره کانی پارهستان له قورئان ته واو بوو^{۱۲۳}، ئیستاش باسی ده ستپیکردن (الإبتداء) ده که ی.

پیناسه ی (الإبتداء):

له زمانه وانیدا واته: ده ستپیکردن.

له زاراهدا واته: ده ستپیکردنی قورئان خویندن، ئیتر ئایا له پاش برینی خویندن بیت و جاری کی تر گه رابیته وه، یان له پاش پارهستان بیت. به لام ئەگهر له پاش برینی خویندن بیت پیوسته په چاوی حوکه کانی (استعاذه) و (بسملة) بکات له کاتی ده ستپیکردندا، به لام ئەگهر له پاش پارهستان بیت پیوست به وه ناکات چونکه پارهستانه که بۆ پشو و دان و هه ناسه دان بووه.

له کتیبی (النشر في القراءات العشر) پیشه و (ابن الجزري) ده فه رمویت:

ده ست پیکردن هه میشه به ویست و ئاره زووه، به پیچه وانه ی پارهستانه وه که له وانه یه به ناچاری بیت، بویه دروست نیه ده ستپیکردن به واتایه کی ته واو و قسه یه کی سهر به خووه نه بیت، ده ستپیکردنیش دوو جۆره:

^{۱۲۳} بپوانه: غاية المرید فی علم التجوید / عطیة قابل نصر / ۲۱۰-۲۱۴.

۱. ده ستيځکردنی جوان.

۲. ده ستيځکردنی ناشيرين.

یه که م: ده کړیت له هره نایه تیکه وه که واته یه کی پوون و ناشکرای هه بیټ ده ست بکه یت به قورئان خویندن، نمونه ی ئه م جوړه ش زوره .

دووه م: ده ستيځکردن به قسه یه ک واته که بشوینیت، یان بیگوړیت، ئه مه ش دابه ش ده بن بؤ چه ند جوړیک، نمونه:

ده ست پیگردن به ﴿أَبِي لَهَبٍ وَبَنَاتِهِ﴾ المسد۱، ده ستيځکردنی ناشيرينه چونکه واته که داده بریت، به لام ده ستيځکردن به (يد الله مغلوله) ناشيرين تره، یان ده ستيځکردن به ﴿عَزَّ وَجَلَّ﴾ ابن الله ﴿التوبة ۳۰﴾، یان ﴿وَأَيُّكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ﴾ الممتحنة ۱، یان ﴿لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ یس ۲۲، زورتر ناشيرينه، بویه پیویسته خوینره خو ی له و جوړه ده ستيځکردنه بپاریزیت. به م شیوه یه ش باسه کانی ئه م بابه ته مان ته و او بوو، جگه له دوو پیناسه ی گرنه که بریتین له: (السکت) و (القطع).

پیناسه ی بیده نگي (السکت):

له زمانه وانیدا واته: لیکن ترازانی نیوان دوو ئاواز به بی هه ناسه دان.

له زار او دا واته: بیده نگي بؤ ماو هیه که متر له ماو ه ی پاره ستان (وقف) به بی هه ناسه دان به مه به ستي به رده وام بوون له خویندنه وه.

تیبینه کی گرنه:

ماموستا (محمود خليل الحصري) له کتبی (أحكام التلاوة القرآن) لاپه ره ۲۶۱، ده گپړتیه وه که (ابن الجزري) هه رموویه تی: بیده نگي ته نه ا په یوه سته به (سماع) وه، واته: به پی ریواته له پیغه مبر (ﷺ) یان له هاو ه لانی که پیمان گه شتبیټ، بویه بیده نگي دروست نیه له شوینیکدا نه بیټ که ریوایه تی راستی له سر هاتبیټ^{۱۲۴}.

جیکه کانی بیده نگي له قورئاندا:

یه که م: له سر و شه ی (عوجاً) له نایه تی ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝ قِيَمًا﴾ الکهف ۱، هوکاری بیده نگیش لیږده ا پوونکردنه وه واته که یه، بؤ ئه وه ی که س گومانی بؤ دروست نه بیټ (قیماً) واته: راست، وه سف بیټ بؤ (عوجاً) واته: لار، به لکو (قیماً) ستایشه بؤ قورئان.

^{۱۲۴} بپوانه: احکام التلاوة القرآن الكريم / ۲۶۱، به وهرگرتن له اللمعة البدرية / ۸۸.

دووه‌م: له‌سه‌ر وشه‌ی (مرقدنا) له‌ئایه‌تی ﴿قَالُوا يَا وَلَدَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا﴾ ۵۲، هوکاری بیده‌نگی لیره‌دا ئه‌وه‌یه بزانری که وشه‌ی (هَذَا) ته‌واوکه‌ری قسه‌ی بی‌باوه‌ران نیه‌.

سییه‌م: له‌سه‌ر وشه‌ی (مَنْ) له‌ئایه‌تی ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ القیامة ۲۷.

چواره‌م: له‌سه‌ر وشه‌ی (بَلْ) له‌ئایه‌تی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم﴾ المطففين ۱۴، هوکاری بیده‌نگی له‌ه‌ر دوو جیگه‌ی سییه‌م و چواره‌م له‌ قورئاندا ئه‌وه‌یه گومان دروست نه‌بی‌ت بۆ خوینه‌ر که (مَنْ رَاقٍ) و (بَلْ رَانَ) تیه‌ه‌لکیشن و به‌ (مَرَّاقٍ) و (بَرَّانٍ) بیخوینه‌ته‌وه‌.

پینجه‌م: پیتی (هـ) له‌سه‌ر وشه‌ی (مَالِيَهُ) له‌ئایه‌تی ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهُ ۖ ۝٢٨﴾ الحاقة ۲۸، به‌لام ئه‌م ئایه‌ته به‌ دوو شیوه ده‌خوینه‌ته‌وه، بیده‌نگی یه‌کیکیانه، دروستیشه به‌ ئاشکراکردن (أظهار) بخوینه‌ته‌وه، ه‌روه‌ها دروستیشه به‌بی بیده‌نگی (عدم سکت) بخوینه‌ته‌وه ئه‌وکاته‌ش تیه‌ه‌لکیش ده‌کری‌ت، چونکه دوو پیتی هاوشیوه‌ن، بویه به‌ (مَالِيَهُكَ) ده‌خوینه‌ته‌وه.

شه‌شه‌م: (عَلِيمٌ) له‌ کۆتایی سوره‌تی (الأنفال) له‌ئایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٧٥﴾ ۷۵، له‌کاتی‌کدا له‌گه‌ل سوره‌تی (التوبة) بخوینه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ش یه‌کیکه له‌ سێ شیوازی خویندنه‌وه که دروسته پیتی بخوینه‌ته‌وه:

۱. به‌شیوازی هه‌لگیرانه‌وه (قلب) واته (عَلِيمٌ بَرَاءة...).

۲. پاره‌ستان (الوقف) واته: پاره‌ستان له‌ کۆتایی سوره‌تی (الأنفال) و، هه‌ناسه دان و پاشان ده‌ستپیکردن به‌ سوره‌تی (التوبة).

۳. بیده‌نگی (السکت) واته: به‌بی هه‌ناسه‌دان، که ماوه‌یه‌کی کورت‌تره له‌ (وقف).

پیناسه‌ی (القطع):

له‌زمانه‌وانیدا واته: برین و لا‌بردن.

له‌زاراوه‌دا واته: برینی خویندنه‌وه به‌یه‌کجاری و پۆشتنه ناو حاله‌تیکی تره‌وه، واته: ئه‌گه‌ر بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ خویندنه‌وه به‌ (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، برینیش ته‌نها له‌کۆتایی ئایه‌ته‌کاندا دروسته، (ابن الجزري) له‌ (عبدالله بن أبي الهذيل) که یه‌کیکه له‌سه‌رانی تابییعه‌کان ده‌گیرپه‌ته‌وه که **فه‌رموویه‌تی:** "ئه‌گه‌ر که سیکتان ئایه‌تیکی ده‌خونید با نه‌یبرپیت، تاکو ته‌واوی ده‌کات" هه‌روه‌ها لێی ده‌گیرپه‌ته‌وه که **فه‌رموویه‌تی:** "هاوه‌لان چه‌زبان نه‌ده‌کرد له‌ناوه‌پاستی ئایه‌تدا پاره‌ستی پیش ته‌واو کردنی هه‌موو

ئایەتەکە " ئەمەش بەلگەیە بۆ ئەوێ کەس بۆی نیە لە ھەر شوێنێکی ئایەتدا پراوەستێت
لە نوێژ بێت یان لە ھەر ھوێ نوێژ، تا کو ئایەتەکە تەواو نە کات ^{۱۲۰} .

بابەتی پچراو و پیک گەشتوو
(المقطوع والموصول)

.۹۱

^{۱۲۰} بپوانە: احکام تلاوة ال

یه‌کێک له پێویستییه‌گرنگه‌کانی خوێنه‌ری قورئان ئه‌وه‌یه‌ پچراو و پێک‌گه‌یشته‌وو له‌ ئایه‌ته‌کاندا بزانیته‌، واته‌: له‌سه‌ر کامیان دروسته‌ راوه‌ستیت و له‌سه‌ر کامیان دروست نیه‌.

ئهم بابته‌ش ده‌بیته‌ سی‌ به‌شه‌وه‌:

به‌شی یه‌که‌م: پێویسته‌ پێکه‌وه‌ بخوێنرێته‌وه‌.

به‌شی دووه‌م: پێویسته‌ به‌ پچراوی بخوێنرێته‌وه‌.

به‌شی سێیه‌م: جیاوازی له‌سه‌ره‌. زانایان به‌ (واجب)یان داناوه‌ له‌سه‌ر خوێنه‌ری لێهاتووی قورئان له‌م بابته‌ شاره‌زابیته‌، چونکه‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک بپراو بیته‌ له‌ وشه‌کانی تر، دروسته‌ خوێنه‌ر له‌سه‌ری راوه‌ستیت به‌مه‌به‌ستی فێربوون، یان تاقیکردنه‌وه‌، یان هه‌ناسه‌ کورتی و، هۆکاری له‌م شیوه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ وشه‌ی پاش خۆی پێک‌گه‌یشته‌بیته‌ دروست نیه‌ راوه‌ستیت له‌سه‌ر وشه‌ی دووه‌م نه‌بیته‌، خۆ ئه‌گه‌ر جیاوازی له‌سه‌ر هه‌بیته‌ له‌نیوان زانایاندا ئه‌وا دروسته‌ خوێنه‌ر راوه‌ستیت له‌سه‌ر وشه‌ی یه‌که‌م و دووه‌میش.

باسه‌کانی پچراو و پێک‌گه‌یشته‌
(المقطوع والموصول)

فِي مُصْحَفِ الْإِمَامِ فِيمَا قَدْ أَتَى

۱۲۶

۷۹. وَأَعْرِفْ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ وَتَا

پیشه‌وا (ابن الجزري) پوو ده‌کاته خوینه‌ری قورئان و پیی ده‌لیت: ئە ی خوینه‌ری قورئان، زانا و شاره‌زابه به وشه پچراو و پیک گه‌یشتوو ده‌کانی قورئانی پیروژ، ئە وه‌ش بزانه که پچراو له‌پیشتره چونکه ئە وه بنچینه‌یه، هه‌روه‌ها پیویسته شاره‌زاییت هه‌بیّت ده‌باره‌ی پیتی (ت)

۱۲۶ مه‌به‌ستی له موسحه‌فه‌کانی ئیمامی عوسمانه که فه‌رمانی کرد به نووسینه‌وه‌یان پاش ئە وه‌ی ناکوکی خه‌لکی بینی له‌شیوازی خویندنه‌وه‌ی قورئان، پیشتره أبوبکر قورئانی کۆکردبوویه وه، له‌لای (حفصة) ی دایکی ئیمانداران داینا بوو (رضی‌الله‌تعالی‌عنہا)، نووسینه‌وه‌ی قورئان که سانیک پیی هه‌لسان له قوره‌یش به‌سه‌رۆکایه‌تی (زید بن ثابت) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ)، له شیوازی پینووسی قورئان لیژنه‌که ئە وه‌یان په‌چاو ده‌کرد ئە وشه‌ی زیاتر له خویندنه‌وه‌یه‌کی تیدا بیّت به‌شیوازی بنووسریّت ئە خویندنه‌وانه هه‌لبگریت، نوخته و جووله‌شیان بۆ پیته‌کان نه‌ده‌کرد، بۆ نموونه: ﴿فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ﴾ الحجرات-۶، به‌م شیوه (سسر)یان نووسیوه، بۆیه ده‌کریت به (فتتبئوا)ش بخوینریته‌وه، وه‌کو پیشه‌وايان (حمزة) و (الکسائي) و (خلف العاشر) ده‌خویننه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌کریت به (فتبينوا)ش بخوینریته‌وه، وه‌کو پیشه‌وايانی تر ده‌خویننه‌وه، به‌لام کاتيک ده‌يانبنی شیوازی وشه‌یه‌ک ناكریت به‌شیوه‌یه‌ک بنووسریّت که دوو خویندنه‌وه هه‌لبگریت، له موسحه‌فیکدا به شیوه‌یه‌ک ده‌ياننووسی به‌پیی خویندنه‌وه‌یه‌ک، له موسحه‌فیکي تريشدا به‌شیوه‌یه‌کی تر ده‌ياننووسی به‌پیی خویندنه‌وه‌یه‌کی تر، بۆ نموونه (تجري تحتها الأنهار) له موسحه‌فی مه‌که‌که به (تجري من تحتها الأنهار) نووسيان به زيادکردنی وشه‌ی (من)، ئە وه‌ش خویندنه‌وه‌ی (ابن كثير المكي)یه، له‌پاش نووسینه‌وه‌ی موسحه‌فه‌کان ئیمامی عوسمان (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) فه‌رمانی کرد به‌ناردنیان بۆ شاره ناوداره‌کان وه‌کو: (بصرة)، (کوفة)، (شام)، (مکه) موسحه‌فیکیشی له‌لای خۆی به‌جیه‌یشت که به (المصحف الإمام) ناسراوه یه‌کیکیشی بۆ خه‌لکی مه‌دینه تهرخان کرد، له‌گه‌ل هه‌موو موسحه‌فیکیشدا هاوه‌لیکی نارد بۆ خویندنه‌وه و فیرکردنی خه‌لکی، بۆیه فه‌رمانی کرد به (زید بن ثابت) به موسحه‌فی مه‌دینه قورئان بخوینیت وه (عبدالله بن السائب) ی نارد بۆ مه‌که‌که و، (المغيرة بن أبي شهاب المخزومي) نارد بۆ شام و، (أبو عبد الرحمن السلمي) و (عامر بن عبد القيس) بۆ به‌سره، به‌م شیوه‌یه‌ش هه‌موو ناوچه‌یه‌ک به موسحه‌فی خۆی قورئانی ده‌خویند، ئوممه‌تی ئیسلامیش یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر پاستی ئە وشه‌ی پینووسانه‌ی که قورئانیان پینووسراوه‌ته‌وه.

بروانه: أحكام تلاوة القرآن الكريم/۲۶۱.

له کاتیکدا ژێردار بێت، یان به شیوازی (ة) ی کۆتایی بنووسریت له قورئاندا، نمونه ی (مقطوع) وهکو: ﴿فَظَنْ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ﴾ الأنبياء ۸۷ و، (موصول) وهکو: ﴿أَلَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾ القيامة ۳.

۸۰. فَاَقْطَعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا مَعَ مَلْجَأٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا

۸۱. وَتَعْبُدُوا يَا سَيِّدَ ثَانِي هُودَ لَا يُشْرِكُ تَشْرِكُ يَدْخُلْنَ تَعْلُوا عَلَى

۸۲. أَنْ لَا يَقُولُوا لَا أَقُولَ إِنَّ مَا بِالرَّعْدِ وَالْمَفْتُوحِ صِلُ وَعَنْ مَا

(فَاَقْطَعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا) فهرماني کردوه به پچرانی (ان) له (لا) له (۱۰) جیگه ی

قورئاندا.

۱. له گه ل وشه ی (مَلْجَأٌ) له ئایه تی ﴿وَضَنُوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ﴾ التوبة ۱۱۸.

۲. له گه ل وشه ی (وَلَا إِلَهَ إِلَّا) له ئایه تی ﴿وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أُنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ هود ۱۴.

۳. له گه ل وشه ی (تَعْبُدُوا) له سوره تی (يَا سَيِّدَ) له ئایه تی: ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ ۶۰.

۴. له ئایه تی ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَمِّ﴾ هود ۲۶، بۆیه ش فهرموی

(ثَانِي هُودَ) له بهر جیا کردنه وهی له جیگه ی یه که م ﴿أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

وَبَشِيرٌ﴾ هود ۲.

۵. له گه ل وشه ی (يُشْرِكُ) له ئایه تی ﴿يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ الممتحنة ۱۲.

۶. له گه ل وشه ی (تُشْرِكُ) له ئایه تی ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي

شَيْئًا﴾ الحج ۲۶.

۷. له گه ل وشه ی (يَدْخُلْنَ) له ئایه تی ﴿أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ القلم ۲۴.

۸. له گه ل وشه ی (لَا تَعْلُوا عَلَى) له ئایه تی ﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ الدخان ۱۹.

۹. له (أَنْ لَا يَقُولُوا) له ئایه تی ﴿أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ الأعراف ۱۶۹.

۱۰. له (لَا أَقُولَ) له ئایەتی ﴿حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ الأعراف ۱۰۵.

سۆد: جیاوازی ههیه سه بارهت به پچرانی (أَنْ لَا) له ئایەتی ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ﴾ الأنبياء ۸۷، پچرانیشی له پیشتره.

(إِنَّ مَا بِالرَّعْدِ) فه زمانه به پچرانی (ان) له گه ل (م) له یهك جیگه دا، له ئایەتی ﴿وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ تُوفِّيَنَّكَ﴾ الرعد ۴۰.

(وَالْمُفْتُوحُ صِل) فه زمانه به پیک گه یاندنی (أَنْ) له گه ل (ما) هه رچونیک هاتبیت، به م شیوهیه (أَمَّا).

۸۳. نُهُوا اقْطَعُوا مِنْ مَا بِرُومٍ وَالنِّسَا خُلْفُ الْمُنَافِقِينَ أَمْ مَنْ أَسَّسَا

۸۴. فَصَلَّتِ النِّسَا وَذَبَحَ حَيْثُ مَا وَأَنْ لَمْ الْمَفْتُوحُ كَسُرُ إِنَّ مَا

۸۵. لَانْعَامِ وَالْمَفْتُوحُ يَدْعُونَ مَعَا وَخُلْفُ الْإِنْفَالِ وَنَحْلٍ وَقَعَا

(عَنْ مَا نُهُوا) واته: (عن) له (ما) بیچرین ته نها له یهك له ئایەتی ﴿فَلَمَّا عَمُوا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ﴾ الأعراف ۱۶۶.

(اقْطَعُوا مِنْ... الْمُنَافِقِينَ) واته: (من) له (ما) بیچرین له دوو جیگه قورئان به بی جیاوازی و ناگۆکی:

یه که م: له ئایەتی ﴿هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ الروم ۲۸.

دووه م: له ئایەتی ﴿فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ قِيَّاتِكُمْ﴾ النساء ۲۵.

ئاماژەشی بۆ ئەم دوو جیگه یه کردووه (بروم والنسا)، له جیگه یه کی تریشدا ههیه به لام جیاوازی له سه ره له ئایەتی ﴿وَأَنْفَقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ﴾ المنافقون ۱۰، پچراندیشی له پیشتره.

(ام من... وذبح) واته: (ام) له (من) له چوار جیگه قورئاندا به بی جیاوازی له یه کتر بیچرین:

۱. له ئایەتی ﴿خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ﴾ التوبة ۱۰۹.

۲. له ئایەتی ﴿خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ فصلت ۴۰.

۳. له نایه تی ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ النساء ۱۰۹.

۴. له نایه تی ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ﴾ الصافات ۱۱.

ناماژه شی کردوه بۆ جیگه که ی سورته ی (الصافات) به (وَذِج) به وهی به سهرهاتی سهربرینی (اسماعیل) له و سورته دا.

(حَيْثُ مَا) واته: (حیث) له (ما) له هر شوینی کدا هات له قورئاندا بیچرینن، ته نها له دوو جیگه شدا هاتوو له قورئاندا:

یه که م: ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ﴾ البقرة ۱۴۴.

دووهم: ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِمَالًا يَكُونُ﴾ البقرة ۱۵۰.

(وَأَنْ لَّمْ يَفْتُوحْ كَسْرٌ) واته: (أَنْ) که هه مزه که ی سهری هه بیته له (لَمْ) له هر شوینی کی قورئاندا بیته بیچرینن.

(إِنَّ مَآ الْأَنْعَامِ) واته: (ان) له (ما) له یه ک جیگه ی قورئاندا له یه کتر بیچرینن، له نایه تی ﴿إِنَّ مَا تَدْعُونَ لَآتٍ﴾ الأنعام ۱۳، (وَالْمَفْتُوحُ يَدْعُونَ مَعًا) واته: (أَنْ) له گهل وشه ی یعدون له یه کتر بیچرینن له دوو جیگه دا:

یه که م: له نایه تی ﴿وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾ الحج ۶۲.

دووهم: له نایه تی ﴿وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ﴾ لقمان ۳۰.

(وَحُلْفُ الْأَنْفَالِ وَنَحْلٍ وَقَعًا) واته: جیاوازی هه یه له دوو جیگه دا:

یه که م: له نایه تی ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأنفال ۴۱.

دووهم: له نایه تی ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ النحل ۹۵، پیک گه یاندنیشیان له پیشتره .

تیبینیش ده کریته که جیگه ی کوتایی تایبه ته به (إِنْ) نه ک (أَنْ) به م شیوه یه:

(إِنْ) له سورته ی الأنعام دا به بی جیاوازی ده پیچریندریت، به لام له سورته ی (النمل) دا ناکوکی له سهره و، پیک گه یاندنی له پیشتره، (أَنْ) ییش به بی جیاوازی ده پیچریندریت، له

سوره تی (الحج) و (لقمان) دا، له سوره تی (الأنفال) یش دا ناکوکی له سهره و، پیک گه یاندنی له پیشتره. خوی گه ورهش زانتره.

تییینی: له م چند دیره هونراوه یه دا، وشه ی (الأنعام) و (الأنفال) به (لنعام) و (لنفال) ده خوینریته وه.

۸۶. وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَاخْتَلِفْ رُدُّوْا كَذًا قُلْ بِسْمَا وَالْوَصْلُ صِفْ

۸۷. خَلَفْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا فِي مَا اقْطَعَا أُوحِي أَفْضَمْتُ اشْتَهَتْ يَبْلُوا مَعَا

۸۸. ثَانِي فَعَلَنْ وَقَعَتْ رُومُ كَلَا تَنْزِيلُ شَعْرَاءٍ وَغَيْرَ ذِي صِلَا

(ابن الجزری) فه رمان ده کات به پچراندنی (کُلِّ) له (مَا) له یه ک جیگه ی قورئاندا، به یه ک دهنگی زانایان، له نایه تی ﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ﴾ ابراهیم ۳۴، ناکوکیش هه یه سه باره ت به جیا کردنه وهی (کُلِّ) له (مَا) له چوار جیگه دا^{۱۲۷}:

یه که م: له نایه تی ﴿كُلِّ مَا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ النساء ۹۱.

دووه م: له نایه تی ﴿كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُوْلُهَا كَذِبُوْهُ﴾ المؤمنون ۴۴.

سییه م: له نایه تی ﴿كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا﴾ الأعراف ۳۸.

چواره م: له نایه تی ﴿كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا﴾ الأعراف ۳۸، له جیگه ی یه که م و دووه م براندنه، به لام له جیگه ی سییه م و چواره م پیک گه یاندنه، جگه له م جیگانه ش ئامار ه مان پیکرد، هه مووی به یه ک دهنگی زانایان به پیک گه یاندن ده خوینریته وه.

فه رمان ده کات به پیک گه یاندنی (بُسْ) له گه ل (مَا) به بی ناکوکی له دوو جیگه دا:

یه که م: له نایه تی ﴿بُسْمَا اشْتَرَوْا بِهٖ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوْا﴾ البقرة ۹۰، نه وه جیگه ی یه که مه له سوره تی (البقرة).

^{۱۲۷} برونه: (الفتح المجید) / للقمحاوی، (الدقائق المحکمة) و (أحكام تلاوة القرآن الكريم)

لاپه ره / ۲۸۰، به وه رگرتن له اللمعة البدرية / ۹۲-۹۶.

دووهم: له نایه تی ﴿قَالَ بَسْمًا خَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي﴾ الأعراف ۱۵۰، ئه وهش له وتهی (ابن الجزري) (وَالْوَصْلُ صِفٌ خَلَقْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا) دهرده که ویت، باسی ئه وهشی کردووه که له نایه تی ﴿قُلْ بَسْمًا يَأْمُرُكُمْ﴾ البقرة ۹۳، ناکۆکی له سه ره هیه چونکه فه رموویه تی: ﴿كَذًا قُلْ بَسْمًا﴾ به لام زیاتر کار به پچراندن ده کریت له م جیگه یانه دا، هه روه ها فه رمانی کردووه به پچراندنی (فی) له (ما) له (۱۱) جیگه دا به بی ناکۆکی:

۱. ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ الأنعام ۱۴۵
۲. ﴿لَمَسْكُكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ﴾ النور ۱۴
۳. ﴿وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾ الأنبياء ۱۰۲.
۴. ﴿لَيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ المائدة ۴۸.
۵. ﴿لَيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ﴾ الأنعام ۱۶۵.
۶. ﴿فِي مَا فَعَلْنَا فِي أَنْفُسِنَا مِنْ مَعْرُوفٍ﴾ البقرة ۲۴۰، که ئه مهش جیگه ی دووهمه له سوره تی (البقرة) و، (ابن الجزري) به (ثَانِي فَعَلْنَا) ئاماژه ی پیکردووه.
۷. ﴿وَنُشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ الواقعة ۶۱.
۸. ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ الروم ۲۸.
۹. ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر ۳.
۱۰. ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر ۴۶، تیبینی بکه چۆن ئاماژه ی کردووه بۆ هه ردووه جیگه که ی سوره تی (الزمر) به (كَلَّا تَنْزِيلُ).

۱۱. ﴿أَتُرْكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ﴾ الشعراء ۱۴۶، جگه له م جیگایانه‌ش پیکه‌وه ده‌خوینریته‌وه به‌بی ناکۆکی، ئه‌وه‌ش له فه‌رمووده‌ی (ابن الجزري) (وَعِثْرَ ذِي صَلَا) ده‌رده‌که‌ویت.

۸۹. فَأَيْنَمَا كَانَتْخُلُوصِلْ وَمُخْتَلِفٌ فِي الشُّعْرَا الْأَحْزَابِ وَالنِّسَا وَصِفُ

واته: وشه‌ی (فَأَيْنَمَا) له‌هه‌رکوییه‌ک هات له قورئاندا له‌گه‌ل پیتی (ف) پیکیان بگه‌یه‌نه، وه‌کو چۆن (أَيْنَمَا) له‌سوره‌تی (النحل) پیک ده‌گه‌یه‌نی.

که‌واته: وشه‌ی (أَيْنَمَا) له‌ دوو جیگه‌ی قورئاندا دیت:

یه‌که‌م: ﴿فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ البقرة ۱۱۵.

دووهم: ﴿أَيْنَمَا يُوجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾ النحل ۷۶.

(وَمُخْتَلِفٌ) واته: له‌سی جیگه‌ی ترده‌ ناکۆکی له‌سه‌ره.

یه‌که‌م: ﴿وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ الشعراء ۹۲.

دووهم: ﴿مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخِذُوا﴾ الأحزاب ۶۱.

سییه‌م: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾ النساء ۷۸.

پچراندنیشی له‌پیشتره له‌ سوره‌تی (الشُّعْرَا) به‌لام پیک گه‌یاندنیشی له‌پیشتره له‌ هه‌ردوو

جیگه‌ی سوره‌تی (الأَحْزَابِ) و (النِّسَا) چونکه فه‌رموویه‌تی: (وَصِفُ) واته: وه‌سف کراوه.

۹۰. وَصِلْ فَإِلْمُ هُودَ النَّبَجَعَلَا نَجْمَعُ كَيْلَا تَحْزَنُوا تَأْسُوا عَلَى

۹۱. حَجَّ عَلَيْكَ حَرْجٌ وَقَطَعُهُمْ عَنْ مَنْ يَشَاءُ مَنْ تَوَلَّى يَوْمَ هُمْ

لیره‌دا فه‌رمان ده‌کات به‌ پیک گه‌یاندنی (ان) و (لم) له‌یه‌ک جیگه‌دا.

له‌ئایه‌تی ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ هود ۱۴، هه‌روه‌ها فه‌رمانی کردووه به‌

پیک گه‌یاندنی (ان) له‌گه‌ل (لن) له‌دوو جیگه‌دا:

یه‌که‌م: ﴿بَلْ زَعَمْتَ أَنَّ نَجْعَلْ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾ الکهف ۴۸.

دووهم: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾ القيامة ۳.

بۆ جیگه‌ی یه‌که‌م به (نَجْعَلًا) و بۆ جیگه‌ی دووهم (نَجْمَع) ئاماژه‌ی کردووہ.

سود: ماموستا (محمود خليل الحصري) باسی جیاوازی کردووہ له ئایه‌تی ﴿أَنَّ لَنْ تُحْصَوْهُ﴾ المزل ۲۰، که پچراندنی تییدا له‌پیشتره، هه‌ربه‌وه‌ش کارده‌کریت، وادیاره‌ی پیره‌وی (ابن الجزري) پچراندنی‌تی و، خوی گه‌وره‌ش زاناتره.

هه‌روه‌ها فه‌رمانی کردووہ به پیک گه‌یاندنی (کَيْلًا) له چوار جیگه‌ی قورئاندا به‌بی ناکۆکی.

یه‌که‌م: ﴿لَكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ﴾ ال عمران ۱۵۳.

دووهم: ﴿لَكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ﴾ الحديد ۲۳.

سێ یه‌م: ﴿لَكَيْلًا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ الحج ۵.

چواره‌م: ﴿لَكَيْلًا يَكُونُ عَلَيْكَ حَرْجٌ﴾ الاحزاب ۵۰، که جیگه‌ی دووهمه تییدا، له (۳) جیگه‌که‌ی تریش به‌بی جیاوازی له‌یه‌که‌تر پچراون، که بریتین له:

یه‌که‌م: ﴿لَكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ النحل ۷۰.

دووهم: ﴿لَكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرْجٌ﴾ الاحزاب ۳۷، که جیگه‌ی یه‌که‌مه له سوره‌ته‌که.

سێ یه‌م: ﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ الحشر ۷.

هه‌روه‌ها فه‌رمانی کردووہ به پچراندنی (عَنْ) له (مَنْ) له‌دوو جیگه‌دا به‌بی جیاوازی:

یه‌که‌م: ﴿وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ﴾ النور ۴۳.

دووهم: ﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ النجم ۲۹.

(عَنْ مَنْ) یش ته‌نها له‌م دوو جیگه‌ی قورئاندا هاتون. پاشان فه‌رمانی کردووہ به

پچراندنی (يَوْمَ) له (هَمَّ) له‌دوو جیگه‌دا به‌بی ناکۆکی:

یه‌که‌م: ﴿يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى﴾ غافر ۱۶.

دووه‌م: ﴿يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ﴾ الذاریات ۱۳.

۹۲. وَمَالِ هَذَا الَّذِينَ هَؤُلَاءِ تَحِينَ فِي الْإِمَامِ صَلِّ وَوَهْلًا

لیږده ناگادارمان ده‌کاته‌وه که پیتی (ل) که له پاش (ما) دیت، به‌جیاکراوه‌یی ده‌نووسریت له‌چوار جیگه‌ی قورئاندا :

یه‌که‌م: ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ الفرقان ۷.

دووه‌م: ﴿وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ﴾ الکهف ۴۹.

سییه‌م: ﴿فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ﴾ المعارج ۳۶.

چوارهم: ﴿فَمَا لَهُؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ النساء ۷۸، ماموستا (محمود خليل الحصري) له (أحكام تلاوة القرآن) لاپه‌ره ۲۸۴ ده‌فه‌رمویت:

له‌و‌حاله‌ته‌شدا خویننه‌ر بوی هه‌یه له‌سه‌ر پیتی (ما) یان (ل) راوه‌ستیت به‌هوی کورتی هه‌ناسه یان تا‌قیردنه‌وه و شتی هاوشیوه، به‌لام دروست نیه له لامه‌که‌وه یان له (به‌هولاء) و (بالذی) ده‌ست پیبکات، به‌لکو پیویسته له (ما) ده‌ست پی‌بکات.

(تَحِينَ فِي الْإِمَامِ صَلِّ) واته: پیتی (ت) به پیتی (حین) بگه‌یه‌نه وه‌کو له‌م‌ثایه‌ته‌دا

هاتووه: (ولات... مناص) وه‌کو: له‌موصحه‌فی (الإمام)‌ی عوسماندا هاتووه (ﷺ).

(وَوَهْلًا) واته: به‌هله‌ده‌خوینریتته‌وه‌خواه‌نی‌ئو‌وته‌یه، جیاوازی هه‌یه له‌سه‌ر پچراندن و پیک‌گه‌یاندنی (ت) له (حین) بۆچوونی راست و په‌سه‌ندیش‌ئو‌ه‌یه له‌یه‌که‌تر جیا‌بکریته‌وه، واته: (لات) وشه‌یه‌که و (حین) وشه‌یه‌کی‌تره، بۆچوونیکی‌تریش هه‌یه به‌لام‌ناپه‌سه‌نده، بریتیه له پیک‌گه‌یاندنی (ت) له‌گه‌ل (حین) له‌و‌حاله‌ته‌شدا ده‌بیته (ولا) (تحین) وه‌کو‌دوو وشه، ئه‌م بۆچوونه‌شی کارپینه‌کراوه، به‌به‌لگه‌ی‌ئو‌ه‌ی پیشه‌وا گه‌وره‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌ر وشه‌ی (ولات) له‌کاتی پیویستیدا راوه‌ستاون ئیتر چی به (ت) بی‌ت یان به (ه)

له جیاتى (ت) هیچ كه سِيك له و پیشه‌وايانه پانه‌وه‌ستانون له‌سەر (ولا) به‌بى (ت) ئەم مه‌سه‌له‌ش شتى زۆرى له‌سەر، باسكراوه له كتيب و سەرچاوه‌كانى ته‌جويدا^{١٢٨}.

٩٣. وَوزَنُوهُمْ وَكَالُوهُمْ صِلْ كَذَا مِنْ آلِ وَهَّاءٍ لَا تَفْصِلْ

له‌م دێ‌رده‌دا فه‌رمانى كردووه به پيک گه‌ياندى (هَمْ) له‌گه‌ل هه‌ردوو وشه‌ى (وَوَزَنُوهُمْ) و (كَالُوهُمْ) له‌ئايه‌تى ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ المطففين ٣، ئەمه‌ش به‌ كۆده‌نگى زانايان، دروستيش نيه پاره‌ستان له‌سەر وشه‌ى (كَالُو) يان (وَزَنُو) چونكه ئەوه وه‌كو پاره‌ستانه له‌سەر وشه‌ى (تَقْتُمُوهُمْ) له‌ئايه‌تى (حيث تقتموهم).

(كَذَا مِنْ آلِ وَهَّاءٍ لَا تَفْصِلْ) لێ‌رده‌دا پووێ ده‌کاته‌وه كه دروست نيه (ال) له وشه‌ى دواى خۆى جيا‌بکړيته‌وه وه‌كو: (المؤمنون، التقوى)، هه‌روه‌ها دروست نيه (ه) جيا‌بکړيته‌وه له‌م جۆره وشانه: (هاتم، هؤلاء) هه‌روه‌ها دروست نيه (ي) له‌م جۆره وشانه (ياها، يادم) جيا‌بکړيته‌وه.

سوود: (ان) له‌گه‌ل (لو) ته‌نها له چوار جیگه‌ى قورئاندا هاتووه:

يه‌که‌م: ﴿أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ الأعراف ١٠٠.

دووهم: ﴿أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا﴾ الرعد ٣١.

سێهه‌م: ﴿أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ﴾ سباء ١٤.

چواره‌م: ﴿وَأَلَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ الجن ١٦، له هه‌رسى جیگا‌کانى يه‌که‌م و دووهم و سێهه‌مدا پچراون له‌يه‌کترو، له‌جیگه‌ى چواره‌ميشدا جيا‌وازی له‌سەر هه‌يه^{١٢٩}.

سوود: هه‌ندى وشه‌ى تر هه‌يه هه‌ميشه پيکه‌وه‌ن و جياناکړينه‌وه، كه بریتين له:

١. (من) له‌گه‌ل (ما) له‌هه‌ركوێه‌کدا بێت له‌قورئاندا.

٢. (من) له‌گه‌ل (ما)ى پرسيا‌رکردندا وه‌كو: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ الطارق ٥.

^{١٢٨} بې‌وانه: النشر ج ٢، تقريب النشر/ ٨١، اتحاف فضلاء البشر/ ١٠٦. به‌وه‌رگرتن له الدرر البهية ٨٣/٢.

^{١٢٩} بې‌وانه: فتح المجيد شرح كتاب العميد/ ٢٧٠، به‌وه‌رگرتن له اللمعة البدرية/ ١٠٢.

۳. (إِلِ يَاسِينَ) له نایه تی ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ الصافات ۱۲۳، به جیا دنوسریت به لام

پاوهستان دروست نیه له سهر (ال).

۴. (نعما) ته نها له دوو جیگه ی قورئاندا هاتوو.

- ﴿إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ﴾ البقرة ۲۷۱.

- ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ النساء ۵۸.

۵. مهمما له نایه تی ﴿وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ﴾ الأعراف ۱۳۲.

۶. (يوم) له گه ل (إذ) هه رچونیک بی.

۷. (حين) له گه ل (إذ) هه رچونیک بی.

۸. پیتی (ل) له گه ل (إن) له (لن).

۹. (لأن) له گه ل (لا) له وشه ی (لئلا).

۱۰. (وي) له گه ل (كأن) له دوو جیگه ی یه ك نایه تدا له سوره تی (الفصص) ﴿وَيَكَّانُهُ

لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ ۸۲.

۱۱. (يَبْنُومَ) له نایه تی ﴿قَالَ يَبْنُومُ لَا تَأْخُذْ﴾ طه ۹۴، به جیا کراوهیش هاتوو له نایه تی

{ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ إِنَّ الْقَوْمَ } الأعراف ۱۵۰، هه ربویه ده کریت له سهر (إبن) پاوهستیت له سوره تی

(الأعراف) و، دروست نیه پاوهستیت له سهر ئه و پیته له سوره تی طه.

۱۲. (لولا) هه میشه به پیک گه یه نراوی هاتوو، واته پاوهستان دروست نیه

له سهر وشه ی (لو)، هه روه ها له سهر وشه ی (لوما).

سوود: پاوهستان له سهر وشه ی (ما) له نایه تی ﴿أَيَّ مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

الْحُسْنَى﴾ الإسراء ۱۱۰، هه روه ها پاوهستان دروسته له سهر (ایا) به لام دهستی کردن دروست

نیه ته نها له سهر (ایا) وه نه بی. ۱۳۰

۱۳۰ بۆ زیاتر شاره زابوون له م بابه ته بپروانه:

بابه تی تائه کان

۹۴. وَرَحِمْتُ الزُّخْرُفَ بَالْتَأَ زَبْرَهُ
لَا عُرَافَ رُومٍ هُوْدٍ كَافِ الْبَقَرَةِ

(ابن الجزري) له م دپړی هونراوه که یدا ناگادارمان ده کاته وه که وشه ی (رَحِمْتُ) له
موصحه فی عوسماندا (ﷺ) له حوت جیگه ی قورئاندا به پیتی (ت) ی کراوه نووسراوه:

یه که م: ﴿أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ الزخرف ۳۲.

دووه م: ﴿وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ الزخرف ۳۲.

سییه م: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ الأعراف ۵۶.

چواره م: ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾ الروم ۵۰.

پینجه م: ﴿رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ هود ۷۳.

شه شه م: ﴿ذَكَرْ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا﴾ مريم ۲.

حوتته م: ﴿أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ البقرة ۲۱۸.

سود: (زَبْرَهُ) واته: نووسی، مه به ست له پيشه وا عوسمانه (ﷺ)، هه ر ئه ویش بوو له
به شی پابردوودا به (في المصحف الإمام) ئاماژه ی بو کرا.

(الزبور) واته: نووسراو (ولقد كتبنا في الزبور)^{۱۳۱}.

۹۵. نِعْمَتَهَا ثَلَاثُ نَحْلٍ إِبْرَهُمْ مَعَا أَخْيَرَاتٍ عُقُودُ الشَّانِ هُمْ
۹۶. لُقْمَانُ ثُمَّ فَاطِرُكَالطُّورِ عِمْرَانُ لُعْنَتَ بِهَا وَالنُّورِ

ئاگادارمان دهکات له وهی که وشه ی (نِعْمَتُ) به تائی کراوه نووسراوه، له یانزه جیگه ی

قورئاندا:

یه که میان له ئایه تی ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ﴾ البقرة ۲۳۱، سِی جیگه شیان له

سوره تی (النحل) که دانهر به (ثَلَاثُ نَحْلٍ) ئاماژه ی پیکردوه، که بریقین له:

یه که م: ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ النحل ۷۲.

دووه م: ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا﴾ ۸۳.

سییه م: ﴿وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ النحل ۱۱۴.

دوو جیگه شیان له سوره تی (ئبراهیم) دایه، که دانهر به (إِبْرَهُمْ مَعَا) ئاماژه ی بۆ

کردوه:

یه که م: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا﴾ إِبْرَاهِيمَ ۲۸.

دووه م: ﴿وَن تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ إِبْرَاهِيمَ ۳۴.

(مَعَا أَخْيَرَاتٍ) واته: کۆتایه کانی ههردوو سوره تی (النحل) و (إِبْرَاهِيم) وهکو جیاکردنه وه

بۆ سه ره تاکانی، یه ک جیگه شیان له سوره تی (المائدة) دایه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ۱۱.

(عُقُودُ الشَّانِ) مه به سستی دوو جیگه ی له سوره تی (المائدة)، بۆئه وهی بزانی که

مه به سستی یه که م جیگه ی ئه و سوره ته نیه.

^{۱۳۱} بڕوانه: القاموس المحيط والمعجم الوسيط، به وه رگرتن له اللعة البدرية .

(هَمْ) که کرداره‌کی تیداویه، بریتیه له (هَمْ)، دپری دووه‌میش باسی چوار جیگه‌ی تری

له‌خو گرتووه:

هه‌شته‌م: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلَّكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ﴾ لقمان ۳۱.

تویه‌م: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ فاطر ۳.

ده‌یه‌م: ﴿فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ الطور ۲۹.

یازده‌هه‌م: ﴿وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً﴾ آل عمران ۱۰۳.

(عِمْرَانُ لَعْنَتْ بِهَا وَالنُّورِ) واته: وشه‌ی (لعنت) له دوو جیگه‌دا له قورئان به تائی کراوه

نوسراوه:

یه‌که‌م: ﴿ثُمَّ بَتَّهْلَ فَنَجَّلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ آل عمران ۶۱.

دوو: ﴿وَالْخَاسِئَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ النور ۷.

۹۷. امْرَأَتُ يُوسُفَ عِمْرَانَ الْقَصَصُ تَحْرِيمُ مَعْصِيَتِ بَقْدُ سَمِعَ يُخَصُّ

لیږده‌دا ئاگادارمان ده‌کاته‌وه که وشه‌ی (امْرَأَتِ) به تائی کراوه نوسه‌راوه له هه‌وت

جیگه‌ی قورئاندا:

یه‌که‌م: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ﴾ يوسف ۳۰.

دوو‌هه‌م: ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ﴾ يوسف ۵۱.

سی‌یه‌م: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ آل عمران ۳۵.

چواره‌م: ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾ القصص ۹.

پینجه‌م: ﴿امْرَأَتِ نُوحٍ﴾ التحريم ۱۰.

شه‌شه‌م: ﴿وَامْرَأَتِ لُوطٍ﴾ التحريم ۱۰.

هه‌وته‌م: ﴿امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ﴾ التحريم ۱۱.

قسه‌یه‌کی خوش: هه‌موو وشه‌یه‌کی (أمرأت) ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل مێرده‌که‌یدا باسکراپیت له‌ قورئاندا به‌ (ت)ی کراوه‌ نووسراوه‌ ۱۳۲.

(مَعْصِيَتُ بِقَدِّ سَمْعٍ يُخْصُ) واته‌: وشه‌ی (مَعْصِيَتُ) به‌ (ت)ی کراوه‌ نووسراوه‌ له‌ دوو جیگه‌ی سوره‌تی (المجادلة):

یه‌که‌م: ﴿بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الْمَجَادِلَةِ﴾ ۸.

دووهم: ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ ۹. المجادلة

۹۸. شَجَرَتِ الدُّخَانِ سُنَّتُ فَاطِرٍ كَلَّا وَالْأَنْفَالِ وَحَرْفَ غَافِرٍ

(شَجَرَتِ الدُّخَانِ) واته‌: وشه‌ی (شَجَرَتِ) به‌ تائی کراوه‌ نووسراوه‌، له‌ ئایه‌تی ﴿إِنَّ شَجَرَتِ الرَّقُومِ طَعَامُ الْإِثْمِ﴾ ۴۳-۴۴. الدخان

(سُنَّتِ) واته‌: وشه‌ی (سُنَّتِ) به‌ تائی کراوه‌ نووسراوه‌، له‌ پینچ جیگه‌ی قورئاندا:

یه‌که‌م: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ﴾ فاطر ۴۳.

دووهم: ﴿فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ فاطر ۴۳.

سییه‌م: ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ فاطر ۴۳.

چواره‌م: ﴿وَإِنْ يَعْزُبُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ الأنفال ۳۸.

پینجه‌م: ﴿سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ﴾ غافر ۸۵.

۹۹. قُرْتُ عَيْنٍ جَنَّتْ فِي وَقَعْتُ فِطْرَتْ بَقِيَّتْ وَإِبْنَتْ وَكَلِمَتْ

۱۰۰. أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ وَكُلِّ مَا اخْتَلَفَ جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالتَّاءِ عُرِفَ

(قُرْتُ عَيْنٍ) واته‌: وشه‌ی (قُرْتُ) به‌ پیتی (ت)ی کراوه‌ نووسراوه‌، له‌ ئایه‌تی ﴿قُرْتُ عَيْنٍ لِي

وَلَاكَ﴾ القصص ۹.

(جَنَّتْ فِي وَقَعْتِ) واته: وشه‌ی (جَنَّتْ) به تائی کراوه نووسراوه، له‌ئایه‌تی: ﴿فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾ الواقعة ۸۹.

(فَطَرَتْ بِقِيَّتِ وَابْنَتْ) واته: ئەم سێ وشانه به تائی کراوه نووسراون له‌هه‌رکوی هاتیبێتن وه‌کو: ﴿فَطَرَتْ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ الروم ۳۰، و، له‌ئایه‌تی ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ﴾ التحريم ۱۲، (وَكَلِمَتِ أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ) واته: وشه‌ی (كَلِمَتِ) به پیتی (ت) ی کراوه نووسراوه، له سورته‌ی (الأعرافِ) ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى﴾ الأعراف ۱۳۷.

(وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ... عُرْفِ) واته: هه‌موو ئەو جیگانه‌ی که زانایانی قورئان خویندن ناکۆکیان هه‌بووه ده‌رباره‌ی، له‌م جیگه‌یه‌دا به تائی کراوه ده‌نووسرێت:

به‌کورتی: وشه‌ی (كَلِمَتِ) له پینچ جیگه‌ی قورئاندا به (ت) ی کراوه نووسراوه:

یه‌که‌م: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ الأنعام ۱۱۵.

دووه‌م: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ الأعراف ۱۳۷.

سێیه‌م: ﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ یونس ۳۳.

چواره‌م: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ یونس ۹۶.

پینجه‌م: ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ غافر ۶، موسحه‌فه‌کانیش جیاوازیان تێدایه

له شێوه‌ی نووسینی وشه‌ی (كَلِمَتِ) له‌سێ جیگه‌ی ئەم پینچ جیگه‌یه‌دا، که بریتین له سورته‌ی (الأعراف) و (یونس) و (غافر) هه‌ر بۆیه دروسته به (ت) و (ه) له‌سه‌ریان ڤاوه‌ستیت، به‌لام ئەوه‌ی زیاتر کاریان پێده‌کریت ڤاوه‌ستانه له‌سه‌ریان به (ت) ^{۱۳۳}.

هه‌روه‌ها ئەم وشانه له قورئاندا به (ت) ی کراوه نووسراون:

۱. (جَمَلَتْ) ﴿كَأَنَّهُ جَمَلَتْ صُفْرٌ﴾ المرسلات ۳۳.

۲. (بَيَّنَتْ) ﴿فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ﴾ فاطر ۴۰.

۳. (غَيَابَتْ) ﴿أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ﴾ يوسف ۱۵.

^{۱۳۳} ده‌گه‌رێته‌وه بۆ (سماع) له قاره‌که‌نه‌وه. ((م. دلیر گه‌رمیانی))

٤. ناوی کۆکراوه که به پیتی (ت) کۆتایی هاتبیت، وه‌کو: (الآیات، آیات، مبینات،

بینات، متبرجات، المؤتفكات، المنشآت، العاديات، الذاریات، العاديات، المرسلات، التارعات).

٥. ملکوت، جالوت، طالوت، التابوت، الطاغوت.

٦. (أبت) له سورەکانی (یوسف، مریم، القصص، الصافات).

٧. (هیهات) له ئایه‌تی ﴿هِيَاتَ هِيَّاتَ لِمَا تُوعَدُونَ﴾ المؤمنون ٣٦.

٨. (مرضات) له سێ جیگه‌ی سورەته‌کانی: (البقرة ٢٠٧-٢٦٥)، (النساء ١١٤)، (التحریم ١).

٩. (ذات) له ئایه‌تی ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ الأنفال ١، ﴿حَدِّثْ ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾ النمل ٦٠.

١٠. (ولات) له ئایه‌تی ﴿فَنَادُوا وَكَلَّاتَ حِينَ مَنَاصٍ﴾ ص ٣.

١١. (اللات) له ئایه‌تی ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ النجم ١٩.

بابزانين هه مزه له سه ره تاي وشه وه دوو جوړه:

هه مزه ی پچړاندن (همزة القطع): که بریتیه لهو هه مزه ی جیگیر ده بیټ، له حالې ده سپیگردن و بهرده و بووندا.

- هه مزه ی پیک گه یاندن (همزة الوصل): بریتیه لهو هه مزه ی که له سه ره تاي وشه دا جیگیر ده بیټ و، له بهرده وام بووندا نامینیت^{۱۳۴}، هوکاري ناوانیشی به هه مزه ی پیک گه یاندن نه وه یه سه ره پای نه وه ی له کاتي پیک گه یاندن دا لاده بریت، به لام پیش و پاشی خو ی به یه کتر ده گه یه نیت، ده لینیش هوکاره که ی نه وه یه که قسه که به هو یه وه ده توانیت زه ننه دار (ساکن) ده بریت، (الخليل بن أحمد) یش به (سَلَّم اللسان) واته: په یژه ی زمان ناوی ده برد، چونکه هه میشه ده سپیگردن به پیتیکی بزواو ده بیټ و پاوه ستانیش به زه ننه دار، بویه نیاز زور بوو به ئامرانیک بونه وه ی بتوانین زه ننه دار ده برپین، نه و ئامرازهش هه مزه ی پیک گه یاندنه.

بزوینی ده سپیگردن له کرداره کاند له وانه یه به بۆر (ضمة) بیټ و، له وانه شه به (کسرة)

۱۰۱. وَأَبْدَأُ بِهَمْزِ الْوَصْلِ مِنْ فِعْلٍ بَضْمٌ إِنْ كَانَ ثَالِثٌ مِنَ الْفِعْلِ يَضْمٌ

بیټ، نه گهر به بۆر بیټ، مه رجی نه وه یه سییه م پیتی بۆری هه بیټ، بۆنمونه: (له رابوردوودا): (استحفظوا، اجثت، وأبتلی) وه کو: له م ئایه تانه دا هاتووه.

- ﴿وَالرَّابُّونَ وَالْأَخْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ المائدة: ۴۴.

- ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ إبراهيم: ۲۶.

- ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا﴾ الأحزاب: ۱۱.

نمونه ی (فه رمان) یش:

- ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ النحل: ۱۲۵.

^{۱۳۴} بپوانه: شرح الأشموني و شرح ابن عقيل له سهر الفية ابن مالك.

﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ العنكبوت ٤٥، پیویسته بۆره‌که‌ش (لازم) بیّت، نه‌ک توشه‌اتوو (عارض) وه‌کو: ﴿أَبْنُوا﴾ له‌ ئایه‌تی ﴿فَقَالُوا أَبْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا﴾ الک‌هف ٢١، (وامضوا) له‌ ئایه‌تی ﴿وَلَا يَلْتَقِ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ الحجر ٦٥، پوون کردنه‌وه‌ی ئه‌م جوړه وشانه‌ش که (عارض) ن ئه‌وه‌یه، بۆ نموونه: وشه‌ی (اقضوا) بنچینه‌که‌ی (اقضوا) ه‌ بۆیه بۆری (ی) ه‌که‌ گۆیزرایه‌وه‌ بۆ (ض) ه‌که‌ و، هه‌ردوو پی‌تی زهننه‌داری (ی) و (و) پیک گه‌یشتن، بۆیه (ی) ه‌که‌ به‌هۆی یه‌گرتنی دوو (ساکن) لبرا و، وشه‌که‌ش بوو به‌ (اقضوا)، به‌هه‌مان شیوه‌ش له‌ وشه‌کانی تر.^{١٣٥}

١٠٢. وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكُسْرِ وَالْفَتْحِ وَفِي لَاسْمَاءٍ غَيْرِ اللَّامِ كُسْرُهَا وَفِي

سِرَّة

حَالَ الْكُسْرِ وَالْفَتْحِ واته: هه‌مزهی پیک گه‌یاندنه‌که‌ با (کسرة) ی هه‌بیّت، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تای کرداره‌که‌بوو سییه‌می ئه‌و دوو کرداره‌ش (کسرة) یان (فتحة) دار بوو، وه‌کو: (اغفر، اُتھوا).

به‌کورتی: بزوینی ده‌ستپیکردن به‌ ژیر (کسرة) مه‌رجه‌که‌ی ئه‌وه‌یه پی‌تی سییه‌می کرداره‌که‌یان سه‌ر (فتحة) ی هه‌بیّت وه‌کو: ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ المطففين ٣١، یان ژیر (کسرة) ی هه‌بیّت وه‌کو: ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ الدخان ١٢.

(وَفِي الْأَسْمَاءِ) واته: ئه‌و ناوانه‌ی که‌ به‌ هه‌مزهی پیک گه‌یاندن ده‌ست پیده‌کات.

(كُسْرُهَا) واته: ژیر دانان بۆ هه‌مزه‌که‌، جگه‌ له‌ (ال) که‌ جیا یکردووه‌ته‌وه‌.

(غَيْرِ اللَّامِ) واته: جگه‌ له‌ هه‌مزهی (ال) ی ناساندن (التعريف)، چونکه‌ له‌و حاله‌ته‌دا سه‌ر (فتحة) ی هه‌یه وه‌کو: (النهار).

١٠٣. ابْنِ مَعَ ابْنَةِ امْرِئٍ وَاثْنَيْنِ وَامْرَأَةٍ وَاسْمٍ مَعَ اثْنَيْنِ

^{١٣٥} له‌ بنه‌په‌تدا له‌سه‌ر وه‌زنی (يَفْعَل) ه‌ که‌واته‌ که‌واته‌ عه‌ینی فیه‌له‌که‌ (کسرة) یه‌ . ((م. دلیر گه‌رمیانی))

له‌م دپړه‌دا باسی هندی ناومان بو ده‌کات که به همزه‌ی پیک گه‌یاندن دهنوسریټ، له‌کاتی ده‌ست پیکردندا به ژیر (کسرة) ده‌ست پیده‌کات، نه‌و ناوانه‌ش بریتین له:

۱. (ابن) وه‌کو: ﴿إِنْ أُنْبِئِ مِنْ أَهْلِي﴾ هود ۴۵.

۲. (ابنة) وه‌کو: ﴿وَمَرْيَمُ ابْنَتْ عِمْرَانَ﴾ التحريم ۱۲.

۳. (امری) وه‌کو: ﴿إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ﴾ النساء ۱۷۶.

۴. (اثنين) وه‌کو: ﴿ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ﴾ التوبة ۴۰.

۵. (امراة) وه‌کو: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ﴾ النساء ۱۲۸.

۶. (اسم) وه‌کو: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ الأعلى ۱.

۷. (اثنتين) وه‌کو: ﴿فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثَّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ النساء ۱۷۶،

پوون کردنه‌وه: با بزانيت که همزه‌ی پیک گه‌یاندن (همزة الوصل) له‌هموو کرداریکی رابردودا هه‌یه که بریتیه له زیاتر له چوار پیت واته: (پینجی یان شه‌شی بیت) وه‌کو: (انطلق - استخراج) هه‌روه‌ها له چاووگی نه‌و کردارانه‌ش وه‌کو: (انطلاق - استخراج).

هه‌روه‌ها ژیریشیان هه‌یه (مکسورن، له‌و ناوانه‌ی لای خواره‌وه:

(ابن - ابنة - امرؤ - امرئ - امرأة - اثنان - اثنين - اثنتين - اسم).

به هه‌مان شیوه به ژیر (کسرة) ده‌ست پی ده‌کریټ نه‌گه‌ر سییه‌م پیتی کرداره‌که ژیری هه‌بیت، به‌پی بنچینه‌که‌ی دواتر بو (ضمة‌ی توش هاتبیت، له‌و جوړه‌ش له قورئاندا پینج کردار هاتوه:

۱. (امشوا) له‌تایه‌تی ﴿أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ﴾ ص ۶.

۲. (ایتوا) له‌تایه‌تی ﴿اتُّوْنِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا﴾ الأحقاف ۴.

۳. (ابنوا) له‌تایه‌تی ﴿قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ﴾ الصافات ۹۷.

٤. (اقضوا) لە ئایەتی ﴿ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُون﴾ یونس ٧١.

٥. (امضوا) لە ئایەتی ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ الحجر ٦٥.

چونکە بنچینهی ئەو کردارانە بریتین لە: (امشیوا)، (ایتیوا)، (إبنيوا)، (اقضیوا)، (امضیوا).

سود: ئەگەر پراوەستاییت لەسەر وشەی (بئس) بۆ پێویستی یان تاقیکردنەوە، یان هەر هۆکاریکی تر و، ویستت بە (الاسم) دەست پێبکەیت لە سورەتی (الحجرات) لە ئایەتی ﴿بئسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ الحجرات ١١، لەو حالتەدا دوو شیوازی لە بەردەمدایە بۆ خوێندنەوەی:

١. دەست پێکردن بە هەمزە پێک گەیاندن بەسەر (فتحة) و، واتە: (الْإِسْم).

٢. لابردنی هەمزەکەو، دەست پێکردن بە لامیکی ژێردار، واتە: (لِإِسْم) بەلام لەحاله‌تی پێک گەیاندنی (بئس) بە (الاسم) تەنها بەیەک شیواز دەخوێنرێتەو ئەویش لابردنی هەمزە پێک گەیاندن و دانانی ژێرە بۆ لامەکە، واتە وەکۆ حاله‌تی دووهم^{١٣٦}.

بابەتی رەوم و ئیشمام

^{١٣٦} بپوانە: أحكام تلاوة القرآن الكريم ٤٢٣.

١٠٤. وَحَاذِرِ الْوُقُوفَ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ إِلَّا إِذَا رُمْتَ فَبَعْضُ حَرَكَهٖ
١٠٥. إِلَّا بَفَتْحٍ أَوْ بِنَصْبٍ وَأَشْمُ إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمِّ

(وَحَاذِرِ) واته: ووریا به له‌وهی.

(الْوُقُوفَ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ) واته: به هه‌موو جول‌که له‌سه‌ر پیتی کۆتایی وشه‌وه پاوه‌ستیت، وه‌کو هه‌ندی -بۆ نمونه- له وشه‌ی (تَبَّ) له‌ئایه‌تی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ المسد ١، ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، چونکه له پیتی کۆتایی وشه پیویسته به زهنه (سکون) پاوه‌ستیت.

(إِلَّا إِذَا رُمْتَ) واته: مه‌گه‌ر له حالتیکدا به په‌وم پاوه‌ستیت، له‌و حاله‌ته‌دا پێگه‌ت دراوه هه‌ندی له جول‌هی پیته‌که ده‌رب‌پیت سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش که له‌سه‌ری پاوه‌ستاوی.

(إِلَّا بَفَتْحٍ أَوْ بِنَصْبٍ) واته: مه‌گه‌ر له حالتیکدا ئه‌و پیته‌ی له‌سه‌ری پاوه‌ستابیت (فتحه‌ی) هه‌بیّت، یان (منصوب) بیّت، درووست نیه به په‌وم له‌سه‌ری پاوه‌ستیت.

(وَأَشْمُ إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمِّ) واته: بۆت هه‌یه ئه‌گه‌ر ئه‌و پیته‌ی له‌سه‌ری پاوه‌ستايت بۆر (ضمة‌ی) هه‌بیّت یان (مرفوع) بیّت، به (إشمام) پاوه‌ستیت.

(الرَّوْمُ): واته: ده‌رب‌پینی هه‌ندی له جول‌هی پیته‌که، داگرتنی ده‌نگ له‌کاتی ده‌رب‌پیندا.

(الإشمام): له (شم) هوه هاتووه، واته: بۆن، وه‌کو ئه‌وه‌ی بۆنی سه‌روبوور (حرکه‌ت) به پیته‌که دا‌بیّت.

ئاگاداری: فی‌ربوونی ده‌رب‌پینی (الرَّوْمُ) و (الإشمام) له‌لای مامۆستای شاره‌زا ده‌بیّت، نا‌کریت له کتیبه‌وه وه‌رب‌گیردریت.

جۆره‌کانی پاوه‌ستان له‌سه‌ر کۆتایی پیته‌کان:

١. زهنه‌ی په‌تی (السکون المحض)، بنچینه‌ش ئه‌م شیوه پاوه‌ستانه‌یه چونکه مه‌به‌ست پشوو دانه و، لا‌بردنی سه‌روبووریش کاریگه‌ر تره بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی ئه‌و پشوو.

۲. راوهستان به پَروم: واته: که م کردنه‌وه و داگرتنی دهنگ به بزوانی پیتته‌که، به‌شیوه‌یه‌ک به‌و لاوازکردنه زۆربه‌ی بَروات و نه‌مینی، هه‌ندی‌کیش له زانا‌یان ده‌لین پَروم بریتیه له ده‌ربَرنی هه‌ندی‌ک له جوله‌ی پیتته‌که، واته: سییه‌کی جوله‌که به‌پیی بۆچوونی هه‌ندی له زانا‌یان، ئەم حاله‌ته‌ش له پیتی بۆر (ضمة) دار و، ژیر (کسرة) دار دا درووست ده‌بیّت نه‌ک له‌حالّه‌تی (فتحة).

۳. راوهستان به (إشمام) که بریتیه له ئاماژه کردن به لیو به‌بی ده‌ربَرنی ده‌نگ له‌پاش ته‌واو کردنی پیتی کۆتایی به زه‌ننه داری، به‌کورتی (إشمام) به‌چاو ده‌بینریت و، به‌گوئی نابیس‌تریت، بۆیه که‌سی نابینا هه‌ست به ئیشمام ناکات، به‌پیچه‌وانه‌ی پَروم که له ریگه‌ی بیستنه‌وه هه‌ستی پی‌ده‌کریت.

سوودی راوهستان به پَروم و ئیشمام

زانای گەورە (إبن الجزري) لە کتێبی (النشر ج ۲ / ۱۲۵) فەرموویوتی:

(سوودی ئاماژە کردن لە پراوەستاندا بە پەروم و ئیشمام دەرخستنی سەرۆبۆرە کە لە کاتی بەردەوام بووندا جیگیر دەبێت، بۆئەوێ چۆنیت ئێو سەرۆبۆرە لە سەری پراوەستیت ئاشکرا بێت).

ئەمەش شتیکی باشە لەحاله‌تیکدا بێت کەسێک گۆی لە خوینەرە کە بگریت، بەپێچەوانەى ئەوێ ئەگەر خوینەر بەتەنها بێت لەو حالته‌دا پێویستی بە ئەو دەرخستنه نیه، جا ئەگەر گۆیگر شارەزا بێت بە دروستی خویندنه‌وێ خوینەرە کە دەزانیت، ئەگەر شارەزایش نەبێت بۆی دەبێت ئەگەر دارکردنه‌وێ بە بۆئەوێ حوکمی پراوەستان لەسەر ئەو پیتە بزانی، ئەگەر خوینەرە کەش قوتابی زانست بێت بۆ مامۆستاکی دەرە کە ویت خویندنه‌وێ پاستە تاكو پەسەندی بکات، یان هەلەیه و بۆی چاک بکاتەو.

زۆرجاریش قوتابیە سەرەتاییەکانی زانست و کەسانی تر لێیان تیکەه‌چیت، بەتایبەتی ئەوانەى کە لەبەر دەستی مامۆستادا فێری قورئان خویندن نەبوونە چۆن جیاوازی بکەن لە سەرۆبۆری کۆتایی وشەکاندا، وەکو: (فوق كل ذی علم عليم) یان (انی لما انزلت الی من خیر فقیر)، چونکە ئەوان هەمیشە پراواتوون بە (سکون) لە کۆتایی وشەکاندا پراوەستن، بۆیە نازانن چۆن وشەى (عليم) و (فقیر) لەکاتی بەردەوام بووندا بخویننەوێ ئایا بە (ضمة) یان بە (کسرة)؟ بۆیە زۆر لە مامۆستایانمان فەرمانیان پێدەکردین ئاماژە بکەین بە لیومان، هەندیکیشیان فەرمانیان پێدەکردین پراوەستین لەسەر ئەو وشانە و بەردەوام بین، ئەوێش کاریکی جوانە.

دەلیم:

ئەم وتەى پێشەوا (إبن الجزري) مەبەستی ئێو کەسەیه کە قورئان لەبەر بخوینیتەوێ — کە قوتابیانی ئێو سەردەمە بەگشتی لەبەر خویندووینانەتەوێ — چونکە لە موسحەفدا ئێو سەرۆبۆرانە ئاماژەیان پێکراوە.

١٠٦. وَقَدْ تَقَضَّى نَظْمِيَّ الْمُقَدِّمَةُ مِنْ لِقَائِي الْقُرْآنِ تَقْدِيمُهُ

(وَقَدْ تَقَضَّى) واتە: کۆتایی پێ هات و تەواو بوو.

(نَظْمِي) واتە: هۆنراوەکەم کە لەم زانستەدا پێکم خستبوو.

(الْمُقَدِّمَةُ) واتە: وەکو دیاریه‌ک.

واته: هۆنینه وهم بۆ ئەم پیشه که له زانستی ته جوید و خویندنه وهی قورئان کۆتایی پی هات، ئە وهش دیارییه که له منه وه بۆ خوینهری قورئان.

١٠٧. (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) لَهَا خِتَامٌ ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدُ وَالسَّلَامُ

١٠٨. عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مِنْوَالِهِ

واته: کۆتایی بهم کاره ده هیتم به سوپاس و ستایش کردنی خوای گه وره، دروود و سلو ناردن بۆ سهر گیانی پاکی پیغه مبه ری هه لبارده (ﷺ) هه روه ها بۆسهر یارو یاوه رانی و شوینکه وتوانی پیاژه که ی به گشتی.

ئهمه دوا دیپی هۆنراوه که یه، که تییدا سوپاس و ستایشی خوای گه وره ده کات له سهر ئه نجامدانی کاره که ی، هه روه ها دروود و سلو ده نیڕیته سهر گیانی پاکی موحه ممه د (ﷺ) به لام دیپره که جۆریک له نوقسانی تیדיا، چونکه ئاماژه ی نه کردووه بۆ ئه و که سه ی که دروود و سلوی بۆ ناردووه ئه گهر چی ئاشکراشه که پیغه مبه ره (ﷺ)، بۆیه یه که مین که سیش که هه ولیدا ئه وه چاره سهر بکات به دیپی ١٠٨ (عبدالدايم الأزهری) قوتابی (ابن الجزري) بوو که له سالی (870 ک) کۆچی دواپی کردووه ^{١٣٧}.

١٠٩. أَبْيَاتُهَا قَافٌ وَزَائِيٌّ فِي الْعَدَدِ مَنْ يُحْسِنُ التَّجْوِيدَ يَظْفَرُ بِالرَّشْدِ

واته: هۆنراوه که م بریتیه له سه د و حه وت دیپ، هه رکه سیك به جوانی شاره زابیته له زانستی ته جوید پینوینی کراوه و، پیگه ی زانستی دۆزیوه ته وه.

پیتی (زای) به رانه ر ژماره حه وته.

پیتی (قاف) به رانه ر ژماره سه ده.

پاشکۆی ژماره (١)

چەند تەبیینیه‌کی گرنگ له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا به‌پروایه‌تی (حفص عن

عاصم)

۱. وشه‌ی (أَعْجَمِي) له‌ ئایه‌تی ﴿أَعْجَمِي وَعَرَبِي﴾ فصلت ۴۴، به‌ ته‌سه‌یل ده‌خوینریته‌وه‌،
واته‌: نه‌ به‌هه‌مزه‌ی ته‌واو و نه‌ به‌ ئه‌لیفی ته‌واو، ته‌نها پێویسته‌ به‌م شیوه‌ش بخوینریته‌وه‌.
۲. وشه‌ی (مَجْرَاهَا) له‌ ئایه‌تی ﴿بِسْمِ اللَّهِ كَغِ وَمُرْسَاهَا﴾ هود ۴۱، به‌ (إمالة)
ده‌خوینریته‌وه‌، واته‌: به‌نزیک کردنه‌وه‌ی (فتحه) که‌ به‌ره‌و (کسرة) و، ئه‌لیفه‌که‌ به‌ره‌و (ي).
۳. (ضَعْفٍ) له‌ ئایه‌تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾ الروم ۵۴، ئه‌و وشه‌ له‌ هه‌رسی جیگه‌ی ئایه‌ته‌که‌دا ده‌کری پیتی (ض) به‌ (فتحه)
و به‌ (ضمة) بخوینریته‌وه‌، به‌لام (فتحه) له‌پیشتره‌.

۴. (□) له‌ ئایه‌تی ﴿□ □ □﴾ البقرة ۲۴۵، به‌ سینی په‌تی ده‌خوینریته‌وه‌.

۵. (بَصْطَةً) له‌ ئایه‌تی ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً﴾ الأعراف ۶۹، به‌سینی ته‌واو
ده‌خوینریته‌وه‌.

۶. (ڤ) له‌ ئایه‌تی ﴿ڤ ڤ ڤ﴾ الطور ۳۷، به‌ (ص) و به‌ (س) ده‌خوینریته‌وه‌، به‌لام
ده‌برپینی به‌ (ص) به‌ناوبانگتره‌.

۷. (بُصْطِرٍ) له‌ ئایه‌تی ﴿لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصْطِرٍ﴾ الغاشية ۲۲، به‌ (ص) ی ته‌واو
ده‌خوینریته‌وه‌.

۸. لابرندی ئه‌لیف له‌کاتی به‌رده‌وام بوون و، جیگیر کردنی له‌کاتی راوه‌ستاندا، له‌م
وشانه‌ی لای خواره‌وه‌:

(أَنَا) له‌هه‌رکویه‌کی قورئاندا بیته‌، وه‌کو: ﴿وَادْكُرْ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْبِكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَارْسِلُون﴾ يوسف ۴۵.

(لَكِنَّا) له‌ ئایه‌تی ﴿لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ الكهف ۳۸، (الظُّنُونَا) له‌ ئایه‌تی ﴿وَبَلَغْتَ
الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَظَنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ الأحزاب ۱۰، (الرَّسُولَا) له‌ ئایه‌تی ﴿يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
الرَّسُولَا﴾ الأحزاب ۶۶، (السَّبِيلَا) له‌ ئایه‌تی ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا﴾

الأحزاب ٦٧، (قواریا) الإنسان ١٥، له جیگه یه که می نایه تی: ﴿وَأَكْوَابُ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ الإنسان ١٥، هه موو ئه م وشانه به جیگیرکردنی پیتی ئه لیف له کاتی راوه ستاندا و لابردنی له کاتی بهرده وام بووندا ده خوینریته وه، به لام (قواری) له جیگه ی دووه می سوره تی (الإنسان) ﴿قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾، لاده بریت له بهرده وام بوون و راوه ستاندا.

٩. (سَلَاسِلًا) له نایه تی ﴿إِنَّا أَعْدَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾ الإنسان ٤، له بهرده وام بووندا لامه که ی به (فتحه) ده خوینریته وه به بی ته نوین، له راوه ستانیشدا یان به ئه لیف ده خوینریته وه، یان به (ساکن) کردنی لامه که، هه ردوو شیوه خویندنه که شی راستن.

١٠. خویندنه وه ی ئه م وشانه ی لای خواره وه به نون له بهرده وام بووندا و، به ئه لیف له راوه ستاندا:

(ولیکونا)، (لنسفا)، (واذا)، (ولیکونا)، له نایه تی ﴿قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَنِي عَنْ نَفْسِهِ فاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ یوسف ٣٢، (لنسفا) له نایه تی ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ العلق ١٥.

١١. (ءاتین) له سوره تی النمل ٣٦، له کاتی بهرده وام بووندا به (ی) ده خوینریته وه، له کاتی راوه ستاندا دوو شیوه خویندنی هه یه: جیگیرکردنی (ی) و لابردنی.

١٢. (الاسم) له نایه تی ﴿بُئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ الحجرات ١١، له کاتی ده سته پیکردن له و وشه وه وه دوو شیواز خویندنه وه ی هه یه: ده سپیکردن به هه مزه یه کی (فتحه) دار و لامیکی (کسره) دار، یان به لابردنی هه مزه ی پیک گه یاندن و، ده سته پیکردنی به لامیک (کسرة) ی هه بیت و سینیکی زه ننه دار.

١٣. خویندنه وه ی ئه م وشانه به (مد) ی دریز (شهش جووله) یان به (تسهیل)، وشه کانیش بریتین له: (ءالذکرین) له هه ردوو جیگه ی سوره تی (الأنعام) و (الآن) له هه ردوو جیگه ی سوره تی (یونس) و، (ءالله) له سوره تی (یونس) و (النمل) دریزکردنه وه شی بۆ شهش جووله په سه ند تره.

١٤. پیتی (ع) له هه ریه ک له نایه تی ﴿کعیص﴾ ی سهره تای مه ریه م و، ﴿حم ٦ عسق﴾ ی سهره تای (الشوری)، دروسته به (توسط) چوار جووله، یان (اشباع) شهش جووله که نه وهش چاکتره.

۱۵. (تَأْمَنَّا) له ئایه تی ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ﴾ یوسف ۱۱، به (إشمام) یان به (روم) ده خوینریته وه.

۱۶. له چوار جیگه ی قورئاندا بیّ دهنگی (السکت) پیویسته له لای (حفص) جیاواز له هه موو خوینه ره کانی قورئان.

- بیّ دهنگی له سه ر ئه لیفی ﴿عَوَجًا﴾ الکهف ۱.

- بیّ دهنگی له سه ر ئه لیفی ﴿مَرَقَدِنَا﴾ یس ۵۲.

- بیّ دهنگی له سه ر نونی ﴿مَنْ رَاقٍ﴾ القیامة ۲۷.

- بیّ دهنگی له سه ر لامی ﴿بَلْ رَانَ﴾ المطففین ۱۴.

۱۷. ساکن کردنی پیتی (ه) له وشه ی ﴿أَرْجَهُ﴾ له سوره تی (الأعراف) و (الشعراء)، هه روه ها وشه ی (الْفَهْ) له سوره تی النمل، هه روه ها خویندنه وهی پیتی (ه) به (ضمة) و، به بیّ پیگه یاندن (صلة) له وشه ی ﴿يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ له سوره تی الزمر، به لام وشه ی ﴿وَبَقَّ﴾ له سوره تی النور له ئایه تی ۵۲ (حفص) به (ساکن) کردنی پیتی (ق) و (کسره) دانان بۆ پیتی (ه) خویندوویه تیه وه به بیّ پیگه یاندن.

۱۸. ده رختنی پیتی (ن) له لای (و) له هه ردوو ئایه تی ﴿یس 6 وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ و ﴿نِ لِقَوْلِ الْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ القلم ۱.

۱۹. تییه لکیشانی پیتی (ث) به پیتی (ذ) له ئایه تی ﴿يَلْهَثَ ذَلِكَ﴾ له سوره تی الأعراف ۱۷۶، هه روه ها تییه لکیشانی پیتی (ب) به پیتی (م) له ئایه تی ۴۲ ﴿يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا﴾ له سوره تی هود، به شیویه کی ته واو به هو ی ئه و هاوچه شنییه ی که له نیوان هه ردوو پیته که دا هه یه.

۲۰. وشه ی (نَخْلُكُم) له ئایه تی ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ المرسلات ۲۰، جیاوازی هه یه سه باره ت به تییه لکیشانی هه ردوو پیتی (ق) و (ک) به ته واوه تی یان به ناته واوی، (ابن الجزري) یش بۆ ئه م جیاوازیه ئاماژه ی کردوو و فهرموویه تی: (والخلف بنخلقکم وقع)،

هه ردوو شیواز هه که ش راستن، تییه لکیش کردنی ته واو (أدغام کامل) واته: پیتی (ق) بخریته ناو پیتی (ك) و دیارنه مینئ، تییه لکیش کردنی ناته واویش (أدغام ناقص) واته: مانه وهی سیفه تی به رزی له (ق) و لاچوونی سیفه تی (قلقلة) تییدا، به لام (إبن الجزري) سیفه تی تییه لکیشی ته واوی هه لباردووه^{۱۳۸}.

پاشکوی ژماره (۲)

- هه ندی له داهینان (بدعة) ی قورئان خویننه کان که زانایان وریایان داوه ده ربارهی^{۱۳۹}:
۱. زۆر له خوکردن و توشبوونی گومان، وه سو هسه له مه خره جی پیته کاند، واته: زیده رهوی کردن و خوگۆپین له کاتی ده ربپینی پیته کان و قورس کردنه و هیان به شیوهیه کی به رچاو.
 ۲. ده ربپینی ئاواز و دریزکردنه وهی پیته کان زیاد له ئاستی خویان.
 ۳. ئاواز بۆدانانی سوره ته کان، وه کو چۆن ئاواز بۆ گۆرانی داده نریت.

^{۱۳۸} بپوانه: غاية المرید فی علم التجوید / ۲۶۳-۲۶۶.

^{۱۳۹} بپوانه: بدع القراء القديمة و المعاصرة، بکر بن عبدالله أبو زيد، به وه رگرتن له کتیبی / بسط المقال

فی شرح تحفة الأطفال / ۷۹-۸۱.

۴. خویندنهوہی قورئان لەچەشنى گۆرانى و زۆر دووبارە کردنەوہى ئايەتەکان ھاوکات لەگەڵ خۆگۆرپين و زۆر لەخۆکردن و، پاهینانى زۆر لەسەر ئاوازی جۆراوجۆر کە بە فېربوون و ھەولێ زۆر بەدەستى دەھيئن.

۵. لە خویندنهوہى قورئاندا گوێگر خەریکی جگەرەکیشان بێت، یان گوێگران خەریکی خواردن و خواردنەوہ بن.

۶. خویندنهوہى قورئان بە (القراءات الشاذة)، کە جیگەر نەبوونە، پێغەمبەر (ﷺ) و ھاوہلان بەو شیوہیە خویندبیتیانەوہ.

۷. کۆکردنەوہ لەنیوان دوو شیوازی خویندنهوہ لە یەك ئايەتدا، لەنوێژدا بێت یان لەھەر شوینیکى تر بێت بۆ خۆھەلکیشان.

(دەلێم: زۆریك لە خوینەرە بەناوبانگەکانى میسر ھەلەدەستن بە کۆکردنەوہ لە نیوان چەند خویندنهوہیە کدا).

۸. تاییبەت کردنى ھەندى ئايەت یان سورەت لەنوێژدا، یان لەھەر کات و شوینیکدا، یان لەبەر پێویستىەکی دیارى کراو.

۹. وابەستە بوونی خوینەر یان گوێگر بەھەندى نزا و ویردەوہ، کە بەلگەى لەسەر نەھاتووہ لەکاتى خویندنهوہى ئايەتیک یان سورەتیک، بۆ نمونە: خویندنهوہى سورەتى (الفاتحة) لەپاش قورئان خویندن، یان لەکاتى بیستنى سورەتى (الفاتحة) بلییت: (صلوا عليه وسلموا تسليما).

۱۰. یان ئەوہى گوێگران بۆ خوینەرى قورئان بلیین: (الله الله)، یان ھەر وشەىەکی تر لەو بارەوہ کە بۆ خوینەر تەرخان بکریت، خواى گەرە فەرموویەتى: (وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَكُمْ تَرَحْمُونَ).

(دەلێم: دیسان شوین و سەرچاوہى سەرھەلەدانى ئەم ھاوار و ھاندان و ژاوەژاوە لەکاتى قورئاندا ولاتى میسرە و لەویشەوہ ھەناردە کرا بۆ ولاتانى تر، واشدەردەکەویت ئەو قورئان خوینانە پێخۆشحال دەبن بەو ھاوار و سەرسامى دەرپرینەى جەماوەر لە دەنگیان و، دەبیته ماہى ئەوہى ئەوہندەى تر دەنگى خۆیان خۆش بکەنەوہ و داھینان بکەن لە ئاوازەکانى خویندنهوہیاندا).

۱۱. خوینەر هەردوو دەستی، یان دەستیکی بخاته سەر گوێی له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه‌دا وه‌کو زۆریک له‌ خوینەرە میسریه‌کان وخوینەرانی تر ده‌یکه‌ن^{۱۴۰}.

۱۲. وتنی (صدق الله العظيم) چونکه هیچ بنچینه‌یه‌کی شه‌رعی نییه له‌ کرداری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانیان، چاکه‌یه‌کیش ئه‌وان پێگه‌یان پێ نه‌بردیته‌ چاک نیه‌.

^{۱۴۰} بپوانه: بسط المقال في شرح تحفة الأطفال ۷۹-۸۱.

پاشکۆی ژماره (۳)

پیناسه‌ی هندیك له‌و زانایانه‌ی ناویان له‌م کتیبه‌دا هاتووه

الفراهیدی:

خه‌لیلی کورپی ئه‌حمه‌د، سه‌رگه‌وره‌ی زانایانی زمان و وێژه‌یه به‌گشتی له‌ زانستدا، یه‌که‌مین که‌سه که‌ زانستی (العروض) ی داهینا، مامۆستای (سیبویه) و (الأصمعي) و زۆر له‌ زانایانی تر بوو، له‌ به‌سره، دانه‌ری کتیبی (العين) ه، که‌ یه‌که‌مین فه‌ره‌نکه له‌ زمانی عه‌ره‌بیداله سالی ۷۸۶ ک کۆچی دوا‌یی کردووه.

سیبویه:

عه‌مری کورپی عوسمانی کورپی قه‌مبه‌ر، پیشه‌وای خه‌لکی به‌سره له‌ زانسی (النحو)، (سیبویه) واته: بۆنی سیو به‌ فارسی، یه‌کێکه له‌ گه‌وره‌ترین زانایانی زمانی عه‌ره‌بی له‌ درێژایی میژودا له‌سالی (۶۱ یان ۸۸ یان ۹۴) ک وه‌فاتی کردووه.

الفراء:

یه‌حیای کورپی زیادی کوفی، به‌ (أمیر المؤمنین) ده‌ناسریت له‌ زانستی (نحو)، ناوئرا به‌ (الفراء) واته: "له‌تکه‌ر"، چونکه وته‌کانی له‌ت ده‌کرد و لێی ورد ده‌بوویه‌وه، خۆیی و (الکسائي) شاره‌زاترین خه‌لکی کوفه بوون له‌ (نحو)، له‌سالی ۲۰۷ ک وه‌فاتی کردووه.

الشاطبي:

(القاسم بن فیره) ی نابینا، له‌سالی ۵۲۸ ک له‌ ئه‌نده‌لوس له‌دایک بووه، قیرائاتی له‌وی ته‌واو کردووه دواتر کۆچی بۆ میسر کردووه و (القاضي الفاضل) ی وه‌زیری (صلاح الدين الأيوبي) ریزی زۆری لێگرت و کردی به‌ مامۆستای قوتابخانه‌ی (الفاضلية)، کتیبی زۆری له‌ قیرائاتدا داناوه به‌تایبه‌تی ئه‌و هۆنراوه‌ی که‌ به‌ (الشاطبية) ده‌ناسریت، پیشه‌وايه‌کی گه‌وره و سه‌رسوڤه‌ینه‌ر بوو له‌ زانسته‌کاندا، دنیا نه‌ویست و خواپه‌رست بوو له‌سالی ۵۹۰ ک وه‌فاتی کردووه.

زکریا الأنصاري:

كوپى موحه ممه دى كوپى موحه ممه دى ميسرى شافيعى، (مفسر و حافظ) فەرموودهكانى پێغه مبه ره (ﷺ)، له ساڵى ٨٢٣ ك له داىك بووه و، له ٩٢٦ ك وهفاتی كردوو، به كێكه له و زانایانهى پێشهكى (ابن الجزري) لێكداههوه.

طاش كبرى زاده:

ئهحمه دى كوپى موستهفا، له ساڵى ٩٠١ ك له داىك بووه، زانایهكى توركى هه نه فى گه و ره به، نووسینی له زۆر له زانستهكاندا هه به، له وانهش لێكدانهوهى بۆ پێشهكى (الجزري)، له ساڵى ٩٦٨ ك كۆچى دواى كردوو.

ملا علي القاري:

ناوى سولتانی كوپى موحه ممه د نوره ددين، له شارى (هزه) له داىك بووه و كۆچى كردوو بۆ مهككه و تێیدا جێگير بووه و هه ره له وێيش كۆچى دواى كردوو له ساڵى ١٠١٤ ك، زانایهكى هه نه فى بووه له سه رانى زانست له سه رده مى خۆیدا، ده لێن سالانه به خه تى خۆى موسحه فيكى به په راویزی قیراات و تهفسیره وه ده نووسی و ده فیرۆشت و خه رجى سالكهى بۆ دا بین ده كرد.

محمد المتولي:

سه رگه و ره دى قورئان خوینه ميسريه كانه، له رۆژگارى خۆیدا، نابینا بوو، زاناو لێكۆله وه به كى گه و ره بوو له زانستهكانى قورئاندا، نزیکه ی (٤٠) كتیبى هه به، له ساڵى ١٣١٣ ك له دنیا ده رچوو.

خالد الأزهرى:

زانا و زمانناسىكى ميسريه، ناوى خالیدی كوپى عه بدوللايه، كتیبى زۆرى داناوه كه به كێكیان لێكدانهوهى پێشهكى (ابن الجزري)، له ١٤٩٩ ز له دنیا ده رچوو.

محمود خليل الحصري:

له ساڵى ١٩١٧ ز له داىك بووه، له ئه زه ره خویندوویه تى، دواتریش خۆى ته رخان كرد بۆ زانستهكانى قورئان به هۆى لێهاتووی زۆرى له قورئان و دهنگ خۆشى له خویندنه وهیدا، به كه م كه سه هه موو قورئانى به دهنگى خۆى تۆمار كردوو به رپوايه تى (حفص) و (ورش) و (قالون) و (البزى)، له ئاسیا و ئیفریقا و ئه وروپا و ئه مریكا و زۆر له ولاته عه ره بى و ئیسلامیه كان قورئانى خویندوو، چه ندين كه سیش له گوێگرانى له سه ر ده ستى موسولمان بوونه له ساڵى ١٩٨٠ ز كۆچى دواى كردوو.

پاشکوی ژماره (۴)

وينه ی ئیجازه ی نووسه ر له خویندنی قورئاندا

هذا وقد أجزت الأخ (إحسان برهان الدين أمين) ان يروي و يقرأ بما تلقاه مني من طريق الشاطبية و التيسير و اوصيه بتقوى الله في السر و العلن و ان لا يتوانى عن تعليم كتاب الله و ان يكون خادما في حياته لكتاب الله تعالى نفعنا الله جميعا بالقرآن الكريم في الدنيا والآخرة صلى الله على سيدنا محمد و على آله وصحبه وسلم وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

خادم القرآن

وافد القراء / ابو عبد الله دليز بن احمد
الجامع للقراءات العشر من الشاطبية و الدرّة و الطيبة

سه رچاوه کان

۱. ابحاث تجويدية / د. ايمن سويد / دار الفوثناني.
۲. الاتقان في علوم القرآن / جلال الدين السيوطي / المكتبة التوفيقية.
۳. الاجابات الواضحات لسؤال القراءات / احمد الحفيان / دار الكتب العلمية.
۴. احكام التجويد و التلاوة / محمود الزلط / مؤسسة قرطبة.
۵. البرهان في تجويد القرآن / محمد الصادق القمحاوي / المكتبة الثقافية.
۶. بسط المقال في شرح تحفة الاطفال / اسامة مراد / دار العالمية للنشر والتوزيع.
۷. التجويد الميسر / د. عبد العزيز القاري / مكتبة الدار بالمدينة المنورة.
۸. التسهيل لقراءات التنزيل / محمد فهد خاروف.
۹. تقريب النشر في القراءات العشر / محمد بن الجزري / دار الحديث.
۱۰. تنبيه القراء الى ماخفي وشاع من الاخطاء / محمد محمود حوا / له ئينته رنيتته وه.
۱۱. الجامع في تجويد قراءة القرآن الكريم / كامل المسيري / دار الإيمان.
۱۲. دراسات اسلامية معاصرة / انور الجندي.
۱۳. الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / اسامة عبد الوهاب / مكتبة الإيمان.
۱۴. السعود في قراءة عاصم بن أبي النجود / حامد العاني / ديوان الوقف السني.
۱۵. الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية / د. غانم قدوري الحمد / معهد الإمام الشاطبي.
۱۶. شرح طيبة النشر في القراءات العشر / محمد بن علي النويري / دار الكتب العلمية.
۱۷. شيخ القراء ابن الجزري / د. محمد مطيع الحافظ / دار الفكر.
۱۸. علم الوقف و الابتداء في القرآن الكريم واللغة العربية / د. عبد الرزاق الحربي / ديوان الوقف السني.
۱۹. غاية المريد في علم التجويد / عطية قابل نصر.

٢٠. فتح المجيد في علم التجويد / محمد بن السيد ابراهيم المالكي / دار البشائر.
٢١. القراءات احكامها ومصادرها / د. شعبان محمد إسماعيل / دار السلام.
٢٢. قرة العيون بروايتي شعبة و قالون / محمود محمد ديرى / دار القرآن الكريم.
٢٣. كتاب القراءات لأبي عبيد جمع و دراسة الدكتور جاسم الدليمي / الوقف السنّي.
٢٤. اللعة البدرية شرح متن الجزرية / محمود محمدالعبد / شرح المقدمة الجزرية.
٢٥. المختصر المفيد في جداول التجويد / احمد الطويل / جمعية تحفيظ القرآن.
٢٦. معجم المؤلفين / عمر رضا كحالة / دار إحياء التراث العربي.
٢٧. المنجد في اللغة والأعلام / دار المشرق .
٢٨. المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / دار السلام.
٢٩. الميسر في علم التجويد / محمد فريد الجمل / مكتبة الإيمان.
٣٠. النشر في القراءات العشر/ محمد بن الجزري / دار الكتب العلمية.
٣١. النور المبين في تجويد القرآن الكريم / محاضرات د. ايمن سويد / تفريغ ميسون دهمان / دار افنان.
٣٢. الواضح في احكام التجويد / د. محمد عصام القضاة / دار النفائس.

نووسەر له چه ند دیرێکدا

- له دایکبووی سالی ١٩٧٤ له شاری دوزخورماتوو.
- ده رچووی کۆلیژی پهروه رده یه به شی زمانی عه ره بی له زانکۆی که رکوک.
- ده رچووی په یمانگای ته کنیکی یه له شاری که رکوک.
- مۆله تی قورئان خویندنی هه یه به قیرائه تی (عاصم) به هه ردوو پیاوایه تی (شعبه) و (حفص).
- قوتابی قیرائاتی عه شره ی قورئانه.
- تا کو ئیستا ئه م نووسینه نه ی به چاپ گه یشتوو:
- ١. ژیانانه ی پیغه مبه ر (ﷺ) (٢) به رگ (نارین) دار المعرفه / بیروت. (وه رگێپان)
- ٢. زه کاتی مالی بازرگانی چاپی دووه م. (دانان)
- ٣. ژیانانه ی (عبد العزيز بن عبد الله بن بان). (دانان)
- ٤. رابه ری ئه وانه ی که عومه ده که ن (به وینه). (ئاماده کردن)
- ٥. رابه ری حاجیان (به وینه). (ئاماده کردن)
- ٦. نزار قباني ولوثة الفكر الحدائي في شعره / کتیبخانه ی نارین چاپی به یروت. (تویژینه وه)
- ٧. سه رده می خیلافه تی راشیده (مجلد) پرۆژه ی تیشک. (وه رگێپان)
- ٨. کۆتایی جیهان / نیشانه گه وره و بچوکه کانی قیامه ت (به وینه) (نارین) دار المعرفه / بیروت (وه رگێپان).
- ٩. علماء الاسلام من هم و ماهي صفاتهم / کتیبخانه ی ته فسیر (وه رگێپان) بۆ عه ره بی).
- ١٠. (الجامع الصغير) السیوطي (٢) به رگ / له ژیر چاپدایه (وه رگێپان).
- ١١. شانۆگه ری (زاناو سته م کار) ی یوسف القرضاوي / له ژیر چاپدایه (وه رگێپان).

۱۲. باوه پ به پوڅی دوايي (نارین) دار المعرفة / بیروت (وهرگيپان).

- جگه له چه ند کتیبی کی تریش چاپ کراون و هه نديکیان چاوه پروانی چاپ کردن.